

புதுப்பு ஈன்டெண்

917.7
இந்தி
SL/PR

டாக்டர் க. இந்திரநுமார்

புதுயக்கம் தின்டேன்

டாக்டர் க. கிருஷ்ணராஜ்

வெளியீடு:
மக்கள் எழுத்தாளர் முன்னணி,
91, கொட்டா ஸ்ட்ரீட்,
கொழும்பு-8.

உள்ளே

பக்கம்

People's Writers Front Publication No. 9

Puthu Yugam Kandane

(Witness to a New Epoch)

By

Dr. K. Indra Kumar

First Edition: October 1976

All Copy Rights Reserved by the Author

Price: Rs 5/-

Published by:

People's Writers Front,
91, Cotta Road,
Colombo 8.

Printed at :

Albion Press (Colombo) Ltd.
157, Jayantha Weerasekera Mawatha,
Colombo 10.

Cover printed at :

Gunaratne & Co.
31, Jayantha Weerasekera Mawatha,
Colombo 10.

முன்னுரை—பீட்டர் கெனமன்	v
அணிந்துரை—இ. சிவகுருநாதன்	vi
வெளியீட்டுரை—குணசேன வித்தான்	x
1. புதுபுகம் கண்டேன்	1
2. வழிபாட்டுச் சுதந்திரம்	5
3. தன்னிகரற்ற தலைநகர் காட்சிகள்	15
4. வீதிகள் தெரிவித்த வாழ்க்கைத் தகவல்கள்	21
5. பஸ் பிரயாணம் தந்த பாடங்கள்	29
6. வெனின் சமாதி 'தரிசனம்'	36
7. வர்க்கமற்ற சமுதாயத்தில் “சலுகை பெற்ற” வர்க்கம்	44
8. சமுதாய முன்னேற்றத்தின் சின்னங்கள்	51
9. அற்புதமான குடியிருப்புத் திட்டங்கள்	60
10. பூகம்பத்திற்கு படுதோல்வி	78
11. பாலைவனத்திற்கு பசுமை பாய்ச்சும் செயற்கை நதி	87
12. பாலைவனத்தில் சோலைவனம்	94
13. தொழில் துறையின் விழுமியசிறப்பு	104
14. சம உரிமை கண்டு பொலிவுற்ற பெண்மை	116
15. உயரும் ஊதியங்கள் வீழும் விலைவாசிகள்	127
16. உள்ளங் கவர் பொல்ஷோய் நடனம்	135
17. மெய்யான மார்க்கிளி-வெனினிஸெக் கலாசாரப் புரட்சி	143
18. மக்கள் இலக்கியம் படைத்தவர்கள்	150
19. கலைத்தாய் களிந்தனம் புரிந்தனள்	160
20. நூறு தேசிய இனங்கள் இலைண்த அண்புக் குடும்பம்	167
முடிவுரை	173

முன்னுரை



பி.பி.ஏ. கெனாமன்,
பொதுச் செயலாளர்,
இலங்கை கம்யூனிஸ்ட் கட்சி.

சமர்ப்பணம்

என் வளர்ச்சிக்கு வித்திட்ட
என் அன்னைக்கும் தந்தைக்கும்
இந் நூல் சமர்ப்பணம்.

ஐ.பெரும் அக்டோபர் சோஷவிலஸ்ப் புரட்சியின் பின் னர் பிறந்த ஒரு புதிய துறை தான் சோவியத் இயல். இத் துறைக்கு நண்பர்களும் பகைவர்களும் தமது பங்களிப்பை ஆற்றியுள்ளனர்.

‘‘புதுயுகம் கண்டேன்’’ என்ற இந்த நூல், எமது முன் னணி எழுத்தாளர்களில் ஒருவரும், சாலூரித்திய மண்டலப் பரிசு பெற்ற எழுத்தாளருமான டாக்டர் க. இந்திரகுமார் அவர்களால் படைக்கப்பட்டுள்ளது. நூலாசிரியர் சோவியத் யதார்த்தத்தின் ஆழ்ந்த கிரகிப்புடன் எழுதியுள்ள இந்த நூல், அவர் கடந்த வருடம் சோவியத் யூனியனுக்கு விஜியம் மேற்கொண்டபோது பெற்ற அனுபவங்களை உள்ளடக்கி யுள்ளது.

இந்த நூல் ஏற்கனவே ‘‘தினகரன் வாரமஞ்சரி’’ யில் தொடராக வந்தது என்று அறிகிறேன்.

இந்த இலக்கியப் பிரிவைச் சார்ந்த நூல்கள் எமது தேசிய மொழிகளில் மிகச் சிலவாகவே உள்ளது தூர்திருஷ்டவசமான ஒரு நிலையாகும். அதுவும், இன்றைய சூழ்நிலையில், ஆங்கிலத்தை விட தேசிய மொழிகள் மேன்மேலும் முதன்மை பெற்று வருகையில், தேசிய மொழிகளில் இத்தகைய இலக்கியங்கள் மேலும் அதிகமாகப் படைக்கப்படுவது இன்றியமையாததாகும்.

டாக்டர் இந்திரகுமாருக்கு அவரது படைப்பிற்கு வாழ்த் துக்கள் தெரியிக்கும் அதே வேளையில், இந் நூலைத் தமது ஒன்பதாவது பெரிய வெளியீடாகவும், தமிழில் மூன்றாவது வெளியீடாகவும் பிரசரித்துள்ள மக்கள் எழுத்தாளர் முன் னணிக்கு எனது பாராட்டுதல்களையும் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

அணிந்துரை

இ. சிவகுருநாதன். பி.எ.,
சட்டத்தரணி, பிரதம ஆசிரியர்,
தினகரன், லேக் ஹவுஸ்.



உலக வரலாறு பல திருப்பங்களைக் கண்டது. வர்க்கப் போராட்டத்தின் அகச் சான்றுகளாகப் பல நிகழ்வுகள் சம்பவித்துள்ளன. தன் நிலம் எங்கே இருக்கின்றது என்றே தெரிந்திருக்காது நிலத்தின் பூரண பயண அடையும் நிலப்பிரபு ஒரு கரையில், தொழில் செய்யும் சக்தியையே விலைக்கு விற்றும் அவ்வுழைப்பின் பயன் பெருத் தீவிமற்றவன் மறுக்கரையில்; சாய்க்குறையில் தொந்திலையத் தொங்கப்போட்டு ஏப்பமிடும் அன்பே அறியாத முதலாளி ஒருபறம், அல்லும் பகலும் பயபக்தியுடன் உழைக்கும் பாட்டாளி மறுபறம்; சமூகத்தையே சரண்டி இன்ப வாழ்க்கை காணும் வட்டிக்கடைக்காரன் ஒரு பால், அல்லும் பகலும் நெற்றி வியர்வை நிலத்தில் சிந்த உழைத்துவிட்டு அந்த உழைப்பின் பயணையே அப்படியே வட்டியும் முதலு மாகக் கொடுத்துவிடும் ஏழைக் கடன்காரன் மறுபால்; இரு முரண்பாடான் வர்க்கங்களுக்கிடையே ஆண்டாண்டு காலமாக நடைபெற்றுவந்த போராட்டத்தின் வரலாறே உலக சரித்திரம். இச்சரித்திரத்திலே 1917 மிக முக்கிய மான ஆண்டாகும். 1789 ஆம் ஆண்டில் பாரிஸ் மாநகர மக்கள் பஸ்டல் சிறையைத் தகர்த்தெறிந்து பிரெஞ்சுப் புரட்சியை ஆரம்பித்தனரெனினும் இது பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சியென்று வரலாறு ஏற்கவில்லை. இது பூர்ஷுவா புரட்சி.

ஆனால் ரஷ்யாவில் 1917 இல் ஏற்பட்ட புரட்சியோ, புதிய அமைப்பை ஏற்படுத்திற்று. உலகம் இதுவரை காணுத புதிய சமூக அமைப்பை உருவாக்கிக் காட்டிற்று. அக்டோபர் புரட்சியே சோஷ்விலை வரலாற்றின் ஆரம்பம்:

—நீத அறுபது ஆண்டுகளிலே எத்தனை இறைமை கொண்ட நாடுகள் தோன்றின? இவற்றுள் எத்தனை சோஷ்விலை சமூக அமைப்பை ஏற்றன? இதனை ஆராய்கின்றபோது ரஷ்யப் புரட்சியின் சிறப்பு துலாம்பரமாகின்றது. 20ம் நூற்றுண்டுலே அரசியல் அமைப்பில் அடிப்படையான, தாரதம்சியமான மாற்றத்தை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தவைசோஷ்விலை நாட்டின் தோற்றமும் வளர்ச்சியுமே. உலக வரலாற்றிலேயே ஏற்பட்ட இப்பாரிய திருப்பங்க், ரஷ்யாவில் 1917இல் நடைபெற்ற மக்ததான் அக்டோபர் புரட்சியுடன் ஆரம்பமானது. இதனைத் தொடர்ந்து, பல நாடுகள் இவ்வழிக் கென்றன.

பூர்ஷுவா அரசியல் அமைப்புக்கு வரலாற்று ரீதியான எல்லைகள் உண்டு. எனவே புதிய முறையிலான ஓர் அமைப்பு, அதாவது சமத்துவமான சமூக பொருளாதார அடிப்படையைக்கொண்ட சோஷ்விலை அமைப்பு, உருவாகுதல் தவிர்க்க முடியாத நிகழ்வு என்றல்லவா மார்க்களிலும் கூறிற்று? 1917 இன்நிகழ்ச்சியும் 20ம் நூற்றுண்டுலே ஏற்பட்ட மாற்றங்களும் இதனை நிறுபித்தன. சோஷ்விலை அரசியல் அமைப்பின் தோற்றமும், உலக சோஷ்விலை அமைப்பின் உதயமும், எமது யுகத்திலே சம்பவித்த இரண்டாவது பாரிய இயக்கத்தையே ஆரம்பித்தன. காலனித்துவ அமைப்பு முறிந்து வீழிந்தது. தேசிய வீடுதலை இயக்கம் வெற்றி யுற்று பழைய அடிமை நாடுகள் சுதந்திரமடைந்தன. காலனித்துவம் விட்டுச் சென்ற சிக்கல்களிலிருந்து வெளியேறி விட அரசியல் பொருளாதார ரீதியிலே பல நடவடிக்கைகளை இவை மேற்கொண்டன. இத்தகைய அமைப்பிலே அரசாங்கத்தின் பங்களிப்பு முக்கியத்துவம் பெற்றது. பொருளாதார, அரசியல், நீதித்துறை நிறுவனங்களையும் அமைப்புகளையும் மாற்றி அமைப்பதில் தீவ்ர கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது.

எனவே மார்க்களிலைத்தை முதன் முதலில் செயல் முறைத் தத்துவமாக்கிய அக்டோபர் புரட்சியையும், இப்புரட்சி உருவாக்கிய சோஷ்வியத் தூணியையும், மக்கள் நன்கு அறியவேண்டும். கடந்த இரு தசாப்தங்களிலும், குறிப்பாக எமது நாட்டில் 1956ல் அமர்கள். டபிள்யூ. ஆர். டி. பண்டாரா நாயக்கா புதிய சகாப்தத்தை ஆரம்பித்தபின் கழிந்த இருபது ஆண்டுகளிலும் சோஷ்வியத் தூணியைப் பற்றியும், அதன் சாதனைகள் பற்றியும் அறிந்து கொள்ள மக்கள் அவாவறு கின்றனர். மூன்றாம் உலகினைப் பொறுத்த மட்டில் ரஷ்யா மீது ஒரு கவர்ச்சி ஏற்பட்டுள்ளது என்றும் கூறமுடியும்.

முன்பு போல்லாது, இன்று பலர் சோவியத் யூனியனுக்கு நேரே சென்று பார்க்கக்கூடிய வாய்ப்பு உண்டு. ஏரோ புளைஸ் விமான மூலம் லண்டன் செல்பவர்கள் கூட சில மணிநேரம் மாஸ்கோவைச் சுற்றிப் பார்க்க முடிகிறது. நல்லுறவு வளர்ச்சியினால் பரஸ்பரத் தொடர்பு ஏற்பட்டுள்ளது. மேலே ஏகாதிபத்தியவாதிகள் புனைந்த பொய்க்கதைகளையும் தீட்டிய அழகற்ற சித்திரங்களையும் நம்ப மக்கள் மறுக்கும் நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதனைக் குறிப்பிடும் போது சோவியத் யூனியனுக்கு விஜயம் செய்த ஸ்கோட்டுஷ் சட்டவியலாளர் வயனால் டெய்செஸ் என்பவர் கூறியது நினைவிற்கு வருகிறது. சோவியத் யூனியனில் ஐன்நாயகத் தன்மை மிகக் கட்ட நிர்வாக முறை இருக்கும் என்ததான் முன்பு எண்ணியிருக்கவே இல்லை என்"॥ ஒன்றிய மன்றங்களில் நிதி தன்து நூலின் ஆரம்பத்திலேயே தெரிவித்து, அப்போதிருந்த எதிர்ப்பிரசாரத்தின் தாக்கத்தை ஒப்புக் கொண்டார். மாஸ்கோ நகர நீதிமன்றத்துக்குத்தான் சென்று பார்த்த தனைக் குறிப்பிட்ட போது பின்வருமாறு தெரிவித்தார்: “மிகக் கூட்டுரையில் நீதிமன்றத்தில் இருந்து நடவடிக்கை களை அவதானித்தேன். நீதிபதிகளுக்கு அளிக்கப்பட்ட கௌரவம், சட்ட அறிஞர்கள் வாதித்த முறை, சட்டமேற்கோள் களை எடுத்து விளக்கிய பான்மை ஆகிய அனைத்தும் செந்திதி பற்றி நான் கொண்டிருந்த தவறான கருத்துக்களைச் சிதற்றித்தன. மாஸ்கோவின் நடுமத்தியிலே ஒரு நீதிமன்றத்தில் வீற்றிருக்கின்றேனு என்ற சந்தேகமே எனக்கு எழுந்தது,” என்று இவர் கூறியிருந்தார். வயனால் டெய்செஸ் அவர்களைக் குறை கூற முடியாது. ஏகாதிபத்தியச் சூழ்சியில் அவர் அகப்பட்டிருந்ததால் சதிப் பிரசாரத்தை முன்பு நம்பியிருந்தார். உண்மையை அறிந்ததும் உலகத் துக்கே இதனை அறிவிக்க வேண்டும் என்ற ஆசை மேலிட்டு நூல் வரைந்தார்.

இன்று ஏகாதிபத்திய பிரசாரம் முற்றுகவே முறியடிக் கப்பட்டு விட்டது என்று திட்டவட்டமாகக் கூறமுடியாது. சோவியத் யூனியனுக்கு நேரே செல்லும் வாய்ப்பு பலருக்கு இன்று கிடைக்கின்றதெனினும், எதிர்ப்பிரசாரமும் வளர்ச்சிகள்கண்டே வருகிறது எனலாம். எனவே உண்மையை மக்கள், அறியவேண்டும். பொய் கண்டவிடத்து அதனை நகச்கி விடவேண்டும். ஏகாதிபத்தியத்தின் அடித்தளம் பொய்ப் பிரசாரம். இவ்வேளையில் தான் இலட்சிய எழுத்தாளன் பணி தேவைப்படுகிறது. உள்ளதை உள்ளவாறு இதயத் துடிப்புடன்சொல்லி இருளை இவண் அகற்ற வேண்டும்.

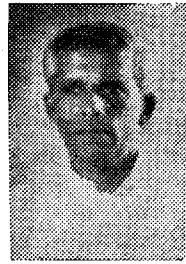
இப்பணியினைச் செவ்வனே செய்யக்கூடிய அறிவையும் ஆற்றலையும் இதய சுத்தியையும் தகுதியையும் தராதரத்தை யும் பெற்றவர் டாக்டர் கதிரவேலு இந்திரகுமார். வைத்தியத்துறையில் ஈடுபட்டுள்ளவரெனினும், தமிழ் மேலும், தமிழர் அரசியல் சாமுக பொருளாதார மேம்பாட்டுலும் அக்கறை கொண்டுள்ளவர் என்பதனை தமிழ் மக்கள் அறிவார்கள். இளம் பிராயத்திலிருந்தே தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் எழுதவரும் டாக்டர் இந்திரகுமார் மக்கள் எழுத்தாளர் முன்னணியின் முக்கியயில்தாகளில் ஒருவர். இவரது எளிய தமிழ் நடையும், விளக்கமாகவும், எதையும் அலங்காரமாகவும் சொல்லும் பாங்கும் தமிழ் வாசகர்களைக் கவர்ந்தவை. இக்கட்டுரைகள் ‘‘தின்கரனில்’’ வெளியாகிய போது கிடைக்கப் பெற்ற பாராட்டுக் கடிதங்களே வாசகர் களின் உள்ளங்களில் எத்தனை உயரிய இடத்தை இவர் பெற்றுள்ளார் என்பதற்குத் தக்க சான்று.

பிரயாணக்கட்டுரை டாக்டர் இந்திரகுமார் கால் எடுத்து வைத்த புதிய துறை. விண்வெளி ஆராய்ச்சியில் இவர் இறங்கி ஓர் அரிய நூலைத் தந்த போது, அரசாங்கம் சாகித்திய மண்டலப் பரிசுளித்துக் கொரவித்தது. பிரயாணக் கட்டுரைகள் பற்றி நாம் அதிகம் குறிப்பிடத் தேவையில்லை. இக்கட்டுரைகளைப் படிக்கும்போது வியாபித்தெழுகின்ற உணர்வே அவர் எழுத்தின் வெற்றி. இவற்றைப் படிக்கும் தொறும் சோவியத் யூனியனுக்குச் சென்று அந்நாட்டைப் பார்க்க வேண்டும், அம்மக்களோடு பழக வேண்டும் என்ற ஆவல் எம்மை அறியாமலேயே எழுகின்றது. ஏகாதிபத்தியச் சுதிப்பிரசாரம் முறியடிக்கப்பட்டு நிதாங்கமான யதார்த்த நிலை தோற்றுவதால் சோவியத் தக்க ஞகுக்கு எம்மை அறியாமலேயே எமது அன்புக் கரத்தை நாம் நீட்டுகின்றோம். இக்கட்டுரைகள் ‘‘தின்கரனில்’’ வெளியாகிய காரணத்தால் கய்ப்பாணம் எனக் கொள்ளக் கூடும் என நினைத்து இவண் மேலும் கூருது விடுகின்றோம்.

டாக்டர் இந்திரகுமார் சேவை வளரவேண்டும். இதர எழுத்தாளர்களைப் போல்லாது டாக்டர் இந்திரகுமார் சில துறைகளில் விசேஷ தகுதி பெற்றவர். பிறர் எழுத்துண்மையாத துறைகளில் எழுதும் தகுதியும் திறமையும் இவருக்குண்டு. எனவே மேன்மேலும் நூல்களை ஆக்கித் தந்து தமிழ் மொழியைச் சிறப்பிக்க வேண்டும். இப்பணியில் டாக்டர் இந்திரகுமாருக்கு நாம் உதவ முடிந்ததே என நினைக்கும் போது மன மகிழ்வெய்துகின்றோம்.

வெளியீட்டுரை

1



குணசேன வித்தான்,
பொதுச் செயலாளர்,
மக்கள் எழுத்தாளர் முன்னணி.

ஏக்கள் எழுத்தாளர் முன்னணியின் பொருளாளரான டாக்டர் க. இந்திரகுமார் எழுதிய “புதுச்சுகம் கண்டேன்” என்ற நூலை வாசகர்களுக்கு அளிப்பதில் நாம் பெருமகிழ்ச்சி அடைகிறோம்.

சிங்கள் எழுத்தாளர்களையும், தமிழ்ப் பேசும் எழுத்தாளர்களையும் உள்ளடக்கிய மக்கள் எழுத்தாளர் முன்னணியின் ஒன்பதாவது வெளியீடாக இது வருகிறது. இது தமிழில் நாம் வெளியிடும் மூன்றாவது நூலாகவும் அமைகிறது.

இது உலகின் முதலாவது சோஷலிஸ சமுதாயத்தை நிறுவிய சோவியத் யூனியனைப் பற்றிய நூல் என்பது வெளியீட்டாளர்களின் மகிழ்ச்சியை இரட்டிப்பாக்குகிறது.

ஒரு சோஷலிஸ சமுதாயத்தை உருவாக்குவதை இலட்சிய மாக்க கொண்ட எமது மக்களுக்கு இந் நூல் ஊக்கமும் உந்துவிசையும் அளிப்பதாக அமையின், இதைப் பிரசரித்த நோக்கம் நிறைவேறியதாக நாம் திருப்பி அடையலாம்

அந்த நம்பிக்கை எமக்குண்டு.



உ லகின் முதலாவது சோஷலிஸக் குடியரசு தோன்றி இருவரை ஜம்பத்தெட்டு ஆண்டுகள் மட்டுமே நிறைப்பெறி உள்ளன.

என்னும்—

இக்குறுகிய காலகட்டத்தினுள்ளேயே சோவியத் சோஷலிஸக் குடியரசுகளின் ஒன்றியம் கலாசார வளரும் பொருளாதார முதிர்ச்சியும் மிக்க ஒரு சமுதாயமாக மலர்ந்துள்ளது; புதியதொரு வாழ்க்கை முறையை, சமூக நீதியை உலகிற்கு வழங்கியுள்ளது; எம் கண் முன்னே புதியதொரு யுகத்தை கொண்டு வர்து நிறுத்தியுள்ளது.

சோவியத் வாழ்க்கை முறை என்பது, சோஷலிஸ சமூக நீதி என்பது வெறும் சுலோகம் என்ற நிலையைக் கடந்து விட்டது; வெறும் கோட்பாடு என்ற கட்டத்தைத் தாண்டி விட்டது.

சோவியத் மக்களின் நாட்டில் இதன் யதார்த்த பூர்வமான செயல்பாட்டை, நிகழ்வை எவரும் கண்ணல் காணக் கூடியதாக உள்ளது; அனுமானித்து அளவிட்கூடியதாக உள்ளது.

இத்தகைய புதுயுகம் படைப்பதற்குச் சோவியத் மக்களுக்குச் சோவியத் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி தலைமை தாங்கி வழி நடத்தியுள்ளது; சோவியத் மக்கள் மார்க்ஸிஜ்—லெனினிலைக் கொள்கைகளைச் செயற்படுத்தியுள்ளனர்.

சோவிலைக் கொள்கையின் வெற்றி, அதன் விளையாகச் சோவியத் பொருளாதாரத்தில், விஞ்சானத்தில், கலாசாரத்தில் ஏற்பட்ட வரலாற்றுத் தகைமையிக்க மாற்றங்கள், சோவியத் மக்கள்ன் வாழ்க்கைத் தரத்திலும் கலாசாரமேம்பாட்டிலும் ஏற்பட்ட ஈடுஊற்று வளர்ச்சி, சேஷலீஸ் ஐநாயகத்தின் படிமுறை வளர்ச்சி, சோவியத் மக்கள்ன் வெற்றிகளும் சாதனைகளும் — இவை யாவும் மாமேதெ லெனினின் நாமத்தோடு, லெனினின் போதனைகளோடு, லெனினின் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியோடு இரண்டறக்கலந்துள்ளன.

இந்த மாற்றங்கள் சோவியத் மக்கள்ன் வாழ்க்கை முறையின் ஒவ்வோர் அம்சத்திலும் பிரதிபலிக்கின்றன. சோவியத் மக்கள் வல்லமை மிக்க ஒரு சோவிலைப் பொருளாதாரத்தைக் கட்டி எழுப்பி, தொழிலுக்கும் வாழ்வுக்கும் புதிய அத்திவாரமிட்டு, புதியதொரு சோவிலைக் கலாசாரத்தையும் உருவாக்கியுள்ளனர்.

திட்டமிட்ட உற்பத்தி, மக்கள்ன் பொருளாதார ஆன மிகத்தேவைகளை இயன்றவரை முழுமையாகப் பூர்த்தி செய்வதற்கும் விருத்தி செய்வதற்கும் ஏற்ற சமூக வாழ்வை உருவாக்குதல் — இவைப்பை சோவியத் நாட்டின் சமூக அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் அடிப்படை இலக்குகளாகும்.

சோவியத் நாட்டில் தெரியும் மாற்றங்கள் வெறும் புறமாற்றங்கள் மட்டுமல்ல. நாம் அனுபவப்பட்ட மனிதர்களின் விருந்து முற்றிலும் வேறுபட்ட மனப்போக்குள்ள மக்களை, முற்றிலும் புதிய ஒரு சமூகச் சூழலை அங்கு காணலாம். மக்களிடையே முற்றிலும் புதிய சமூக உறவுகள் வேறான்றி யிருப்பதைக் காணமுடியும். ஒரு மனிதனுடைய அந்தஸ்து முற்றிலும் புதிய முறையில் நிர்ணயிக்கப்படுவதைக் காணக் கூடியதாய் உள்ளது. பரிபூரண சமத்துவம் உள்ள ஒரு சமுதாயத்தில் மனிதன் அங்கே வாழ்கிறுன். அவன்து நாளாந்த வாழ்வு நம்பிக்கை, ஒத்துழைப்பு, பரஸ்பர உதவி என்பனவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டது. இதன்மீது மனப்போக்கே மாறி, அவன் அகத்தூயமை உள்ள ஒரு புதுப் பிறவியாக வாழ முற்படுவதைச் சோவியத் நாட்டில் காணலாம்.

மனிதனை மனிதன் சரண்டி வாழ்வதையே மூலாதாரமாகக் கொண்ட ஒரு முதலாளித்துவ சமூக அமைப்பிற்கும் சோவியத் சமூக அமைப்பிற்கும் தான் எத்துணை வேற்றுறை ம! மாமேதெ லெனின் சொன்னது போல ஒரு முதலாளித்துவ நாட்டில், அதன் சமூக அமைப்பில் ஒருவன், “திருப்புவோ அல்லது திருப்புவோ அல்லது மற்றவர்களின் உடம்பப்பைச் சரண்டுவதைக்கவோ, அடிமையாகவோ அல்லது அடிமைகளை ஆள்பவனுக்கவோ”, மட்டுமே இருக்க முடியும்.

சகல விதமான சமூக தேசிய அட்ரூழியங்களுக்கும் சோவிலீஸ் வாழ்க்கை முறை சமாதி கட்டிவிட்டது. சமூகம் ஆண்டான்; அடிமை என்ற கேவலமான பாகுபாடுகளுக்கு உள்ளாக்கப்படுவதைச் சோவியத் சமூக நீதி அனுமதிப்பதில்லை. முதலாளித்துவ அடிமைத் தனத்தை அறங்கெண்டதற்கு மாபெரும் அக்டோபர் சோவிலைப் புரட்சி, உழைக்கும் மக்களை அந்நாட்டின் தலைவர்களாக, தலைவிதியை நிர்ணயிப்பவர்களாக, தேசியச் செல்வத்தின் உரிமையாளர்களாக—பார்த்துகாவலர்களாகப் பிரகடனம் செய்தது.

சோவியத்தில், சோவிலைத்தின் கீழ், நாட்டின் சகல இயற்கை மூலவளங்களும், மனித உழைப்பின் பலாபலன் களும் முழுச் சமூகத்தினதும் சொத்தாக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றிற்குத் தனி நபர்கள் சொத்துரிமை கொண்டாட முடியாது.

“ஜனநாயகம்” என்ற போர்வையின்கீழ், முதலாளித்துவ ஆட்சிமுறை நிலவும் அமெரிக்காவிலே, நாட்டின் செல்வத்தில் 25 சதவீதத்திற்கு 0.5 சதவீத மக்கள் உரிமையாளர்களாக இருக்கின்றனர். அதே போல், இங்கிலாந்தில் நாட்டின் தனியார் சொத்துக்களில் 75 சதவீதத்திற்கு அர்த்தநாட்டின் ஜனத்தொகையில் 5 சதவீதத்தினர் சொந்தக்காரர்களாய் உள்ளனர். ஒரு சிலருக்கு மட்டும் ஜனநாயகம் என்ற இந்நிலையைப் போல்லாது, சோவியத் நாட்டில் சகலருக்கும் ஜனநாயகம் நிலவுகிறது.

உண்மையான ஜனநாயகம் — அதாவது மக்களால், மக்களுக்கென நிறுவப்படும் ஒரு மக்கள் அரசு — சாத்தியமாவது நாட்டின் சகல பொருட் செல்வங்களும் ஆண்மிகச் செல்வங்களும் அனைத்து மக்களினாலும் உடைமையாக இருக்கும்போதும் அம்மக்களின் கைகளிலே ஆட்சியின் சகல பொறுப்புக்களும் இருக்குப்போதும் தான் என்பதைச் சோவியத்தின் பிரமாண்டமான வளர்ச்சி நிறுப்பத்து நிற்கிறது.

வழிபாட்டுச் சுதந்திரம்

சோவியத்நாட்டில் பெரியவையும் சிறியவையுமாக நாற்றுக்கு மேற்பட்ட தேசிய இனங்கள் உள்ளன. இவ்வளவு பெருந்தொகையான தேசிய இனங்களைக் கொண்ட நாடு உலகில் வேறேதும் இல்லை. தேசிய இனங்களின் பிரச்சினைக்கு நியாயமான, ஜனநாயகபூர்வமான தீர்வு கண்ட உலகின் முதல் நாடு சோவியத் நாடே.

சகல மக்களுக்கும் சமவரிமை, பல்வேறு இனங்களைக் கேர்ந்த உழைக்கும் மக்களுக்கும் சமவரிமை, இன ரீதி யில் பாகுபாடு காட்டப்படுவதற்கோ சலுகைகள் வழங்கப் படுவதற்கோ தடை—இவை சோவியத் வாழ்க்கை முறையின் சிரிய அம்சங்களாகும். சகல சோவியத் மக்களும், அவர்கள் எந்தத் தேசிய இனத்தைச் சேர்ந்தவராயிருப்பி னும் சரி, சோவியத் நாடு ஓன்ற ஒரே தாயகத்தின் குடி மக்களாக, பொதுவான அக்கறைகளும் பொதுவான கொள்கைகளும் உடையவர்களாக, கம்யூனிஸ் சமுதாயமென்றைக் கட்டியெழுப்ப வேண்டும் என்ற ஒரே இலக்கை உடையவர்களாக வாழ்கின்றனர்.

இவ்வளவு பெருந்தொகையான தேசிய இனங்களை உடைய ஒரு நாடு, தனது பல்வேறு இனங்களுக்கிடையே உறுதியான சகோதர வாஞ்சையையும் தோழமையுடன் கூடிய ஒத்துழைப்பையும், பரஸ்பரம் ஆதவும் தன்மையையும் கட்டி வளர்த்துவது உலகின் வரலாற்றில் வேறெங்கும் இல்லை.

இப்புது யுகத்தில் நான் சஞ்சரித்த காலத்தில் கண்டன வற்றை, டக்டனவற்றை, அனுமானித்து அறந்தன வற்றை இனிச்சருக்கித் தருகிறேன்.

எனக்கும் என்பினாடு சோவியத் பயணம் மேற்கொண்ட “இனயின்” சிங்களத் தினசரி ஆசிரியர் டி. பி. பெறமுனிதிலக்கவுக்கும் சோவியத் நாட்டில் சுற்றிப் பாஸ்ப்ப தற்கு வேண்டிய நிகழ்ச்சி நிரலை, அயல் நாடுகளுடன் நட்புறவு—கலாசாரத் தொடர்புகள் மேற்கொள்வதற்கான சோவியத் சம்மேளனம் தயாரித்திருந்தது.

அன்று ஹாயிற்றுக்கிழமை. அன்று காலைப் பொழுது ஓய்வு எடுப்பதைத் தவிர வேறெந்த நிகழ்ச்சியும் எமது நிகழ்ச்சி நிரலில் இல்லை.

எமது மொழிபெயர்ப்பாளர் திருமதி ஹட்மிலா பெட்டோனிச் நாம் தங்கியிருந்த “ஹோட்டல் ரெஸியா”வுக்கு வந்து சேர்ந்தார்.

ஹட்மிலா 21 வயதே நிறைந்த கவர்ச்சிகரமான ஒரு ரஷ்யப் பெண். சுறுசுறுப்பு, மதிநுட்பம், செயலாற்றல், இனிய சபாவும் அமைந்தவர். சரளமாக ஆங்கிலம் பேசக் கற்றிருந்தார். “ஹடா” என்று சுருக்கமாக அவரை அழைத்தோம்.

“அன்று காலை ஓய்வு எடுக்க விரும்புகிறீர்களா? அல்லது, நீங்கள் பார்க்க விரும்புகின்ற ஏதாவது இடம்ருக்கிறதா, சொல்லுங்கள், அழைத்துச் செல்கிறேன்,” என்றார்.

மாஸ்கோவில் ஓய்வா? இந்தப் பீது யுகத்தில் பார்க்க வேண்டியது எத்தனையோ இருக்கையில். எந்த முட்டாள் தான் அறையில் முடங்கிக் கிடக்க விரும்புவான்?

“ஹடா, மாஸ்கோவில் உள்ள ஏதாவது ஒரு கிறிஸ்தவ தேவாலயத்துக்கு எங்களை அழைத்துச் செல்வீர்களா?”, என்று கேட்டேன்.

“அதுவும் நல்ல ஒரு யோசனைதான். ரஷ்யாவின் பழையகட்டடக் கலை, சிறப்புவியக் கலைகளைப் பற்றி நீங்கள் இங்கே அறிந்துகொள்ள நிறைய வாய்ப்பு உண்டு,” என்றார் ஹடா.

நாம் புறப்பட்டோம். ஓடா கூறிய வார்த்தைகளின் அர்த்தம் என்ன? வழி நெடுகிலும் என் மனம் இதைப் பற்றியே சிந்தித்தது.

இலம் பெண்ணை ஓடா தேவாலயம் என்றவுடன், தெய் வத்தைப் பற்றியோ வழிபாட்டைப் பற்றியோ பேசாமல், கட்டடம்—ஓவியம்—சிற்பம் பற்றி மட்டுமே பேசியதில் ருந்து அவர் இறை நம்பிக்கை அற்றவர் என்ற முடிவுக்கு வந்தேன்.

நாம் சென்ற தேவாலயம் ரஷ்ய கிறிஸ்தவ வைதி கத் திருச்சபைக்கு உரியதாகும். உடலை உலுக்கும் சைபர்பாகை சென்றிகிரேட் குளிர்ல், பெருமையுடன் நிமிர்ந்து நின்ற அந்தப் பழைய, நெடிய கட்டடத்தைக் காலைக் கதிரவனின் பொற் கிரணங்கள் தழுவி நின்றன.

ஜினசந்தாடியையே காணேன். குளிரிலிருந்து பாது காப்புப் பெறுவதற்காக, ஒன்றின் பின் ஒன்றுக் அமைக்கப் பட்டிருந்த பாரிய தேவாலயக் கதவுகளை இழுத்துத் திறந்து கொண்டு உள்ளே சென்றேர்.

நாம் கண்ட காட்சி—அங்கே ஒரு சின்னஞ்சிறு உலகம்! பெரிய ஒரு சிலுவை; அதில் அறையப்பட்டிருந்த ஏசநாதரின் உருவம்; வெண்ணிலையை அள்ளி வீசும் நீண்ட மெழுகு வர்த்திகள்; தங்கம் போல் தகதகவென்று ஜோவிக்கும் நீண்ட அழகிய அங்கிகளை அணிந்த பாதிர்மார்கள்; பக்தியுடன் முழந்தாளில் நின்று வழிபடும் மக்கள் கூட்டம். ஞாயிற்றுக் கிழமை அல்லவா? காலை நேரப் பூஷை பூரண பொலிவுடனும், கோலாகலத்துடனும் நடைபெற்றுக்கொண்டிருந்தது.

உள்ளே பிரவேஷித்தோம். பிரார்த்திக்கும் மக்கள் கூட்டத் தினுள் நாழும் புக முயன்றேர். அப்போது—வயது முதிர்ந்த ஒரு கிழவி எனது தோளிலே தடடி, எனது தலையை பேநாக்கித் தனது விரலைச் சுட்டிக் காட்டினார். எனது தலையிலே மாஸ்கோவின் கொடும் குளிரரத் தாங்கு வதற்காக நான் அணிந்திருந்த விவங்கு உரோமம் பதித்த கொட்டப்பி இருந்தது. அதை அகற்றும்படி சைகை காட்டினார்.

பிரார்த்தனையின்போது தொப்பி அணியக் கூடாது—அங்கே அவள் வைத்ததுதான் சட்டம். தொப்பிகளைக் கழற்றிக் கையில் வைத்துக் கொண்டோம்.

பாதிர்மார் ஜேபம் பண்ணிக் கொண்டிருந்தனர். எனது விழுதனைச் சுற்றிலும் ஓடவிட்டேன் அந்தத் தேவாலயத் தில், ஆண்களும் பெண்களுமாகச் சுமார் 200 பேர் வழி பட்டுக்கொண்டிருந்தனர். இவர்களில் பெரும்பாலானேர்

வயது முதிர்ந்தவர்கள். இளைஞர்கள், நடுத்தர வயதினர் என்று சொல்லக்கூடிய வயதுப் பிரிவில் பத்து அல்லது பதினைந்து பேர்மட்டுமே இருந்தனர்.

வழிபட்டோர்களில் சிலர் கட்டாசித் தாள்களில் எங்குமேயோ எழுதி நீண்ட மெழுகுவர்த்திகள் எர்ந்து கொண்டிருந்த ஒரு மேசையின் மீது வைப்பட்டதுக் கண்டேன். ஆண்டவிடம் தனது வேண்டுகோளை எழுதிச் சமர்ப்பித்த தாக வயது முதிர்ந்த ஒரு பெண் எமது மொழிபெயர்ப் பாளிடம் விளக்கினார்.

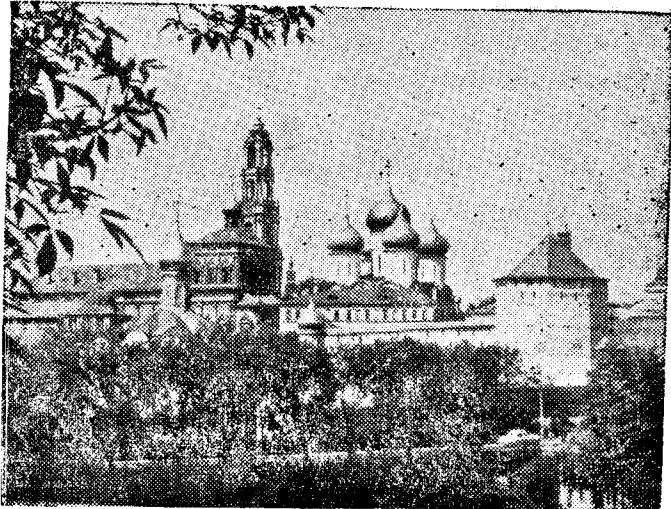
கம்யூனிஸத் தத்துவம் பொருள் முதல்வாதத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது. எனவே அது மதத்தை நிராகரிக்கிறது. எனினும், சோவியத் நாட்டின் கம்யூனிஸ்ட் அரசு மக்களின் மீது தனது சுருத்தைப் பலவந்தமாகத் தினங்கூட வோ, அல்லது மக்களின் வழிபாட்டுச் சுதந்திரத்துக்குத் தடை விதிக்கவோ இல்லை.

கம்யூனிஸத் தத்துவத்தைப் படித்தறிந்து, அதில் பரிபூரண நம்பிக்கை ஏற்பட்டபின், சோவியத் மக்கள் தாமராகவே தேவாலய வழிபாடுகளை நிறுத்திக் கொள்கிறார்கள். இவர்களுள் இளைஞர்களும் நடுத்தர வகுப்பினரும் பெருமளவில் அடங்குவர்.

இது சோவியத் நாட்டுக்கு மட்டும் பொதுவான நிகழ்வு அல்ல. அணைத்துலகவுமே இளம் தலைமுறையினரிடத்தே இறை நம்பிக்கை குறைந்த போக்கு பெரிதும் பரவி வருவதை நாம் காணலாம்.

மாஸ்கோவிலிருந்து சுமார் 40 மைல் தொலைவில் உள்ள லைகார்ஸ்க் நகரில் உள்ள (ரஷ்ய வைதிகத் திருச்சபைக்குச் சொந்தமான) டிரினிடி—செர்ஜியல் மட்டாலயத் துக்கு நான் சில தினங்கள் கழித்து விஜயம் செய்ய வாய்ப்புக் கிடைத்தது. இங்குள்ள சில பாதிரிமார்களுடன் உரையாடிய திலிருந்தும், எப்து மொழிபெயர்ப்பாளருடன் பேசியதிலிருந்தும் சோவியத்தாட்டில் மதங்களுக்கு உள்ள இடம் பற்றிப் பல சுவையான தகவல்களைத் தெரிந்து கொண்டேன்.

சோவியத் நாட்டில் பிரஜைகளுக்கு மனசாட்சிச் சுதந்திரத்தை உறுதிப்படுத்துவதற்காக, அந்நாட்டில் திருச்சபை அரசாங்கத்திலிருந்தும் பள்ளிக்கூடங்களிலிருந்தும் பிரிக்கப் பட்டுள்ளது; சோவியத் நாட்டிலுள்ள ஆஸ்திகர்களுக்கு மத வழிபாட்டுக்கும், மதச் சடங்குகளைப் பிரிவதற்கும் உரிமை உண்டு; அதேபோல், நாஸ்திகர்கள் தம் கருத்தைப் பரப்பு வதற்கும் உரிமை உண்டு—இது சோவியத் அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 124ம் பிரிவாகும்.



ஸ்கோர்ஸ்க் நகரில் உள்ள கிறிஸ்தவ தேவாலயம்

ஆனால்—தாஸ்திகப் பிராரம்மத நம்பிக்கை உள்ளவர்களின் உணர்ச்சிகளைப் புண்படுத்தக் கூடாது என்பதில் அரசாங்கம் பெரும் சிரத்தை எடுக்கின்றது. (இதை உறுதிப் படுத்தும் முகமாக அமைந்துள்ளது சோவியத் குற்றவியல் சட்டத்தின் 143 ம் பிரிவை—பொது அமைதியைக் குலைக்காமலும், பிறமக்களின் உரிமைகளை மீறும் லும் நடைபெறும் மதச் சடங்குகளைத் தடுக்கும் எவருக்கும் ஆறு மாதச் சர்த்திருத்த உழைப்பு முகாம் (அதாவது சிறைத் தண்டனை அல்லது பொதுக் கண்டனம் என்ற தண்டனை) அளிக்கப்படலாம்.

ஒரு சில வருடங்களுக்கு முன், தமிழ் நாட்டில் ஈ. வே. ராமசாமி நாயக்கர் கடவுள் சிலைகளை வண்டிகளில் ஏற்றி, செருப்பால் அடித்தவாறே தெருத்தெருளாக ஊர் வலமாகச் சென்றார். இந்து சமயம் கொலுவீற்றிருக்கும் இந்தியா இந்த அநாகரிக்கத்தைப் பொறுத்துக் கொண்டது. ஆனால், கம்யூனிஸ்த்தை இலட்சியமாக வரித்துக் கொண்ட சோவியத் நாட்டில் ஈ. வே. ரா. அல்லது வேறு எவராவது இச்செயலை நிறைவேற்றியிருந்தால், ஆஸ்திகர்கள் உணர்ச்சிகளை அவமதித்த குற்றத்திற்காக அந் நாட்டுச் சட்டம் அவரை ஆறு மாதங்கள் ‘கம்பி எண்ண’ வைத்திருக்கும்!

சோவியத் நாட்டில் நிலவும் வழிபாட்டுச் சுதந்திரத்திற்கு வேறான் எடுத்துக்காட்டு வேண்டும்.

சோவியத் நாட்டில் மதச்சதந்திரம் மறுக்கப்பட்டிருந்தது உண்மையில் ஜார் மன்னர்ன் ஆட்சிக்காலத்திலேதான். ஸ்கோர்ஸ்க் பாதிரமார்க்களே இதைக் கூறினர். வைதுக்கிறிஸ்தாத் திருச்சபை ஒன்றையே ஜார் அரசு அங்கீகரித்திருந்தது. ஏனைய மதத்தவர்களைப் பலவந்தமாக மதம் மாற்றவும் அரசு இத் திருச்சபைக்கு உதவியது. இத் திருச்சடையின் உயர் பதவிகளைக் கூட்டப் பெரும் நிலப்பிரபுக்களே வகிக்காம் என்ற நிலை இருந்தது. திருச்சபை விதிகளை மீறுவோர் சைப்ரியத் தடுப்பு முகாம்களுக்கு அனுப்பப்பட்டுவந்தனர். கிறிஸ்தவர் அல்லாதாருக்கும் மதநம் பிக்கை அற்றேருக்கும் அரசாங்கப் பதவிகள், உத்தியோகங்கள், கல்லூரி அனுமதி என்பன வழங்கப்படவில்லை.

மாமேதை வெளின், மதங்களைப் பற்றி 1903ல் பின்வருமாறு எழுதியிருந்தார்—

‘ஓவ்வொருவருக்கும் தாம் விரும்புகின்ற மதத்தைக் கண்டப்பிடிக்கப்பவா, தமது மதத்தைப் பரப்பவோ, மதம் மாறவோ முற்றிலும் சுதந்திரம் இருக்க வேண்டும். எவரது மதத்தைப் பற்றியும் அவரிடம் கேட்க எந்தடவார் அதிகாரி க்கும் உரிமை இருக்கக் கூடாது. இது ஓவ்வொருவரின் மனச்சாட்சி சம்பந்தப்பட்ட விஷயம் இதில் தலையிட எவருக்கும் உரிமையில்லை. ‘அங்கீகரிக்கப்பட்ட’ மதம் அல்லது திருச்சபை என்று எதுவும் இருக்கக் கூடாது. எல்லா மதங்களும், எல்லாத் தேவாலயங்களும் சட்டத்தின் முன்னால் சம் அந்தஸ்துள்ளவையேயும்’.

1917ல் அக்டோபர் புரட்சி வெற்றி பெற்று, சோவியத் தலைவராக வெளின் வந்த பின்பும் இதே கருத்தையே தெரிவித்தார்.

‘மதம் ஒருவருடைய சொந்த விஷயம். எவரும் தாம் விரும்புவதை நம்பிவிட்டுப் போகட்டும். அல்லது எதையும் நம்பாமலும் போகட்டும். சோவியத் துதியரசு சமய சம்பந்தமான தனிப் பண்புகளை அங்கீகரிக்கவில்லை.’

எனவே திருச்சபையிலிருந்து அரசாங்கத்தைபும் பள்ளிக் கூடங்களையும் பிரிக்கும் ஆலையை சோவியத் அரசு கொண்டுவந்தது. சோவியத்திலுள்ள மதஸ்தாபனங்களின் உள் நடவடிக்கைகளில் அரசு தலையுவதில்லை. அதேபோல மத நிறுவனங்களும் அரசாங்கத்தில் தலையுவதில்லை. ஒரு வர் ஆஸ்திகரா, நாஸ்திகரா என்பதும், ஆஸ்திகராயின் எந்த மதசுபாடு கொண்டவர் என்பதும் சோவியத் சமூகத்தில்

ஒருவரின் தொழிலையோ அன்றூட வாழ்வையோ பாதிப் பதில்லை.

ஜார் ஆட்சியில் மதரீதியாக நடைபெற்றுவந்த பாகுபாடு அக்டோபர் புரட்சியிடன் ஒழிந்தது. விண்ணப்பத்தாள், கேள்வித்தாள், குடிசனக் கணக்கெடுப்பத் தாள், கடவுச் சீட்டு (பாஸ்போர்ட்) போன்ற எந்தவோர் உத்தியோக பூர்வமான அரசாங்கப் படிவமும் ஒருவருடைய மத்தைப் பற்றிக் கேட்டபதில்லை. எனவே மத அடிப்படையில் பாகு பாடு காட்டப் படுவதற்கோ, சலுகைகள் வழங்கப்படுவதற்கோ சோவியத் நாட்டில் இடமில்லை.

சோவியத் நாட்டின் உயர் அதிகார ஸ்தாபனமான சுப்ரிம் சோவியத் நிறைவேற்றியுள்ள ஒரு தீர்மானம் இதை வரையறுக்கிறது:—

“குடி மக்களுடைய சமயம் பற்றிய கண்ணேட்டங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு, இவர்களுக்கு வேலைதர மறுப்பதும், கல்வி நிறுவனங்களிலிருந்து அவர்களை வெளியேற்றுவதும், அவர்களுக்குச் சட்ட பூர்வமாகச் சேரவேண்டிய சலுகைகளையும் முன்னுரை மக்களையும் மறுப்பதும், இவைபோன்ற இதர தீவிர தவறுகளைச் செய்வதும், ‘‘கிரிமினல்’’ குற்றமாகக் கருதப்பட்டுத் தண்டிக்கப்படும்.” சோவியத் நாட்டில் பல்வேறு மதங்களும், மத நிறுவனங்களும் உள்ளன. இவற்றுள் ரஸ்ய கிறிஸ்தவ வைதிகத் திருச்சபையே மிக அதிகமான ஆதரவாளர்களையும், மத ஊழியர்களையும், தேவாலயங்களையும் கொண்டுள்ளது. இது முழு ரஸ்யா வகுகுமான ‘பாட்ரியார்க்’ கின் தலைமையின் கீழ் இருக்கிறது.

இதைவிட, ஜியோர்ஜிய வைதிகத் திருச்சபை, ஆர் மீனிய கிர்கோரியன் சபை, பழைய விசுவாாசிகளின் திருச்சபை, உரோமன் கத்தோலிக்கத் திருச்சபை, இஊராஞ்சிலிக்கல் ஹாத ரன் தேவாலயம், இவாஞ்சிலிக்கல் கிறிஸ்தவ பாப்டிஸ்ட் தேவாலயம் போன்ற இதர கிறிஸ்தவ மத நிறுவனங்களும் இயங்கின்றன.

சோவியத் நாட்டிலுள்ள இரண்டாவது பெரிய மதம் (இஸ்லாம்) ஆகும். பெரும்பாலானசோவியத் முஸ்லிம்கள் ‘குன்னி’கள் ஆவர். ‘ஷீயா’க்களும் உள்ளனர். நான்கு சுடையேச்சையான இஸ்லாமிய சபைகள் சோவியத்தில் உள்ளன.

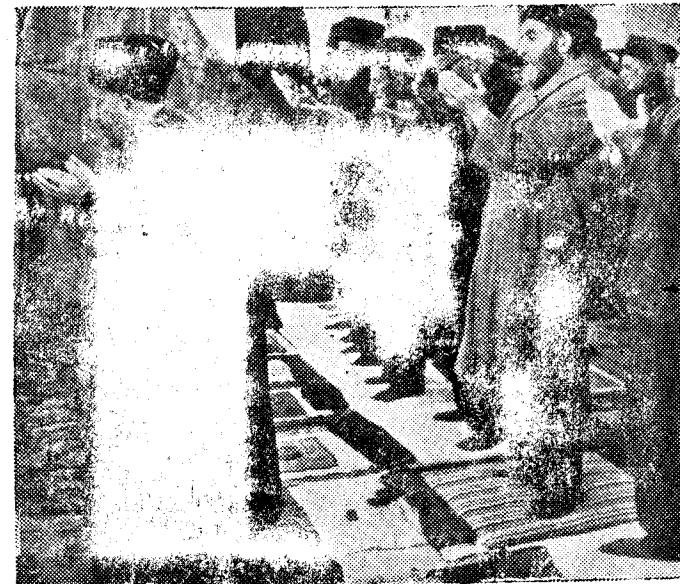
மத்திய ஆசியா, கஸூகஸ்தான் இஸ்லாமிய சபை உஸ் பெசு குடியரசின் தலைநகரான, தாஷ்கந்தில் அமைந்துள்ள

ஒது. முங்பதி லியாவுத்தீன் பாபாகான் இதன் தலைவர் ஆவார்.

சோவியத் ஜிரோப்பியப் பகுதிக்கும், சைப்ரியாவுக்கு மான் இஸ்லாமிய சபை பாஷ்கர் சூயாட்சிக் குடியரசின் தலைநகரான உஸ்பாவில் உள்ளது. முங்பதி ஷகீர் ஹியாலுத்தீன் இதன் தலைவர் ஆவார்.

வட காகஸல் இஸ்லாமிய சபை தாகெஸ்தான் குடியரசில் உள்ள பியூனுக்ஸில் உள்ளது. முங்பதி முகம்மது ஹாஜி குர்பான் இதன் தலைவர் ஆவார்.

ஷேஇக்-உல்-இஸ்லாம் சைலமான் சாதே அலி ஆகா என்பவரைத் தலைவராகக் கொண்ட டிரான்ஸ்காகேசிய இஸ்லாமிய சபை ஆஸ்ரபைஜான் குடியரசின் தலைநகரான பாகுதில் உள்ளது.



டிரான்ஸ்காகேசிய இஸ்லாமிய சபைத் தலைவர் ஷேஇக்-உல்-இஸ்லாம் சைலமான் சாதே அலி ஆகா அவர்கள் அஸ்ரபைஜான் குடியரசின் தலைநகரான பாகுதில் உள்ள தாஸா-பீர் மகுதியில் தொழுகை நடத்தும் காட்சி.

புத்தமதம் சோவியத் நாட்டிலுள்ள புர்யாத் கால்மிக், துவா சுயாட்சிக் குடியரசுகளிலும், ரஷ்ய சம்விதயின் கிதா இர்குதல்க் பிராந்தியங்களின் சில பகுதிகளிலும் பின்பற்றப் படுகிறது. சோவியத் பெளத்தர்களின் மத்தியக் குழுவின் தலைவர் பாண்டிடோ காம்போ—லாமா தீகாம்படெய் ஸாம் பால்—தார்ஷி ஆவார். இவரது தலைமையில் ஜிவர் கொண்ட சோவியத் பெளத்த தூதுக்குழுவொன்று 1975 நவம்பரில் இலங்கைக்கு நல்லெண்ண வஜையம் மேற்கொண்டது தெரிந்ததே.

மாஸ்கோவில் நான் இருந்த சமயத்தில், அங்கே ஒரு சர்வ தேச பெளத்த மாநாடு நடை பெற்றுக்கொண்டிருந்தது. இதில் கலந்துகொள்வதற்காக உலக பெளத்த நாடுகள் பல வற்றிலிருந்தும் புத்த பிக்குகள் வந்திருந்தனர். இலங்கை யைச் சேர்ந்த புத்த பிக்கு மாப்பலகம் விபுலஸார் தேரோ வும், இன்னேரு பிக்குவும் வந்திருந்தனர். ஹோட்டல் உக்ரேனில் இவர்களை நான் கண்டேன். பெளத்த மாநாடு பற்றிய விவரங்களை இவர்களே எனக்கு எடுத்துக் கூறினர்.

எந்த ஒரு மத நிறுவனமோ அல்லது சங்கமோ குறைந்த பட்சம் 20 உறுப்பினர்கள் இருப்பின், தமக்கு வேண்டிய வழி பாட்டு ஸ்தலங்களை அமைத்துக் கொள்வதற்கு வேண்டிய இடத்தை அரசாங்க ஸ்தலஸ்தாபனக் குழுவிடம் விண்ணப் பித்து இலவசமாகப் பெற்றுக் கொள்ள முடியும். அந்த இடத்தை நிர்வாகிப்பது, பழுதுபார்ப்பது போன்றவை அந்தக் குழுக்களின் பொறுப்பாகும். தமது ஆதரவாளர்களிடம் இருந்து திரட்டப்படும் நிதியை வைத்து மத ஸ்தாப னங்கள் இயங்குகின்றன; மத ஊழியர்கள் ஊழியம் பெறுகின்றனர்.

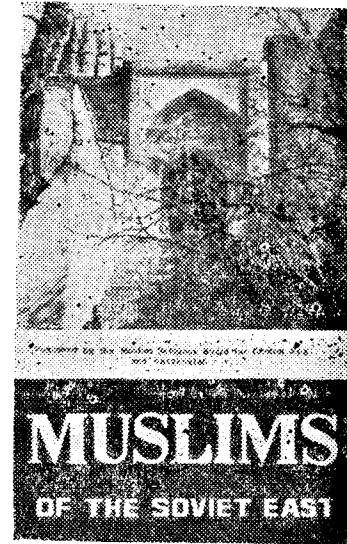
மத நிறுவனங்களின் நிதிக்குச் சோவியத் அரசு வரி விலக்கு அளித்துள்ளது.

மேலும், மத நிறுவனங்கள் மதச் சடங்குகளை நடத்துவதற் காகெக் கட்டாங்களைக் கட்டவும், வாடலைக்குப் பெறவும் மெழுகுவர்த்தி போன்ற மதச் சடங்குப் பொருட் தொழிற் சாலைகளை நடத்தவும், தமது சொந்தப் பிரார்த்தனை நூல்கள், சமயசஞ்சிகைகளை வெளியிடவும் உரிமை பெற்றுள்ளன.

மத்திய ஆசியா, கஸாக்ஸ்தான் இஸ்லாமிய சபை வெளியிடும் போன்ற மதங்களைக் கட்டவும், பிரெஞ்சு ஆகிய நான்கு பொழுதி களில் வெளியிடும் “கிழக்கு சோவியத்தின் முஸ்லிம்கள்” என்ற மாசிகையின் ஆங்கிலப் பிரதியொன்றில் பிரார்த்தனை நூல் மாசிகையின் ஆங்கிலப் பிரதியொன்று சோவியதுக்குமே மேற்கொண்டப்பாது எனக்குக் கிடைத்திது. இச சஞ்சிகையையும் சோவியத்

யத்தில் பிரசரமான திருக்குர் ஆன் பிரதியொன்றையும் எனது ஈழத்து முஸ்லிம் நண்பர் ஒருவருக்கு அன்பளிப்பாக நான் கொண்டு வந்தேன்.

வழிபாட்டு ஸ்தலங்களின் வளவுக்குள் நடத்தப்படும் ஊர் வலங்களுக்கும், சுடுகாட்டில் நடத்தப்படும் ஈமக்கிளியைகளுக்கும் மத நிறுவனங்கள் அரசு அனுமதி பெறத் தேவையில்லை.



மத்திய ஆசியா,
கஸாக்ஸ்தான் இஸ்லாமிய
சபை வெளியிடும்
“கிழக்கு சோவியத்தின்
முஸ்லிம்கள்”
என்ற மாசிகையின் ஆங்கிலப்
பிரதியொன்றின் முகப்பு
அட்டை.

ஆனால், நகர வாசிகளில் நடத்தப்படும் மத ஊர்வலங்களுக்கு மட்டும், நம் நாட்டில் உள்ளது போல, முன்கூட்டியே அரசு அனுமதி பெறப்படல்வேண்டும்.

சோவியத்தில் தேவாலயங்கள் பள்ளிக்கூடங்களிலிருந்து பிரிக்கப்பட்டிருப்பதால், எந்தவொரு பொதுக் கல்வி நிறுவனத்திலும் எவ்வித மத போதனையும் அளிக்கப்படுவதில்லை. ஆனால் மத நிறுவனங்கள் சமய போதனைக் கூடங்களை நிறுவி அங்கே மதக்கல்வி மட்டும் அளிக்கலாம்.

நான் வஜையம் செய்த ஸ்தோர்ஸ்கிலில், ரஷ்ய வைதிகத் திருச்சபை மூன்று சமய போதனைக் கூடங்களையும், ஒரு சமயப் பேரவையையும் நிர்வகிக்கிறது. இங்கே டிரினிடி செர்ஜியஸ் மடாலயமும், கண்ணியாஸ்தூர் மடமொன்றும் உள்ளன. இது போன்ற கிறிஸ்தவ சமய போதனைக் கூடங்களையும் சோவியத்

களையும் மடாலயங்களையும் ஏனைய கிறிஸ்தவ மத நிறுவனங்களும் நடத்துகின்றன.

முஸ்லிம்கள் புஹாராவில் ஒரு மதரஸாவையும், தாலி கந்தில் ஒரு மதரஸாவையுமநடத்துகின்றனர்.

மத நிறுவனங்களின் சமயபோதனைக் கூடங்கள் தமது மாணவர்களைப் பட்டம் பெறுவதற்கும், பட்டமேற்படிப்பிற் குமென் அயல்நாட்டுக் கல்வி நிறுவனங்களுக்கும் அனுப்புவதன்டு. கெய்ரோவிலுள்ள ஜாமியா அல் உலூஹர் பல்கலைக் கழகம், விபியாவின் எல்லெட்டாவிலுள்ள இஸ்லாமிய பல்கலைக் கழகம், ஆக்ஸ்பர்டிலும், கேம்பிரிட்ஜிலும் மூன்று சமயக் கல்விப் பீடங்கள், மேற்கு ஜேர்மனியிலுள்ள கோட்டின்கென் பல்கலைக் கழகம் என்பன இவற்றுட் சிலவாகும்.

மேலும், மத நம்பிக்கை உள்ள ஒரு மண்பகனும் மன மகஞும், தாம் விரும்பினால், மத வழிபாட்டு ஸ்தலங்கள் ஸ்தம்யாசாரங்களுடன் திருமணம் செய்துகொள்ள முடியும். அது போலவே, பெற்றேரும், தாம் விரும்பினால், தபச்சுப்பிறக்கும் குழந்தைகளுக்குத் தேவாலயங்களில் ஏரானஸ் நானம் செய்துகொள்ள முடியும்.

..அந்தச் சில்லிடும் நூயிற்றுக்கிழமைக் காலைப் பொழுது ..மாஸ்தோவில் நான் சென்ற அந்தக் கிறிஸ்தவத் தேவாலயம்.. அங்கு பிரார்த்தனை புரிந்த சோவைத் துடிமக்கள்.. என் நினைவுகள் அவர்களைச் சுற்றி நிழலாடுகின்றன. அவர்களது பிரார்த்தனை அவர்களுக்கு ஆன்மிக, மனநிறைவை அளித்துது. ஆனால்—எனது மொழிபெயர்ப்பாளர் ஒட்டாபோன்றவர்களுக்கும், அத்தேவாலயத்தின் ஒன்மப்பல் சங்கமமாகியுள்ள கட்டடத்துக்கலையின் கவர்ச்சி, ஒவ்யக் கலையின் எழில், சிற்பக் கலையின் ஓங்காரம் இன்னொரு வகையான ஆன்மிகத் திருப்தியை அளித்தன.

தன்னிகரற்ற தலைநகர் காட்சிகள்

அகத்தின் அழகு முகத்தில் தெரியும் என்பார்கள். அதே போல், ஒரு சமூகத்தின் அரசியற் கோட்டாடுகள், கலை கலாசாரப் பண்புகள், ஆன்மிக உணர்வுகள் எத் தன்மையை என்பதை அச் சமூகம் வாழுகின்ற நகர் நிர்மாணிக்கப்பட்டிருக்கும் முறையிலிருந்து விளங்கிக் கொள்ளலாம்.

மாஸ்தோ நகரை ஒருவர் மேலெழுந்தவாரியாகப் பார்த்தாலே போதும்—இந்த உண்மையை உணர்ந்து கொள்ள முடியும்.

இன்றைய உலகிலே, ஒரு மனிதனுடைய சூழலைப்பற்றி நாம் பேசும்போது, இருவகைப்பட்ட சூழல்களைக் குறிப்பிடுகிறோம்.

ஒன்று, இயற்கை அனையின் எழில் பூத்துக் குலுங்கும் சூழல். மற்றது, மனிதனின் கட்டடத்துக்கலைத்திறன் கொண்டு நிர்மாணிக்கப்பட்ட அமைப்புகள். ஒரு நகரில் இவை இரண்டிற்கும் ஒத்திசைவு இருப்பது அவசியம்.

மேலும், நவீன வாணித் தொடும் கட்டடங்களை நிறுவும் அதே வேளையில் வரலாற்றின் பல்வேறு காலகட்டத்தைய் கட்டடக் கலை மரபுகளின் முற்போக்கான பண்புகளைப் பிரதி பலித்து நிற்கும் புராதன கட்டட அமைப்புகளும் பேணப்படல் வேண்டும். ஒரு நகரில் இவ்விரு கட்டட வகைகளுக்கும் இடையே ஒத்திசைவு இருப்பதும் அவசியம்.

சோஷலிஸத் தத்துவத்தின், ‘அனைத்தும் மனிதனுக்காக, அனைத்தும் மனிதனுது நன்மைக்காக’ என்ற மனிதாபிமான இயல்புக்கேற்ப நகர் நிர்மாணம் செய்யப்படும் போது, மேற்சொன்ன இரு ஒத்திசைவுகளும் பொருந்தி வருவது அவசியம்.

மேற்கூறிய பண்புகள் மாஸ்தோ நகரில் பொதிந்திருப்பதை, அந் நகரைச் சென்றடைந்த ஒரு சில மணி நேரங்களுக்குள் தெட்டத்தெளிவாக உணர்ந்து கொண்டேன்.

262 சதுர மைல் பரப்புடைய மாஸ்கோ நகரம், 75 இலட்சம் சனத்தொகை உடையது. இது இலங்கையின் சனத்தொகையில் ஏற்ததாழ மூன்றில் இரு பங்காகும்.

மாஸ்கோ நகர் விஞ்ஞான ரீதியாகத் திட்டமிடப்பட்டு நிர்மாணிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

நகரில் குறுக்கும் நெடுக்குமாக அகன்ற நெடுஞ்சாலைகள் பல செல்கின்றன. இவற்றிலே வாகனப் போக்குவரத்துக் கெணப் பொதுவாக ஆறுபாதைகள் உள்ளன. ஆங்காங்கே மேல்வழிப் பாலங்களும், சீத்வழிச் சுரங்கப் பாதைகளும் அமைந்துள்ளன. இவற்றிலே வாகனங்கள் வேகமாகவும் ஒழுங்காகவும் செல்கின்றன.

பாதசாரிகள் தெருக்களைக் கடப்பதற்கென சரங்கப்பாதைகள் இடையிடையே அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இவ்வசதிகள் இல்லாத இடங்களில், பாதசாரிகள் தெருக்களைக் கடப்பதற்கு ஒளிச் சமிக்கங்கூக் கடவுகள் அமைந்துள்ளன.

மாஸ்கோவில் இருந்த காலத்தில் ஒரு நாளாவது தெருக்களில் வாகனப் போக்குவரத்துத் தடை ஏற்பட்டதை நான் காணவில்லை.

தெருக்களின் இரு மருங்கிலும் அகன்ற சீமெந்து நடைபாதைகள் பாதசாரிப் போக்குவரத்துக்கென அமைந்துள்ளன. நடைபாதைகளில் நிரையாக நிழல்தரு மரங்கள் நாட்டப்பட்டுள்ளன. பல இடங்களில் இவற்றின் இரு மருங்கிலும் சிறிய புற்றரைப் பரப்புகள் வேறு அமைந்துள்ளன.

புற்றரைப் பரப்புகளுக்கும் அப்பால் கட்டடங்கள் அமைந்துள்ளன. இவை 9 முதல் 16 மாடிகள் வரை உள்ள, மக்கள் வதியும் அடுக்கு மாடி வீடுகளாகவோ, அல்லது அவற்றையும் விட உயர்ந்த அலுவலகக் கட்டடங்களாகவோ உள்ளன. அல்லது, வரலாற்றுத் தகைமை பெற்ற—உயரம் குறைந்த கட்டடங்கள், தொழிற்சாலைகள் என்பனவாக இருக்கக் கூடும்.

தொழிற்சாலைகள் பெரும் பாலும் மாஸ்கோ நகரின் சுற்றுலாலேயே அமைந்துள்ளன. தொழிற்சாலைத் தூஷி, புகை என்பன நகரை நக்சுப்பட்டுத்தாமல் இருக்க இந்த ஏற்பாடு. இத்தொழிற்சாலைப் பிரதேசத்துக்கு உள்ளே நெடிய அத்தி, பைன் மரங்கள் நிறைந்த ஒரு வனம் வளையம் போல் நகரைச் சுற்றி அமைந்துள்ளது. 17,20,00 ஹெக்டர் பரப்பில் அமைந்துள்ள இந்த வனத்தின் தாவரங்கள், தொழிற்சாலைப் பகுதியிலிருந்து வரும் அசத்தக் காற்றை வடிகட்டுவதோடு தமது ஒளிச் சேர்க்கை மூலம் சுத்தமான ஒட்சிசன் வாயுவையும் மாஸ்கோ வாசிகளுக்கு வழங்குகின்றன.

ஓமேலும் மாஸ்கோ நகரில் மட்டும் 100 பூங்காக்கள் உள்ளன. இவற்றைவிட ஒவ்வொரு தொழிற்சாலையைச் சுற்றி ஒம் வளையம் போல் தாவரங்கள் அமைந்துள்ளன. மாஸ்கோ நகரின் மொத்தப் பரப்பில் மூன்றிலோரு பங்கு இத்தகையதாவர வளர்ச்சிப் பகுதியாகும். இவை மனிதருக்கு இலாப்பாறுவதற்கு உகந்த இடமாக மட்டுமல்ல, சுற்றுடல் அசத்தமாவதை, சுவாசிக்கும் காற்று மாசுபடுவதைத் தடுக்கும் மூன்னணிப் போராளிகளாகவிடக்கின்றன. ஒவ்வொர் ஆண்டும், தாவர வளர்ச்சிநிலப்பகுதி 600 ஹெக்டர் களால் அதிகரிக்கப்பட்டுக்கொண்டே போகிறது.

மாஸ்கோ நகர சபையின் அதிகாரம் பெறுமல் மாஸ்கோ வில் எவரும் எந்தவொரு மரத்தையாவது தறிக்க முடியாது. இதை உறுதிப்படுத்த கடுமையான சட்டம் உள்ளது.

இவற்றைப் பார்க்கும்போது, கொழும்பில் தெருக்களுக்கு அழைட்டி, நடைபாதைகளுக்கு நிழலீந்து நின்ற நல்ல மரங்களை வெட்டிச் சாய்க்கும் சன்னதம் எமது மாநகர சபை அதிகாரிகளுக்குச் சில மாதங்களுக்கு மூன் ஏற்பட்டதை எனக்கு ஞாபகம் வரத் தவறவில்லை.

ஆக்கல், காத்தல் பணிகளில் அவர்கள்—அழிவுப் பணியில் நம்மவர்கள்; இயற்கைக்கு மெருகூட்டும் அவர்கள்—இயற்கையை உருக்குலைக்கும் நம்மவர்கள்.

மக்கள் வாழ்வதற்கு, தத்தம் பணிகளை ஆற்றுவதற்கு கலாசார பொழுது போக்குகளில் ஈடுபடுவதற்கு உறுதுப்பண்யாக மினிரும் ஒரு செயற்கை ஊடகமே கட்டடங்களை என்ற மனிதத்துவக் கோட்பாடு மாஸ்கோவில் நகர் நிர்மாணத்தில் வெளிப்படுகிறது. இங்கே நசர் நார்மாணம் அன்றதை யும் தழுவிய ஒரு நீண்டசாலத் திட்டத்தினால் கட்டுப்படுத்தப்படுகிறது.

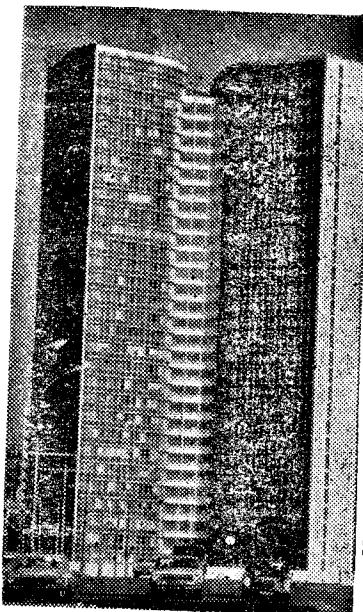
நார் புனர் நிர்மாணம் செய்யப்படும் போது, தெருக்கள் அகட்டப்படும்போது, தேவையற்ற பழைய கட்டடங்கள் தரை மட்டமாக்கப்பட்டு அங்கே புதிய கட்டடங்கள் நிறுவப்படுகின்றன. அதே வேண்டியில், பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் என்று கருதப்படும் ‘கட்டடக் கலை மைக்கற்கள்’ கவனமாகப் பேணப்படுகின்றன.

உதாரணமாக, கோர்க்கி தெருவிலுள்ள மாஸ்கோ நகர சபைக் (‘‘மொஸ்கோவெட்’’) கட்டடம் 18ம் நூற்றுண்டின் புகழ்பெற்ற ரஸ்யக் கட்டடக் கலைஞர் மட்வெய் காஸ்கோவ் அவர்களினால் நிர்மாணிக்கப்பட்டது. 1939ம் ஆண்டில், கோர்க்கி தெரு அகட்டப்பட்டபோது, இந்த அழிய,

பழைய கட்டடத்தை இடம் பெயர்க்க வேண்டிய நிலை வந்தது!

ஆம், உன்னமை தான்! இக் கட்டடத்தை அடியோடு இடம் பெயர்த்தார்கள்! உருளைகளில் ஏற்றி 43 அடி தூரம் பின் ஞேகுக்கி நகர்த்தினார்கள்! கோர்க்கி தெரு அகலம் அடைந் தது—அதற்கு இடம்கொடுக்க ஒரு முழுக் கட்டடம் அலுங்காமல், நலுங்காமல் உடைந்து கொட்டாமல் 43 அடி தூரம் பின்ஞேகுக்கி ஊர்ந்தது!

இதைப் போன்ற “நடக்கும் கட்டடங்கள்” எத்தனையோ மாஸ்கோவில் உள்ளன. ஒளிபெங்கோ தெருவில் உள்ள கட்டடக் கலைஞர் காஸ்கோவின் சொந்த வீடு (இதுவும் ஒரு தேசிய நிலைவுச் சின்னம்) இவ்வாறு நகர்த்தப்பட்டதோடு மட்டுமல்ல, 180 பாரைக்கால் திருப்பப்பட்டது. இதன் விளைவாக, இவ் வீடு இன்று முன்பு நோக்கிய திசைக்கு எதிர்த் திசையில் பார்த்து நிற்கின்றது. வேறொரு தெருவை வாயிலாகக் கொண்டு நிற்கிறது.



மாஸ்கோவின் நவீன கட்டடக் கலைச் சிறப்பைப் பகன்று நிற்கும் சி. எம். ச. ஏ. அலுவலகக் கட்டடம்—விரிக்கப்பட்ட புத்தகம் போன்ற அமைப்பை உடையது இது.

“கட்டடக் கலையின் மைல்கற்கள்” என்று கருதப்படும் புராதன கட்டடங்களை அழிப்பதைத் தடை செய்யும் ஆளையில் மாமேதை லெனின் 1917ல் கைச்சாத்திட்டார்.

ஒரு சோஷலிஸ சமூகத்தில் கலை, கலாசாரத்தைப் பேணுவதற்கு, எத்தகைய சிரத்தை எடுக்கப்படுகிறது என்பதை மேற்கூறிய “நடக்கும் கட்டடங்கள்” நிருபித்து நிற்கின்றன.

இதன் விளைவாக மாஸ்கோவில் புராதன கட்டடங்களும், நவீன கட்டடங்களும் ஒன்றுக்கொன்று ஊறு விளைவிக் காமல், ஒன்றேருடொன்று ஒத்திசைந்து அருகஞ்சே பெருமையுடன் தலை நிமிர்ந்து நிற்கின்றன.

ஜார் மன்னர்கள் வாழ்ந்த, மாஸ்கோ நதியால் சூழப் பட்ட கிரெம்ஸின் அரண்மனை, தேவாலயத்துக் கோபுரங்கள், சென் பஸ்லின் கதிப்ரஸ் போன்ற கட்டடங்கள் ஒரு புறத்தே பழையமையை விடம்பி நிற்கின்றன.

இடுத் கிரெம்ஸினில் நிறுவப்பட்டுள்ள “பலஸ் ஓலப் காங்கிரஸல்” மன்றபம் (எமது நாட்டின் பண்டாரநாயக்கராபகாரர்த்த சர்வதேச மாநாட்டு மண்டபத்தை விடப் பெற்றது) நவீன சோவியத் கட்டடக் கலையைப்பறைசாற்றி நிற்கிறது.

கிரெம்ஸினுக்கு அணித்தாக உள்ள—6000 அறைகளைக் கொண்ட ஜிரோப்பாவின் மிகப் பெரிய தேவாட்டலான “ரெஸியா”, 1750 அடி உயரமுள்ள ஒள்ளடங்கின்ற டெலிவிஷன் கோபுரம், 30 மாடிகள் கொண்ட சி. எம். ஏ. ஏ. (நாடுகளுக்கிடையே பரஸ்பர பொருளாதார உதவிக் கானசபை) அலுவலகம்—நவீன சோவியத் கட்டடங்களுக்கு இத்தகைய உதாரணங்களை அடுக்கிக் கொண்டீடு போகலாம்.

பழையமையும் புதுமையும் சங்கமித்து நிற்கின்றன.

இத்தகைய, விஞ்ஞான ரீதியில் அமைந்த நகர் நிர்மாணத் திட்டத்தை, புத்துணாச்சி ஊட்டும் அழகிய — ஆப்ராக்கிய மான் நகர அமைப்பை உலகின் எந்தவொரு முதலாளித்துவ நாட்டிலும் காணமுடியாது.

இதற்குக் காரணம்—

முதலாளித்துவ சமூக அமைப்பில் நிலம் தனிப்பட்ட சிலபேர்வழிகளின் சொத்தாய் உள்ளது; வீட்மைப்பு நார்மாணம், தொழிற்சாலைகள் நிறுவுதல் முதலியன பணம் படைத்த ஒரு சிலரின் இச்சையில் தங்கியுள்ளது.

எனவே—

நகர்நிர்மாணத்தில் அனுட்டிக்கப்படும் முக்கிய குறிக் கோள், உடையம் ஸ் உள்ளோர், உற்பத்திச் சாதனங்கள்

வீதிகள் தெரிவித்த வாழ்க்கைத் தகவல்கள்

உள்ளோர் தமது சொத்துக்களைப் பெருக்கிக் கொள்வதற்கு மிக உகந்த வழி என்பதே ஆகும்.

இயற்கையைப் பேண வேண்டும், புராதன கட்டடக் கலைக் கின்னங்களைக் காப்பாற்ற வேண்டும், ‘அனைத்தும் மனித ஞுக்காக, மனிதன் து நன்மைக்காக’ என்ற அடிப்படையில் என்ற அந்தரங்க சுத்தியுடன் நகர் நிர்மாணம் அமைதவை வேண்டும் என்ற ஆசை தமது பண்த்தைப் பெருக்கக் கங்கணம் கட்டி நிற்கும் முதலாளிவர்க்கத்துக்கு எழுமுடியாது அல்லவா?

முதலாளித்துவ நாட்டு நகர்களில் சுற்றுடல் நஞ்சாதல், மிதமிஞ்சிய ஜனச்செறிவு, தெருக்களில் வாகனத் தடை, அழகற்ற—திடமிட்டப்படாத வர்கயில் ஒன்றையொன்று விழுப்புக்கு மாற்போல் கண்ட கண்ட இடங்களிலெல்லாம் கழுத்துத் தீட்டி நிற்கும் கட்டடங்கள் என்பன அந்நாடு களின் நகர் நிர்மாணத்தில் உள்ள குறையைச் சுட்டிக் காட்டுகின்றன; தேசியச் செல்வழும் உற்பத்திச் சாதனங்களும் தனியார் கைகளில் இருப்பதால் ஏற்படும் ஊறுகளை வலியுறுத்தி நிற்கின்றன.

சோவியத் நாட்டில் தேசியக் செல்வங்கள், உற்பத்திச் சாதனங்கள் என்பன அனைத்து மக்களிடையும் உடைமையாக இருப்பதால் அந் நாட்டின் மக்கள் அரசு ‘அனைத்தும் மனிதனுக்காக’ என்ற அடிப்படையில் நகர் நிர்மாணம் செய்வதில் வியப்பில்லை அல்லவா?

இரு நகரத்தின் தெருக்களிலிருந்து, அந்நகரத்தைப் பற்றிய எத்தனையோ தகவல்களைத் தெரிந்து கொள்ள முடியும். ஒரு நகரத்தின் வாழ்க்கையைப் பிரதிபலிக்கும் நிலைக்கண்ணுடிதான் அதன் தெருக்கள்.

மாஸ்கோவினுடைய சனத்தொகை 75 இலட்சம் ஆகும். இதைவிட தினமும் 12 இலட்சம் மக்கள் பல்வேறு வேலைகளின் பொருட்டு மாஸ்கோ நகருக்கு வர்து செல்கின்றனர்.

ஆனால்—மாஸ்கோவின் தெருக்களில், இவ்வளவு சன நடமாட்டத்திற்கான அறிகுறிகளைக் காணேம். காலையில் மக்கள் வேலைத்தாங்களுக்குச் செல்லும் போதும், மாலையில் வீடு திரும்பும் போதும், மதிய இடைவேளையின் போதும் தெருக்களில் வாகனப் போக்குவரத்து சற்று அதிகரிப்பதைக் காண முடியும். தெருவின் இரு மருங்கிலுமுள்ள நடைபாதைகளில் சனநடமாட்டம் சற்று அதிகரிப்பதைக் காணலாம்.

ஆனால்—தெருக்களில் வாகனப் போக்குவரத்து அதிகரித்து, அதனால் போக்குவரத்துத் தடை ஏற்படுவதைக் காணமுடியாது. அதேபோல், நடைபாதைகளில் மக்கள் நிரம்பி வழிந்து சனநெரிசல் ஏற்படுவதையும் காணமுடியாது.

தெருவோரங்களில் வாளா நின்று அவமே பொழுதைப் போக்குவோரையும், நடை பாதைகளில் கும்பலாக நின்று அரட்டை அடிப்போரையும் காண முடியாது. ‘சம்மா நிற்கிறேன்’, ‘சம்மா போகிறேன்’, பேர்வழகளை மருந்துக்கும் காணேம்.

தெருவில் செல்லும் மக்களின் முகத்தில் பீதியையோ கலவரத்தையோ பதற்றத்தையோ காணேம். அதற்கு மாருக அவர்கள் முகத்தில் மன நிறைவும் மகிழ்வும் நிறைந்து காணப்படுகின்றனர். அவர்கள் நடையில் ஒரு வித வேகமும் சுறுசுறுப்பும் தென்படுகின்றது. ஏதோ ஓர் அலுவலின் நிமித்தம் செல்கின்ற ஒரு பாங்கு வெளிப்பட்டு நிற்கிறது.

இம்மக்கள் அணிந்திருக்கின்ற ஆடைகள் அவர்களது உயரிய வாழ்க்கைத் தரத்திற்குச் சான்று பகர்வனவாக அமைந்திருக்கின்றன.



மாஸ்கோவின் உலகப்புகழ் பெற்ற பொல்ஷோய் பாலே நடன மன்றபம் இதுதான். எதிரே உள்ள வீதியில் வாகனப் போக்குவரத்தைக் கவனிக்கவும்.

நான் மாஸ்கோவிலிருந்த சமயம் இலையுதிர் காலம் முடிவுற்று, பனிகாலம் ஆரம்பமாகும் கட்டமாயிருந்தது. இடையிடையே பனிவிழுத் தொடங்கியிருந்தது. நிலமெல்லாம் வெண்பாவாடை விரித்தது போல் இவ்வெளைகளில் மெல்லிய பனிப்படலம் பரவியிருந்தது. வெப்ப நிலை சைபர் பாகை சென்டிகிரேட், அதாவது தண்ணீர் ஜஸாக மாறுகின்ற வெப்பநிலை. முற்றிய பனி காலத்தின்போது வெப்பநிலை சைபரை விட மேலும் 25 முதல் 40 பாகை வரை குறைவாக இறங்குவதுண்டாம்.

நான் சென்றிருந்த போது, மாஸ்கோ மக்கள் பனிகால ஆடைகளை அணியத் தொடங்கி விட்டனர். கம்பளியாலான கோட் சூட், அதற்கு மேலே கம்பளியாலான

தடித்த நீண்ட ஓவர் கோட், தலையில் விலங்கு உரோமம் பதித்த தொப்பி, கழுத்தில் கம்பளி மல்பளர், கைகளில் கையுறைகள், கால்களில் விலங்கு உரோமம் பதித்த பூட்டு-தெருவில் காணப்பட்ட ஆண்கள் யாவரும் இத்தகைய ஆடைகளையே அணிந்திருந்தனர்.

பெண்கள் பற்பல அழகிய வண்ணங்களில் விதம் விதமான நாகரிக ஆடைகளை அணிந்திருந்தனர். பெல் பொட்டம்ஸ், ஷிபிப்ட், கவுண், மினில்கேர்ட் போன்ற ஆடைகளுக்கும் குறைவில்லை. இவர்கள் அணிந்திருக்கும் ஓவர் கோட்டுகளிலும் தொப்பிகளிலும் நீண்ட விலங்கு உரோமம் பதிந்திருந்ததோடு, கண் ஊனப்பறிக்கும் வண்ணங்களிலும் மோஸ் தர்களிலும் அமைந்திருந்தன.



விலங்கு உரோமம் பதித்த தொப்பி மின் எழிலென்ன, ஓவர்கோட்டின் சொகுசென்ன, பூட்சுகளின் கவர்க்கி என்ன? ஆம், பூரித்துப் பொலிவுற்றுத் தோன்றும் இப்பெண்மணி மாஸ்கோவின் தெருக்கூட்டிகளுள் ஒருவர்.

தெருக் கூட்டும் பெண்கள் கூட அழகிய, விலையுயர்ந்த ஆடைகளை அணிந்திருந்ததைக் கண்டு வியந்தேன். தரம் குறைந்த ஆடைகளை அணிந்த எவ்வரையேனும் நான் தெருக்களில் காணவில்லை.

ஏற்றத்தாழ்வற்ற சமுதாயம், வாழ்க்கைத் தரத்தில் உயர்ந்த சமுதாயம், உன்னத சோஷவில் சமுதாயம் இங்கு நிலவியதற்கு மக்களின் ஆடைகளே சான்றுக அமைந்தன.

மாஸ்கோ நகரின் தெருக்களின் சுத்தத்தைப்பற்றி இங்கு குறிப்பிடாமலிருக்க முடியாது. அப்போது இலையுதிர்கால இறுதியாய் இருந்த போதிலும் தெருக்களில் ஓர் இலையையோ

சருக்கேயோ கூடக் காணேற். ஒரு கடதாசித் துண்டுக் கூட வீதிகளை அசுத்தப்படுத்தவில்லை. தெருக்களில் ஆங்காங்கே காணப்பட்ட ஆண்-பெண் தெருக்கூட்டிகள், மரத் திலிருந்து ஒரு சருகு உதிர்ந்தாற்கூட, விழரந்து சென்று விளக்குமாறு கொண்டு கூட்டி, அள்ளி, தமது கைகளிலிருந்த சிறிய தகரப்பெட்டிகளினுள் போடுவதைக் கண்டேன்.

பாதசாரிகள் சிகரெட் புகைத்து எஞ்சகின்ற அடித்துண்டை அங்கங்கேயே வீசி ஏறியாமல், அடுத்த குப்பைத் தொட்டி வரும்வரை கைகளில் பத்திரமாகக் கொண்டு சென்று, தொட்டிகளினுள் போடுவதைக் கண்டேன்.

“இது எனது நாடு; எனது தாயகம்; இதனை மாசு படாமல் பேணேக் காப்பது எனது கடமை” — என்ற உணர்வு இச் சோஷலிஸ்டு மக்களின் உதிர்ந்துடன் இரண்டறக் கலந்ததன் அறிகுறி தானே இது?

மாஸ்கோவில் மட்டுமல்ல, நான் விஜயம் செய்த சோவியத் மத்திய ஆசியக் குடியரசான ஆருக்மேனியத் தலைநகரான ஆஸ்காபாத்திலும் கூட, பெரும பாலான துருக்மேனியப் பெண்கள் அணிந்திருந்த தேசிய உடைகளைத் தவிர, பொதுவாக மேற் கூறிய நிலைமைகளே நிலவுவதைக் கண்டேன். ஆஸ்காபாத் மாஸ்கோவிலிருந்து 2800 மைல் தொலைவில் உள்ள ஒரு நகரமாகும்.

மாஸ்கோ வீதிகள் எமக்குப் புகட்டிய மிகச் சுவையான அனுபவம் இன்னொன்று உண்டு.

21 வயது நிறைந்த இளம் ரண்டியப் பெண்ணை லுட்பிலா பெட்டோனிச், தினமும் எம்முடன் சுற்றி அலைந்து விட்டு நாம் தங்கியிருக்கும் ஹோட்டலுக்கு எம்மைக் கூட்டி வந்து விடும்போது எப்படியாவது இரவு ஒண்பத்தர அல்லது பத்து மணியாகிவிடும். நாம் ஹோட்டலை வந்தடைந்தவுடன் எமக்கென ஒதுக்கப்பட்டிருந்த காரின் பணி பூர்த்தியாகி விடும். எமது கார்ச் சாரதியும் புறப்படுவிடுவார்.

ஓரடா காலையில் வரும்போது, மிகவும் பணிவுடன் எனது அனுமதியைப் பெற்றுக்கொண்டு, தமது மழைக் கோட்டை எனது அறையில் உள்ள ஒரு கொக்கிலில் மாட்டி விடுவார். இப்படியான வேளைகளில், இரவில் எம்மும் ஹோட்டலுக்குக் கூட்டி வந்து விடும்போது ஆரும் மாடியில் எமது அறை வரை வருவார்.

இப்படி அவர் வந்த ஒரு நாள் அவரிடம் கேட்டேன்: “ஓரடா, இந்த நேரத்தில் நீங்கள் எப்படி விடு போய்ச் சேரப் போகிறீர்கள்?”

“டிராவி பஸ் தான் இருக்கிறதே. இங்கிருந்து டிராவில் ஏறினால் சுமார் பதினைந்து நிமிடங்களில் எனது வீட்டிற்கு அருகே கொண்டு போய் விடும்.”

“அது சரி, தனியாகவா போகப் போகிறீர்கள்—அது மும் இந்த நேரத்தில்? இப்பத்தில்லையா?”

ஓரடாவின் நீலக் கண்கள் ஆச்சரியத்தால் அகல விரிந்தன.

“உங்கள் அக்கறைக்கு எனது. நன்றி ஆனால் நீங்கள் என்ன ஆபத்தைப்பற்றிக் குறிப்பிடுகிறீர்கள் என்று எனக்கு விளங்கவில்லை.”

ஓரடா என்ன சொல்லியும் கேளாமல், அவரோடு பிடிவாதமாக ஹோட்டலுக்கு முன்பாக உள்ள ட்ராவி பஸ் தரிப்புவரை வந்து, அவர் பஸ் ஏறும்வரை நின்றுவிட்டு, எனது அறைக்கு வந்தேன்.

இலங்கையின் முன்னாள் கடற்றெருமில், சுகாதார அமைச்சரும், இலங்கை-சோவியத் தட்பவுச் சங்கத்தின் முன்னாள் தலைவருமான காலஞ்சென்ற ஜோர்ஜ் ராஜபக்ஸாவும் அவர்து மனைவி லிதாவும் ஒரு சில மாதங்களுக்கு முன் மாஸ்கோவில் அதே ஹோட்டலில் தங்கியிருந்தபோது ஓரடாவே அவர்களுக்கும் மொழி பெயர்ப்பாளராகப்பணி யாற்றியிருந்தாராம்.

அப்போதும் இது மாதிரியான ஒரு சம்பவம் நடைபெற்ற தாம். அமைச்சரும் பாரியாரும் பிடிவாதமாக பஸ்தரிப்புவரை வந்து நின்று ஓரடாவை அனுப்பிவிட்டுத்தான் செல்வார்களாம். ஓரடாவே இதை எனக்குக் கூறினார்.

ஓரடாவுக்கு இந்த ஆபத்து என்னவென்று புரியவில்லை.

“உனக்குப் புரியாது தான் ஓரடா. நீ தான் உன் தாய் நாட்டுக்கு வெளியே இதுவரை பயணம் மேற்கொண்ட தில்லையே! உனக்கு எப்படிப் புரியும்? எங்கள் நாடுகளிலும், அது மட்டுமல்ல—ஜனநாயகத்தின் உச்சாணைக் கொப்புக்கே போய்விட்டதாகத் தம்பட்டமடித்துக்கொள்ளும் அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளிலும் கூட, இந்த இரவு வேளையில், காடையர்களும் காழுகர்களும், பாலியல் குற்றவாளிகளும் பால்யக் குற்றவாளிகளும் வீதிகளில் மேய்ந்து திரிவதை நீ அறிய வாய்ப்பில்லைத் தானே! உங்கள் நாட்டில் நீங்கள் படைத் துள்ள புது யுகத்தைப் போல் உலகின் ஏனைய பகுதிகளும் இருக்கும் என்று நீ கருதுகிறேய்.”

—எனது அறைக்கு வந்து கட்டிலில் சாய்ந்துகொண்ட தும், என் மனம் மேற்கொண்னவாறு இரை மீட்கத் தொடங்கியது.

மாஸ்கோ வீதிகளில் இரவில் எந்த நேரத்திலும்கூட ஆண்களும், பெண்களும், இளம் தம்பதிகளும் கூட பயின்றி நடமாடுவதைக் காணலாம். இவ்வாறு நடமாடு வோர் பொதுவாக, இரவு இரண்டாம் காட்சி சினிமாவிலிருந்து வீடு திரும்புவோரும், இருபத்துநான்கு மணி நேரமும் இயங்கும் தொழிற்சாலைகளில் இரவு ஷிஃப்ட் பணிபுரிவோருமாக இருப்பர்.

இருநாள் இரவு—நடுச்சாமம் கழிந்து ஒரு மணி நேரத்திற் குப்பின், அதிகாலை 1 மணிக்கு சோவியத்திலுள்ள இலங்கையின் பதில் தூதுவர் கலாநிதி விஸ்வா வர்ணபாலாவின் (தூதுவர் டாக்டர் சி.எஸ்.வீரதுங்க அப்போது போலந்து சென்றிருந்தார்.) இல்லத்தில் இராப்போசன விருந்து முடிந்து ஹோட்டல் திரும்பிக்கொண்டிருந்தோம்.

கலா வீதி வர்ணபாலாவே காரை ஒட்டிக்கொண்டிருந்தார். கார் மாஸ்கோ நகரின் தென்மேற்குப் பகுதியில் உள்ள ஓரளவு ஒதுக்குப்புறமான வெளின்குன்றுகள் பகுதி யினுடாகச் சென்றுகொண்டிருந்தது.

அந்த நேரத்தில் கூட, அந்த ஒதுக்குப்புறமான இடத்திலும், தெருக்களில் ஆண்கள், பெண்கள், இளம் தம்பதிகள் நடமாடுவதைக் கண்டு நான் வியந்தேன். இதைப்பற்றி நான் கலாநிதி வர்ணபாலாவிடம் குறிப்பிட்டபோது, அவர் கூறிய பதில் என்னை மெய் சிவிர்க்க வைத்து.

“மாஸ்கோ வீதிகள் பாதுகாப்பானவை; எந்த நேரத்திலும் எவரும்—அவர்கள் உள்நாட்டாராயிருந்தாலென்ன, வெளி நாட்டாராயிருந்தாலென்ன, ஆண்களாயிருந்தாலென்ன, பெண்களாயிருந்தாலென்ன, வயது முதிர்ந்தவராயிருந்தாலென்ன, காலையர் கன்னியராயிருந்தாலென்ன, நடுநிச்சயாயிருந்தாலென்ன, நண்பகலாயிருந்தாலென்ன—அச்சமின்றி இத்தெருக்களில் நடமாடலாம். குளிர் ஒன்றைத் தவிர வேறெற்றகும் தெருவில் நடக்கும் எவரும் பயப்படுவதில்லை.”

மாஸ்கோ வீதிகளின் பாதுகாப்பு மைக் தாவிதோவ் என்ற அமெரிக்கப்பத்திரிகையாளரையும் வியப்பில் ஆழ்த்தியிருந்தது என் நினைவுக்குவந்தது. மாஸ்கோவில் கிலவருடகாலம் வசித்த இந்த அமெரிக்கர், தனதுசோவியத் அனுடவங்கள் பற்றி எழுதிய நாலில், மாஸ்கோ வீதிகளின் பாதுகாப்பான தன்மையை வியந்து எழுதிய வாசகங்கள் என்மனக்கண்முன் தோன்றி மறைந்தன.

அவரது மகனை 18 வயது நிறைந்த ஜோ தாவிதோவ் என்பவர் மாபெரும் அமெரிக்க நகரான மான்ஹட்டனில் பிர

பல மடிலன் சதுக்கத் தோட்டத்தில் வைத்து, ஒரு நாள் இரவு 9 மணிக்கு அவர் முன்பின் அறியாத பால்யக் காடையர் கூட்டமொன்றுல் எதுவித காரணமுடின்றத் தாக்கப்பட்டு, பிரக்ஞையிழந்த நிலையில் மருத்துவ மணிக்குக் கொண்டுவரப்பட்டாராம்.

இவ்வாறு பொழுதுபோக்குக்காகக் குற்றம் இழைப்போர் நிறைந்த பாதுகாப்பற் ற அமெரிக்க வீதிகளை மாஸ்கோவின் பாதுகாப்பான வீதிகளுடன் ஒப்பிட்டு அந்த அமெரிக்கர் எழுதியிருந்தார்.

சோவியத் நகரங்களில் வீதிகளின் பாதுகாப்புப் பற்றி எழுதுகையில் என் நினைவுகள் ஆஸ்காபாத் நகரை நோக்கிச் சிறகடித்துப் பறக்கின்றன.

இரவு ஒன்பத்தரை மணி. ஆஸ்காபாத் வீதிகளில் நான் நடந்து கொண்டிருக்கிறேன். என்னருகே மொழிபெயர்ப்பாளர் ஹாடாவும் நடந்துகொண்டிருக்கிறோர்.

ஐந்து மணி நேர விமானப் பயணத்தின் பின் அங்கு மாலைதான் ஆஸ்காபாத் வந்து சேர்ந்திருந்தோம். “ஹோட்டல் ஆஸ்காபாத்” தில் இரவு உண்ணை முடித்துக் கொண்டபோது, இரவு ஒன்பது மணி தாண்டிவிட்டது.

பகல் முழுவதும் விமானத்தில் தாங்கி வழிந்து கெரண்டே வந்ததால், இரவுத் தாக்கம் இலகுவில் வருவதாக இல்லை.

தெருவில் இறங்கி வீறுவிறுவென்று ஒரு மணிநேரம் நடந்துவிட்டு வந்தால் தாக்கம் வரும் போல், இருந்தது. அதே நேரத்தில், இரவில் ஆஸ்காபாத் எப்படி இருக்கும் என்று (“ஆஸ்காபாத் பை நைட்”) அறிந்து கொள்ளவும் வாய்ப்புக் கிடைக்கும் என்று நினைத்தேன். நான் உடனே வாய்ப்பட்டேன். அப்போது, ஹாடா தயங்கியவாறே கேட்டார்.

“எனக்கும் தாக்கம் வரவில்லை. இந்தக் குடியரசுக்கும் நான் இதற்கு முன் வந்ததில்லை. நானும் உங்களுடன் வருவதற்கு ஏதாவது ஆட்சேபனை உண்டா?”

எனக்குத் தாக்கி வாரிப் போட்டது—இதென்ன ஆபத்து? ஒரு நிமிடத்திற்குள் ஹாயிரம் சிந்தனைகள் என் மனத்திறையில் மின்னி மறைந்தன. இலங்கையில் ஒரு சில வருடங்களுக்கு முன் நடந்த ஒரு சம்பவம்—டாக்டர் பந்துல பெரேரா படுகொலை.. கறுவாக் காட்டில், தான் மனம் செய்ய விருந்த பெண்ணுடன் இரவில் சென்ற டாக்டர் பெரேரா காமுகர்களால் படுகொலை செய்யப்பட்ட நினைவு.. எனக்கும் இன்று அப்படியா..? அப்படியானால், இலங்கையின்

தமிழ்ப் பத்திரிகைகளின் தலையங்கம்.. ‘‘சமுத்து டாக்டர் ரஷ்யாவில் சதக்.. சதக்’’..

அந்தக் கொடுங்குளிருக்குள்ளும் குப்பென்று எனது உடல் ஒரு தரம் வியர்த்தது.

‘‘உங்களுக்கு விருப்பமில்லை என்றால் நான் வரவில்லை.. .’’ ஓடா இழுத்தார்.

துணிவை வரவழைத்துக் கொண்டேன். ஓடாவும் நானும் புறப்பட்டோம். பல்வேறு விஷயங்களைப் பற்றி— சர்வதேச அரசியல் நிலை பற்றி, சோவியத்—சீன பிரச்சினைகள் பற்றி, ஈழத்தின் அரசியல் நிலை பற்றி, இனப் பிரச்சினை பற்றி, தோட்டத்தொழிலாளரின் பிரச்சினைகள் பற்றியெல் வாம் சுவைபடப் பேசிக்கொண்டே நடந்தோம்.

ஹோட்டல் ஆஸ்காபாத்தில் எனது அறைக்கு நான் திரும்பியபோது இரவு பதினெண்றார மணி ஆகிவிட்டது. ஓடாவுடன் இரவில் உலவச் செல்ல நான் முதலில் பயந்தது, அப்போது தான் எனக்கு நினைவுவந்தது. எதுவுமே நடக்கவில்லை. ஆஸ்காபாத் வீதிகளில் நடமாடியவர்கள் எம்மை ஏற்றுத்தும் பார்க்கவில்லை. மாஸ்கோ வீதிகள் எவ்வளவு பாதுகாப்பானவையோ, அவ்வளவு பாதுகாப்பானவை ஆஸ்காபாத் வீதிகளும் என்பது தெரிந்துவிட்டது.

எனது கட்டிலில் சாய்ந்து கொண்டு மூன்று கம்பளிப் போர்வைகளை ஒன்றனமேல் ஒன்றுக் கூடுதல் மூடியபோது எனது வாய் முனுமுனுத்தது. ‘‘புது யுகம் கண்டேன்.. புதுபகம் கண்டேன்.. .’’

பஸ் பிரயாணம் தந்த பாடங்கள்

கொழும்பு நகரின் வீதிகளில் புதுமையான ஒரு நிகழ்வு இந்தாடகளில் இடம்பெற்று வருகிறது.

திமர் திடிரென நகரில் எங்காவது ஓர் இடத்தில் சுமார் இருபது அல்லது மூப்பது டிக்கெட் பரிசோதகர்கள் கும்பலாக நின்று, அவ்வழியே போகும் சகல பஸ் வண்டிகளையும் மறித்து, டிக்கெட் சோதிக்கும் காட்சிதான் அது. கூடவே இரு பொலீஸ் கான்ஸ்டபிளிக்கள்.

இதைவிட—ஒவ்வொரு பஸ்ஸிலும், நாட்டை, சமூகத்தை வருஷித்த குற்றத்துக்காக அகப்படுகின்ற பத்துப் பேராவது வீதியோரத்தில் இறக்கப்பட்டு நிற்க, இவர்களை வேடிக் கைபார்த்து, சுமார் ஐம்பது வீணர்கள் எந்நேரமும் தெருக்களில் குழுமி நிற்க, இந்த அல்லோல் கல்லோலத்தை என்னென்பது?

டிக்கெட் எடுக்க மறக்கும் கனவான்களும் சீமாட்டி களும், தெருவோரத்தில் தயாராக நிற்கின்ற ‘விசேஷ’ என்ற பெயர்ப்பலகை தாங்கிய ஒரு பெரிய பஸ் வண்டியில் ஏற்றப்பட்டு. ‘அரச மரியாதை’ களுக்காகப் பொலீஸ் நிலையங்களுக்குச் சிங்காரப் பவனி செல்லக் காத்திருக்கும் அந்தக் காட்சியை என்னென்பது?

சிகிச்சை பெறவேண்டிய ஞாபக மறதிக்காரர்கள் ஒரு ‘பஸ் லோட்’ கிடைப்பார்கள் என்ற உறுதியுடன் ஒரு முழுப் பஸ்வண்டி காத்திருக்கிறதே, அந்த வண்டியைப் பாராட்டாமல் இருக்க முடியுமா?

மாஸ்கோவில் இத்தகைய ஞாபக மறதிக்காரர் அருமையிலும் அருமை என்பதை நான்நேர்ஸ் அறிந்து கொண்டேன்.

மாஸ்கோ வீதிகளின் பிரதான போக்குவரத்துச் சேவை டிராவி பஸ்களாகும். இவற்றைவிட, சாதாரண பஸ்களும் டிராம் கார்களும் கூட ஒடுகின்றன. பூமிக்கு அடியில் உள்ள

சுரங்கப் பாதைகளில் ‘மெட்ரோ’ எனப்படும் ரயில் சேவை உள்ளது.

இவற்றில் பயணம் செய்வதற்கு ஒருவர் ஏறுவதெந்கே, இறங்குவதெந்கே என்பது கணக்கு எடுக்கப்படுவதில்லை. எங்கும் ஒரே கட்டணம் தான்.

மாஸ்கோவில் ஒரு டிராவி பஸ் பயணத்திற்கு நான்கு கொப்பெக்களும் (இலங்கைப் பணம்—35 சதம்), டிராம் வண்டிப் பயணத்திற்கு மூன்று கொப்பெக்களும் (26 சதம்) பஸ் பயணத்திற்கு அல்லது மெட்ரோ ரயில் பயணத்திற்கு ஐந்து கொப்பெக்களும் (44 சதம்) செலுத்த வேண்டும்.

அமெரிக்காவில், மெட்ரோவை ஒத்த சுரங்க ரயில் பயணம் ஒன்றுக்கு என்ன கட்டணம் தெரியுமா? நியூயார்க் நகரில் 35 அமெரிக்க சதங்களும் (இலங்கை—2 ரூபா 32 சதம்), சிக்காகோ நகரில் 60 அமெரிக்க சதங்களும் (இலங்கை—3 ரூபா 98 சதம்) அறநிலைப்பட்டுகின்றவாம்.

மைக் தாவிதோவ் என்ற அமெரிக்கப் பத்திரிகையாளர் மேற்சொன்ன தலைதெறிக்கும் அமெரிக்கப் போக்குவரத் துக்கட்டணங்களைச் சோவியத் தாட்டைப்பற்றித் தான் எழுதியுள்ள நூலில் தந்து அங்கலாய்த்துக் கொள்கிறார். இவர் சோவியத்தில் சில ஆண்டுகாலம் வசித்தவர். அமெரிக்கப் போக்குவரத்துக் கட்டணங்களோடு ஒப்பிடுகையில் சோவியத் போக்குவரத்துக் சேவையை ஓர் இலவச சேவை என்றே கொள்ள வேண்டும் என்கிறார் தாவிதோவ்.

மாஸ்கோவில் டிராவி பஸ்களில் கண்டக்டர் இல்லாமலே கட்டணம் செலுத்தப்படும் சிறப்பை நான் நேரில் கண்டேன்.

இந்தப் பஸ்களில் சாரதி மட்டும் தான்; கண்டக்டர்களே இல்லை. பஸ் தரிப்புகளில் டிராவி வந்து நின்றதும், அதன் மூடிய கதவுகள் திறந்து கொள்கின்றன. பிரயாணிகள் ஏறிக்கொண்டதும் கதவுகள் மீண்டும் மூடிக் கொள்கின்றன. பஸ் புறப்படுகிறது. கதவுகளை மூடித் திறக்கும் மின் விசையைச் சாரதி இயக்குகிறார்.

பஸ்வின் பின் பக்க இடது கோடியில் டிக்கெட் இயந்திரம் ஒன்று உள்ளது. பிரயாணிகள் பஸ்வில் ஏறிக் கொண்டதும், நேராக இந்த இயந்திரத்தை அணுகி, நான்கு கொப்பெக்களை அதில் போட்டு, தமது டிக்கெட்டைக் கிழித்தெதுடுத்துக்கொண்ட பின்னரே ஆசனங்களில் அமருவதை கண்டேன்.

மாஸ்கோவில் நான் டிராவி பஸ் பயணம் மேற்கொண்ட போதெல்லாம், பஸ்வில் ஏறும் நேரம்முதல் இறங்கும்

நேரம்வரை, எனது கண்கள் இந்த டிக்கெட் இயந்திரத்தைச் சுற்றியும், பஸ்வில் ஏறுவோரைச் சுற்றியுமே வட்டமிட்டன.

எவராவது டிக்கெட்டுக்கு ‘டிமிக்கி’ கொடுத்ததை என்னை காண முடியவில்லை.

கடந்த மூன்று ஆண்டுகாலமாக, மாஸ்கோவில் உள்ள இலங்கைத் தூதர கத்தில் பணியாற்றி வருபவர்கள்தான் திருவாளர்கள் ரூவான்பத்திரனவும் மென்டிஸூம். இவர்கள் தினமும் டிராவி பஸ்வில் பயணம் செய்பவர்கள்.

‘மாஸ்கோவில் டிக்கெட்டுக்கு டிமிக்கி கொடுத்தவர்கள் எவரையாவது நீங்கள் கண்டதுண்டா?’ என்று இவர்களை நான் கேட்டேன்.

இத்தகைய டிமிக்கிக்காரர்களைத் தாழும் தேடுவதாகவும், கடந்த மூன்று வருட காலமாக ஒருவர்கூட தமது கண்களுக்குத் தட்டுப்படவில்லை என்றும் அவர்கள் பதிலளித்தனர்.

ஆனால், மைக் தோவாவ் என்னைவிட அதிர்ஷ்டசாலி என்றே சொல்ல வேண்டும். அவர் கண்களுக்கு இத்தகைய ஒரு பேர்வழி ஒருநாள் தட்டுப்பட்டு இட்டார்.

அவர் டிராவி பஸ்வில் பயணம் செய்து கொண்டிருந்த ஒருநாள்—நடுத்தர யைது மதிக்கத்தக்க ஒரு பெண்மணிப் பஸ்வில் ஏற்னார். ஒருகையில் ஓர் அடையாள அட்டையைக் காட்டியவாறே, மறுகையை நீட்டிக்கொண்டு, ஒவ்வொரு பிரயாணியையும் அணுகினார். அவர் ஒரு டிக்கெட் பரி சோதகர்.

அந்தப் பஸ்வில் ஒரே ஒரு பிரயாணியிடம்—ஓர் இளைஞிடம் டிக்கெட் இல்லை.

இயந்திரத்தில் காகபோட்டு டிக்கெட் எடுக்க தான் அப் போதுதான் தயாராகிக் கொண்டிருப்பதாகச் சாக்குக் கூறிக் கொண்டே, டிக்கெட் இன்றிப் பயணம் செய்வதற்குரிய அபராதத் தொகையான ஒரு ரூபிள் தாளை (இலங்கைப் பணம்—ரூபா 9.90) எடுத்து நீட்டிட்டுள்ள, அந்த இளைஞன்.

அபராதத்தை பெற்றுக் கொண்டதோடு டிக்கெட் பரி சோதகர் திருப்திப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை.

அவள் கண்கள் அந்த இளைஞனைச் சுட்டெடரித்தன. பஸ்வில் பிரயாணம் செய்த மக்களின் கனல்களுக்கும் பார்வைக்கும் அவள் இரயானான்.

‘தம்பி, எமது சோவியத் சமுதாயத்துக்கு நீ செய்த வஞ்சலை நான்கு கொப்பெக்குகளை விடப் பன்மடங்கு அதிகமானது,’ என்று ஆரம்பித்து அந்த இளைஞனைக் கண்டித்த தாள் அந்தப் பெண்மணி.

கூனிக் ருஹிப்போன அந்த இளைஞரின் முகம், இத்தகைய தவறை அவன் தன் வாழ்க்கையில் இனியொரு நாளும் இழைக்கத் துணியவே மாட்டான் என்பதை எடுத்துணர்த்தியது.

இத்தகைய குற்றவாளிகள் சோவியத் நாட்டில் மிக மிகச் சொற்ப தொலையினரே உள்ளனர் என்கிறார் தாவுதோவ். இவர்களைத் தண்டிக்கவும் சீர்திருத்தவும் கையாளப்படும் அதிதீவிர சக்தி பொதுசனக் கண்டனம்தான் என்பது அவர்களுக்குத். இதுவே அதிக பயனுறுதி கொண்டதுமாம்.

அந்த இளைஞர் நான்கு கொப்பெக் செலுத்தாமல் பஸ் பயணம் செய்தமை சக பிரயாணிகள் ஆளைவரிடமும் இருந்து வெறுப்பைச் சம்பாதித்தது. சோவியத் சமுதாயத்தை வஞ்சித்துவிட்டான் என்ற கண்டனத்தை ஏற்படுத்தியது. ஒரு நாட்டில் தனியுடைமை ஒழிக்கப்பட்டு, அளைத்தும் மக்கள் அளைவரதும் உரிமை என்ற நிலை ஏற்படும்போது, இத்தகைய சத்திய ஆவேசம் எழுவதில் வியப்பில்லை அல்லவா?

மைக் தாவிதோவ் கூறுகின்ற இன் ஜெரு பஸ் அனுபவத் தையும் இங்கே அவசியம் குறிப்பிட வேண்டும்.

மாஸ்கோவில் அவரது முதலாவது பஸ் பிரயாணம் அது. டிக்கெட் இயந்திரத்தினுள் போட நாலு கொப்பெக் சில வரை அவரிடம் இருக்கவில்லை. அவரிடமிருந்த ஆகக் குறைந்த நாண்யமோ 15 கொப்பெக் குத்தி தான். என்ன செய்வது? வேறு வழி என்னவென்று தெரியாத மைக, அந்த 15 கொப்பெக் நாண்யத்தை டிக்கெட் இயந்திரத்தினுள் போட்டு தனது டிக்கெட்டைக் கிழித்துக் கொண்டார்.

11 கொப்பெக் மேலதிகம். போய்த் தொலையைட்டும் என்று நினைத்துக்கொண்டாராம் மைக்.

ஆனால், இத்தனியையும் கவனித்துக்கொண்டு, அருகில் நின்ற ஒரு சக பிரயாணியோ அவரைச் சும்மா விடுவதாகக் காணேம்.

“தோழர், நீங்கள் தோவக்கதிகமாகக் கட்டணம் செலுத்திவிட்டார்கள்,” என்று உரத்துக் கூறினார் அப்பிரயாணி. அத்தோடு நில்லாமல், மேலதிகமாகச் செலுத்திய கட்டணத்தை மீளப் பெற்றுக்கொடுக்கும் முயற்சியிலும் உடனடியாக இறங்கிவிட்டாராம். எப்படித் தெரியுமா?

ஒரு பெண் பிரயாணி இயந்திரத்தினுள் 4 கொப்பெக் போடுவதற்குப் பதிலாக, 1 கொப்பெக் மட்டுமே போட்டு விட்டு, மீதி 3 கொப்பெக்கை அவருக்குக் கொடுத்தாள். இப் பணம் மைக்கின் கைக்கு வந்தது. “இந்தத் தோழருக்கு இன்னும் 8 கொப்பெக் வந்து சேர வேண்டும்,”

என்று உரத்த குரலில் மீண்டும் அறிவித்தார் அப்பிரயாணி. “இதோ, என்னிடம் 4 உள்ளது,” என்றவாறே ஓர் இளைஞர் இயந்திரத்தினுள் தான் போடசென்ற பணத்தை மைக்கிடம் நீட்டினான். இக் கட்டத்தில் காசக் கணக்கை மைக் மறந்துவிட்டாராம். ஆனால், அவரது சக பிரயாணிகள் மறக்கவில்லை. நான்கு 1 கொப்பெக் குத்திகளை இயந்திரத் தினுள் போடசென்ற ஓர் இளம் யுவதியை ஒரு நடுத்தர வயதுப் பெண் முதுகில் தட்டி, “உங்கள் கொக்கெப்குகளை இந்தத் தோழருக்குக் கொடுக்க வேண்டும்,” என்றார். அப்படியே பணம் கைமாறியதாம்.

இவ்வாறு மேலதிகமாக மைக் செலுத்திய அவ்வளவு பணமும் அவர் கைக்கு மீண்ட பிற்பாடுதான் அவரது சக பிரயாணிகள் ஓய்ந்தனராம்.

இதுபோன்ற “பணம் மீளப் பெறும்” நிகழ்ச்சிகள் மாஸ்கோ டிராவிகளில் அடிக்கடி நடை பெறுவதாகவும், தான் பன்முறை அதில் பங்குபற்றியிருப்பதாகவும் கூறுகிறார் மைக் தாவிதோவ்.

தமது சக மனிதர்களுக்கு உதவ வேண்டும்; வெறும் வார்த்தை அளவில் நில்லாது, தினமும் தமது வாழ்வில், செயல் ரீதியில் மற்றவர்களுக்கு உதவிநிற்கும் சோவியத் மக்களின் இந்தப் பண்பை வியர்து பாராட்டியுள்ளார் தாவிதோவ்.

உண்மைதான். அரை நூற்றுண்டு கால அசல் சோஷிலீ ஆட்சியும் போதனைகளும் சோவியத் நாட்டில் ஏற்படுத்தியுள்ள மிகப் பெரிய தாக்கம், அந்நாட்டு மக்களின் மனப்போக்கில்தான் என்பதைப் பல்வேறு நிகழ்ச்சிகள் எனக்கு உணர்த்தின. நாம் தினமும் காணும் மனிதரைவிட மாறுபட்ட, முற்றிலும் புதிய மனப்போக்கு உடைய மனிதர்கள், நல்லவர்கள், பண்பாளர்கள் அங்கு வாழ்வதை நான் கண்டுகொண்டேன்.

எமது மொழிபெயர்ப்பாளர் தெருவில் செல்லும் ஒருவரிடம் எதையாவது விசாரித்தால், அருகிலுள்ள பலர் தாமாகவே முன்வந்து பதிலளித்து, உதவுவதைக் கண்டேன்.

இதைப் பார்க்கும்போதெல்லாம் எனக்கு இலங்க அனுபவம் ஒன்று நினைவு வரத் தவறவில்லை. சில வேளைகளில் மாலையில் கலைத்து விழுந்து வீடு திரும்பும்போது, தெருவில் செல்லும் எவராவது, “நேரம் என்ன?” என்று என்னிடம் கேட்டால், எனது அதிருப்பியைக் காட்ட நான் தவறுவதில்லை.. கைக்கடிகாரத்தைப் பார்க்காமலே, வெறும் ஊக்கத்தைக் கொண்டு கூறிவிடுவேன்.

இனிமேல் இப்படி நடந்து கொள்வதில்லை, சோவியத் மக்களின் நல்ல முன்னுதாரணத்தைப் பின்பற்றவேண்டும் என்று அன்றே மனதில் உறுதியெடுத்தேன்.

மாஸ்கோவில் டிராவி பஸ்ஸில் நடைபெற்ற ஒரு சம்பவம் என் மனதில் பசுமையாக நினைவில் இருக்கிறது. எனது உரோமத் தொப்பியையும் கழுத்திலிருந்த மலீப்ளஸரையும் கழுற்றுக் கைகளில் வைத்திருந்தேன். ஒவர் கோட்டின் கழுத்துப் பித்தான்களையும் தளர்த்தி விட்டிருந்தேன்.

இதைக் கவனித்த எனது சக பிரயாணி ஒருவர், எனது கழுத்தைச் சுட்டிக்காட்டி, அப்பகுதி குளிரிலிருந்து பத்திரமாகப் பேணப்படல் வேண்டும் என்று விளக்கினார், அங்படன் மலீப்ளஸர் எடுத்துக் கழுத்தைச் சுற்றிப் போட்டு விட்டார்.

முன்னர் பின்னர் தெரியாத மனிதர்களிடமிருந்து குளிர்ப்பாதுகாப்புப் பற்றிய இத்தகைய அங்பு உபசரிப்புகளுக்கு ஆளாகும் வாய்ப்பு எனது சோவியத் விஜயத்தின் போது பன்முறை எனக்குக் கிட்டியது.

சோவியத்தின் ஸீனித் காமராக்கள் உலகப் புகழ் பெற்றவை. ஸீனித் காமரா ஒன்றை வாங்குவதற்கு நான் முயற்சி எடுத்தபோது, சோவியத் மக்களின் மற்றவர்களுக்கு உதவும் பண்புகளை மேன்மேலும் அறிய வாய்ப்புக் கிட்டியது.

சோவியத்துக்கு இன்று சாரி சாரியாக வந்து குவியும் அமெரிக்கா, மேற்கு ஜெர்மனி, பிரான்ஸ் போன்ற முதலாளித்துவ நாடுகளின் உல்லாசப் பிரயாணிகள் ஸீனித் காமராக்களை விழுந்து விழுந்து வாங்குகிறார்கள். இதனால் இக் காமராக்களுக்கு ஒருவன் தட்டுப்பாடும் நிலவுகிறது. சுமார் பதினைந்து கடைகளில் ஏறியிறங்கிய பின்னரே எனக்கு இக் காமரா ஒன்று கிடைத்தது.

ஒரு கடையில் “ஸீனித் இல்லை” என்ற பதில் வரும் போது, கடைக்குப் பொருள் வாங்க வந்த எவராவது வலிந்து முன்வந்து, எங்கெங்கே ஸீனித் காமராவை வாங்க முடியும், கடைசியாக ஸீனித் காமராவைத் தாம் கண்டது எத்கடையில் போன்ற விவரங்களைத் தருவார். இவ்வாறு வலிந்து உதவ முன்வந்த ஒரு நல்லவரின் முயற்சியாலேயே ஸீனித் காமரா ஒன்றை என்னுல் வாங்க முடிந்தது.

காமராவை இயக்கும் முறை பற்றிக் கடைச் சிப்பந்தி ஒரு வரிடம் நான் சில கேள்விகளைக் கேட்டேன். நான் கேட்டதை விளங்க அவரால் முடியவில்லை. அப்போது, எங்கள் சம்பாஷ சீனையை அவதானித்த எவரோ ஒரு வாடிக்கைக்

காரர், “நான் உங்களுக்கு உதவுகிறேன் தோழர்,” என்று கூறியவாறே என்னிடம் வந்தார். சிப்பந்தியின் கையிலிருந்த காமராவை வாங்கி, என் சந்தேகத்தைத் தீர்த்து வைத்தார்.

இவ்வாறு—கறுப்பென்றும் வெள்ளையென்றும் பேதம் பாராட்டாமல், அங்புடன், ஆதரவுடன் சக மனிதர்களுக்கு தாமாக முன்வந்து உதவும் உதார புருஷர்களைச் சோஷிலைம் பிறந்த டூமி உருவாக்கியிருப்பதை நான் கண்டேன்.

இதற்கு நேர்மாருக அமெரிக்க, ஆங்கிலேய வாழ்க்கை முறையைப்பற்றி இரு நண்பர்கள் தெரிவித்த கருதுக்களை இங்கே நான் குறிப்பிடுவது தவிர்க்க முடியாதது.

சில வருடங்களுக்கு முன்னர், அமெரிக்கா சென்று மீண்ட மருத்துவக் கல்லூரியில் பேராசிரியர் ஒருவர் (சிங்களவர்) என்னிடம் கூறியிருந்தார்:—

‘தெருவோரத்தில் நீ குற்றுயிராய்த் தான் விழுந்து கிட்டதாலும், அந் நாட்டு மக்கள் உல்லை ஏற்றுத்துக் கூடப் பார்க்காமல் போவார்கள். அந்த நாட்டில் டாக்டர்கள் பற்றிக்குறை இருப்பதால், கறுப்பு டாக்டர்களுக்குக் கூட அந் நாட்டு ஆஸ்பத்திரிகளில் வேலை தருகிறார்கள். ஆனால் ஆஸ்பத்திரியின் நான்கு சுவர்களுக்கு அப்பால், ஒரு நாய்க்குக் கிடைக்கும் மரியாதைக்கூட இக்கறுப்பு டாக்டர்களுக்குக் கிடையாது.’

இரு வருடங்களுக்கு முன், இங்கிலாந்தில் டாக்டராகத் தொழில் பெற்று, அங்கு பணிபுரிவதற்குச் சென்ற ஒரு சிங்கள நண்பர் எனக்கு அண்மையில் எழுதிய கடிதத்தின் சில வாசகங்கள் எனக்கு நினைவுக்கு வருகின்றன:—

‘இங்கே எடுத்ததற்கெல்லாம் நன்றி—நன்றி என்று கூறுகின்றார்கள். ஒருவர் நன்றி சொன்னால், அதற்கும் நன்றி என்கிறார்கள். ஆனால் இத்தனை நன்றிகளும்நாவின் நூனியிலிருந்து வருகின்றனவே தவிர, மனதின் அடித்தளத் திலிருந்து வருவதில்லை. “ரெடி போய்ஸ்” எனப்படும் பால்ய நிற்வெறியர்கள் வெள்ளையரல்லாதோரைக் கண்ட விடத்தெல்லாம் வம்புக்கிழுத்து அவமதிக்கிறார்கள். எதிர்த்தால், அடித்து நொறுக்கி விடுகிறார்கள்.’

இதற்கு மாருக, சோவியத் நாட்டில், ஸீதிகளில், ஹோட்டல்களில், சிற்றுண்டிச் சாலைகளில், கடைகளில், ‘பாலே’ நடன மண்டபங்களில், சுருங்கச்சொன்னால், நாட்டின் எப்பகுதியிலும், நீகிரோ இனத்தவர்கள் தலை நீர்மரந்து நடக்கி ஒர்கள்; தமது தாயகம் போல் உரிமையுடன் போய் வருகிறார்கள்; அங்புடன் உபசரிக்கப்படுகிறார்கள்.

வெனின் சமாதி 'துரிசனம்'

உலகின் மிக நீண்ட 'கிழு' வரிசைகள் எங்கே உள் என தெரியுமா? மாஸ்கோவில் தான். ஆனால்—இவை பானுக்காகவோ, கோதுமைமாவுக்காகவோ, அல்லது உடுதுணிகளுக்காகவோ தொன்றும் கிழுக்கள் அல்ல, மாருக—இந்த நூற்றுண்டின் இலையற்ற வல்லரசான சோவியத் நாட்டின் மக்கள், சீரழிந்து கிடந்த தம் நாட்டைச் சிங்கார புரியாக்கிய செம்மலுக்கு, பாழ்ப்பட்டுக் கிடந்த தம் தேசத்தைப் பொன்கொழிக்கும் பூமியாக மாற வழிவகுத் துத் தந்த புரட்சிப் பெருந் தலைவனுக்கு, மாமேதை வெனி னுக்கு நன்றிக்கடன் செலுத்த நிறைந்து நிற்கும் கிழுவரிசைகள் அவை.

இந்தக் கிழுவரிசையில் நின்று, மனித வரலாற்றின் மிக மகத்தான் நாயகனைத் தரிசிக்கவும், அவனுக்கு அஞ்சலி செலுத்தவும் வாய்ப்புப் பெற்றதால் நான் சிறப்புற்றேன்.

அன்று ஞாயிற்றுக்கிழமை. பகல் 11 மனிக்குச் செஞ்சதுக்கத்தில் உள்ள வெனின் சமாதிக்கு நாம் செல்வதற்கு ஏற்பாடாகியிருந்தது. சோவியத்—இலங்கை நட்புறவுச் சங்கத்தின் செயலாளர் நாயகமான ஆர்தர் நொவிகோவ், செஞ்சதுக்கத்தின் வாயிலில் எம்மைச் சந்திப்பதாக ஏற்பாடு. அங்கிருந்து அவரே எம்மை வெனின் சமாதிக்கு இட்டுச் செல்லவிருந்தார்.

வெனின் சமாதியைத் தரிசிப்பதற்கு நீண்ட கிழு வரிசைகளில் மக்கள் நிற்பார்களாம். சோவியத் அரசு விருந்தாளிகளான எம்மைக் கிழுவில் நிற்காமல், நேரே உள்ளே அழைத் துச்செல்லும் அதிகாரம் நொவிகோவிற்கு உண்டு என்று அறிந்து கொண்டோம்.

ஆனால்—பகல் 11 மனிக்கு முன்னதாக நாம் விஜயம் செய்ய வேண்டிய வேறு சில இடங்கள் இருந்தன. அவற்றை முடித்துக்கொண்டு, எமது மொழிபெயர்ப்பாளருடன் நாம் செஞ்சதுக்கத்தை வந்தடைந்தபோது நண்பகல் 12 மணி ஆகிவிட்டது.

காலையில் நாம் மேற்கொண்ட விஜயங்கள், எமக்கு நாமே வகுத்துக் கொண்ட சொந்த நிகழ்ச்சிகள் ஆகும். எனவே காலதாமதத்திற்கான முழுப் பொறுப்பும் எம்முடையதே.



செஞ்சதுக்கத்தில் வெனின் சமாதியைத் 'துரிசக்' மைல் கணக்கில் வளைந்து நீண்டிருக்கும் கீழ் வரிசையின் முன்னே நூலாசிரியர்.

ஆனால்—ஓவ்வொரு நிமிடமும் காலதாமதம் ஆக ஆக, எமது மொழிபெயர்ப்பாளர் ஓடா பொறுமையிழந்து, அமைதி குலைந்து வருவதை அவரது முகம் எடுத்துக் காட்டிற்று.

சோவியத் மக்கள் காலத்தைப் பொன் செய்பவர்கள், குறித்த நேரத்தில் குறித்த பணிகளை ஆற்றிப் பழக்கப் பட்டவர்கள் என்பதை இது போன்ற பல சிறிய சம்பவங்கள் எனக்கு உணர்த்துக் கூறவில்லை.

செஞ்சுச்துக்கம் என்பது மாஸ்கோ கிரெம்ஸினின் ஓர் அங்கம் ஆகும். மாஸ்கோ நகரின் இதயம் என்று முன்னைக் காலங்களில் கிரெம்ஸின் குறிப்பிடப்பட்டு வந்துள்ளது. உலகின் மிக அழகானவையும், வரலாற்று ஏடுகளில் மிக உன்னத இடம் பெற்றவையுமான கட்டடத்தொகுதிகளை உள்ளடக்கி யது இந்தக் கிரெம்ஸின். மாஸ்கோ நகரின் மத்திய பகுதி யில் மொஸ்க்வா நதியின் வடக்குக் கரையோரமாக அமைந்துள்ளது கிரெம்ஸின். முந்காலத்தில் இது ஜார் மன்னர்களின் கோட்டையாக விளங்கியது.

செஞ்சுச்துக்க வாயிலில் நொவிகோவைத் தேடினேம், அவரை எங்கும் காணவில்லை. 11 மணிக்குச் சந்திப்பதாகக் கூறிய நாம், ஒரு மணி நேரம் கழித்து வந்து அவரைத் தேடுவது எமது தவறு தானே? என்ன செய்வது? ஓடாவின் முகத்தில் கவலை தோய்ந்தது. வெளின் சமாதிக்குச் செல்வதற்கான மக்கள்வரிசை வளைந்து வளைந்து எம் கண்ணுக்கெட்டாத தொலைவு வரை எங்கோ சென்றது.

“நொவிகோவ் வராவிட்டால், நாம் கிழுவில்நின்றுதான் சமாதிக்குச் செல்ல வேண்டும். காலதாமதம் ஆகப் போகிறதே?” என்று அங்கலாய்த்தார் ஓடா. விருந்தாளிகளையிய எம்மைக் கிழுவில் நிறுத்திவைத்து வாட்டுவதா என்பது அவரது கவலை. இதை நான் உணர்ந்து கொண்டேன்.

“ஓடா, வெளின் உங்கள் நாட்டுக்கு மட்டும் சொந்த மாணவரல்லர். அவர் முழு உலகத்திற்கும் சொந்தமானவர். அவர் மனித சமுதாயத்தின் பொதுச் சொத்து. உலகில் எங்கெங்கெல்லாம் மக்கள் அடிமைத்தளையற்ற, சரண்டலற்ற, ஏற்றத்தாழ்வற்ற சமுதாயத்தை நிறுவ வழைகிறுங்களோ, அங்கங்குள்ள மக்கள் எல்லாருக்கும் வெளின் தலைவர்; வழிகாட்டி; ஆதர்வ சக்தி. இத்தகைய ஒரு பெருந்தலைவனின் சமாதிக்குச் செல்ல, கிழு வரிசசயில் நிற்பதைக் கூட நான் பொருட்படுத்த மாட்டேன்,” என்றேன்.

இவ்வாறு மனந்திறந்து நான் பேசியது ஓடாவின் முகத்தில் மலர்ச்சியை வரவழைத்தது.

“உங்கள் வார்த்தைகளைக் கேட்டு நான் பெருமையடைகிறேன். வெனின் பிறந்த மன்னில் பிறந்தமைக்காக மகிழ்ச்சியடைகிறேன். வெனினின் பூதவுடலை ஒரு முறையல்ல, இருமுறையல்ல, வேண்டிய போதெல்லாம் தரிசிக்கும் வாய்ப்புப் பெற்றவள் என்பதனால் பூரிப்படைகிறேன்,” என்று ஓடா பதிலளித்தபோது சோவியத் மக்களின் உள்ளத்தில் வெளின் வகிக்கும் உண்ணத் ஸ்தானத்தை என்னுல் உணர்ந்து கொள்ள முடிந்தது.

கிழுவின் வாலைத் தேடிக் கண்டு பிடிக்க நாம் புறப்பட்ட போது— ஓருடை தரித்த இரு இராணுவ வீரர்கள் எம்மை இடைமறித்தனர். நாம் எதோ ஒரு பிரச்சினையால் கவலைப் படுவதாக அவர்கள் கருதினார்கள்போலும்.

“உங்களுக்கு நாம் உதவ முடியுமா?” என்று அவர்கள் எம்மைப் பார்த்துக் கேட்டனர்.

மளமளவென்று ஓடா விஷயத்தைக் கக்கினார்.

வீரர்கள் எம்மைப் பார்த்துப் புன்னகை, புரிந்தனர். ‘‘ஸ்ரீ வங்கா?’’ என்று கேள்வித் தோர் கீ யில் வினவினர்.

‘‘யேஸ், யேஸ்,’’ என்றவாறே மேலும் கீழும் தலையைப் பலமாக அசைத்தோம்.

எம்மை அங்கேயே நிற்குமாறு சைகை செய்துவிட்டு, வீரர்கள் ஓடாவை அழைத்துச் சென்றனர். சற்றுத் தொலைவில் நின்ற இராணுவத் தலைமை அதிகாரியுடன் மூவரும் பேசவது தெரிந்தது.

இதையடுத்து, ஓடாவும் வீரர்களும் திரும்பி வந்தனர். எம்மைச் சமாதியிலிருந்து சுமார் 100 யார் தூரத்தில் கிழுவில் சேர்த்துவிடுமாறு அந்த அதிகாரி பணித்திருந்தாராம்.

இந்த உதவி கிடைத்திராவிட்டால், நாம் கிழுவில் சுமார் இரண்டு மைல் நீளம் சென்றிருக்க வேண்டும்.

சமாதியின் வாயிலுக்கருகில் எம்மைக்கொண்டு சென்றுவிட முடியாமைக்காக மன்னிப்புக் கோரிக்கொண்டு, வீரர்கள் விடைபெற்றனர்.

இராணுவம் என்றவுடன் எவருடைய மனதிலும் ஒரு வித அச்சம் எழுவது இயல்பு. ஈவிரக்கமற்ற தன்மை, முரட்டுச்சுபாவம் போன்ற பண்புகளுடன் இராணுவத்தினரை இஜெத்துப் பார்ப்பது ஒரு வழக்கம். இலங்கை இராணுவத் தொண்டர் படையில் மூன்றுவருட காலம் கட்டமையாற்றிய எனக்கு இது நன்றாகத் தெரியும்.

ஆனால்— நாம் கண்ட இந்தச் சோவியத் இராணுவ வீரர்கள்?

முன்மோசனை, கனிவு, இனிய சுபாவம், மக்களுக்கு வலிந்து வந்து உதவும் பாங்கு—இப் பண்புகள் (விட்லரின் நாசகாரப் படைகளை ஓட ஓட விரட்டிய) வீரத்துடன் இல்லையும் போது.....?

என் மனத்திரையில் இரு வார்த்தைகள் மின்னி மறைந்தன. ஆம், மக்கள் இராணுவம் என்பது இதைத் தான்; இத்தகைய ஒரு மஸர் ஒரு சோஷில் சமுதாயத்தில் தான் மலரும்.

சளீரென்று வீசிய முன்பனிகாலக் குளிர் காற்று என் சிந்தனைக் கோர்வையை அறுத்தது. கழுத்தில் தளர்ந்து விழுந் திருந்த மல்பளரை எடுத்து, கழுத்தை இறுகச் சுற்றிக் கொண்டேன். அன்றைய வெப்ப நீலை, தண்ணீர் ஜிஸ் கட்டியாக மாறும் சைபர் பாகை சென்டி கிரேடை விட ஜிந்து பாகைகள் குறைவாயிருந்தது.

தாங்க முடியாத குளிர். காற்று ஒவ்வொரு முறையும் வீசி அடித்தபோது, அது எனது தடித்த கம்பளி மேலாடைகளினுடைாகச் சென்று நெஞ்செலும்பையும் நூலைத்துக் கெரண்டு இருதயத்திலேயே பட்டுத் தெறித்தது போலிருந்தது. முச்சு விட்ட போதெல்லாம், நாசித் துவாரங்களி லிருந்து ஆவி வந்தது. கம்பளிக் கையுறைகள் அணிந்திருந்த போதிலும், எனது இருகைகளும் விறைத்து, மரத்து, உயிரற்றுப் போயிருந்தமையை என்னுல் உணர முடிந்தது.

இந்தச் கொடுங் குளிரில் வெனின் சமாதியை நோக்கி, கியூ நகர்ந்துகொண்டிருந்தது.

கியூவில் நின்றவர்கள் தமது உடல்களைச் சூடேற்றுவதற்காக தாம் நின்ற நின்ற இடங்களில் துள்ளிக்கொண்டிருந்தனர். சிலர் கையுறை அணிந்து கரங்களை ஒன்றுகத் தட்டிக் கொண்டிருந்தனர். வேறு சிலர் கையுறைகளைக் கலைந்து, கரங்களை ஒன்றேரூடு ஒன்றுகக் கூட்டி (கற்கால மனிதன் கற்களை உராய்ந்தது போல) விறுவிறுவென்று உராய்ந்து கொண்டிருந்தனர். ஆலை—கியூவை விட்டு எவருமே வெளியேறவில்லை.

கியூவில் நின்ற மற்றவர்களைப் போல நானும் என் உடலுக்குப் பல்வேறு வழிகளில் சூடேற்ற முனைந்தவாறே முன் னேறினேன்.

கிரெம்ஸின் கோட்டையின் நீண்ட, நெடிய சிவப்பு மதில்களில் கொஞ்சி விளையாடுவதும் முகில்களினுள் மறைவதுமாக கதிரவன் கண்ணும்பூச்சி விளையாடிக்கொண்டிருந்தான். சிவப்பு, பச்சை, தங்க நிறங்கள் பொருந்திய சென்ட்பளில்ஸ் தேவாலயத்தின் கோபுரங்களில் சூரிய ஓளி

பட்டுத் தெறித்தபோது—அக் காட்சியில் பிறந்த திகிலுடன் கூடிய அழுகு, இது கணவுலகு தானே என்றுகூட மலைக்கவைத்தது.

சமாதியின் வாயிலை நெருங்கி விட்டோம். கியூவிலே வந்த மக்கள் தமது உரையாடல்களை எல்லாம் நிறுத்திக் கொண்டனர். மிகவும் பயபக்தியுடனும் மரியாதையுடனும் சமாதியை நெருங்கினர்.



செஞ்சுதுக்கத்தின் ஒரு தோற்றும் நடுவில் காணப்படுவது தான் சென்ட்பளில்ஸ் தேவாலயம்.

மாபிள் கற்களால் கட்டப் பட்டிருந்தது சமாதி. செங்கம்பளம் விரிக்கப்பட்ட அதன் தறைகளும், சுவர்களும் பளபள வென்று மின்னிக்கொண்டிருந்தன. ஐந்தாறு படிக்கட்டுகளில் ஏறிமுன்னேறினேம். அதற்கு அப்பால், பூமிக்கடியில் உள்ள அறைக்கு இறங்கிச் செல்லும் படிக்கட்டுகள் தெரிந்தன.

ஆங்காங்கே அழகிய சீருடை அணிந்த வீரர்கள் அணிவகுத்து மரியாதைக்காக நின்றனர்.

கிழு வரிசையில் ஒருவர் பின் ஒருவராக படிக்கட்டுகளில் இறங்கினாலும். சமாதியின் பிரதான அறையை அடைந்தோம்.

அங்கே—

நான் கண்ட காட்சி—

கண்கள் அகல விரிய, உடலெல்லாம் உரோமம் புல் ஶரித்து நிற்க, அங்கமெங்கும் குருதி புது வேகத்துடன் பீரிட திப்பாய, நான் கண்ட காட்சி—

புதுயுகம் படைத்த பெருமகன், சமத்துவ சமுதாயம் தொற்றுவித்த உத்தமன், சுதந்திர உலகின் சுடர் விளக்கு, வரவாற்று நாயகன் மீளாத்துயில் ஆழ்ந்திருக்கக் கண்டேன்.

தூதவுடலா, உறங்கும் உயிரா என்று ஜியறத்தக்கவகையில், ஜீவகளையுடன் பேணிப் பாதுகாக்கப்பட்ட வெளினின் உடல் கண்ணூடிப் பெட்டியில் வளர்த்தப்பட்டிருந்தது. நானு புறமுக் மலர் வளையங்கள்; கண்ணூக்கினிய வெண்ணேனி அள்ளி வீசும் விளக்குகள்.

பெட்டியின் நான்கு மூலைகளிலும், நான்கு இராணுவ வீரர்கள் மரியாதைக்காக அணிவகுத்து நின்றனர். பதினைந்து நிமிடங்களுக்கொரு முறை, பெட்டியைச் சுற்று நிற்கும் பழைய வீரர்கள் அகல, புதிய வீரர் நால்வர் வந்து நின்று, அணிவகுப்பு மரியாதையைத் தொடர்வது வழக்கமாம். இது இரவு பகலாகத் தொடர்ந்து நடைபெறுகிறது.

கிழு வரிசை தொடர்ந்து நகர்ந்து கொண்டிருந்தது. பலரின் கண்கள் கண்ணீரால் குளமானதை கண்டேன்.

கண்ணூடிப் பெட்டியைச் சுற்றிக்கொண்டு வந்து, படிக்கட்டுகளில் ஏறிச் சமாதிக்கு வெளியே வந்தோம்.

ஒரு சில நிமிடங்களுக்கு என்னால் பேச முடியவில்லை.

வெளியே—மக்கள் கிழு மைல் கணக்காக நீண்டு கிடந்தது.

ஆண்கள்—பெண்கள், காளையர்—கண்ணியர், கிழவர்—கிழவிகள், உள்நாட்டார்—வெளிநாட்டார், வெள்ளையர்—கறுப்பர், சமாதிக்கு முதல் முறையாக வருபவர்கள்—பல முறை வந்தவர்கள்.... இவ்வாரூகப் பலதரப்பட்ட மக்களை உள்ளடக்கிய அந்தக் கிழு நகர்ந்துகொண்டிருந்தது.

செவ்வாயும் வெள்ளியும் தவிர, வாரத்தின் இதர நாட்களிலெல்லாம், காலை எட்டு முதல் மாலை ஐந்து வரை திறந்திருக்கும் அந்தச் சமாதி.. அதிகாலை நான்கு மணிக்கெல்லாம் அங்கு ஆரம்பமாகும் மக்கள் வரிசை.. எந்தேந்தமும் மைல் கணக்கில் நீண்டிருக்கும் கிழுக்கள்.. இவையாவும் இறந்தோம்.

தும் இறவாப் பெருமகனை மக்கள் உள்ளங்களில் வெனின் வாழ்வதை விளம்பி நின்றன.

வெனின் சமாதிக்கு வெளியே நின்ற ஓர் இளம் ஜோடி— புது மணத் தம்பதிகள் எங்கோ சஞ்சரித்த என் நினைவுகளைச் செஞ்சதுக்கத்துக்கு மீட்டு வந்தனர்.

கல்யாண உடையில் இவர்கள் இங்கே என்ன செய்கிறார்கள்? மொழிபெயர்ப்பாளர் ஓராடாவிடம் கேட்டேன்.

ஓராடாவின் பதில் என்னைக் கிறங்க வைத்தது.

“மாஸ்கோவில் இது ஒரு திருமணச் சம்பிரதாயம். மணமகனும் மணமகளும் விவாகப்பதில் செய்துகொண்டதும் செஞ்சதுக்கத்துக்கு வருவார்கள். வெனின் சமாதிக்கு மூன் செஞ்சதுக்கத்துக்கு வருவார்கள். நான்கூட எனது திருஞல் நின்று அஞ்சலி செய்வார்கள். நான்கூட எனது திருமணத்தின் போது எனது கணவருடன் இங்குதான் வந்தேன். மணத்தின் போது எனது கணவருடன் இங்குதான் வந்தேன். எமது நாட்டை இந்த உன்னத நிலைக்குக் கொண்டுவந்ததற்காக, சிறந்த ஒரு வாழ்க்கை முறையை மைக்கு அமைத்துத் தந்தமைக்காக, புதுயுகமொன்றை மலர வைத்தமைக்காக எங்கள் தலைவர் வெளினுக்கு நன்றி சூறிவிட்டுத்தான், நாம் புதுமண வாழ்வை ஆரம்பிப்போம்.”

மாஸ்கோவிற்குத் தொலைவில் உள்ள பகுதிகளில், அல்லது பிற குடியரசுகளில் திருமணம் செய்வோர், அவ்வப் பகுதி கூட சோவியத் நாட்டிற்காக உயிர்த்தியாகம் செய்த வீரர்களில் சோவியத் நாட்டிற்காக உயிர்த்தியாகம் செய்த வீரர்களுக்கு எழுப்பப்பட்டிருக்கும் நினைவுச் சின்னங்களுக்குச் சென்று அங்கு அஞ்சலி செலுத்துவார்களாம். என்ன தேசு பக்கி!

வர்க்கமற்ற சமுதாயத்தில் “சலுகை பெற்ற” வர்க்கம்

ரஷ்யாவில் 1917ல் நடைபெற்ற மாபெரும் அக்டோபர் சோஷலிஸப் புரட்சியின் விளைவாக, அந்தாட்டில் வர்க்க பேதம் அடியோடு ஒழிக்கப்பட்டு விட்டது என்பது பொதுவான நம்பிக்கை.

எனவே, எனது சோவியத் விஜயத்தின் போது, அந்த அறிந்துகொள்ள நான் முயற்சி எடுத்தேன் என்று சொன்னால், அதில் வியப்படவுடையதற்கு ஏதும் இல்லை அல்லவா?

எனது உறுதியான முடிவு, அந்தாட்டில், சலுகை பெற்ற ஒரு வர்க்கம் உண்டு என்பதே ஆகும்.

மாஸ்கோவில் வெளின் குன்றுகளில் அமைந்துள்ள “பயனியர் மாளிகை”க்கு நான் விஜயம் மேற்கொண்டபோது நாட்டின் ஏனைய மக்களை விட அதிகமான சலுகைகள் பெற்ற இந்த ‘உயர் வர்க்கத்தினரை’ எனது கண்களால் கண்டேன்.

யார் இவர்கள் என்கிறீர்களா? சோவியத் தாட்டின் இளம் தலைமுறையினர்! சர்வ சலுகைகளும் பெற்ற வர்க்கத் தினர் இவர்கள் தாம்.

பயனியர் மாளிகையின் சொந்தக்காரர்கள், அனைத்து யூனியன் வெளின் இளம் பயனியர் நிறுவனத்தினர் ஆவர். இந் நிறுவனத்தின் உறுப்பினர்களாக, சோவியத் தாடுதமுனிய ரீதியில், 2 $\frac{1}{2}$ கோடி குழந்தைகள் உள்ளனர்.

சோவியத் தாட்டில் குழந்தைகளுக்கு வழங்கப்படும் விசேஷ சலுகைகள், அவர்கள் தமது அனையியரின் வயிற்றில் சிக்ககளாக இருக்கும்போதே ஆரம்பிக்கின்றன.

இளம் பயனியர் நிறுவனம் என்பது முதலாம் வகுப்பி விருந்து பத்தாம் வகுப்பு வரையுள்ள சிறுவர்கள் அங்கம் வகிக்கும் ஓர் இயக்கமாகும். எனவே, இதன் உறுப்பினர்களின் வயது 6 முதல் 17 வரை இருக்கும்.

இளம் பயனியர் நிறுவனம் குழந்தைகளுக்குத் தேசபக்தி, கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் மேல் ஈடுபாடு, மக்களிடையே பரஸ்

பர நட்புறவு ஆகிய உணர்வுகளை வளர்க்கிறது. அது குழந்தைகளின் ஆக்கத்திற்கொ விருத்தி செய்து, உழைப்பின் மேல் அவர்களுக்கு ஈடுபாட்டை ஏற்படுத்தி, நாட்டுக்குக்குந்த சிறந்த குழிமக்களாக அவர்கள் மலர் வழி வகுக்கிறது.

சோவியத் தாட்டில் எல்லாமாக 4000க்கும் மேற்பட்ட இளம் பயனியர் பள்ளிக் குழந்தைகள் இல்லங்களும், பயனியர் மாளிகைகளும் உள்ளன. இவற்றில் உள்ள விளையாட்டு, பொழுதுபோக்கு வசதிகள், மேலே சொன்ன இலட்சியங்களை அடைவதற்கேற்ற வகையில் அமைந்துள்ளதை நாம் நேரில் கண்டோம்.

மாஸ்கோவில் வெளின் குன்றுகளில் அமைந்துள்ள “பயனியர் மாளிகை”க்கு நாம் சென்று பார்க்க வாய்ப்புக் கிடைத்தது.

பயனியர் மாளிகையை நாம் அடைந்த போது, பிற்பகல் 3 மணி ஆகிவிட்டது. பள்ளிக்கூடப் பிள்ளைகள் சாரி சாரி யாக இம் மாளிகைக்கு வந்து கொண்டிருந்தனர். கல்லூரிப் புத்தகப் பைகள் சகிதம் அவர்கள் வந்ததிலிருந்து, கல்லூரி விட்டதும் நேராக அங்கே வருகின்றனர் என்று ஊசித்துக் கொண்டேன்.

முகத்தில் மகிழ்ச்சி பொங்கி விளையாட, கண்களில் ஆவல் தொக்கி நிற்க, ஓட்டமும் நடையுமாக அவர்கள் வந்த பாங்கிலிருந்து, பயனியர் மாளிகை விஜயம் எவ்வளவு தூரம் அவர்கள் உள்ளங்களுக்கு, நெருக்கமான ஒரு நிகழ்ச்சி என்பது புரிந்தது.

அந்தப் பயனியர் மாளிகையின் நிர்வாகி நடுத்தர வயது மதிக்கத்தக்க ஒரு ரஷ்யப் பெண்மனை. அவர் எம்மை எதிர்கொண்டழைத்து, உள்ளே கூட்டிச் சென்றார்.

துள்ளிக் குதித்துப் புள்ளி மாண்கள் போல் சென்றுகொண்டிருந்த குழந்தைகள் குழாத்தினுடாக மெல்ல விலக்கிக் கொண்டு முன்னேற்றேன்.

நான்கு அடுக்குகள் கொண்ட அந்த மாளிகையில் 400க்கு மேற்பட்ட அறைகளும் மண்டபங்களும் இருந்தன. சுமார் 5000 குழந்தைகள் அங்கே அந்த நேரத்தில் இருந்தனர். தினமும் அங்கே வரும் குழந்தைகளின் சராசரித் தொகை இதுதானும். மாஸ்கோ பயனியர் மாளிகையின் மொத்த உறுப்புரிமை, 15,000 குழந்தைகள் என்பதையும் கேட்டறிந்து கொண்டோம்.

குழந்தைகள் பஞ்சபற்றுவதற்கு உகந்த எண்ணற்ற பொழுதுபோக்குகள், விளையாட்டுகள் இங்கே அமைந்திருப்பதைக் கண்டோம். தத்தமக்குப் பிடித்தமான பொழுது

போக்குகளில் குழந்தைகள் ஆர்வத்துடனும் அகமகிழவுடனும் ஈடுபட்டுக்கொண்டிருந்தனர்.

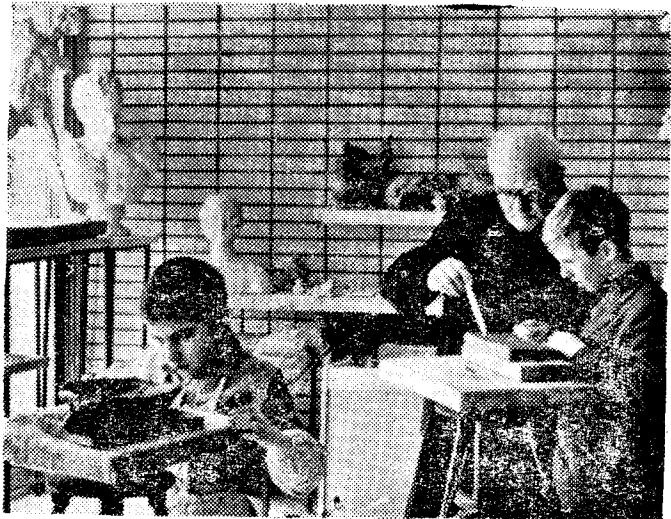
எல்லாமாக 600க்கு மேற்பட்ட துறைகள் இங்கே இருப்பதைக் கண்டோம்.

இரு மண்டபத்திலே “பாலே” போன்ற உலகப் புகழ் பெற்ற சோவியத் நடனங்களில் குழந்தைகள் பயிற்சி பெற்றுக் கொண்டிருந்தனர். சோவியத் வீருது பெற்ற “பாலே” கலைஞர்கள் அவர்களுக்குப் பயிற்சி அளித்துக் கொண்டிருந்தனர்.

இன்னேரு மண்டபத்திலே, குழந்தைகள் வாத்தியக் கோஷ்டி ஒன்று இன்னிசை மீட்டிக் கொண்டிருந்தது.

இதைப் போல், எத்தனையோ பொழுது போக்குகள் இடம் பெற்றுக்கொண்டிருந்தன.

சிற்பச்சாலை ஒன்றை வந்தடைந்தோம். சின்னங்கு சிறிய குழந்தைகள் தமது பிஞ்சக் கரங்களால் சிலை வடிக்கூக்கற்றுக் கொள்ளும் காட்சியைக் கண்டோம். சோவியத் சிறப வல்லுநர் ஒருவர் அவர்களை மேற்பார்வை செய்து கொண்டிருந்தார்.



மாஸ்கோ வெளின் குன்றுகளில் உள்ள பயனியர் மாளி கையில் சிலைவடிக்கைக் கற்றுக் கொள்ளும் சிறுவர்கள்,

ஓவியச் சாலை ஓன்றையும் கடந்து, பிரமாண்டமான ஒரு ஸ்டேபியோ அறைக்கு வந்தோம். என்ன ஆச்சரியம்! சுமார் பத்துப் பதினைந்து வயது மதிக்கத்தக்க சிறுவர் சிறுமியர்கள், சினிமாப் படப்பிடிப்பு பற்றியும், டைரக்ஷன் பற்றியும் பயிற்சி பெற்றுக் கொண்டிருந்தனர்.

ஒளியை அன்னி வீசும் மின் விளக்குகள் குழந்திருக்க, இரு சிறுவர்கள் ஒரு சினிமா காமராவை இயக்கி, தம் முன்னே நில்ல சிறுவர்களைச் சினிமாப் படம் பிடித்துக்கொண்டிருந்தனர். அவர்களுக்குப் பின்னால் நின்று விளக்கம் அளித்துக் கொண்டிருந்தவர், சோவியத்தின் சினிமா டைரக்டர்களில் ஒருவர் என்பது தெரியவந்தது.

இன்னேர் அறையில், புகைப் படம் பிடிக்கப் பயிற்சி பெற்றுக்கொண்டிருந்த சிறுவர்களைக் கண்டோம். சிறுவர்களால் எடுக்கப்பட்ட எத்தனையோ புகைப்படங்கள் அந்த அறையின் சுவர்களை அலங்கரித்தன. சர்வதேசப் புகைப்படப் போட்டுகளில் பரிசு பெறக் கூடிய தரத்திற்கு அவற்றில் சில இருந்ததைக் கண்டுகொள்ள எனக்கு அதிக நேரம் எடுக்கவில்லை.

இவை எல்லாவற்றையும் விட என்னை மிகவும் கவர்ந்த பகுதி, ‘‘விண்வெளி ப்பயணவியல்-வானியல் பகுதி’’ ஆகும்.

விண்வெளிப் பயணத்தின் பல்வேறு அம்சங்கள், சிக்கல் கள் என்பனவற்றை எளிதில் விளக்கும் மாதிரி அமைப்புகளுடன் இப் பகுதி கூடியிருந்தது. மேலும், ‘‘பிளன்டேறியத்’’ என்றழைக்கப்படுகின்ற கோள் நிலை இயக்கங்களைக் காட்டும் பொறு மண்டபம் ஒன்றும் இங்கே அமைந்திருந்தது. எமது நாட்டில் கொடும்பு டழையை குதிரைப் பந்தயத் திடலில், அம்மந்துள்ள ‘‘பிளன்டேறியத்’’தை ஒத்தது இது.

இலங்கை ககாரின் விண்வெளிக் கழகத்தின் தலைவர் நான் என்பதை அறிந்து கொண்டதும், அந்த ‘‘பிளன்டேறியத்’’ துக்குப் பொறுப்பாய் இருந்த ஆசிரியை, அங்கு நடை பெற்ற ஒரு வகுப்பைப் பார்வையிடுமாறு என்ன அலைத் தார்.

உள்ளே சென்றேன். அங்கிருந்தோர்— பால் மணம் மாருப் பச்சிளம் குழந்தைகள். பன்னிரண்டு வயதுக்குட்பட்ட குழந்தைகள் என்று என மனம் எடைபோட்டது. சின்னஞ்சிரு வாங்கு ஒன்றில் அக் குழந்தைகளோடு அமர்ந்தேன்.

விளக்கு அலைந்தது. வானம் போல் அமைந்திருந்த இருண்ட முகட்டில், ஒன்றன் பின் ஒன்றுக்க் தாரனக்கள்

கண்சிமிட்டத் தொடங்கின. இருண்ட வானத்தை இரவில் பார்ப்பது போன்ற பிரமை ஏற்பட்டது.

டோர்ச் ஸில்ட் போன்ற ஒரு விளக்கை ஒவ்வொரு விண்மீன் தொகுதியின் மீதும் ஆசிரியை அடித்தபோது, குழந்தைகள் அனைவரும் ஏகோபித்த குரலில் அவ்வத் தொகுதிகளின் பெயரை, உரத்து உற்சாகத்துடன் கூறியதைக் கேட்டு நான் அதிர்ச்சியுற்றேன்.

அத்தனை விண்மீன் தொகுதிகளையும் குழந்தைகள் சரியாக அடையாளம் கண்டு பிடித்தனர்.

என் காதுகளை என்னால் நம்ப முடியவில்லை.

இந்தச் சின்னஞ்சிறு வயதில் இச் சிறுவர்களுக்கு இவ்வளவு தூரம் வானியல் அறிவு இருப்பின், இவர்கள் பிறகாலத்தில் விண்ணை அளக்கும் வஞ்சானிகளாக, சேர்ஜே கொர்பேலேவ்களாக, யூறு ககாரின்களாக வருவதில் வியப்பில்லத் தான் என்று என மனம் முடிவு கடடியது.

இவை போன்ற 600 க்கும் மேற்பட்ட பொழுது போக்குத் துறைகள் மாஸ்கோ பயனியர் மாளியைல் பொருந்தி யிருப்பதைக் கண்டேன். குழந்தைகளின் வருப்பத்திற்கும் இயல்பாகவே அவர்களுக்குத் தைவரப்பெற்றுள்ள திறனுக்கும் ஏற்ப அவ்வத்துறைகளுக்கு அவர்கள் அனுமதிக்கப்பட்டிருந்தனர்.

பயனியர் இயக்கத்தில் சேர, கட்டணம் ஏதுமில்லை பிரவேசம் இலவசமாகும்.

கல்லூரி விட்ட நேரத்திலிருந்து பாலை ஏழு அல்லது எட்டு மணி வரை குழந்தைகள் பயனியர் மாளிகையில் பல வேறு பொழுதுபோக்குகளில் ஈடுபட்டிருந்தனர். இச் சிறுவர் சிறுமியர்களுக்குத் தாம் குடியிருக்கும் வீடு முதலாவது இல்லம், கல்வி பயிலும் பள்ளக்கூடம் இரண்டாவது இல்லம், பயனியர் மாளிகை மூன்றாவது இல்லம் என்பதைப் புரிந்து கொண்டோம்.

இளம் தலைமுறையினர் வரைத்து ஆளாக்கும் முக்கிய பொறுப்பைச் சோவியத்தின் சோஷலிஸ் அரசு செயற்படுத்திவரும் சிறப்பிற்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டு தான் இளம் பயனியர் நிறுவனங்கள் ஆகும்.

பள்ளிக்கூடங்களுக்கு வெளியே குழந்தைகள் மேற்கொள்ளும் பணியின் முக்கியத்துவத்தை நாம் அறிவோம். பயனியர் மாளிகைகளிலுள்ள பொழுதுபோக்கு விளையாட்டுத் துறைகளுடன், சமூக ரீதியில் பயனுள்ள உடமுப்பின் அடிப்படைக் கூறுகள் சிறப்புடன் சங்கம் ப்பதைக் காணக்கூடிய

தாயிருக்கிறது. நாட்டுக்குக்கந்த நல்ல பிரஜைகள் உருவாக இது வழி வகுக்கிறது.

இலட்சக்கணக்கான சோவியத் குழந்தைகள் தமது கலூரியில் விடுமுறை நாட்களை இளம் பயனியர் முகாம்கள் கூடும், உல்லாசப் பயன் நிலையங்களிலும், உடல்நலம் பேணும் நிலையங்களிலும் கழிக்கின்றனர்.

மேலும், இளம் பயனியர்களுக்கென நாடு தமுலியாதீ யில் 1,370 இளம் தொழில்நுட்பவியலாளருடன், இயற்கையியலாளர் நிலையங்களும், 4,600க்கு மேற்பட்ட விளையாட்டுத் துறைக் கல்லூரிகளும், 3,200 இசை, பாலே நடன, கலைக் கல்லூரிகளும், 150 சிறுவர் நாடக அரங்குகளும், குழந்தைகள் இயக்கும் 36 குட்டி ரயில் வண்டிகளும் உள்ளன வாம்.

குழந்தைகளுக்காக 28 செய்திப்பத்திரிகைகளும், 40 சஞ்சிகங்களும் பிரசரிக்கப்படுகின்றன. “பயனர்ஸ்காயா பிராவ்டா” என்ற சிறுவர் பத்திரிகை ஒரு கோடி பிரதிக்கள் விறபனையாகிறதாம். மேலும் சிறுவர் இலக்கிய நூல்கள் ஆண்டுதோறும் கோடி கணக்கில் பிரசரமாகின்றன.

சோவியத் குழந்தைகளைச் சோஷலிஸ் அரசு ஒருதானையப் போல் கவனமாகப் பேணி வளர்க்கும் பண்டைக் கண்டு வியந்தபோது, எனக்கு அமெரிக்க எழுத்தாளர் மைக் தாவி தோவின் சோவியத் பயண நூலிலுள்ள சிலசௌ ஒப்பீடுகள் நினைவுக்கு வந்தன.

சோவியத் குழந்தைகளின் சிரிய வாழ்க்கைமுன்றன யக்கண்டுவியந்த தாவிதோவ், அவர்களை பிரபல அமெரிக்க நகரான நியூயோர்க்கின் சிறுவர்களோடு ஒப்பிடுகிறார். நியூயோர்க்கில் 7 முதல் 9 ம் வகுப்பு வரை உள்ள மாணவர்களில் 20 சதவீதத்தினர் போதைப் பொருள்மருந்துகளை உபயோகிப்பவர்கள் என்று கூறி விசனப் படுகிறார் அவர்.

ஆமாம், ஒரு சமுதாயத்தின் சிறப்புகள், சீர்கேடுகள் அதன் குழந்தைகளில் பிரதிபலிப்பதில் வியப்பில்லை அல்லவா?

எம்மைக் கடந்து சிட்டுப் போல் பறந்து சென்ற ஒரு குழந்தையைப் பயனியர் மாளிகை நிர்வாகி பெயர் சொல்லி அழைத்தார்.

இனம் பயனியர் இயக்கத்தின் குறிக்கோள் வாசகத்தை
கறுமாறு ரஸ்ய மொழியில் பணித்தார்.

பால் மணம் மாற்ற பாலகன் அவன், தன் கால்களைக்
கூட்டி நின்று 'சல்யூட்' அடித்தான். இதனை அடுத்து, பயனியர் இயக்கத்தின் குறிக்கோள் வாசகத்தையும், அதன் பதிலை
யும் மளமளவென்று ரஸ்ய மொழியில் கம்பரமாகக் கூறி
ஞன்.

“கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் இலட்சியத்துக்காகப் போராடத்
தயாராக இருங்கள்”—இது குறிக்கோள் வாசகம்.

“எப்போதும் சித்தமாயிருக்கிறோம்”—இது பதிலை
என் உடல் புல்லரித்தது.

சமுதாய முன்னேற்றத்தின் சின்னங்கள்

2 லக மகா அதிசயங்கள் எவை? புராதன உலகின் அதிசயங்கள், மத்திய கால அதிசயங்கள், நவீன அதிசயங்கள் என்று ஒவ்வொரு பிரிவிலும் முறையே ஏழு அதிசயங்களை வரிசைப்படுத்திக் கூறுவது வழக்கம். ஆனால் இந்த அதிசயங்களையும் தூக்கி அடிக்கக் கூடிய அதிசயத் திலும் அதிசயத்தை மாஸ்கோவில் நான் கண்டேன். அது தான்—மாஸ்கோவில் உள்ள ஓஸ்டன்கினே டெவிஷன் கோபுரம் ஆகும். பூமியில் மனிதனால் நிறுவப்பட்ட ஆகக் கூடிய உயரமூன்ஸ கட்டடம் இது ஆகும். இதன் உயரம் 1,780 அடிகள்!

இதைவிடப் பெரிய விர்தை—இதன் அத்திவாரம் 15 அடிகள் மட்டுமே ஆழம் உடையது என்பது தான்.

உலகின் மிக உயர்ந்த சமூக நீதி நிலவும் நாட்டின் தலை நகரை, உலகின் மிக உயர்ந்த கட்டடத்தின் மீது ஏறி நின்று பார்க்கும் உன்னத வாய்ப்பு எனக்குக் கிட்டியபோது நான் அடைந்த உவகை கொஞ்ச நஞ்சமல்ல.

மாஸ்கோ நகரின் வடக்குக் கோடியில் அமைந்துள்ள ஒஸ்டன்கினே தொலைக்காட்சிக் கோபுரத்தை நாம் அனுகிய போது, இந்த விந்தைக் கட்டடத்தைப் பார்வையிடுவதற்காகப் பெருந்தொகையான உல்லாசப் பயணிகள் குழுமியிருப்பதைக் கண்டேன். தொலைக்காட்சிக் கோபுரத்தைச் சுற்றியுள்ள வீதியோரங்களில், உல்லாசப் பயணிகள் வந்திறங்கிய பஸ் வண்டிகள் நிறை நிறையாக நிறுத்தப்பட்டிருந்தன.

மின்சார லீஃப்டின் மூலம் மேலே சென்று, தொலைக்காட்சிக் கோபுரத்தின் முகில் தமுலிய காட்சிகாண் தளங்களை

அடைவதற்கு, ‘கிழு’ வரிசையில் உல்லாசப் பயணிகள் நின்று கொண்டிருந்தனர்.

இவர்களைப் பார்த்ததிலிருந்து, இவர்களோடு பேச்சுக் கொடுத்ததிலிருந்து, இவர்களில் பெரும்பாலானவர்கள் சோஷலிஸ்—கம்யூனிஸ் எதிர்ப்புப் பிரசாரத்தில், பித்தலாட்டத்தில் உலகில் முன்னிற்கும் அமெரிக்கா, மேற்கு ஜெர்மனி போன்ற முதலாளித்துவ நாடுகளிலிருந்து வந்தவர்கள் என்பது தெரிய வந்தது.

ஒஸ்டன்கினே தொலைக் காட்சிக் கோபுரத்தில் மட்டுமல்ல —மாஸ்கோவில் சோவியத் பொருளாதார சாதனைகள் பற்றிய நிரந்தரக்கண்காட்சியில், மாஸ்கோ பல்கலைக் கழகப் பிரதேசத்தில், கிரெம்களில், மாஸ்கோ வீதிகளில், ஹோட்டல்களில், கடைகளில்—இப்படி நான் சென்றவிடமெல்லாம் இந்நாடுகளின் உல்லாசப் பயணிகள் திருவிழாக் கூட்டம் போல் ‘‘சோஷலிஸத் திருவிழா’’ காணச் சாரி சாரியாக வந்து குவிவதைக் கண்டேன்.

இரும்புத்திரை நாடென்றும், அடக்கு முறைத் தேசமென்றும், மூடு மந்திரப் பூமியென்றும், ‘‘மூடிய’’ சமுதாய மென்றும் சோவியத் தாட்டுக் கெதிராக இந்நாடுகளின் கோ ஒஸ்வரர்களின், பண்முதலைகளின், சரண்டும் வர்க்கத் தினரின் கைகளிலுள்ள பிரசாரதியந்திரங்கள், மக்கள் தொடர்புச் சாதனங்கள் செய்து வரும் உண்மையற்ற, அபாண்டமான, நயவஞ்சகமான, பித்தலாட்டப் பிரசாரங்கள், சோவியத் தாட்டைப் பார்க்கவேண்டும் என்ற பேராவலை அம்மக்களிடையே தாண்டிவிட்டிருப்பதைக் கண்டேன்.

இரு திரைப்படம் தடை செய்யப்படுவது அப்படத்திற்கு எவ்வளவு தூரம் நல்லவொரு விளம்பரமாக அமைகிறதோ, அதுபோல, சோவியத் தாடுபெற்றி இந்நாடுகளில் கட்டவிழ்த்து விடப்படுகின்ற ‘‘மாயாஜாலக்கடைத்தகள்’’ சோவியத்தின் உல்லாசப் பயணத்துறைக்கு நல்ல ‘‘ஒசி விளம்பரமாக’’ அமைந்திருப்பதைக் கண்டேன்.

இங்கு வரும் முதலாளித்துவ நாட்டு உல்லாசப் பயணிகள் இங்கே இரும்புத் திரையையும் அடக்குமுறையையும் காணப்பதில்லை; பதிலாக, மக்களால் மக்களுக்கென்று நடத்தப்படும் மக்களாட்சியை, முதிர்ந்த சோஷலிஸ் அமைப்பைக் காண்கிறார்கள்.

மூடு மந்திரத்தை, ‘‘மூடிய’’ சமுதாயத்தைக் காணப்பதில்லை; பதிலாக, ‘‘அளைத்தும் மனிதனுக்காக, மனிதனின் உயரிய நன்மைக்காக’’ என்ற தாரக மந்திரத்தின் செயற்

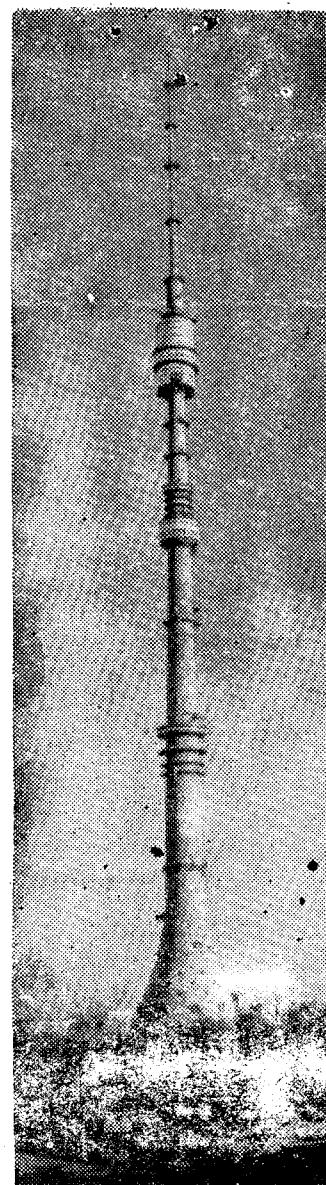
பாட்டை, ‘‘அகலத் திறந்து’’ சமுதாயத்தைக் காண்கிறார்கள்.

சோவியத் அரசின் அழைப் பின் பேரில் வந்த விருந்தாளி கள் என்றால், ‘‘கிழு’’ வில் நிற்காமல், நேரடியாக விளீப்பிடல் செல்ல கோபுரத்தின் பாதுகாப்பு அதிகாரிகள் எமக்கு அனுமதி வழங்கினர்.

விளீப்பிடல் ஏற்றினேம். விளீப்பட்ட புறப்பட்டதும் தெரியவில்லை, போன்றும் தெரியவில்லை!

எவ்வளவு பிரமாண்டமான கட்டடம்! இவ்வளவு உயரம் செல்ல, பத்து நிமிடமாவது எடுக்காதா என்ன? விளீப்பிடல் நிற்றவர்களிடையே மெதுவாக நகர்ந்து சென்று, நல்ல ஒரு மூலையை அடைந்து, ‘‘ஹாயாகச்’’ சாய்ந்து கொண்டேன்.

நான் சாய்ந்ததும் சாயாத்துமாக விளீப்பிடன் கதவு திறந்து கொண்டது. 1,112 அடி உயரத்திலுள்ள காட்சிகாண்கூடத்திற்கு நாம் வந்து விட்டதாக அங்குள்ள பெண் வழிகாட்டி ஒருவர் அறிவித்தார்.



உலகின் மிக உயர்ந்த கட்டடமான மாஸ்கோ—ஒஸ்டன்கினே தொலைக்காட்சிக் கோபுரம் இந்தான். 1780 அடி உயரமுடைய இக்கட்டடத்தின் அத்திவாரம் 15 அடி மட்டுமே உடையது

ஒரு நிமிடத்திற்குள் 1,112 அடி உயரத்திற்குச் சென்று விட்டோம்!

தளத்தை அடைந்தோம். நாலாபுறத்திலும் மாஸ்கோ நகர் அகன்று பரந்து கிடந்தது. அற்புதமான காட்சி அது.

ஒஸ்டன் கிணே தொலைக் காட்சிக் கோபுரத்தின் நிறை 55,000 தொன்கள் என்பதை அறிந்து கொண்டோம். 1,780 அடி உயரக் கோபுரத்தின் முதல் 1,271 அடிகளும் கான்கிரீடினாலும், எஞ்சிய பகுதி உருக்கினாலும் அமைக்கப் பட்டிருந்தது.

எல்லாமாக 44 மாடிகளைக் கொண்ட இக் கட்டடத்தில் 485 அடி, 881 அடி, 1,112 அடி உயரங்களில் காட்சி காண்தளக்கள் அமைந்துள்ளன. 1,073 அடி உயரத்தில் ஒரு சிற்றண்டிச்சாலை அமைந்துள்ளது.

நிக்கோவி நிக்கிறின் (1907—1973) என்ற புகழ் பெற்ற சோவியத் பொறுப்பியல் நிபுணர், வழைமயான கட்டடத் தீர்மானங்க் கோட்பாடுகளுக்குப் புறம்பான முறையில் புரட்சிகரமான இந்த அமைப்பை நிறுவினார் என்று அறிந்து கொண்டோம்.

சோவியத் நாட்டின் டெலிவிஷன், வாகைவி ஒலிபரப்பின் கெலுத்திக் கருவிகள் இக் கோபுரத்தில் நிறுவப்பட்டுள்ளன. வளி மண்டலத்தை “நூகர்ந்து” வானிலை முன்னறிவிப்பு களைத் தரும் விஞ்ஞான ஆய் கூடம் ஒன்றும் இங்கே அமைந்துள்ளது.

ஒஸ்டன் கிணே தொலைக்காட்சிக் கோபுரம் போன்ற இதர சோவியத் தீர்மானங்களை தொழில்நுட்ப—பொருளாதாரச் சாதனைகளை விளக்கி நிற்கும் நிரந்தரக்கண்காட்சி மாஸ்கோ வின் பிரதான கவர்ச்சிகளுள் ஒன்றாகும்.

530 ஏக்கர் பரப்பளவு மைதானத்தில் அமைந்துள்ள இக் கண்காட்சியின் சில பகுதிகளை மட்டுமே என்னால் பார்வையிட முடிந்தது.

ஒரு நிமிடத்திற்கு ஒரு காட்சிப்பொருள் என்ற வேகத்தில் பார்க்கத் தொடங்கினால், இங்குள்ள அத்தனை காட்சிப் பொருள்களையும் ஒருவர் பார்த்து முடிக்க ஆறு மாதங்கள் பிடிக்கும்! ஆறு மணி நேரத்திற்கு மேல் கண் காட்சியில் செலவிட எனக்கோ நேரம்ருக்கவில்லை.

1917 முதல் 1975 ஈருகவுள்ள 58 ஆண்டுக் காலத்தில், சோவியத் பொருளாதாரம் அடைந்த பிரமாண்டமான

வளர்ச்சியின் அற்புதக் கதையைக் கூறி நிற்கின்றன இக் காட்சிப் பொருள்கள்.

1917 அக்டோபர் புரட்சியை அடுத்து வந்த உள்நாட்டுக் குழப்பங்கள், இவற்றை முடுக்கிவிட்ட அந்நிய முதலாளித் துவ சக்திகளின் தலையீடு, ஒரு உலக மகாயுத்தங்கள் உலகின் வேறொப் பகுதியையும் விட அதிமாகச் சோவியத்திற்கு விளைவித்த சேதங்கள்—இத்தனை தூர்ப்பாக்கியங்களுக்கும் எதிராகப் போராடி, ஒரு நூற்றுண்டு காலத்திற்கு மேல் தங்குதடையின்றி அமெரிக்கா அடைந்த பொருளாதார வளர்ச்சியை இக்குறுகிய காலத்தினுள் எட்டிப் பிடித்து, அதனை மின்சாலும் வழிவகுத்த அந்த மந்திர சக்திதான் என்ன?

திட்டமிட்ட விஞ்ஞான சோஷலிஸம் தான் அது என்பதை இக்கண்காட்சிக்கு வரும் எவரும் உணராமல் திரும்ப முடியாது.

78 பிரமாண்டமான காட்சிமண்டபங்களைக் கொண்ட இக் கண்காட்சியை ஆண்டு தோறும் ஒரு கோடி மக்கள் பார்வையிடுகிறார்கள் என்ற புள்ளி விபரத்தைப் பெற்றுக் கொண்டோம்.

இக்கண்காட்சியில் நான் நீண்ட நேரம் செலவிட்டது, சோவியத்தின் விண்வெளிச் சாதனைகளைச் சித்திரிக்கும் காட்சி மண்டபத்தில் ஆகும்.

பல்வேறு விண்கலங்கள், கருக்கற்றுகள் முதலியனவற்றின் முழு அளவிலான, தத்ருபமான மாதிரி அமைப்புகள் அங்கே வைக்கப்பட்டிருந்தன. தற்போதும் விண்வெளியில் தூதியை வைம்வந்துகொண்டிருக்கும் விண்வெளி ஆய்வு கூடமான சல்லிட—4ன் மாதிரி அமைப்பினுள்ளே ஏறி, அதன் வசதியான அறைகளையும் உபகரணங்களையும் பார்வையிடும் வாய்ப்பு எனக்கு அளிக்கப்பட்டது.

மாஸ்கோ நகரின் இன்னொன்று மறக்க முடியாத அமைப்பு, மாஸ்கோ பல்கலைக்கழகமாகும். உலகம் வியக்கும் அற்புத சாதனைகள் ஆற்றும் விஞ்ஞானிகளை உருவாக்கித்தரும் இந்தக் கலைக்கோவிலை நாம் கண்டோம்.

உலகப் புகழ் பெற்ற ரஷ்ய விஞ்ஞானியும் கல்விமானு மாகிய எம். வி. லொமோஶோவின் பெயர் சூட்டப்பட்ட இந்தப் பல்கலைக்கழகம், மாஸ்கோ நகரின் தென்மேற்கு எல்லைப்புறத்தில், வெளின் குன்றுகள் பகுதியில் பெருமையுடன் தலைநிமிர்த்து நிற்கிறது.

இக்கட்டடத் தொகுதியின் மத்திய கட்டடம் 200 அடி உயரக் கோபுரத்தை உடையது. இதனைச் சூழ்ந்துள்ள 18 மாடி உயரக் கோபுரங்கள் மத்திய கட்டடத்துடன் 12 மாடி உயரக் கட்டடங்களால் தொடுக்கப்பட்டுள்ளன. 12 மாடிக் கட்டடங்கள் பட்டதாரிகள், பட்டதாரி மாணவர்கள், வீரிவரையாளர்கள், பேராசிரியர்கள் போன்றேரின் வாசஸ்தலப் பகுதிகளாகும்.



மாஸ்கோ பல்கலைக்கழகம்

மாஸ்கோ பல்கலைக் கழகத்தில் எல்லாமாக 45,000 அறைகள் உள்ளன. இந்தப் பல்கலைக் கழகத்தைப் பூரணமாகச் சுற்றிப்பார்க்கப் புறப்படும் ஒருவர் ஓவ்வொர் அறையையும் பார்வையிட ஒவ்வொரு நிமிடம் எடுத்தாரென்றால் முழுப்பல்கலைக் கழகத்தையும் பார்வையிட 31 நாட்கள் எடுக்கும்! இவ்வாறு பார்வையிடுவதற்கு எல்லாமாக 90 மைல் தூரம் நடந்தாக வேண்டும்.

இத்தகைய ஒரு முயற்சியில் நான் நல்ல வேளையாக இறங்க முனையவில்லை.

கட்டடத் தொகுதியைச் சுற்றி மரங்கள் அடர்த்தியாக வளர்ந்த ஒரு குட்டி வனம், வளையம் போல் சூழ்ந்திருந்தது. பல்கலைக் கழகத்தின் வலப்புறுத்தில் 108 ஏக்கர் பரப்பளவில் பல்கலைக்கழக தாவரவியல் பூங்கா அமைந்திருந்தது.

பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் புத்தகமும் கையுமாகச் சுறுசுறுசுறுப்புடன் இங்குமங்கும் நடந்து திரிவதைக் கண்டோம். அவர்களது நடையில், முகங்களில், போக்குகளில் ஏதோ ஒரு பணியை ஆற்றச்செல்லுகின்ற வேகம், உறுதி தென் பட்டது. இங்குமங்குமாகச் சூழ்நின்று அரட்டை அடிக்கும் வீணர்களையோ, காலபோன போக்கிலே கனவு நடைபழகும் சோம்பேறிகளையோ அங்கே மருந்துக்கும் காணும்.

சோவியத் மாணவர்களை விட வேறு பகுதிகளிலும் மாணவர்கள் இங்கே கல்வி கற்கிறார்கள். இப்பல்கலைக் கழகத்தில் இடம் பெறுவதற்கு இவர்கள் புகுமுகப் பரிட்சை ஒன்றில் தித்தி பெற வேண்டும். பல்கலைக் கழகத் தேர்வுகள்வித் திறமை என்ற தக்கமையை மட்டுமே அடிப்படையாகக் கொண்டு நடைபெறுகிறது. எதுவிதத் தரப்படுத்தலும் இங்கு கிடையாது.

சோவியத் மாணவர்களைவிட, இலங்கை உட்பட நாற்றுக்கும் மேற்பட்ட வெளிநாட்டு மாணவர்களும் மாஸ்கோ பல்கலைக் கழகத்தில் கல்வி பயில்கிறார்கள்.

மாஸ்கோவில் உள்ள இன்னொரு முக்கிய பல்கலைக் கழகமான ‘பற்றீஸ் லூம்பா நட்புறவுப் பல்கலைக்கழகத்’ திற்கும் நாம் சென்றேம்.

ஏகாதிபத்திய, கலோனியலில் எதிர்ப்பு வீரரும், தனது தாய்நாடான் காங்கோவின் எடுதலைக்காகப் போரிட்டு, அமெரிக்க படுபாதக சி. ஐ. ஏ. இயக்கத்தின் சதி முயற்சி களின் உதவியுடன் கொலை செய்யப்பட்டவருமான அமரர் பற்றீஸ் லூம்பாவின் ஞாபகார்த்தமாக நிறுவப்பட்டுள்ள-

இப்பல்கலைக் கழகத்தின் 4000 மாணவர்களுள், 80 சதவீதத்தினர் உலகின் நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட வளர்முக நாடுகளில் இருந்து வருகிறார்கள்.

இப்பிற்நாட்டு மாணவர்களுக்குத் தம் தாய்நாடுகளிற்கு சோவியத் வருவதற்கும், பின்னர்தமது தாய்நாடு திரும்புவதற்கும் விமானச் கட்டணத்தைச் சோவியத் அரசே செலுத்துகிறது. மேலும், இம் மாணவர்களுக்குப் பல்கலைக் கழக விடுதி வசதிகள், மருத்துவ வசதிகள், நல்வாழ்வுக்கூட (சன்டோரியம்) வசதிகள், பனிகாலத்து ஆடைகள்—இடுதனி வசதிகள் என்னவும் இலவசமாகக் கிடைக்கின்றன.

அதுமட்டுமல்ல—இவ்வளவையும் இலவசமாகக் கொடுத்து, மாதாமாதம் பயற்றிக்கால உதவிச் சம்பளம் கூட இம் மாணவர்களுக்கு வழங்கிவருகிறது சோவியத் அரசு!

இத்தகைய உதவிச் சம்பளம் மாதமொன்றுக்கு 800 ரூபா இலங்கைப் பணச் சமானம் வரைகூட அமையக் கூடும்.

மாஸ்கோவில் சௌகரியமாக வாழ்வதற்கு மாதம் 450 ரூபா தமக்குப் போதுமானது என்று தெரிவித்தனர் மூம்பா பல்கலைக் கழகத்தில் நான் சந்தித்த ஸழத்து மாணவர்கள். ஏஞ்சிய பணத்தை அவர்கள் சேர்த்து வைத்து, தமக்கு வேண்டிய பொருள்களை வாங்கவோ, விடுமுறை காலத்தில் ஆங்காங்கே சுற்றுப்பயணம் செல்வோ முடிகிறது.

பல்கலைக்கழகங்களில் கல்வி பயிலும் சோவியத் மாணவர்களுக்கும் உதவிச் சம்பளம் வழங்கப்படுகிறது. இதன் அளவு, அவர்களது குடும்ப வருமானத்திலும், கல்வியில் அவர்கள் காட்டும் திறமையிலும் தங்கியுள்ளது.

அமெரிக்கா போன்ற முதலாளித்துவ நாடுகளில்மருத்துவர்கள், பொறியியலாளர்கள், விண்ணானிகள் போன்ற மூனை சாலைகளுக்குத் தட்டுப்பாடு உள்ளது. வளர்முக நாடுகள் பெரும் பணம் செலவுசெய்து, கல்வி புகட்டி உருவாக்கிய மூனைசாலைகளை அமெரிக்கா உயரிய சம்பளம் கொடுத்து அபகரித்துக்கொள்கிறது. ஒரு மூனைசாலையைப் பணம் செலவு செய்து, கல்வி புகட்டி உருவாக்குவதற்கு ஆகும் செலவை விட, இன்னொரு நாடு உருவாக்கிய மூனைசாலைக்கு உயர்ந்த சம்பளம் கொடுத்து விலைக்கு வாங்குவது இலாப கரமான ஒரு மனித வியாபாரமாகும்.

இலங்கை உட்பட வளர்முக நாடுகளிலிருந்து இத்தகைய மூனைசாலைகள் அபகரிப்பை அமெரிக்கா செய்து வருகிறது.

இதற்கு நேர்மானு ஒரு கைங்கரியத்தை அல்லவா சோவியத் நாடு செய்து வருகிறது?

வளர்முக நாட்டு மாணவர்களைத் தனது செலவில் தருவத்து, தனது செலவில் கல்வி புகட்டி, வளர்த்து, மூனை சாலைகளாக்கி, அவர்களைத் தத்தம் தாய்நாடுகளை வளம் படுத்த அனுப்பி வைக்கிறது.

வளர்முக நாடுகளுக்கு ‘மூனைசாலைகள்தானம்’ செய்யும் சோவியத் நாடு; வளர்முக நாடுகளிடம் ‘மூனைசாலைகள் அபகரிப்பு’ செய்யும் அமெரிக்கா—என் உள்ளத் தராசில் இவ்வாறு நிறுத்துப் பார்த்தேன்.

வளர்முக நாடுகளின் அரசியல் சுதந்திரத்துக்கு மட்டு மல்ல, அவைகளின் பொருளாதார சுதந்திரத்துக்கும் உதவு வதைத் தனது அயல் நாட்டுக் கொள்கைகளில் ஒன்றாக வசூத்துக்கொண்ட சோவியத் நாட்டை, இக்கொள்கைகளைச் சொல்லில் மட்டுமல்ல, அந்தரங்க சுத்தியுடன் செயலிலும் நிருபித்து, வளர்முக நாடுகளின் உண்மை நண்பனுக்கத் திகழும் சோவியத் நாட்டை ஒரு புதுயுகமாகக் காண்பதில் தான் என்ன தவறு?

அற்புதமான குடியிருப்பு திட்டங்கள்

அக்டோபர் 10, 1975. அந்த நாள் என் மனதில் இன்னும் பசுமையாக நினைவில் நிற்கிறது.

அதிகாலை 6 மணி. முன்பனி காலத்து இருள் இன்னும் விலகவில்லை. சிழக்கு வெளுக்கத் தொடங்கிவிட்டது.

மாஸ்கோவின் சுற்றுடவில் உள்ள நான்கு வானுர்த்தித் துறைகளில் ஒன்று ஷிரேமெற்றீவோ வானுர்த்தித் துறையிலிருந்து மாஸ்கோ செல்லும் நெடுஞ்சாலையில் கார் ஒன்று விரைகிறது.

மாஸ்கோவைச் சென்றடைய, சுமார் 25 மைல்கள் உள்ளன. இந்தக் காரில் நானும் 'தினமின்' சிங்கள நாளேட்டின் பிரதம ஆசிரியர் டி. பி. பெரமுனிலக்கவும் சென்று கொண்டிருக்கிறோம்.

சோவியத்—இலங்கை நட்புறவுச் சங்கத்தின் செயலாலர் நாயகம் ஆர்தர் நொவிகோவ், மொழிபெயர்ப்பாளர் திரு மதி ஹுடயிலா பெட்டோனிச் ஆகியோரும் இக்காரில் வருகிறார்கள்.

முதன் முறையாகச் சோவியத் நாட்டுமண்ணில் அரை மணி நேரத்திற்கு முன்னால் தான் காலடி வைத்திருந்தேன்.

தூக்கிவிடப்பட்டிருந்த கண்ணுடி ஜனனினுடாக என்கணக்கை அகலத் திறந்து இருஞ்ட இரவினுள்ளே உற்று நோக்கிக் கொண்டிருக்கிறேன். கார் பறந்து கொண்டிருக்கிறது. காரைக் கடந்து மாஸ்கோவின் சுற்றுடவின் கட்டங்கள் பறந்து கொண்டிருக்கின்றன.

மங்கலான வைகறை இருளில் நெடிய இராட்சத் தருவங்கள் போல் பத்துப் பதினைந்து மாடிக் கட்டங்கள் தெரிகின்றன.

"இவை என்ன?" நொவிகோவிடம் கேட்கிறேன்.

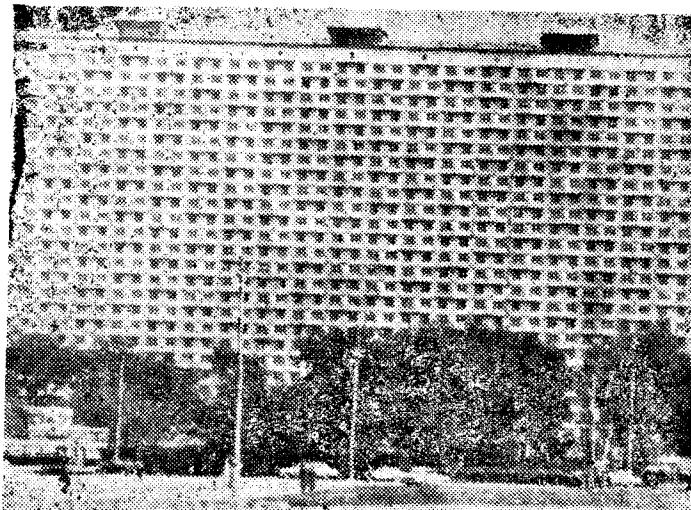
"அடுக்கு மணைகள், மக்கள் வசிக்கும் மணைகள்," அவர் பதிலளிக்கிறார்.

மேலும் கட்டங்கள்— இராட்சத் தருவங்கள்.

"இவை என்ன?"

"அடுக்கு மணைகள், மக்கள் வசிக்கும் அடுக்கு மணைகள்". வழி நெடுகிலும் கட்டங்கள், கட்டங்கள், கட்டங்கள்—அடுக்கு மணைகள், அடுக்கு மணைகள், அடுக்கு மணைகள். மங்கிய வைகறை ஒளியில் மாடிகளை எண்ணுகிறேன்.

ஜிந்து மாடி அடுக்கு மணைகள், ஒன்பது மாடி அடுக்கு மணைகள், பன்னிரண்டு மாடி அடுக்கு மணைகள், பதினேழு மாடி அடுக்குமணைகள். ஆ! இதென்ன? ஆம், இருபத் தெந்து மாடி அடுக்கு மணைகள்.



[மாஸ்கோவிலிருப்பு மீராவில் உள்ள ஒரு]

25 மாடியிலிருக்குமைனை.

வானை அண்ணைந்து பார்த்த விடமெல்லாம் அடுக்கு மணைகள். அடுக்கு மணைகள் இல்லாத இடமெல்லாம் வானை எட்டும் இராட்சத் பாரந் தூக்கி இயந்திரங்கள் (கிறேங்கள்).

மாஸ்கோ நகரமே வானை நோக்கிப் படிப்படியாக நகரத் தொடங்கிவிட்டதோ? மாஸ்கோ வாசிகளின் அடுக்கு மணை இலங்கள், வின்ணை வைம் வரும் சோவியத் விண் வெளி வீரர்களுடன் இரகசியம் பேசத் தான் தலைநீட்டி நிற்கின்ற

னவோ? அரிவாள், சுத்தியலுடன் பாரந்தாக்கி இயந்திரமும் சோவியத்தின் சின்னமாகச் சீர் பெற்றுவிட்டதோ?

மாஸ்கோ நகரைப் பற்றி என் மனதில் உதித்த முதல் எண்ணங்கள் இவைதான்.

இந்த எண்ணங்கள் நியாயமானவைதான் என்பதைப் பிள்ளை உணர்ந்து கொண்டேன். ஏன் தெரியுமா?

அனைத்துலகிலும் வீட்டமைப்பு அளவில் முன்னிற்பது சோவியத் நாடுதான். ஆண்டுதோறும் சோவியத் நாட்டில் எல்லா மாக 23 இலட்சம் அடுக்குமணைகள் புதிதாகக் கட்டப்பட்டு வருகின்றன; ஆண்டுதோறும் சோவியத் நாட்டில் 1. கோடி மக்கள் புதுமனை புகுந்து வருகிறார்கள்; ஆண்டுதோறும் சோவியத் நாட்டில் 20 புதிய நகரங்கள் கட்டி யெழுப்பப்பட்டு வருகின்றன; கடந்த இருபது ஆண்டுகளில் இருபது கோடி மக்கள் (சோவியத்தின் சனத் தொகையில் 80 சதவீதம்) அரசாங்கத்திடமிருந்து புதுமனைகள் பெற்றுள்ளனர்.

ஓவ்வோர் ஆயிரம் சனத்தொகைக்கும் புதிதாகக்கட்டப் படுகின்ற அடுக்குமணைகளின் தொகையில் சோவியத் நாடு அமெரிக்கா, பிரிட்டன், பிரான்ஸ் போன்ற முதலாளித்துவ நாடுகளை முந்திக்கொண்டு, இனி நெருங்க முடியாத தொகை சென்று விட்டது.

இந்தப் புள்ளி விவரங்களை இன்னும் நுணுக்கமாகப் பத்து ஆராய்ந்தால், சோவியத் நாட்டில் ஒவ்வொரு மனதேரமும் 300 அடுக்கு மணைகள் கட்டி முடிக்கப்படுகின்ற என்பது பல்படுகிறது! சோவியத் நாட்டில் ஒவ்வொரு நாளும் 8,000 குடும்பத்தினர் புதுமனைப் பிரவேசம் செய்கின்றனர் என்பது தெளிவாகிறது!

வீட்டமைப்புத் துறையில் சோவியத் நாடு நிகழ்த்தியுள்ள நிகழ்த்திவருகின்ற அற்புத்தகை மிகவும் நுணுக்கமாக அதாவது விவரங்களை ஆராய்வதும், அதன் விளைவையும் ஓர் ஆவையில்பாகவே என் உள்ளத்தில் தோன்றியது. சோவியத் தோட்டில் பல்வேறு அடுக்குமணை இல்லங்களை நான் நேரிப்பார்வையிடும் வாய்ப்புக்களை உருவாக்கிக் கொண்டேன்.

“நிலத்தில் தனியார் சொத்துரிமையை ஒழித்துக் கட்டவதன் மூலமும், மலிவான், சுகாதாரம் மிகக் வீடுகளைக் கட்டவதன் மூலமுமே குடியிருப்புப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காண முடியும்,” என்றார் மாமேதை வெளின்.

உற்பத்திச்சாதனங்கள் சமூக உடைமையாக இருக்க வேண்டும்; நிலம் தனி உரிமையாக இருக்க கூடாது; வர்த்தக நோக்குடன் வீடுகள் கட்டப்படக் கூடாது; வீட்டு

நிர்மாணம் பெரிய அளவிலும் உயர்ந்த வேகத்திலும் நடை பெறவேண்டும்.

—சோவிலிலை அமைப்பின் இந்த அடிப்படையில் சோவியத் நாடு தனது குடியிருப்புப் பிரச்சினையை அணுகியது; வெற்றி கண்டுவருகிறது.

வீட்டமைப்பு நிர்மாணத்தைப் பொறுத்தவரையில், புரட்சிக்கு முந்திய ரஷ்யாவில் நிலவோடு இன்றைய நிலையை ஒப்பிட்டுப் பார்த்து, அரை நூற்றுண்டுகால சோவிலை ஆட்சி சோவியத்தில் புதுயுகமொன்றினைப் பிறப்பித்தது எவ்வாறு என்று விளக்கிக் கொள்வது உசிதமானது.

1917ல் வெளின் தலைமையில் நடைபெற்ற உலகின் முதலாவது வெற்றிகரமான சோவிலைப் புரட்சி ரஷ்யாவில் ஜார் ஆட்சிக்கு முற்றுப் புள்ளி வைத்தபோது, நாட்டின் குடியிருப்புப் பகுதிகள் எப்படியிருந்தன தெரியுமா?

நகர்ப்புற வீடுகளில் 80 சதவீதத்திற்கு மேலானவை மரப்பலகைகளால் அமைக்கப்பட்ட ஒற்றை மாடி அல்லது இரட்டைமாடி வீடுகளாகவோ தான் இருந்தன.

எமது நாட்டுச் சம்பிரதாயப்படி, மாடியற்ற வீடு என்று நாம் குறிப்பிடும் ரக வீட்டை, ரஷ்யர்கள் ஒற்றைமாடி வீடு என்கிறார்கள். ஒரு மேல் மாடியுடன் கூடிய வீட்டை, இரட்டை மாடி வீடு என்கிறார்கள். இவ் ஓரே நிலப்பரப்பில் அமைந்துள்ள அடுக்கை முதலாவது மாடி என்று எண்ணி, அதற்கு மேல் வரும் ஒவ்வொர் அடுக்கையும் இரண்டு, மூன்று, நான்கு என்று ஒவ்வொன்றுக்கக் கூட்டி என்னுகிறார்கள்.

புரட்சிக்கு முந்திய ரஷ்யாவில் பெரிய நகரங்களின் மத்திய பகுதிகளில் உள்ள வீடுகளுள்ளும் 10 சதவீதத்துக்கும் குறைவானவையே குழாய் நீர் வசதி கொண்டிருந்தன: 3 சதவீதத்துக்கும் குறைவானவையே சாக்கடை நீர் வசதி பெற்றிருந்தன; 5 சதவீதத்துக்கும் குறைந்தவையே மின் சார்வசதி உடையனவாயிருந்தன.

மாஸ்கோ நகரில் நிலப்பிரபுக்கள், பெரு வணிகர்கள், முதலாளிகள் ஆகியோர் மட்டும் பெரிய மாளிகைகளில் வசித்தனர். 18,50,000 சனத்தொகையில் 3,25,000 மக்கள் சேரிகளில் வாழ்ந்தனர். ஒரு சிறிய மர அறையில் சமார் 15 பேர் வாழ்க்கை நடத்தி வந்தனர். இந்தச் சீர்கெட்ட குடித்தனத்திற்கான வீட்டு வாடகை ஒரு குடும்பத்தின் வருமானத்தில் 15—22 வீதம் ஆக இருந்தது.

கிராமப் புறங்களில் இருந்த நிலையோ இதைவிடப் பன்மடங்கு மோசமானது. பாழடைந்த குடில்களில் கிராமவாசி கள் தமது வாழ்க்கையை ஒட்டி வந்தனர்.

அக்டோபர் பூரட்சி வெற்றி பெற்ற மறுதினமே வெனின் தலைமையிலான கம்யூனிஸ் அரசு சுரண்டல் வர்க்கத்தினரின் மாளிகைகளைத் தேசியமயமாக்கி, அவற்றில் சேரி வாழ்ஏழை மக்களைக் குடியமர்த்தியது.

இளம் சோவியத் நாட்டின் இராடசத் வீட்மைப்புப் பிரச் சின்ககு இந் நடவடிக்கையால் மட்டும் நிவாரணம் கிட்ட வில்லை; கிட்டும் என்று சோவியத் அரசு கருதியதேயில்லை.

உலக வரலாறு கண்டும் கேட்டும் கற்பனை செய்துமிராத மாபெரும் வீட்மைப்புத் திட்டத்தைச் சோவியத் தின் பூரட்சி அரசு ஆரம்பித்தது. இதின்து பாழ்பட்டுக் கிடந்த கட்டடங்கள் இடித்துத் தரை மட்டமாக்கப்பட்டு, அவ்விடங்களில் நவீன குடித்தனப் பகுதிகள் கட்டப்படலாயின; குடிநீர், எரிவாயு, சாக்கடை, மின் சக்தி வசதிகள் ஏற்படுத்தப்படலாயின.

இக் கட்டடத்தில் இளம் சோவியத் குடியரசின் வீட்மைப்புப் பிரச்சினையை மேலும் பெருக்கக் கூடியதான் ஒரு நிகழ்வு நடைபெற்றது. என்ன தெரியுமா?

மாபெரும் சோஷலிஸ் கைத்தொழில்மயமாக்கல் திட்ட மொன்றைக் கம்யூனிஸ் அரசு நகரப்புறங்களில் செயற்படுத்துத்தொடரங்கியது. இதனால் கவரப்பட்டு, கோடிக் கணக்கான மக்கள் கிராமங்களில் இருந்து நகரப் பகுதிகளுக்கு இடம் பெயர்த் தொடங்கினர். 1926 முதல் 1971 வரையான காலகட்டத்தில் மட்டும் சோவியத் நகரங்களின் சனத்தொகை 11 கோடிக்கும் மேலாகப் பெருகியது.

ஏற்கனவே நகரங்களில் நிலவிய வீட்டு வசதிப்பற்றஞ்சு குறைப் பிரச்சினைக்கு மட்டுமல்ல, நகரங்களுக்குப் புதிதாகப் படையெடுத்தவர்களின் வீட்டு வசதிப்பிரச்சினைக்கும் சோவியத் அரசு முகம்கொடுக்க வேண்டி வந்தது.

இப்பிரச்சினைகளைச் சமாளிக்க, அசர வேகத்தில் சோவியத் அரசு மேற்கொண்ட வீட்மைப்பு நிர்மாணத் திட்டத்தின் விளைவாக, 1940 அளவில், பூரட்சிக்கு முந்திய காலத் தில் இருந்ததைவிட 150 சதவீதம் அதிகமான வீடுகள் நகரப்புறங்களில் நிறுவப்பட்டு விட்டன.

இவ்வளவு வளர்ச்சி ஏற்பட்ட பின் தான் அந்தத் துயரச் சம்பவம் நடைபெற்றது; உலக வரலாற்றில் மிக அதிக மாக இரத்தக் கறை படிந்த அந்த நிகழ்ச்சி இடம் பெற்றது; சோவியத்தின் முன்னேற்றப் பாதையில் பேரிடி வீழ்ந்தது.

இரண்டாவது உலகமகா யுத்தம் வெடித்துச் சிதறியது. மனித இனத்தின் வரலாற்றில் எந்தவொரு நாடும் எக்காலத்திலாவது அடைந்திராத மாபெரும் பொருட் சேததேயும் உயிர்ச் சேதத்தையும் சோவியத் யூனியன் அடைய நேரிட்டது.

நாஜீகளின் சர்வாதிகார இருளில் முழுலகும் அமிழ்ந்துவிடாது பாதுகாத்திட, ஜனநாயக விளக்கு உலகில் அஜென்று விடாது உறுதிப்படுத்திட, உலகில் மிக அதிகமான உயிர்களைப் பலிகொடுத்து, உலகின் மிக நீண்ட இரத்த ஆறு பாயக்கண்டு, உலகில் மிக அதிகமான பொருட் செல்வத் தைத் தான்று செய்தது உலகின் முதலாவது சோஷலிஸ் ஷமியே.

1,710 நகரும் நகர்சார்ந்த குடியிருப்புக்களும், 70,000 கிராமங்களும், 32,000 கைத்தொழில் நிறுவனங்களும், ஆயிரக்கணக்கான மருத்துவ-கல்வித்துறை-கலாசார ஸ்தாபனங்களும் அழிந்து தரை மட்டமாயின.

கீல், ஸ்டாவிள்கிராட், மின்ஸ்க், செவஸ்ட்போல், ஓடெஸ்லா, நொவ்கோரோட், பில்கோவ், ஓஹெவ் போன்ற பாரிய நகரங்கள் சிதைந்து சின்னையின்னமாயின.

வீரத் திருநகரான வெனின் கிராடில் பெரும் பகுதி அழிந்தது. அதன் சனத்தொகையில் மூன்றிலொரு பகுதியினர் (9 இலட்சம் மக்கள்) மடிந்தொழிந்தனர்.

சுதந்திர தேவியின் உயிரைக் காக்க, சோவியத்தில் நடைபெற்ற மாபெரும் யுத்த வெள்வியில் இரண்டு கோடி மக்கள் பலியுற்றனர். இரண்டரைக் கோடி மக்கள் வீடிமுந்தனர்.

சோவியத்தை எதிர்நோக்கிய மாபெரும் வீட்மைப்புப் பிரச்சினை இதுதான். ஜார் ஆட்சிக்காலத்தின் சீர்கேடுகளும், சோஷலிஸ்க் கைத்தொழில் மயமாக்கலின் பக்கவிலைகளும் விளைவித்த குடியிருப்புப் பிரச்சினைகளையும் தீர்ப்பதற்கிடையில், இரண்டாவது உலக மகாயுத்தம் ஏற்படுத்திய சொல்லொண்ச் சேதத்தையும் சரி செய்ய வேண்டியிருந்தது.

அரை நாற்றுண்டுக் காலத்திற்கிடையில் இத்தனை பிரச்சினைகளை உலகில் வேறெந்த நாடும் எதிர்நோக்க வேண்டி வரவில்லை.

வீட்மைப்பு நிர்மாணம் உட்பட இன்னும் எத்தனையோ பிரச்சினைகளுக்கு முகம் கொடுத்து, எதிர் நீச்சல் அடித்து, இக் குறுகிய காலத்தில் உலக வல்லரசாக முன்வரிசையில் நிற்க சோவியத்திற்கு முடிந்தது எப்படி?

முதலாளித்துவ வல்லரசுகளைப் போல், வளர்முக நாடுகளை, காலனியாதிக்க நாடுகளைச் சூறையாடி அவற்றின்

செல்வங்களை வைத்துத் தனது நாட்டை நூற்றுண்டுகால? மாகக் கட்டியெழுப்பிய நாடல்லவே சோவியத் யூனியன்

விஞ்ஞான சோஷிலிஸம் என்ற ஒரே ஒரு “காயகல்ப மாத்திரை”யை விழுங்கித்தான் சோவியத் நாடு கண்ணி மைக்கும் வரலாற்றுக் காலப்பொழுதில் வல்லரசானது.

சோவியத் வீட்டமைப்புத் திட்டத்தின் மகோன்னத வெற்றிக்கான காரணங்கள் என்ன?

- திட்டமிட்ட பொருளாதாரம்;
- நிலத்தில் தனியார் உரிமை ஒழிப்பு;
- வர்த்தக நோக்குடன் வீடுகள் கட்டப்படாமை;
- மலிவான சுகாதார மிக்க வீடுகள் அமைப்பு;
- உற்பத்திச் சாதனங்கள் சமூக உடைமையாக இருத்தல்;
- “அனைத்தும் மனிதனுக்காக, அனைத்தும் மனிதனின் நலனுக்காக” என்ற சோஷிலிஸ மனிதாபிமான தத்துவத் தின் செயற்பாடு;
- உயர்ந்த வேகத்துடனும், அயராத உழைப்புடனும் நடைபெறும் பாரிய அளவிலான வீட்டு நிர்மாணம்.

சோவியத் வீட்டமைப்பின் வெற்றிக்கு மேற்கூறிய ஏழு காரணங்களுமே வழிவகுத்துள்ளன என்பது எனது தீர்க்க மான முடிவு.

சோவியத் நாட்டில் நான் கண்டவை, கேட்டவை, விசாரித்து அறிந்தவைகளை அடிப்படையாக வைத்தும், உலகின் முதலாளித்துவ நாடுகளில் நிலவும் வீட்டமைப்பு நிலைமைகளைப் பற்றி வாசித்து அறிந்தவைகளை அடிப்படையாக வைத்தும் நோக்குகையில், மேற்சொன்ன முடிவுக்கே என்னால் வர முடிகிறது.

இந் ஏழு காரணங்களையும் இனி ஒவ்வொன்றுக் எடுத்து நோக்குவோம்.

திட்டமிட்ட பொருளாதாரம்

சோவியத் நாட்டிலுள்ள சகல விதமான கட்டடப் புனை வரைவு—நிர்மாண வேலைகளுக்கும் பொறுப்பாயுள்ளது, சோவியத் அமைச்சரவையின் கீழ் நேரடியாக இயங்குகின்ற “அரசு கட்டடக் குழு” வாகும்.

இந்தக் குழுவின் கீழ் “அரசு பொதுத்துறைப் பொறியியல்—கட்டடக்கலைக் குழு”, என்ற ஒரு பிரிவு இயங்குகிறது. சோவியத் நாடு தழுவிய ரீதியில், நகரமைப்பு திட்டமிடல் வீட்டமைப்பு, படைத்துறை சாராத பொதுத் துறைக்

கட்டட நிர்மாணம் ஆகிய துறைகள் இக் குழுவின் நேரடிக் கண்காணிப்பின் கீழ் வருகின்றன.

உலகின் நிலப்பரப்பில் ஆறிலொரு பகுதியை உள்ளடக்கி யது சோவியத் நாடு. இந்த நிலப்பரப்பினுள் இயற்கையின் வேறுபாடுகள், சுவாத்திய வேறுபாடுகள் தான் எத்தனை, எத்தனை! உயர்ந்த மலைப் பிராந்தியங்கள் ஒரு புறம், அகன்று விரிந்த சமவெளிகள் இன்னெரு புறம்; பரந்த பனி படர்ந்த பகுதிகள் ஒரு புறம், உப வெப்பவலயச் சுவாத்தியம் சார்ந்த கடலோரங்கள் மறு புறம்; காடுகளும் சதுப்பு நிலங்களும் ஒரு புறம், வரண்ட பாலைவனங்களும் நிலநடுக்கப் பிரதேசங்களும் இன்னெரு புறம்.

இவற்றை விட, பெரியனவும் சிறியனவுமாக 100க்கும் மேற்பட்ட தேசிய இனங்கள் சோவியத் நாட்டில் வாழ்கின்றன. ஒவ்வொர் இனமும் தனக்கே உரித்தான தேசிய சம்பிரதாயங்களையும் பழக்க வழக்கங்களையும் உடையது.

எனவே சோவியத்தில் ஒரு வீடோ அல்லது கட்டடமோ நிர்மாணிக்கும்போது, பல்வேறு காரணிகள் கணக்கெடுக்கப்படுகின்றன.

அவ்வப்ப பகுதிகளின் கட்டடக்கலை, கட்டடப் புனைவரைவு, அகத் தினுசு, புறக்கேதாற்றம் என்பனவற்றை ஆங்காங்கே உள்ள இயற்கையின் வேறுபாடுகள், சுவர்த்திய வேற்றுமைகள், மக்களின் சம்பிரதாயங்கள் — பழக்கவழக்கங்களின் பல்வேறுபட்ட தன்மைகள் என்பன நிரணயிக்கின்றன. இத்தனையையும் உள்ளடக்கி, வீட்டமைப்பு நிர்மாணத் துறையில், நவீன விஞ்ஞான ஆய்வுகளின் நல்ல பெறுபேறுகளையும் உட்புகுத்துவதற்கென, பெரியனவும் சிறியனவுமான நாடெங்கும் எண்ணற்ற ஆராய்ச்சி—புனைவரை நிலையங்கள் இயங்கி வருகின்றன. இவற்றுள் பெரிய நிறுவனங்கள் மட்டும் 245க்கு மேல் உள்ளன.

இந்த ஆராய்ச்சி — புனை வரைவு நிலையங்கள் யாவும் “அரசு பொதுத்துறைப் பொறியியல் — கட்டடக்கலைக் குழு” விளக்கி இயங்கி வருகின்றன.

சோவியத்தாட்டின் ஒவ்வொரு நகரமும், அதில் நிறுவப்பட வுள்ள அடுக்கு மனைகள், வீடுகள், கட்டடங்கள் என்பன ஏம், செவ்வனே தயாரிக்கப்பட்டுள்ள ஒரு திட்டத்தின் அடிப்படையில் வளர்ச்சியடைகின்றன. பெரும்பாலான நகரங்கள் 10—15 வருடாகாலத்திற்கு இடப்பட்ட பாரிய திட்டங்களையும் வருடாந்தர திட்டங்களையும் ஒட்டி நிறுவப்படுகின்றன,

மாஸ்கோநகரம் கி. பி. 2000ம் ஆண்டில் எப்படி இருக்கும் தெரியுமா?

இதற்குப் பதில் தேடி, விஞ்ணான அதீத கற்பனைக் கதை எழுதுபவர்களை நாடவேண்டியதில்லை. பதிலாக, மாஸ்கோ வின் நகர நிர்மாணத்திற்குப் பொறுப்பாயுள்ள 1,500 கட்டடக்கலை நிபுணர்களில் ஒருவரை அணுகிக் கேட்டால் போதுமானது.

கி. பி. 2000 ஆண்டு வரைக்குமான மாஸ்கோ அபிவிருத் தித் திட்டமொன்றைச் சோவியத் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி 1966 லேயே பரிசீலித்து, அதற்கு அங்கோரம் கொடுத்தும் விடது!

மாஸ்கோவில், கி. பி. 2000 ல் கட்டடங்கள், வீடுகள், அடுக்குமைனகள், தொழிற்சாலைகள், வீதிகள், நந்தவனங்கள் முதலியவை எங்கெங்கே, எத்தனை எத்தனை அமையவேண்டும் போன்ற தகவல்கள் ஏற்கெனவே திட்டமிடப்பட்டு விட்டன!

இதைப் பார்த்தபோது— எனது மனதில் உதித்த கேள்வி — 1980ல், கொழும்பு எப்படியிருக்கவேண்டும் என்றாலும் திட்டம் எம்மிடம் உண்டா?

எம்மைச் சொல்லிக் குற்றமில்லை. ஏனெனில்— இந்தப் பெரிய முதலாளித்துவ வஸ்ரான அமெரிக்காவிடமே, 1980ல், வாஷிங்டன், நியூயோர்க் போன்ற அதன் பிரதான நகரங்கள் எப்படியிருக்கும் என்று உறுதியாகக் கூறுவதற்கான திட்டம் இல்லை.

திட்டம் இருக்கும் வேலோகளில் கூட, அது சொன்னபடி செயல்ருப் பெறுவதில்லை. உதாரணமாக — 1965ல், நியூயோர்க் மேயர் பதவி வேட்பாளாரான வின்ட்ஜேஸ், அடுத்த நாவு ஆண்டுகளில் நியூயோர்க்கில் நடுத்தர, குறைந்த ஊதியமுள்ளோருக்கென 1,60,000 அடுக்குமைனகளை அமைக்கத் தாம் திட்டமிட்டிருப்பதாக அறிவித்தார்.

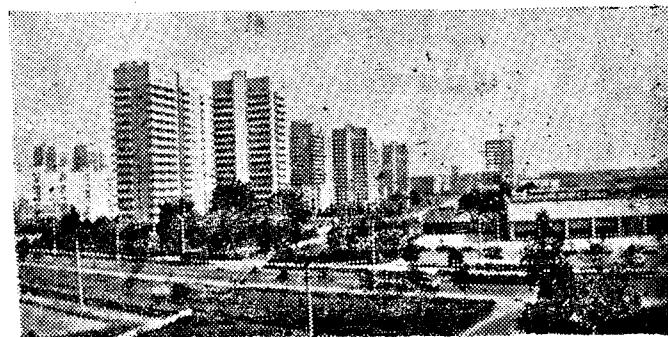
ஆனால், அவரால் 34,167 அடுக்கு மைனகளில் மட்டுமே வேலை ஆரம்பிக்க (பூர்த்தியாகவும் இல்லை!) முடிந்ததாம். இவற்றுள் 8,920 மட்டுமே குறைந்த வருமானமுள்ளோருக்காக இருந்தனவாம்.

இதனைச் சொல்லி, அமெரிக்க “நியூயோர்க் டைம்ஸ்” பத்திரிகை அங்கலாய்த்துக்கொண்டுள்ளது.

சோவியத்தின் திட்டமிடுதல் இப்படியானதல்ல.

திட்டப்படுகின்ற திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படுகின்றன. அல்லது மின்சப்படுகின்றன.

1966—1970க்கான ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை மின்சி, சோவியத்தில், 1,13,50,000 அடுக்கு மைனகள் நிறுவப்பட்டன. 1970—75க்கான ஐந்தாண்டுத் திட்டப்படி 1,20,00,000 அடுக்கு மைனகள் கட்டப்பட்டுவிட்டன.



மாஸ்கோவிலுள்ள ஒரு நலீன சோவியத் அடுக்குமைகள் தொகுதி

நிலத்தில் தனியார் உரிமை ஒழிப்பு

சோவியத் வீடுமைப்புத் திட்டம் வெற்றி பெறுவதற்கும் அமெரிக்க வீடுமைப்புத் திட்டம் தோல்வியடைவதற்கும் ஒரு முக்கிய காரணம் என்ன தெரியுமா?

அமெரிக்காவில் வீடோ, அடுக்கு மைனயோ அல்லது பிறி தொரு கட்டடமோ கட்டுவதற்கு அவசியமான நிலம் தனி யாருக்கு சொந்தமாக உள்ளது. இங்கே நிலத்தின் விலை ஏற்ததாழ் கட்டடம் கட்டும் செலவுக்குச் சமமாக உள்ளது. இது வீடுமைப்புத் திட்டங்களுக்கு ஒரு முக்கிய தடைக் கல்லாகும்.

இக்கருத்தை, சோவியத்தில் நான்கு வருட காலமாக வசித்த அமெரிக்க ‘‘டெய்லி வேர்ஸ்ட்’’ பத்திரிகையின் நிருபர் மைக் தாவிதோல் தமது சோவியத் அனுபவங்கள் பற்றிய நாலில் குறிப்பிடுகிறார்.

ஆனால், இதற்கு நேர்மாறு, சோவியத் நாட்டில் நிலத்தின் மீது தனியார் சொத்துரிமை ஒழிக்கப்பட்டுள்ளது. நிலம் அரசுக்கு, முழு நாட்டுக்கும் சொந்தமானது.

வார்த்தக நோக்குடன் வீடுகள் கட்டப்படாமை

சோவியத் வீட்டமைப்புத்திட்டத்தின் வெற்றிக்கு இன் ஞானம் முக்கிய காரணமுண்டு.

வர்த்தக நோக்கத்துக்காக, வாடகை அறவிட்டுப் பணம் சம்பாதிப்பதற்காக, அங்கே வீடுகள் எவராலும் அமைக்கப் படுவதில்லை; அமைக்கப்படவும் முடியாது.

அரசாங்கம் மக்களின் உபயோகத்துக்காக வீடுகளை அமைக்கிறது. அல்லது, வீடு அவசியமான சிலர் ஒன்று சேர்ந்து, கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களை அமைத்து, இந் நிறுவனங்கள் அரசின் பண உதவியுடன் வீட்டமைக்கின்றன. அல்லது, வீடு தேவைப்படுகின்ற குடும்பங்கள் தனித் தனியாக அரசு அங்கீகாரம் பெற்று, அரசிடமிருந்து இலகுவான தவணைகளில் கடனுதவி பெற்று வீட்டமைக்கின்றனர்.

ஆனால்—அமெரிக்காவில் வீட்டமைப்புத் துறை ஏற்ததாழ முற்று முழுதாகத் தனியார் துறையினரின் கைகளிலேயே உள்ளது.

தனியார் துறையினரும் யாருக்காக வீட்டமைக்கின்றனர் தெரியுமா?

நியூயோர்க் நகரத்தில், தனியார் துறையினர் நகரத்தின் சனத்தொகையில் செல்வந்தர்களான 7 சதவீதத்தினருக்கு மட்டுமே வீட்டமைக்கின்றனராம்! அரசு பண உதவி கிடைப்பின் மட்டும், செலவந்தரற்ற ஏனையவர்களுக்கு வீட்டமைக்கப் படுகிறதாம்! நியூயோர்க்கின் 28 இலட்சம் அடுக்கு மணிகளில், 92 சதவீதம் தனியார் துறையினரால் வர்த்தக நோக்குடன் கட்டப்பட்டவையாம்.

“நியூயோர்க் டைம்ஸ்” பத்திரிகையே வெளியிட்ட இத்தகவல்களை மைக் தாவிதோல் மேற்கோள் காட்டியுள்ளார்.

சோவியத்தில் நிலவுகின்ற முதிர்ச்சியற்ற சோஷலிஸ் சமூக அமைப்பு அந்த நாட்டை ஒரு புது யுகமாக மாற்றி டூள்ள தன்மை இவற்றிலிருந்து வெளிப்படுகிறதல்லவா?

மலிவான, சுகாதாரமிக்க வீடுகள் அமைப்பு

மாஸ்கோவில் நான் இருந்த போது, மக்கள் வதிகின்ற அடுக்கு மணிகள் சிலவற்றினுள் சென்று பார்வையிடும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிட்டியது.

இவற்றுள் ஓர் அடுக்கு மணி, அனட்டவி குரோமோவ் என்ற ரஷ்யருடையது. இவர் தமது இல்லத்தில் எமக்கு ஒரு விருந்து அளித்தார்.

இவர் யார் தெரியுமா? சோவியத்தின் முதிர்ச்சிபெற்ற இராஜ தந்திரிகளுள் ஒருவர் இவர். ஐக்கிய நாடுகள் ஸ்தாபனத்தின் அபிவிருத்தித் திட்டத்தில் ஈழத்துப் பிரதி நிதியாகப் பல்லாண்டு காலம் இலங்கையில் கட்டமையாற்றிய வர்; அவ்வேளையில், காலஞ் சென்ற பிரதமர் எஸ். டபிள்யூ. ஆர். டி. பன்டாரநாயக்காவட்டனும் நெருங்கிப் பழகியவர்; இலங்கையின் மகாவலி திசை திருப்பும் திட்டத் திற்கு ஐ. நா. விடமிருந்து நிதியுதவி பெற்றுக் கொடுப்ப தற்கு மூலகாரணமாரிருந்தவர்; அண்மையில் மகாவலி திசை திருப்பும் வைபவத்தில் கலந்து கொள்ளுமாறு இலங்கை அரசின் அழைப்பைப் பெற்ற ஒரே வெளிநாட்டவர்; மாஸ்கோவிலுள்ள சோவியத் இலங்கை நட்புறவுச் சங்கத் தின் செயற்குழு உறுப்பினர்.

இவரை விட—

நாம் மாஸ்கோ சென்ற வேளையில், மாஸ்கோவில் இலங்கையின் பதில் தூதுவராகக் கட்டமையாற்றிக்கொண்டிருந்த கலாநிதி விஸ்வா வர்ணபால், மாஸ்கோ வாகெனலியின் சிங்கள ஒலிபரப்பில் கட்டமையாற்றும் இலங்கையரான ஜே. பி. குரங்கே, மாஸ்கோவிலுள்ள இலங்கைத் தூதரக ஊழியரான திரு ருவாங்பத்திரன், இந்தியாவில் சோவியத் தூதுவராகக் கட்டமையாற்றியவரும்—ஸழத்தின் முதலாவது சோவியத் தூதுவருமான விளாடி மீர் யக்கோலேல் உடபட வேறு சிலரது இலங்கைகளுக்கும் விருந்தாளிகளாகச் சென்ற போதும், அவர்கள் வசித்த அடுக்கு மணிகளை, முன்வாச விலிருந்து அடுக்களை வரை முற்றுக்க காண்பதற்கும் வாய்ப்புக்கிட்டியது.

இத்தனை வீடுகளையும் பார்வையிட்ட போது, சமுதாயத் தில் பல்வேறு துறைகளில், தொழில்களில், அரசியல் அந்தலுக்களில் உள்ளோரது இலங்கை தரிசித்தபோது, எனக்குப் பளிச்சென்று புலப்பட்ட மாபெரும் உண்மை—

சோவியத்தில் கட்சித்தொண்டனுக்கும் சோஷலிஸம், கட்சித் தலைவனுக்கும் சோஷலிஸம் நிலவுகிறது என்பதே!

‘‘ஊருக்குத்தான் உபதேசம், அது உனக்கல்லடி கண்ணே’’ என்ற நிலை அங்கே மருந்துக்கும் கிடையாது!

அளவில், அழகில், அடிப்படை வசதிகளில் நான் சென்ற வீடுகள் அனைத்தும் ஒரே ஒருக்கத்தை—சோஷலிஸகிதத் தைத் தான் இசைத்து நின்றன.

வீடுகளின் அளவினைக் குடியிருப்பாளர்களின் தொழிலோ, துறையோ, அரசியல் அந்தஸ்தோ நிர்ணயிக்கக் காணும்.

மர்ருக—ஒருவருக்கு நான்கு அறை அடுக்கு மணியா, மூன்று அறை அடுக்கு மணியா, அல்லது இரண்டு அறை அடுக்கு மணியா என்பதைக் குடும்பத்தின் மொத்த உறுப்பினர் தொகையே நிர்ணயித்தது.

அறைகளைவிட—சுகல நவீன் வசதிகளுடனும் கூடிய அடுக்களை, குளியலறை, மலசலகூடம் என்பனவும் அமைந்துள்ளன. இவை சலவைக் கல் பதிக்கப்பட்ட தரைகள், சுவர்களுடனும், அசத்த காற்றை வெளியேற்றும் காற்றுடி களுடனும் கூடியள்ளன.

குழாய்களில் சுடு நீர், குளிர் நீர் வசதிகள் இருப்பதோடு, முழு வீட்டையும் பனி காலங்களில் குடேற்றுவதற்கான வசதிகளும் சோவியத் அடுக்குமணிகளில் அமைந்துள்ளன.

அழகான, ஆரோக்கியமான, சிறிய—ஆனால் அத்தியாவசிய தேவைகள் அன்றதும் அடங்கிய அடுக்கு மணிகள் இவை. சராசரி பெருப்பமுடைய ஒர் அடுக்கு மணியை அமைக்க, சோவியத் அரசுக்கு 36,000 முதல் 40,000 ரூபா வரை மட்டுமே செலவாகிறது.

இவற்றிற்கு வாடகையும் மிகச் சொற்பமே. உலகிலேயே மிகக் குறைவான வீட்டு வாடகை நிலவும் நாடு சோவியத் யூனியனே!

நான்கு பேரைக் கொண்ட ஒரு குடும்பத்தின் மாதாந்த வீட்டு வாடகைக்கும், ஏனைய குடியிருப்புச் செலவுகளுக்கு மான பற்றுச் சீட்டு ஒன்றை இப்போது பார்ப்போம். இக் குடும்பத்தில் இருவர் உழைப்பவர்கள், ஒருவர் பெண் ஷன் பெறுவார்.

இதோ மாதாந்த பற்றுச் சீட்டு :—

	ரூபா	சதம்
வீட்டு வாடகை	67	75
குடியிருப்புச் செலவுகள்		
வீடு குடேற்றல்	41	07
குடிநீர், சாக்கடல்	11	51
அஞ்சல் வானைவி	1	99
கொதி நீர்	20	63
கூட்டு டெலிவிஷன் ஏரியல்	1	49
மின்சாரம்	55	52
அடுப்புக்கு எரிவாயு	6	35
“டிரங்க்கோல்” தவிர ஏனைய தொலைபேசி அழைப்புகள் எத்தனையென்றாலும்		
ஒரே கட்டணம்	19	84
மொத்தம்	226	15

மாஸ்கோ நகரின் நடுப்பகுதியில் உள்ள இவர்களது அடுக்கு மணியில், மூன்று அறைகள், ஒரு விருந்தினர் உபசரிப்பு கை, ஒர் அடுக்களை, ஒரு குளியலறை, ஒரு மலசலகூடம் என்பன உள்ளன.

இந்தக் குடும்பத்தின் மொத்தச் சம்பளம் மாதமொன்றுக்கு 3,970 ரூபா. அதில் வீட்டு வாடகைக்கு 67 ரூபா 75 சதம் மட்டும்.

இவர்களது வீட்டு வாடகைக்குப் போவது, மாதாந்த வருமானத்தில் 1.7 சதவீதம் மட்டுமே. சோவியத் நாட்டின் எந்த மூலை முடிக்கை எடுத்தாலும், வீட்டு வாடகைக்கும் குடியிருப்புச் செலவுகளுக்கும் மாதாந்த வருமானத்தில் பொதுவாக 4 சத வீதத்திற்கு மேல் ஆவதில்லை. எக்காரணத்தைக் கொண்டும் வீட்டு வாடகை, குடியிருப்புச் செலவுகளின் கூட்டுத் தொகை மொத்த வருமானத்தில் சுதா வீதத்தை மிஞ்சவதில்லை.

ஒரு சோஷலிஸ் சமூக அமைப்பின் கீழ்தான் இத்தகைய குறைந்த வீட்டு வாடகை நிலவ முடியும்.

சோவியத் நாட்டில் நான்கு வருட காலம் வாழ்ந்த அமெரிக்கப் பத்திரிகையாளரான மைக் தாவிதோவ், தமது சோவியத் அனுபவங்களைச் பற்றி எழுதிய நூலில், இரு நாடுகளினதும் வீட்டு வாடகைகளை ஒப்பிட்டுள்ளார்.

அமெரிக்காவில் இவர் வாழ்ந்த அடுக்குமணியும், மாஸ்கோவில் இவர் வாழ்ந்த அடுக்குமணியும் ஏறத்தாழ ஒரே அளவுடையனவாம். சோவியத்தில் இவர் மாதந்தோறும் செலுத்திய வீட்டு வாடகை 122 ரூபா. ஆனால், அமெரிக்காவில் இவர் செலுத்திய வாடகையோ 1,800 ரூபா.

உற்பத்திச் சாதனங்கள் சமூக உடைமை

சோவியத்தின் வீடமைப்புத்திட்டத்தின் வெற்றிக்கு இன்னேரு காரணம், அந் நாட்டில் உற்பத்திச் சாதனங்கள் யாவும் சமூக உடைமையாய் இருத்தலாகும்.

எமது “நாட்டிலுள்ளதுபோல், வீடமைப்புச் செலவுகளை அதிகரிக்கச் செய்கின்ற, அல்லது வீடமைத்துக் கொள்ளை லாபம் அடிக்கின்ற தனியார் கட்டடநிர்மாண ஸ்தாபனங்களையோ, சொந்தக்காரர்களையோ அங்கே காண முடியாது. பதிலாக, அரசு நிறுவனங்களே வீடமைக்கின்றன.

அது மட்டுமல்ல, சகல விதமான கட்டட நிர்மாணப் பொருள்களையும் உற்பத்தி செய்வது அரசு நிறுவனங்களே. கொள்ளை இலாபமடிப்பதைக் குறிக்கோளாகக் கொண்ட தனி யார் துறையினரிடம் கட்டட நிர்மாணப் பொருள் உற்பத்தி இருப்பின், வீட்டமைப்புச் செலவுகள் மலிவாக இருக்க வும் முடியாது; பாரிய ரீதியில் திட்டமிட்டு வீட்டமைக்கவும் முடியாது.

சோவியத் அடுக்கு மனைகள் எப்படிக் கட்டப்படுகின்றன தெரியுமா?

அடுக்குமனையின் பல்வேறு பகுதிகளும் தொ ரிற்சாலைகளில் பகுதி பகுதியாக உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன. வீட்டுச் சுவர்கள்கூட தொழிற்சாலைகளிலேயே பகுதி பகுதியாக அமைக்கப்படுகின்றன. வீட்டைச் சூடேற்றுவதற்கு வேண்டிய உலோகக்குழாய்கள், மின்சுக்கி விநியோகம் செய்யும் கம்பிகள் என்பன்கூட இச்சுவர்களினுள் வைத்தே அமைக்கப்படுகின்றன.

இவ்வாறு உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பல்வேறு பகுதிகள் வீட்டமைப்பு ஸ்தலத்திற்குப் பகுதி பகுதியாக எடுத்துச் செல்லப்பட்டு, அங்கு வைத்து அடுக்கு மனைகளாகப் பொருத்தி, நிறுவப்படுகின்றன.

உயர்ந்த வேகம், அயராத உழைப்பு

உயர்ந்த வேகத்துடனும், அயராத உழைப்புடனும் பாரிய அளவில் நடைபெறும் வீட்டு நிர்மாணம் சோவியத்தின் வீட்டமைப்புத் திட்டத்தின் இன்னேரு வெற்றி இரகசியமாகும்.

144 அடுக்கு மனைகளைக் கொண்ட ஒர் ஒன்பது மாடிக் கட்டடத்தை நிறுவ, சோவியத்தில் எத்தனை நாட்கள் ஆகின்றன தெரியுமா?

28 நாட்கள்! புறப் பூச்சு வேலைகளுக்கு இன்னும் 12—14 நாட்கள். அவ்வளவுதான்.

தொழிற்சாலைகளில் பகுதி பகுதியாகக் கட்டி அமைக்காமல், வீட்டமைப்பு ஸ்தலத்திலேயே வைத்துப் பூரணமாகக் கட்டியெழுப்புவதானால், இந்தகைய ஒரு கட்டடத்தைப் பூர்த்திசெய்ய 6 மாதங்கள் எடுக்கும், செலவும் 4 மடங்கு அதிகரிக்கும்.

சோவியத்தில் வருடம் முழுவதும் வீட்டமைப்பு துரித வேகத்துடன் நடைபெறுகிறது. வீட்டமைப்பு வேலைகள் நிறுத்தப்படுவது எப்போது தெரியுமா?

சைபீரியா, சோவியத் தூர் வடக்குப் பகுதிகளில், வெப்ப நிலை தண்ணீர் ஜஸ் கட்டயாக உறையும் சைபர் பாகை சென்டி கிரேட் நிலையைவிட, மேலும் 45 பாகை குறையும் போதுதான் தொழிலாளர்கள் வீட்டமைப்பு வேலைகளைத் தற்காலிகமாக நிறுத்தி வைக்கின்றனர்.

இத்தகைய அயராத உழைப்பு, வெற்றிக்கு வழி கோலு வதில் வியப்பில்லையே!

அனைத்தும் மனிதனுக்காக, மனிதனின் நலனுக்காக

‘அனைத்தும் மனிதனுக்காக, அனைத்தும் மனிதனின் நலனுக்காக’ என்பது சோஷலிஸ்க் கொள்கையின் மனிதாபிமானத் தத்துவமாகும்.

இந்தத் தத்துவம் சோவியத்தின் வீட்டமைப்புத் துறையிலும் செயற்படுவது இயல்பானதே. இத்துறையின் வெற்றிக்கும் இது உதவியள்ளது.

சோவியத்தில் அடுக்கு மனைகள் மக்களுக்கு வழங்கப்படுவது என்ன அடிப்படையில்? எவருக்குப் புதிய அடுக்கு மனைகள் பிக் அவசியமாகத் தேவைப்படுகின்றனவோ, அவர்களுக்கே அடுக்கு மனை பகிர்ந்தளிப்பில் முதலிடம் கொடுக்கப்படுகிறது.

ஆனால் ஐந்து சதுர மீட்டர்களுக்குக் குறைவான தரைப் பரப்பையுடைய வீடுகளில் இருப்போர் புதிய அடுக்கு மனை பெறுவதற்கு முதல் அருகதை உடையவர்களாகின்றனர், இவர்களை விட, போரில் ஊனமுற்றவர்கள், போரில் உயிரிழந்தோரின் குடும்பங்கள், அங்கவீனமுற்ற தொழிலாளர்கள், அளவில் பெரிய குடும்பங்கள் உடையோர் போன்ற வேறு சில பிரிவினரும் புதுமனை பெறுவதில் சலுகை பெறுகின்றனர்.

அரசினால் நிறுவப்பட்டுள்ள விசேட வீட்டமைப்புக் குழுக்கள் புதுமனைகளுக்கான விண்ணப்பங்களைப் பரிசீலித்து, வீடு வழங்கப்பட வேண்டிய ஒழுங்குப் பட்டியலைத் தயாரிக்கின்றன.

புது மனைகள் பெறுவோரின் பெயர்ப் பட்டியல் பகிரங்கச் சுவரொட்டிகள் மூலம் மக்களுக்கு அறிவிக்கப்படுகின்றன. ஒவ்வொர் ஆண்டுத் தொடக்கத்திலும் புதுமனை பெறக் காாத்திருப்போரின் பட்டியல், அவர்களுக்கு வீடு வழங்கப்பட வள்ள வரிசைக் கிரமத்தில் இச் சுவரொட்டிகளில் வெளியிடப்படுகின்றன.

சோவியத்தின் சோஷலிஸ் சமூக நீதி எவ்வித ஊழலுக் கும் பாரபட்சத்துக்கும் இடமளிப்பதில்லை என்பது இதிலிருந்து தெரிகிறது.

சோவியத் நாடு தனது வீடமைப்புப் பிரச்சினையை இன்று பெருமளவு தீர்த்துவிட்டது. சோவியத் நாட்டில் நான் விஜயம் செய்த எப்பகுதியிலாவது சேரிகள் என்று குறிப் பிடக்கூடிய தன்மையுள்ள வீடுகளை நான் காணவில்லை.

நான் மட்டுமல்ல—நான்காண்டுகாலம் இந்நாட்டில் வாழ்ந்து, அதன் மூலை முடுக்கெல்லாம் தான் இஷ்டப்படி சுற்றித் திரிந்த அமெரிக்கரான் மைக் தாவுதோவ் கூட சோவியத்தில் தாம் சேரிகளைக் காணவில்லை என்று எழுதி யுள்ளார்.

அதே நேரத்தில்—தமது தாய்நாட்டில் நீகிரோ, பியோட்டோ றிக்கா, சிக்கானே இன் மக்கள் கேவலமான சேரிகளில் விலங்குகள்போல் அவைப்பட்டு வாழ்வதைக் குறிப் பிட்டு விசனப்பட்டுள்ளார். இம்மக்களுக்கு விடிவு எப்போது என்று கவலைப்பட்டுள்ளார்.

சோவியத் நாட்டில் வீடமைப்புப் பிரச்சினை நூற்றுக்கு நாறு இன்னும் தீர்க்கப்படவில்லைத்தான். ஆனால்—உகந்து தில் எந்த நாடுதான் தனது வீடமைப்புப் பிரச்சினையை இன்று முற்றுக்கூட தீர்த்துள்ளது?

சோவியத் மக்களுக்கு இது தெரியும்.

ஆனால்—தமது வீடமைப்புப் பிரச்சினையைத் தீர்த்து வைக்கத் தமது சோஷலிஸ் அரசு எடுத்துவரும் பிரமாண்டமான முயற்சிகளை அவர்கள் அறிவார்கள்.

இன்று உலகிலேயே வீடமைப்புத் துறையில் முன்னிற்பது தமது நாடு என்பதை அவர்கள் அறிவார்கள்.

மணிக்கு 300 அடுக்கு மணிகள் பூர்த்தி செய்யப்படுவதும், தினமும் 8,000 புதுமணைப் பிரவேசங்கள் நடைபெறுவதும் உலகில் தமது நாட்டில்தான் என்பதை அவர்கள் அறிவார்கள்.

கடந்த ஐந்தாண்டுகளில், 1.2 கோடி அடுக்கு மணிகளைக் கடடி முடித்ததும், 6 கோடி மக்களுக்குப் புதுமணைகள் வழங்கியதும் உலகில் தமது நாடுதான் என்பதை அவர்கள் அறிவார்கள்.

1985ல், தரம் குறைந்த வீடே இல்லாத உலகின் முதல் நகரம் என்ற சாதனையை எட்டப்போவதும் தமது தலைநகரான மாஸ்கோதான் என்பதை அவர்கள் அறிவார்கள்,

2000ல், தரம் குறைந்த வீடே இல்லாத உலகின் முதல் நாடு என்ற சாதனையை எட்டப்போவதும் சோவியத் யூனியனே என்பதை அவர்கள் அறிவார்கள்.

அவர்கள் மட்டுமல்ல—

“தனது பரந்துபட்ட குடிமக்கள் தொகையினருக்கு விலை குறைந்த, நல்ல இல்லங்களை அமைத்துக் கொடுக்கும் பிரச்சினையைத் தீர்த்துவைத்த உலகின் முதல் நாடு, உலகின் ஒரேயொரு நாடு சோவியத் யூனியனே...” என்று அமெரிக்க காங்கிரஸ்-க்கு கருத்துத் தெரிவித்த அமெரிக்க வர்த்தகத் திடீன்க்களத்தின் இயக்குநர்களில் ஒருவரான அலென் பேற்ஸாம் இதனை அறிவார்.

பூகம்பத்திற்கு படுதோல்வி

துருக் மேனியா — இந்தப் பெயரை என்னால் என்றென்றும் மறக்க மு, யாது! இதற்குக் காரணம்—துருக்மேனிய சோவியத் சோஷலிஸக் குடியரசுக்கு ஈழத்திலிருந்து விருந்தாளியாகச் சென்ற முதலாவது ஆண் மகன் நான் என்பது ஒரு காரணமாகும்.

துருக்மேனியத் தலைநகரான ஆஷ்காபாத் வானுபாதித் துறையில் விமானத்தை விட்டு நான் இறங்குகிறேன்.

விமானத்தின் படிக்கட்டுகளின் அடியில் அழிய, கம்பீரமான், சுறுசுறுப்பான் ஓர் இளைஞன் நிற்பதைக் கவனிக்கின் ரேன். அவனது கண்கள் விமானத்திலிருந்து இறங்குபவர்களில் எவரையோ தேடுவதை அவதானிக்கிறேன்.

ஆஷ்காபாத் மண்ணில் என் காலடிகள் பதிகின்றன. அந்த இளைஞன் என் முன்னே வந்து நிற்கிறேன்.

“நீங்கள் இலங்கையிலிருந்து வரும் பிரதிதிநியா?” அவன் கேட்கிறேன்.

“ஆமாம்.” “ஆமாம்.”

“நான் சம்மோவ் ஜோரா—அயல் நாடுகளுடன் நட்புறவு, கலாசார தொடர்புகளுக்கான துருக்மேனிய நிறுவனத்தின் உபதலைவர். துருக்மேனிய சோவியத் சோஷலிஸக் குடியரசுக்கு ஈழத்திலிருந்து விருந்தாளியாக வரும் முதலாவது ஆண்மகனான உங்களை வரவேற்பதில் பெருமகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.”

எனக்குத் தூக்கிவாரிப் போட்டது. துருக்மேனிய மண்ணில் காலடி வைத்த முதலாவது இலங்கையன் நானு? இது நான் எதிர்பாராததொன்று.

“நான் இந்திரகுமார்.”

எனது கரங்களை அன்புடன் இறுகப் பற்றிக் குலுக்கிறேன் அந்த இளைஞன்.

“டாக்டர் இந்திரகுமார் — நான் சொல்வது சரியா?” எனது தலையை அசைக்கிறேன்.

“இவர் திரு. பெரமுனிலக்க,” என் பின்னால் இறங்கி வந்த தினமின் நாளே ஆசிரியர் அவனுக்கு அறி முகப்படுத்துகிறேன்.

“பெருமூன்-திலகே”, என்று கண்டப்பட்டு, உதடுகளைச் சுனித்து உச்சரித்தவாறே அவரது கரங்களைப் பற்றிக் குலுக்குகிறேன் அவன்.

“ஜோரா, எனது பெயரை மட்டும் சரியாக உச்சரிக்கி நீர்களே, அது எப்படி?” என்று சிரித்தவாறே அவனிடம் கேட்கிறேன்.

“பிரபல்யமான பெயர்களை மறக்க முடியுமா, என்ன? இந்திரா காந்தி... இந்திரகுமார்...” என்கிறுன் அவன்.

பாரதப் பிரதமர் திருமதி இந்திரா காந்திக்கு ஆயிரம் தடவைகள் மாண்சீகமாக நன்றி சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

“எங்கள் குடியரசில் ஒரு பழமொழி உண்டு. இங்கு ஒரு முறை வருபவர்கள் எமது உற்ற நண்பர்கள் ஆகிறார்கள். இங்கு இரண்டாம் முறை வருபவர்கள் எமது உறவினர்கள் ஆகிறார்கள். நீங்கள் இன்று எமது உற்ற நண்பர்கள் ஓகி விட்டார்கள். நீங்கள் மீண்டும் வரவேண்டும், எதக்குக்கு உறவினர் ஆகவேண்டும்,” என்கிறேன் அந்த இளைஞன்.

அந்த இளைஞன் மனம் திறந்து பேசிய முறையிலே, பழ கிய பண்பிலே, செலுத்திய அங்கிலே, அந் நகரின் மண்ணேலே, அங்கே தழைத்து நிற்ற தாவரங்களின் தன்மையிலே, அங்கு செறிந்திருந்த சுவாத்தியத்தின் வகையிலே கீழ்த்தேச அம்சங்கள் பலவற்றை நான் கண்டு கொண்டேன்.

ஆம், துருக்மேனியா சோவியத் குடியரசுக்களுக்களேயே மிகத் தென்திசை நோக்கி அமைந்துள்ள குடியரசல்லவா? மத்திய ஆசியாவுக்குத் தென் கிழக்கில் அமைந்துள்ள தலைவா? அதனால் தானே இந்த “மண்வாசனை”?

விமான விலையத்திலிருந்து ஆஷ்காபாத் நகரிலுள்ள மிகப் பெரிய ஹோட்டலான ‘ஹோட்டல் ஆஷ்காபாத்’ துக்குப் புறப்படுகிறோம். காரில் பேச்கத் தொடர்கிறது. துருக்மேனியா பற்றிய சில முக்கிய தகவல்களை அறிந்து கொள்கிறேன்.

துருக்மேனியாவின் வடைவுல்லையில் காஸாக்ஸ்தான் சோவியத் சோஷலிஸக் குடியரசம், வட கிழக்கில் உஸ்஬ெக்கில் தான் சோவியத் சோஷலிஸக் குடியரசம், தெற்கில் ஈரான் நாடும், தென் கிழக்கில் ஆப்கானிஸ்தான் நாடும் அமைந்துள்ளன.

துள்ளன, துருக்மேனியாவின் மேற்குக் கரையோரமாக காஸ்பியன் கடல் அலீமோதுகிறது.

துருக்மேனியா ஏறத்தாழ 1,85,000 சதுரமைல் பரப்புடையது. ஆனால் இதில் 99 சத வீதம் பாலைவனமாகும். காரகும் பாலைவனம் எனப்படும் இப் பகுதி, உலகின் மிகப் பெரிய பாலைவனமான சஹாராப் பாலைவனத்திற்கு அடுத்த பெரிய பாலைவனமாகும்.



துருக்மேனிய மக்களின் உள்ளங்களில், துருக்மேனியக் கம்பளங்களில், ஓவியங்களில், சிறப்புகளில் - இப்படி எங்கும் நிறைந்தவர் தான் கணிஞர் மக்குல். துருக்மேனிய ஓவியக் கலைஞர் ஒருவரை அவர் வரைந்த மக்குலம் குலி ஓவியத்துடன் காண்க.

துருக்மேனியக் குடியரசு இலங்கையை விட 7—8 மடங்கு பெரிய பரப்புடையது; இங்கிலாந்தைப் போல் இரு மடங்கு பெரியது; ஏறத்தாழ பிரான்சின் பரப்பளவைக் கொண்டது.

80

முப்பது இலட்சம் சனத் தொகையை உடைய துருக்மேனியாவின் தலைநகரம் ஆஷ்காபாத் ஆகும்.

ஜாராட்சிக் காலத்தின் போது ரஷ்யாவின் மிகப் பின்தங்கிய பகுதியாக துருக்மேனியா விளங்கியிருந்தது. கால் நடை வளர்ப்பையும், கம்பளம் பின்னுதலையும் தொழிலாகக் கொண்டு துருக்மேனிய மக்கள் கல்விவாசனையற்ற நாடோடிகளாக வாழ்ந்த இருண்ட காலம் அது.

மாபெரும் அக்டோபர் சோஷலிஸப் புரட்சி, நிலப்பிரபுத்துவ சமுதாயத்திலிருந்த துருக்மேனியா ஒரு சோஷலிஸ சமுதாயமாக மலர்வதற்கு வழிவகுத்தது. சமூக பரிணமை வளர்ச்சிப் பாதையில் துருக்மேனியா நிலப்பிரபுத்துவத்திலிருந்து முதலாளித்துவ சமூக அமைப்பிற்குச் சென்று, அதிலிருந்து சோஷலிஸ அமைப்பிற்குச் செல்லாமல், நேரடியாகவே சோஷலிஸ சமூக அமைப்பிற்கு மாறியது.

அதைவிடச் சிறப்பு என்னவெனில், இத்தகைய மாற்றம் ஒரு தலைமுறைக்குள் நடந்து முடிந்ததாகும்.

முன்னேற்ற மடைந்த நாடுகளின் உழைக்கும் வர்க்கத்தினின்று உதவினிருப்பின், பின்தங்கிய நாடுகள் முதலாளித்துவ சமூக அமைப்புக் கட்டடத்தினாடாகச் செல்லாமல் சோஷலிஸ சமூக அமைப்பை அடையலாம் என்று மாமேதை வெளின் கூறிய வார்த்தைகளை மெய்ப்பிப்பதாக அமைந்துள்ளது துருக்மேனியக் குடியரசு.

அமுகிய ஆஷ்காபாத் நகரின் நடுப்பகுதியினாடாக எமது கார் இப்போது செல்கிறது.

ஜோரா கூறுகின்ற ஒரு தகவல் என்னை அதிர்ச்சிக்குள்ளாக குகிறது.

1948ம் ஆண்டில் ஏற்பட்ட ஒரு பூகம்பம் ஆஷ்காபாத் நகரை மண்ணேடு மண்ணேக்கி விட்டதாம். இன்று கொள்ளை அழகு பூத்துக் குலுங்க நிற்கும் ஆஷ்காபாத் சிதைவிலிருந்து புத்துயிர் பெற்றெழுந்த நகரமாம்.

இரண்டாவது உலக மகா யுத்தத்தின் சேதங்கள் சோவியத் குடியரசுகள் அனைத்தையும் பாதித்திருந்த வேளை அது. எனினும், சோவியத் ஓன்றியத்திலிருந்த சக குடியரசுகள் அனைத்தும், சோவியத் சமஷ்டியின் தேசிய இனங்கள் யாவும் உண்மையான சகோதரத்துவ உணர்வுடன் ஆஷ்காபாத் நகருக்குப் புனர் ஜென்மம் அளிக்க ஆர்த்தெழுந்தனர். பொருளுதவி, பணஉதவி, வழங்கியதோடு நில்லாது, சோவியத் நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளிலிருந்து மக்கள் தம் உடலுழைப்பை நல்கிட ஆஷ்காபாத் வந்து குவிந்தார்களாம்.

81

ஆஷ்காபாத் ஹோட்டலை வந்தடைந்தோம். இரவு உணவின்பின் ஜோரா விடை பெற்றுர்.

மறுநாள் காலையில் துருக்மேனிய தரிசனம் ஆரம்பம்.

இரண்டாவது உலகப் போரில் பாளிஸத்தை முறியடிக்கத் தமது இன்னுயிரை ஈந்த துருக்கேமேனியத் தியாகிகளின் நினைவுச் சினந்தில் மலர்வளையம் சாத்தி முதலில் அஞ்சலி செலுக்கின்றேம்.

இதனை எமது முதல் நிகழ்ச்சியாக ஒழுங்கு செய்தது பொருத்தமானதே என்று எனது இதயம் ஆமோதித்தது. துருக்கேணியரின் தேசப்பற்றை என்னை உணர முடிந்தது.

உலக யுத்தத் தியாகிகளின் நினைவுச் சின்னங்களிலிருந்து சற்றுத் தொலைவிலுள்ள இன்னெங்கு நினைவுச் சின்னத்திற்கு அடுத்ததாகச் சென்றோம்.

இச்சின்னம் மக்தும்குலி பீராகி என்பவருடையது.

“மக்தும் குலி 18ம் நூற்றுண்டில் வாழ்ந்தவர். இவர் ஒரு கவிஞர், எடுத்தாளர், தத்துவங்கானி, சீர்திருத்தவாதி. துருக்மேனிய இவக்கியத்தின் தந்தை இவர்தான்,” என்று ஜோரா விளக்கினார்.

மக்குவில் எழுதிய கவிதைகள் துருக்மேனியாவின் மிகப்பெரும் பிரச்சினையான தண்ணீர்ப் பற்றுக் குறையைப் பற்றி அமைந்திருந்தனவாம். ஆனால், கவிதை எழுதுவதை விட வேறொத்தனையும் செய்து பிரச்சினையைத் தீர்க்க ஜாராட்டுக்காலத்தில் முடியவில்லை.

கம்யூனிஸ் அரசு காரரும் கால்வாய் அமைத்து இப்பிரச் சினையைத் தீர்த்து வைத்தது. தண்ணீர்ப் பிரச்சினையைப் பற்றிப் பாடிய கவிஞர்கள் எனபதால், மக்கும் குலயின் சிலையை ஒரு நீர்த்தடாகத்தின் நடுவே நிறுவி, அக்கலிஞரின் இதய தாக்கத்தை தீர்த்து வைக்குள்ளனர் துருக்கேணிடுமத்து.

துருக்மேனிய மக்களின் இதயத்தோடு ஒன்றிலிட்ட கவி ஞன் மக்கும்குளி என்பதை துருக்மேனியாவில் நான் இருந்த நான்கு நாட்கள் எனக்கு உணர்த்தின.

நான் சென்ற விடமெல்லாம் மக்கும்குலியின் தாக்கத்தைச் சண்டேன்.

துருக்மேனியத் திரைப்படங்களில் வரும் பாத்திரங்கள் மக்கும்குலியைய் பற்றிப் பேசுகின்றன. நாடக பாத்திரர் கள் மக்கும்குலியைய் பற்றிப் பேசுகின்றன. துருக்மேனியகம்பளங்களில், ஓவியங்களில், நூல்களில் — இப்படி அன்றிடத்திறும் மக்கும்குலி நீக்கமற நிறைந்திருப்பதைக் கண்டேன்.

துருக்கேமேனிய அரும்பொருட் காட்சிச்சாலைத் தலைவர் மக்கள் துமகுவியின் கவிதைத் தொகுப்பு நூலென்றை எனக்கு அன்பளிப்புச் செய்தார்.

அதிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட மக்தும் குலியின் கவிதையொன்றை இங்கே தருகிறேன். ரண்ய மொழியிலிருந்து இக்கவிதையை எனது ரண்ய மொழி பெயர்ப்பாளரான திருமதி வுட்மிலா பெட்டோனிச் ஆங்கிலத்துக்கு மொழி பெயர்த்துத் தந்தார்.

இதனை என்று இனிய நண்பரான கவிஞர் பெரி. சண்முக நாதன் தமிழருவில் வடித்துத் தருகிறார்:

துஞ்சுமேனியாவின் எதிர்காலம்

‘காகன்’ நதியதுவின்
 கண்ணுடி முகந்தொட்டு
 காஸாக் எல்லைவரை
 ஏகமதாய் பரந்திருக்கும்
 மண்பரப்பினை
 துருக்கேமேயை காற்றலைகள்
 தொட்டுச் செல்கின்றன.
 மேகம் தொடுந் துருக்
 மேனிய மலைகள்
 ஜனிக்கின்ற
 ஜிலத் தாரை
 தேன்ரோஜா மலர்க்காக்கள்
 இவையெலாம்
 என் நயனங்களுக்குப்
 பெரு விருந்து!

துருக்மேனியத்
 தோட்டங்களின்—
 குளிரால் நீழவில்—
 ஸ்டெப்பிதனில்—
 வெள்ளாடும் நல்லாவும்
 புலமேயும்;
 பரந்திருக்கும் புலதரையை
 பாயாக மூடியுள்ள
 மலர்ப் படுக்கை;
 ஆம், இந்த மணற்பரப்பில்
 அற்புதமான ழவொன்று
 புண்பிக்கின்றது!

அவனிடமிருந்து
 நறுஞ்சுகந்தம் கமழ்வதால்
 அவளுடையின்
 குளிர் அருட்டல்—
 ஒரு பொருட்டல்ல—
 ஏக சித்தர்களாய்
 இசெனந்துள்ள மக்கள் தம்மை
 ஞானம் நிறை
 நற்றலைவன்
 வழி
 நடாத்துகின்றான்;
 குவேர்— ஒக்லியின்
 கோவும்
 எம் சோதரர் தம்
 சித்தங்களில் கொலு
 ஏறியுள்ளது
 நண்பனே, அந்த
 துருக்மேனிய சிங்கத்தைப்
 பார்!
 எதிரியை
 எதிர்கொள்ளும்போது
 இரக்கம் கோரி அது
 சிரந் தாழ்த்துவதில்லை!

அனைத்து இனங்களும்
 தனியொரு குடியாய்
 வாழுகின்றனர்;
 வெற்றி விருந்துக்காய்
 ஹோதா தயார்—ஆம்.
 துருக்மேனிய மன ஜெ
 மகத்தான் எதிர்காலம்
 அண்மிக்கிறது!
 துருக்மேனிய வீரன்
 தருக்கு கண்டு
 கடும் பாறையும்
 அஞ்சி
 உருகி விடும்!

துருக்மேனியாவை
 எவர்தானும்
 மீண்டும்
 ஜெயங்கொள்ள முடியாது!
 இந்த மன
 முந்திய பஞ்சம் தன்னை
 மறந்துவிட்டது,
 இங்கு
 ரோஜாக்கள் வாடுவதில்லை;
 இங்கு
 எவரும் மனஞ்சலிப்பதில்லை!

துருக்மேனியாவின்
 மரபுகள்
 சோதரத்துவம்
 நட்புறவு — இவை
 வழிவந்த சட்டங்கள்!
 ஆற்றல் மிகு
 அனைத்து இனத்தவரும்
 மஹான்னத உடன் பிறவிகள்!
 துருக்மேனியப்
 புதல்வர்களைச்
 செரு முனையில் எதிர்கொள்வோர்
 பிதியால் மடிவர்!

துருக்மேனியர்களின்
 வீரப்பயணத்துக்கு
 மலைகள்
 உடலொதுங்கி
 வழிவிடும்
 மக்தும் குவியின்
 வீரகவிகள்
 மக்கள் மனதில்
 நிலைத்திருக்கும்
 அவர்
 துருக்மேனியாவின்
 உதடுகளாகிவிட்டார்—
 இது நிஜமே!

பாலைவனத்திற்கு பசுமை பாய்ச்சும் செயற்கை நதி

(குறிப்பு— “குவேர் ஓக்லி” எனப்படுவது நிலப் பிரபுத்து வத்துக்கு எதிரான, எழுத்தில் இடம்பெறுத, துருக்மேனிய வீரகவிடைத் தொகுப்பு.)

மக்தும்குலியின் கவிதைகள் பற்றிய இனிய கதை ஒன்று துருக்மேனியாவில் கூறப்படுகிறது.

ஜாராாட்சிக் காலத்தில் இது நடைபெறுகிறது. துருக்மேனியக் கிராமம் ஒன்றுக்கு ஓர் அறிஞன் வருகிறான். அவனது கையில் ‘புத்தகம்’ என்னும் ஒரு பொருள் இருக்கிறது. படிப்புவாசனை அற்ற கிராமவாசிகள் அதனை வியப்பட்டன பார்க்கின்றனர். அதன் பக்கங்களை அந்த அறிஞன் ஒவ்வொன்றுக்குப் புரட்டியபோது, இனிய நாதம் எழுந்ததாம்.

அந்த இனிய நாதம் — அதனேடு அர்த்தத்துடன் கூடிய சொற்கள் அமைந்திருந்தன. அந்தச் சொற்கள்—துருக்மேனியா எப்படி எப்படி எல்லாம் வளம் பெற வேண்டும் என்று அவர்கள் மனதில் புதைர்து கிடந்த அபிலாசைகளைப் பிரதிபலித்தனவாம்.

புத்தகம்தான் இனிய ஒசையைப் பிறப்பிக்கிறது என்று நினைத்த ஒரு கிராம வாசி, தனது மிகப் பொய் சொத்தாகிய ஒட்டகத்தையே அந்த அறிஞனுக்குக் கொடுத்து, புத்தகத்தைப் பண்டமாற்றுக்கப் பெற்றுக்கொண்டானும்.

புத்தகத்தை, வீடு கொண்டு சென்றுள்ள அவன். புத்தகத்திலிருந்து எந்த நாதமும் வரவில்லை. எனினும் அதைப் பத்திரப்படுத்தி வைத்துக்கொண்டான்.

ஆண்டுகள் ஓடின. அக்டோபர் சோஷலிஸப் புரட்சியும் நடந்து விட்டது. அவனது மகனைக் கம்யூனிஸ் அரசு படிக்க வைத்தது.

மகனின் கையில் இப் புத்தகம் ஒரு நாள் சிக்கியது. அவன் அதன் பக்கங்களைப் புரட்டியபோது, அந்த நாதம்—அதே நாதம் எழுந்தது.

அந்த நாதம் என்ன தெரியுமா?

வருங்காலத் துருக்மேனியா எப்படி எப்படி எல்லாம் வளம் பெற்றுச் செழிக்க வேண்டும், புதுயுகமாக மலரவேண்டும் என்று மக்தும்குலி தன் உள்ளத்துஆசைகளை எல்லாம் கொட்டிச் சமைத்த கவிதை நூல் அது. அக்கவிதைகளை இசைபுடன் பாடியபோதுதான் நாதம் எழுந்ததாம்.

மக்தும்குலியின் கற்பனையில் உதித்த அந்தப் புதுயுகத்தை நான் நேரில் கண்டேன்.

காருகும் பாலைவனம் — உலகின் இரண்டாவது காபெரிய பாலைவனம்.

துருக்மேனியக் குடியரசின் நிலப்பரப்பில் 99 சத வீதத்தை ஆக்கிரமித்துள்ள இப் பாலைவனம், சூராராப் பாலைவனத்திற்கு அடுத்ததாக உலகின் மிகப்பெரிய பாலைவனமாகும்.

எமது இலங்கை நாட்டின் மொத்த நிலப்பரப்பை விட 7—8 மடங்கு பெரியது இப் பாலைவனம்.

இந்தப் பாலைவனத்தில், தண்ணீர் உள்ள நீர்க் களைகளைத் (ஐயேஸில்) தேடி, தமது கால் நடைகளுடன் நாடோடிகளாக அலைந்து திரிந்தனர் துருக்மேனிய மக்கள். மூக்கையும் வாயையும் சீலையால் இழுத்தக் கட்டி (“யஷ்மாக்”) எனப்படும் அடிமைச் சின்னம்) பெண்கள் அடிமைகளாய் அல்லவுற்றனர்.

—இது பழைய கதை; அக்டோபர் சோஷலிஸப் புரட்சிக்கு முந்திய துருக்மேனியாவின் பரிதாபக் கதை; கல்வி வாசனை அற்ற மாக்களாக, நிலப்பிரபுக்களால் இரத்தம் உறிஞ்சப்பட்ட அடிமைகளாக ஆதித் துருக்மேனியர் அல்லவுற்ற அவலக்கதை.

துருக்மேனியாவை நான் கண்டேன்.

துருக்மேனிய மக்களை நான் கண்டேன்.

ஆனால் —

இவை யாவும் கூறி நின்றதோ, புதிய ஒரு கதையை—

நவயுகப் பிரம்மா -- வெளினின் கண் பட்டதால், கருத்துச் செயற்படத்தால், கனவு கைகூடியதால், நூக்கும் நுரையும் கக்கி, நீர் பாயக் கண்டு, உயிர் பெற்றெழுந்த காருகும் பாலைவனத்தின் கதையை இவை கூறி நின்றன.

பொலைவனம் பசுஞ்சோலையாக, பொன் கொழிக்கும் பூஷியாக மதர்த்துச் செழித்துப் பசுமை பெற்றெழுந்த கதையை இவை கூறி நின்றன.

துருக்மேனிய அடிமைகளும், நாடோடிகளும், பாமரர் களும், பெண்களும் அடிமைத் தலைதகர்த்து, அற்யாமைத் தடை நொறுக்கி, புத்துலகின் ஆக்க சக்திகளாய், விவசாய வீரர்களாய், வைத்தொழில் விற்பன்னர்களாய், சான்றேர்களாய், விஞ்ஞான மேதைகளாய், கலைக்குரிசில்களாய் விசுவருபங்கொண்டெழுந்த கதையைக் கூறி நின்றன.

பழைப் கதை, துருக்மேனியாவின் வரலாற்று ஏடுகளோடு சங்கமமாகிவிட்டது; துருக்மேனிய நூதனசாலைகளில் உள்ள களிமண்ணால் செய்த, மரத்தில் செதுக்கிய பாவைப் பொருட்களோடு ஒன்றிவிட்டது.

இது சாத்தியமானது எப்படி?

துருக்மேனியாவின் கிழக்கு எல்லையை ஓட்டி அமுதாரியா என்ற நதி பாய்கிறது. இந்த நதி சோவியத் தாசில்தான் குடியரசில் உள்ள பாமர் மலைகளில் ஊற்றெடுத்துப் புறப் பட்டு, இறுதியில் ஏரல் கடலில் போய் விழுகிறது. இதற் கிடையில், உஸ்பெக்கிஸ்தான், துருக்மேனியா, காஸாக்ஸ் தான் ஆகிய மூன்று சோவியத் குடியரசுகளினுடோக இது செல்கிறது.

அமுதாரியா நதியின் நீரை காரரும் பாலைவனத்தினுடோகத் திசைதிருப்பும் திட்டம்தான் துருக்மேனியக் குடியரசுக்குப் புனர்ஜென்மம் அளித்தது.

ஆங்காபாத் நகரின் நடுவில் நீர்ச்சனைகளுடன் கூடிய ஓர் அழகிய கட்டடம் உள்ளது. அது தான் அமுதாரியா நதி திசை திருப்புத் திட்டத்துக்குப் பொறுப்பான சபையின் அலுவலகம். இக்கட்டடத்திலே இச் சபையின் இயக்குநர்கள் ஒருவரும், நதி திசை திருப்புத் திட்டத்தின் சிரேஷ்ட பொறுப்பியல் நிபுணர்களில் ஒருவருமான மாமிதோன் கஹாலி அவர்களைச் சந்தித்தோம்.

அமுதாரியா திசை திருப்பப்பட்ட வரலாற்றையும் விவரங்களையும், தேசப்படங்கள், மாதிரி அமைப்புக்களின் உதவி கொண்டு இவர் எனக்கு விளக்கினார்.

அமுதாரியா நதியின் நீரை காரரும் பாலைவனத்தினுடோகப் பாய்ச்சவேண்டும் என்ற எண்ணம் என்னற்ற ஆண்டு களுக்கு முன்னரே பிறந்துவிட்டதாம்.

இற்றைக்கு 262 ஆண்டுகளுக்கு முன்னரேயே, துருக்மேனியப் பெரியாரான கோட்டை நெப்பீஸ் என்பவர் மகா

ப்ரீற்றர் சக்கரவர்த்தியைச் சந்தித்து, அமுதாரியா நதியை காரரும் பாலைவனத்தினுடோகத் திசை திருப்புவதற்கு துருக்மேனிய மக்களுக்கு உதவுமாறு கேட்டதாக வரலாறு உண்டு.

அமுதாரியா நீரை, காரரும் பாலைவனத்தில் வளமான மண்ணுள்ள மூர்காப், ரெட்ஜன் நீர்ச் சௌகர்களுக்குத் திருப்பும் பிரச்சினை உலகெங்கும் உள்ள நீர்ப்பாசனத்துறை வல்லுனர்களைப் பெரிதும் கவர்த்தது. எம். என். எர்மோவ் யேவ் என்ற பொறுப்பியல் நிபுணர் இதுபற்றி நீடித்த ஆராய்ச்சிகள் புரிந்தார். இதன் பலாபலங்கை, இப்பிரச்சினையைத் தீர்க்கக்கூடிய தொழில் நூட்ப வழிமுறையை, 1908ல் வெளியிட்டார்.

திட்டங்கள் தீட்டப்பட்டு விட்டன. ஆனால் இவற்றைக் கொடுத்துவது யார்? புரட்சிக்கு முந்திய, பின் தங்கிய ரஷ்யாவில் இத்தகைய ஒரு பாரிய திட்டத்தைச் செயற்றபடுத்தக்கூடிய பொருளாதார வசதி இருக்கவில்லை. தொழில் நூட்ப. வளர்ச்சியும் கூடியிருக்கவில்லை. இவற்றிற்கு மேலாக, ஜார் அரசுக்கு, தலைமுறை தலைமுறையாகத் துருக்மேனியரின் உள்ளங்களில் கொழுந்து விட்டெரிந்து வந்த இந்த இலட்சியத்தை நிறைவேற்றவேண்டும் என்ற அக்கறை இருந்ததுமில்லை.

அக்டோபர் சோஷலிஸப் புரட்சியை அடுத்து ஆட்சிக்கு வந்த கம்யூனிஸ் அரசுதான் துருக்மேனிய மக்களின் இந்த இலட்சியத்தை நிறைவேற்றி வைத்தது.

அமுதாரியா நீரை துருக்மேனியாவின் தென், தென் மேற்குப் பகுதிகளுக்குத் திசைதிருப்புவதற்கு ஒரு செயற்கைக் கால்வாயை அமைக்க வேண்டும் என்று சோவியத் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி தீர்மானித்தது.

இதையுடுத்து, பூர்வாங்க விஞ்ஞான ஆய்வுகளும் புனைவரவுவேலைகளும் ஆரம்பமாகின. இரண்டாவது உலக மகாயுதத்தம் வெடிப்பதற்குச் சிறிது முன்னால் ஆரம்பமான இப்பூர்வாங்க வேலைகள், வெளின்கிராடில் நாஜீகள் புகுந்த காலத்தில்கூட தொடர்ந்து நடைபெற்றன.

சோவியத் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும், அரசும் புனைவரவுகளுக்கு அங்கீகாரம் அளித்ததை அடுத்து, 1956ல் காரரும் கால்வாய் நிர்மாணம் ஆரம்பமானது.

அமுதாரியா திசை திருப்பவின் முதலாவது கட்டம் 1959ல் பூர்த்தியானது. அமுதாரியா ஆற்றிலிருந்து மூர்காப் நீர்ச்சினை வரையிலான இக்கால்வாய் 250 மைல் நீள முடையது. கொழும்பிலிருந்து யாழ்ப்பாணம் வரையான

தூரமுள்ள இக்கால்வாய் மூன்றே ஆண்டுகளில் கட்டி முடிக் கப்பட்டது ஒரு பெரிய சாதனையாகும்.

காரகும் கால்வாயின் மிகக் கஷ்டமான பகுதி அதன் முதற் கட்டம் என்றே சொல்ல வேண்டும். காரணம், இம்முதற் பகுதி மனித சஞ்சாரமே அற்ற வனுந்தரத்தி னுடாகச் சென்றதே ஆகும். இப்பகுதிகளில் இயற்கையின் கொடுமையை எதிர்த்துப் போராடி, கூடாரங்கள் அடித்துத் தங்கியிருந்து தொழிலாளர்கள், கால்வாய் அமைப்பில் ஈடுபட்டனர்.

மன்ற புயல்கள் ஒருபுறம், தலையை எரித்துத் தள்ளும் சூரியன் மறுபுறம், மணற்றரையின் கதகதக்கும் 75 பாகை சென்டிகிரேட் வெப்பநிலை இன்னெரு புறம். இத்தனை சித்திரவைதைகளையும் தாங்கிக்கொண்டு, கருமமே கண்ணேயிருந்து, அமுதாரியா திசைதிருப்பவின் முதலாவது கட்டத்தை மிகக் குறுகிய காலத்தில் சாதித்தனர் சோவியத் மக்கள்.

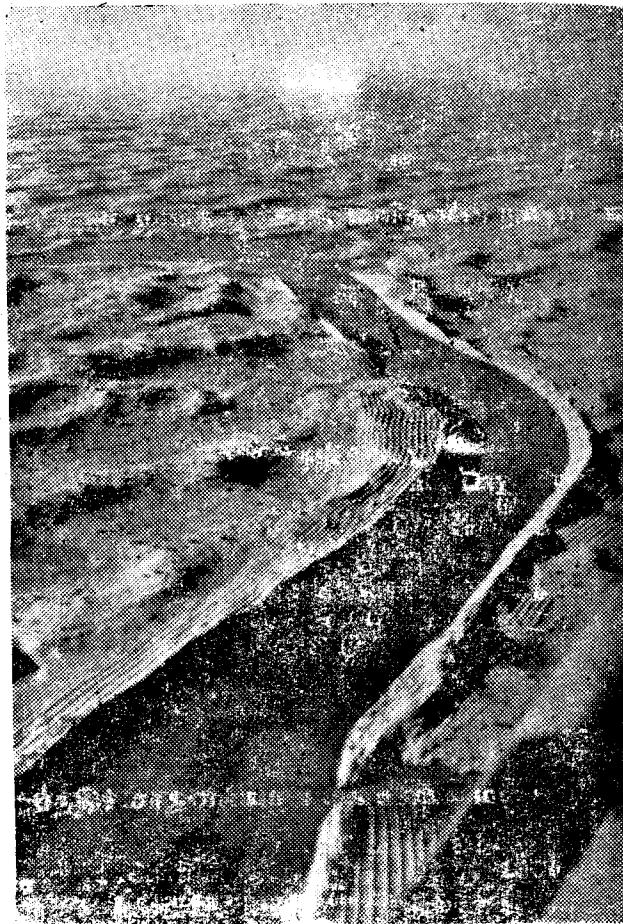
அமுதாரியா திசை திருப்பவின் இரண்டாவது கட்டம் 1961ல் முடிவுற்றது. மூர்காப் நீர்ச்சூனை வரைக்கும் வந்திருந்த அமுதாரியா நீரை அங்கிருந்து ரெட்ஜன் நீர்ச்சூனை வரைக்கும் 90 மைல் தூரம் கொண்டு போய் விடத்து இக் கட்டம்.

அமுதாரியா திசை திருப்பவின் 200 மைல் நீளமான மூன்றாவது கட்டம் 1962ல் பூர்த்தியடைந்தது. ரெட்ஜன் நீர்ச்சூனைவரை வந்த அமுதாரியா நீரை துருக்கமேனியத் தலைநகரான ஆங்காபாத்திற்குக் கொண்டுவந்தது இக்கட்டம்.

ஆறே ஆறு வருடங்களில் அமுதாரியா ஆறு எல்லாமாக 540 மைல் தூரம் திசை திருப்பப்பட்டது! மனித வரலாற்றில் இதுவரை மேற்கொள்ளப்பட்ட மிகச் சிரமமான, மிகப் பாரிய; மிக நீண்ட, மிக விரைவான நதி திசைதிருப்பல் திட்டம் இதுதான்.

அமுதாரியா திசை திருப்பல் இத்தோடு முடிவடையப் போவதில்லை. அமுதாரியாவின் (மனிதனுல் ஆக்கப்பட்ட) காரகும் கிளையை காஸ்பியன் கடலுக்கே கொண்டுசெல்ல சோவியத் அரசு தீர்மானித்துள்ளது. இது நிறைவேற்றப்படும் போது துருக்மேனியாவின் கிழக்கு எல்லையிலிருந்து மேற்கு எல்லைவரை அமுதாரியா பாயும். இதற்கேற்ப, அமுதாரியா திசை திருப்பவின் நான்காவது கட்டம் இப்போது நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. 1985க்குள் இக்கட்டம் பூர்த்தியாகிவிடும். அப்போது காரகும் கால்வாயின் நீளம் 875 மைல்களாக இருக்கும்.

இத்தனை விஷயங்களையும் எம்கு விளக்கிய பொறியியல், நிபுணர் மாமிதோன் கஹாலிக்கு நன்றி தெரிவித்துவிட்டு,



ஆங்காபாத்திற்கு மாஸ்கோவிலிருந்து நாம் விமானமாக்கக்கூட வந்தபோது. பரந்த பாலைவனத்தில் வெள்ளிக்கோடு போல பளிச்சிட்ட காரகும் கால்வாய்.

காரகும் பால்வனத்துக்கு உயிர் கொண்டுவந்த கால்வாயை நேரில் காணப் புறப்பட்டோம்.

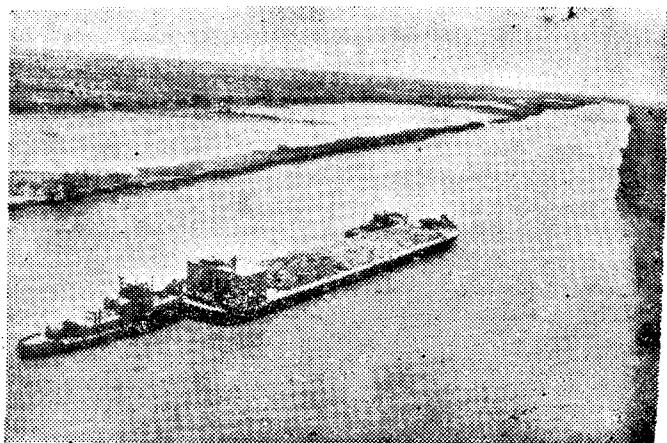
ஆங்காபாத்திற்கு மாஸ்கோவிலிருந்து நாம் விமானமார்க்கமாக வந்தபோது, பரந்த பால்வனத்தில் வெள்ளிக் கோடுபோல் பளிச்சிட்ட இக்கால்வாயை வானிலிருந்து பார்த்த காட்சி என் மனத் திரையில் மீண்டும் ஓடத் தொடங்கியது.

கால்வாயின் பலவேறு பகுதிகளை அருகிலிருந்து பார்வையிடும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிட்டியது.

கால்வாயின் வழி நெடுகு, அதன் இரு புறங்களிலும் கூட்டுப் பண்ணைகளும், புதிய கிராமங்களும் தழைத்தெழுவதைக் கண்டோம். கொடிய வளந்தரத்தின் நடுவே, கால்வாயின் இரு புறங்களிலும் பசுமையின் வர்ண ஜாலத்தைக் கண்குரிக் கண்டோம்.

காரகும் கால்வாய் எல்லாமாக 11,25,000 ஏக்கர் பாலை நிலத்தைச் சாருபடிக்குக் கொண்டுவந்துள்ளது. கால்வாயின் நான்காவது கட்டமும் பூர்த்தியாகும்போது, இது 25 இலட்சம் ஏக்கராக அதிகரிக்குமாம்.

அமுதாரியாவைத் திசை திருப்பிய இடத்தில் உள்ள அணைக்கட்டின் வாயினுடாக, ஒவ்வொரு செக்கனுக்கும் 84,000 கலன் தண்ணீர் பால்வனத்தைப் பசுமையாக்கச் சென்றிரத்துப் பாய்கிறது.



காரகும் கால்வாயினுடாகச் சிறு கப்பல்கள் போய் வருகின்றன.

110 யார் குறுக்களவு உடைய காரகும் கால்வாயில் 300 மைல் தூரத்திற்குக் கப்பற் போக்குவரத்து நடைபெறுகிறது. சிறு கப்பல்கள் கால்வாயினுடாகப் போய் வருகின்றன.

அமுதாரியா திசை திருப்பவின் நான்காவது கட்டத் தோடு, ஏற்கனவே உள்ள கால்வாயின் சில பகுதிகளின் அகலமும் ஆழமும் மேலும் பெருப்பிக்கப்பட்ட உள்ளன. இதன் விளைவாக, 1980ல், ஆங்காபாத் உலகின் முக்கிய ஆற்றுத் துறைமுகங்களுள் ஒன்றுக் கால்வாயின் மாறும் என்று திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

காரகும் கால்வாயின் முதலாவது கட்ட வேலைகள் 1956ல் ஆரம்பமாயின. அதன் மூன்றாவது கட்ட வேலைகள் 1962ல் பூர்த்தியாயின. இத்தனையையும் கட்டி முடிப்பதற்கு ஆன முழுச் செலவு, கால்வாய் ஏற்படுத்தித் தந்த விவசாய உற்பத்திமூலம் 1964 இலேயே மீளப் பெறப்பட்டுள்ளதாம். 1970ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 1ம் திக்கிவரை கால்வாய் பெற்றுத்தந்த நிகர லாபம் 700 கோடி ரூபாய்கள்!

காரகும் கால்வாயின் நீரைத் தேக்கி வைக்க, கால்வாயில் நான்கு இடங்களில் பிரமாண்டமான ஏரிகளை அமைத்துள்ளார். இவற்றில் ஒன்றை நாம் பார்வையிட்டோம். உலகின் மிகப் பெரிய நதி திசை திருப்பலைச் சாதித்த பொறியில் நிபுணர்களுக்கு வெளின் வீருது வழங்கிக் கொளரவித்துள்ளது சோவியத் அரசு.

தலைமுறை தலைமுறையாகத் தம் மனதில் வாழ்ந்து வந்த இலட்சியத்தைச் செயல்வுருவில் கொண்டுவந்த சோவியத் தமிழ்நிலை கட்சிக்கு நன்றி தெரிவிக்குமுகமாக, காரகும் கால்வாய்க்கு அமரர் வெளினின் நாமத்தைச் சூட்டியுள்ளனர் துருக்கேமனியை மக்கள்.

உலக விவசாயப் பொறியில் வரலாற்றில் இல்லையற்ற ஒரு சாதனையான காரகும் கால்வாய் ஆகே வருடங்களில் கட்டி முடிக்கப்பட்டதன் இரகசியம் என்ன தெரியுமா?

இத்திட்டத்தை துருக்கேமனியரின் இலட்சியமென்று என்ன தெரியுமா? இத்திட்டத்தை துருக்கேமனியரின் இலட்சியம் என்று கருதி முழுச் சோவியத் சமுதாயமும் இதில் ஈடுபட்டதுதான்; சோவியத் தாடெங்களும் உள்ள 200க்கும் மேற்பட்ட நிறுவனங்கள் கால்வாய் நிர்மாணத்திற்கு இயந்திரங்களையும் உபகரணங்களையும், கட்டடப் பொருள்களையும் அனுப்பி வைத்ததுதான்; 36க்கும் மேற்பட்ட சோவியத் தேசிய இனத்தவர்கள் காரகும் கால்வாய் நிர்மாணத்திற்குத் தமது உடலுமைப்பை ஈந்திட முன்வந்தமைதான்; ஒரு சோஷலிஸ சமுதாயத்தின் இல்லையற்ற சகோதரத்துவ மனப்பான்களின் செயற்பாடுதான்.

பாலைவனத்தில்

சோலைவனம்

2 லகின் இரண்டாவது பெரிய பாலைவனமான கார கும் பாலைவனத்தைத் தனது நிலப்பரப்பில் 99 சதவீதமாகக் கொண்டது துருக்மேனியக் குடியரசு.

இப்பாலைவனத்தைப் பசஞ் சோலை ஆக்கிவிட அதனுடே மனிதனுல் அமைக்கப்பட்ட 540 மைல் நீள காரகும் கால்வாயில் அமுதாரியா நதியின் நீர் பாய்கிறது.

இதன் விளைவாக, இன்று துருக்மேனியக் குடியரசில் 327 கூட்டுப் பண்ணைகளும், 56 அரச பண்ணைகளும் தோன்றி யுள்ளன.

சோலைஸ் சமூக அமைப்பின் தனிச் சிறப்புமிக்க ஒர் அங்கம்தான் கூட்டுப் பண்ணைகள் ஆகும்.

சோவியத்தின் விவசாயக் கூட்டுப் பண்ணைகளைப் பற்றி நிறையப் படத்தும் கேள்விப் பட்டும் இருந்த எனக்கு, அத்த கைய ஒரு கூட்டுப் பண்ணையை நேரில் பார்வையிடும் வாய்ப்பு துருக்மேனியாவில் கிட்டியபோது ஏற்பட்ட மகிழ்ச்சி சொல்லுந்தரமுடையதன்று.

‘ஆஷ்காபாத் மாவட்டத்தின் சோலைஸம்’—

இதுதான் நாம் விஜயம் செய்த கூட்டுப் பண்ணையின் பெயர். துருக்மேனியாவில் உள்ள மிகப் பெரிய கூட்டுப் பண்ணைகளில் இதுவும் ஒன்று.

ஏறத்தாழ 1 $\frac{1}{2}$ கோடி ஏக்கர் பரப்பளவு உடையது இந்தக் கூட்டுப்பண்ணை. மலைப் பகுதிகளில் உள்ள நீர் வளம் முள்ள தாழ்நிலங்களையும், பாலைவனங்களில் உள்ள பசும் பூல் நிலங்களையும் உள்ளடக்கியது இந்தப்பரப்பளவு. 5,000 மக்களைக் கொண்டது இக்கூட்டுப் பண்ணை.

இக்கூட்டுப்பண்ணையின் தலைவர் எம்மை எதிர்கொண்டமூத்துச்சென்றார்.

டெவிவிஷன் போன்ற நவீன வசதிகளுடன் கூடியிருந்த அவரது அறையிலே எமக்கு மிகச் சிறப்பான ஒரு விருந்துப் சாரம் அளிக்கப்பட்டது.

விருந்தின்போது அவரைச் சரமாரியாகக் கேள்விகளால் தொடர்த்து அக்கூட்டுப்பண்ணை பற்றிய பல தகவல்களை நான் சேகரித்துக் கொண்டேன். மிகக் பொறுமையுடனும், விளக் கத்துடனும் எனது கேள்விகளுக்கு அவர் பதிலளித்தார்.

வயிற்றுக்கினிய விருந்து படைத்த அவரது பதில்கள் செலிக்கினிய விருந்தாகவும் அமையத் தவறவில்லை.

அந்தக் கூட்டுப் பண்ணையில் 1,00,000 கோழிகள் — வாத்துக்கள் — தாராக்களும், 3,000 பன்றிகளும், 1,500 ஆடு மாடுகளும், இவற்றைவிட, குதிரைகள், ஒட்டகங்களும் கூட வளர்க்கப்படுகின்றனவாம்.



பாலைவனம் சோலைவனமாகிய கறதையைக் கூறும் ஒரு ஆஷ்காபாத் கூட்டுப் பண்ணை.

கூட்டுப் பண்ணையின் 1974க்கான உற்பத்தி விவரங்கள்—17,000 தொன் காய்கறி வளக்கள், 2,500 தொன் கோதுமை, 3,000 தொன் கொடி முந்திரி, 2,000 தொன் தகரத்திலைடைத்த காய்கறிவகைகள் (பனிகால உபயோகத்திற்கு விடப்படும் பாலைவனம் சோலைவனமாகிய கறதையைக் கூறும் ஒரு ஆஷ்காபாத் கூட்டுப் பண்ணை).

காக), 11,000 தொன் புல (கால்நடைகளுக்காக), 700 தொன் பால், 700 தொன் இறைச்சி, 80 தொன் செம்மறி ஆட்டு உரோமம்.

இந்தக் கூட்டுப்பண்ணை ஆண்டுதோறும் ஆறு கோடி ரூபாவை நிர்வாக விவசாயிகளுக்கு பெறுகிறதாம்.

இக்கூட்டுப் பண்ணை இயங்குகின்ற முறையைப் பற்றியும் நான் விசாரித்தறிந்தேன்.

கூட்டுப்பண்ணை அமைந்துள்ள நிலம் அரசாங்கத்துக்குச் சொந்தமானது. கூட்டுப் பண்ணையின் சொத்துக்களான கட்டடங்கள், இயந்திரங்கள், கால்நடைகள், உற்பத்திப் பொருள்கள் முதலியன அப்பண்ணையில் உறுப்பினர்களாக உள்ள விவசாயிகள் 5,000 பேருக்கும் சொந்தமானவையாகும். அவர்களது உழைப்பின் பலன்களுக்கு அவர்களே முழு உரிமையாளர்களும் ஆவார்கள்.

கூட்டுறவுப் பண்ணையை நிர்வகிக்கும் உயர் அதிகாரம் கொண்ட சபையினைக் கூட்டுறவுப் பண்ணை உறுப்பினர்களே தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள்.

மூன்று ஆண்டுகளுக்கு ஒரு தட்டவை, கூட்டுப் பண்ணை யிலுள்ள 5,000 விவசாயிகளும் கூடி, 11 பேரைக் கொண்ட நிர்வாக சபையொன்றை வாக்களிப்பு மூலம் தேர்ந்தெடுக்கின்றனர். நிர்வாக சபை கூடி அதன் தலைவரை வாக்கெடுப்பு மூலம் தெரிவு செய்கிறது.

கூட்டுப் பண்ணையின் நிர்வாகம், அது தொழிற்படும் முறைகள் பற்றிய சகல விவரங்களுக்கும் இந்த நிர்வாக சபையே பொறுப்பாயுள்ளது. இதற்காக நிர்வாக சபை அடிக்கடி கூடுகிறது.

இதைவிட, ஆண்டிற்கு இரு முறையாவது நிர்வாக சபையினர் கூட்டுப்பண்ணையின் சகல உறுப்பினர்களதும் கூட்டங்களை நடத்தி, கூட்டுறவுப் பண்ணையின் நடவடிக்கைகள், முன்னேற்றம் என்பன பற்றி அறிக்கை சமர்ப்பிப்பார்கள். இந்த அறிக்கைகளைப் பற்றி விவாதம் நடைபெறும். தேவை ஏற்படின், புதிய ஆலோசனைகள் சேர்த்துக் கொள்ளப்படும்.

மூன்று ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறையே நிர்வாக சபைத் தெரிவு நடைபெற்றபோதிலும், தகுதியற்றவர் என்று காணும் ஒரு நிர்வாக சபை உறுப்பினரை எந்த வேலையிலும் ஓர் அவசரக் கூட்டத்தைக் கூட்டி, அகற்றும் உரிமை பொது உறுப்பினர்களுக்கு உண்டு.

கூட்டுப் பண்ணைகளுக்கு நவீன விவசாய உபகரணங்களையும், இரசாயன உரப் பொருட்களையும் அரசு இலவசமாகச்

கொடுத்துதவுகிறது. அவசியமேற்பட்டபோது, விதைகள், வாங்குவதற்குக் கடனும், வங்கி மூலம் கடனுதவிகளும் கூட அளிக்கிறது.

இது மட்டுமல்ல, விவசாயத் துறையில் உயர் கல்வி கற்ற நிபுணர்களையும், மிருக வைத்தியர்களையும் கூட அரசு இலவசமாகப் பயிற்றுவித்து, கூட்டுப்பண்ணைகளுக்கு அனுப்பி வைக்கிறது. துருக்கேணியாலில் இன்று உள்ள அரசு, கூட்டுப் பண்ணைகளில் மட்டும் இத்தகைய நிபுணர்கள் 7,000 பேர் பணியாற்றி வருகிறார்கள்.

நாட்டின் சனத்தொடர்கயோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கையில் இவ்வளவு பெருந்தொகையான விவசாய நிபுணர்கள் இருப்பது உலகில் சோவியத் நாட்டிலேயே ஆகும். இத்தொகையில் அமெரிக்காவைக்கூட சோவியத்நாடு மின்சிவிட்டது.

ஆஷ்காபாத்திலுள்ள விவசாய நிறுவனத்தில் துருக்மேனி யாக்கு வேண்டிய நிபுணர்கள் பயிற்றுவக்கப்படுகிறார்கள். இங்கு கல்வி கற்றபவர்களில் 90 சதவீதமானானார் துருக்மேனியக் கிராமங்கள், இருந்து வருகிறார்களாம். இவர்கள் தமது கல்வியின் முடிவில், தத்தமது கிராமங்களில் உள்ள கூட்டுப் பண்ணைகளுக்குத் திருப்பிள்ளுகிறார்களாம்.

சோவியத் அரசு முழு நாட்டிற்குமென வகுக்கும் ஜிந்தாண்டுத் திட்டத்தில் நாடாடன் விவசாய இலக்குகள்வரை யறுக்கப்படுகின்றன. இதில், ஒவ்வொரு குடியரசும் ஈட்ட வேண்டிய உற்பத்தியிலுக்கும் உற்பத்தி இலக்குகள் நிர்ணயிக்கப்படுகின்றன.

இதையுடுத்து குடியரசுகள் மட்டத்தில், ஒவ்வொரு குடியரசும் உற்பத்தி இலக்குகள் நிர்ணயிக்கப்படுகின்றன.

இவ்வாறே, ஒவ்வொரு பண்ணைக்கும் ஜிந்து ஆண்டுகளுக்கு உரிய இலக்கும், ஒவ்வொர் ஆண்டுக்கும் உரிய இலக்கும் நிர்ணயிக்கப்படுகின்றன. என்னென்ன விவசாயப் பொருள்கள் என்னென்ன அளவுகளில் ஆண்டு தோறும் உற்பத்தி செய்யப்பட வேண்டும் என்பதற்கான உற்பத்தி இலக்குத் திட்டங்கள் ஒவ்வொரு பண்ணைக்கும் உண்டு.

உற்பத்தி இலக்குத் திட்டங்களை வழிகாட்டியாகக் கொண்டு ஒவ்வொரு பண்ணையும் விவசாய உற்பத்தியில் ஈடுபடுகிறது. தமது உற்பத்திப் பொருள்களைக் கூட்டுப் பண்ணைகள் அரசாங்கத்திற்கு விற்கின்றன. இலக்குக்கு மேலாக உற்பத்தி செய்யப்பட்டிருந்தால் அதற்கும் மேலதிகப்பணம் கொடுத்து அரசாங்கம் விலைக்கு வாங்குகிறது. எனவே, உற்பத்தி மேலதிகமாக அமைந்தாலும் கூட, அதனைச்

சந்தைப்படுத்துவது எப்படி என்ற கவலை பண்ணைகளுக்கு இல்லவே இல்லை.

அரசுக்கு விற்பதற்காக உற்பத்தி செய்யும் உணவுகளைவிட கூட்டுப்பண்ணையின் உறுப்பினர்களுக்கு உட்கொள்வதற்கு வேண்டிய உணவுகளையும் கூட்டுப் பண்ணையே உற்பத்தி செய்கிறது. தமது கூட்டுப் பண்ணையில் உற்பத்தி ஆகாத ஓர் உணவு, அருகிலுள்ள இன்னெரு கூட்டுப் பண்ணையில் உற்பத்தியானால், தமது உற்பத்திப் பொருள்களை அப் பண்ணைக்குக் கொடுத்துப் பண்டமாற்றுச் செய்யவும் கூட்டுப் பண்ணைகளுக்கு உரிமையுண்டு.

கூட்டுப்பண்ணைகளின் நிகர லாபத்தில் 50 சதவீதம் பண்ணை உறுப்பினர்களுக்கு ஊதியமாக வழங்கப்படுகிறது. எஞ்சிய 50 சதவீதம், கூட்டுப்பண்ணை உறுப்பினரின் கலா சார, பொழுதுபோக்கு, ஆக்க நல வேலைகளுக்குச் செலவிடப்படுகிறது. கூட்டுப் பண்ணைக்கு அரசாங்கம் இவைசு மாக அளிக்கும் இயந்திரங்களைவிட, மேலும் அதிக இயந்திரங்கள் வாங்க வேண்டும் என்று நிர்வாகசபை தீர்மானித்தால், அச்செலவுக்கும் பின்சொன்ன 50 சதவீதத்திலிருந்து பணம் பெறப்படுகிறது.

கூட்டுப் பண்ணை விவசாயிகளுக்கு வேதனம் வழங்கப்படுவது எவ்வாறு தெரியுமா?

எந்த விவசாயி அதிகமாக உழைக்கிறானே அவனுக்கு அதிக வேதனம் வழங்கப்படுகிறது.

நிலத்தில் தனியார் சொத்துரிமை ஒழிக்கப்பட்டு, கூட்டு உரிமை என்ற நிலை ஏற்படுத்தப்பட்டால், அது உழைப்ப தற்கான தூண்டுவிசையை அகற்றி விடுகிறது என்பது முதலாளித்துவ வாதிகளின் பிரசாரம். ஒவ்வொருவனும் தன்தன் நிலத்தைச் சாகுபடி செய்தால் அதனால் ஏற்படும் அதிக விளைச்சல், அதிக வருமானம் என்னும் தூண்டுவிசை அவனைக் கடுமையாக உழைக்க வைக்கிறது. பொதுச் சொத்து என்ற நிலை ஏற்பட்டால், அதிலிருந்து கிடைக்கும் விளைச்சலும் வருமானமும் சகலருக்கும்—கடுமையாக உழைத்தவனுக்கும் கடுமையாக உழைக்காதவனுக்கும் — ஒரே அளவில்தான் பங்கிடப்படும். இது கடுமையாக உழைக்கவேண்டும் என்ற தூண்டுவிசையை அகற்றிவிடுகிறது என்பது இவர்களது வாதம்.

இது எவ்வளவு பெரிய பொய்ப் பிரசாரம் என்பதை ஆங்காபாத்திலுள்ள இக்கூட்டுப்பண்ணைக்கு விஜயம் மேற் கொண்டபோது நான் உணர்ந்து கொண்டேன்.

நான் சென்ற கூட்டுப் பண்ணையில் விவசாயி ஒருவனின் சராசரி மாத வருமானம் 1,750 ரூபாய்களாகும். அடிப்படை மாத ஊதியம் அவ்வளவு விவசாயி புரிந்த தொழிலின் தரத்தில் தங்கியிருக்கிறது.

ஆனால்—

மிகவும் கடுமையாக உழைத்து மாதமொன்றுக்கு 3,000 ரூபாய் ஊதியம் பெற்ற விவசாயிகளும் அங்கு இருந்தனர். குறிப்பிடப்பட்ட இலக்கிற்கு மேல் கடுமையாக உழையாமல் மாதம் 1,000 ரூபாயோடு திருப்தியடைந்த விவசாயிகளும் அங்கு இருந்தனர். அக் கூட்டுப்பண்ணையில் மாதம் 1,000 ரூபாவே மிகக் குறைந்த தர ஊதியமாக இருந்தது.

குறிக்கப்பட்ட உற்பத்தி இலக்கு எட்டப்படவில்லை என்பதற்காக எந்தவொரு விவசாயியின் ஊதியமும் வெட்டப்படுவதில்லை. ஆனால் இலக்கை மிஞ்சி உற்பத்தி ஏற்படும் போது, அத்தகைய உற்பத்திக்குப் பொறுப்பாயிருந்தோரின் ஊதியமும் அதற்கேற்ப உயர்த்தப்படும்.

கூட்டுப்பண்ணை விவசாயிகளைப் பற்பல சிறு குழுக்களாகப் பிரித்து உற்பத்தியில் ஈடுபடுத்துவதன் மூலம், கடுமையாக உழைத்தது யார், கடுமையாக உழைக்காதது யார் என்பதை விளைச்சலை அளவு கோளாகக் கொண்டு அளவிட முடியும். உழைப்புக்கேற்ற ஊதியம் வழங்கவும் முடியும்.

ஒருவரைக் கடுமையாக உழைக்க வைக்கின்ற உந்து விசை எதுவும், இங்கு அற்றுப் போய்விடவில்லை. அதற்குப் பதிலாக, உழைப்பின் அளவிற்கும் தரத்திற்குமேற்ற ஊதியம் என்ற தத்துவம் மிகவும் மிகவும் சிறப்பாக அழுல் நடத்தப்படுகிறது.

மிகவும் நுணுக்கமாக, குறுக்கு விசாரணை செய்வது போல் துருவித் துருவி நான் கேட்ட கேள்விகளுக்கு, முகம் சுளிக்காது பதிலளித்தார் “ஆங்காபாத் மாவட்ட சோஷலிஸம்” என்ற கூட்டுப் பண்ணையின் தலைவர்.

“உங்களுக்கு இவ்வளவு தூரம் சிரமம் தந்ததற்கு மன்னிக்கவேண்டும்” என்று இழுத்தேன்.

“இல்லை... இல்லை... எங்கள் கூட்டுப் பண்ணை பற்றி அறிந்து கொள்ள நீங்கள் காட்டிய ஆவல் எனக்குப் பெரும் மகிழ்ச்சியையும் உற்சாகத்தையும் தருகிறது,” என்றார் அவர்.

“எங்கள் கூட்டுப்பண்ணைத் தலைவர் கிழக்குநாட்டு மக்களைப் பெரிதும் நேசிப்பவர். நீங்கள் இவ்வளவு கேள்விகளைக் கேட்டது அவருக்குத் தலைகால் தெரியாத மகிழ்ச்சியைத்

தான் ஏற்படுத்தியிருக்கும். மேற்கு நாடுகள் சிலவற்றிற்கு விஜயம் செய்யும் படி அழைப்புகள் இவருக்கு வந்தன. அவற்றையெல்லாம் தமக்கு நேரமில்லை என்று சொல்லி இவர் நிராகரித்துவிட்டார். ஆனால் சென்ற வருடம் இந்தியாவிற்கு வருமாறு ஓர் அழைப்பு வந்தது. மகிழ்ச்சியோடு துள்ளிக் குதித்துக் கொண்டல்லவா இந்தியா போய் வந்தார்! என்று சொன்னார் எம்முடன் கூட வந்திருந்த சாமிதோவ் ஜோரா (அயல் நாடுகளுடன் நட்புறவு, கலாசாரத் தொடர்புகளுக்கான துருக்மேனிய சம்மேனன்த் தின் துணைத் தலைவர்).

கூட்டுப் பண்ணையைச் சுற்றிப் பார்ப்பதற்கு எழுந்தோம். பண்ணைத் தலைவர் ஜீப் வண்டியோன்றில் எம்மை அழைத்துச் சென்றார்.

ஒரு காலத்தில் மணற்புயல் வீசி, நிலம் வெடித்துக் காய்ந்து கொதித்துக் கிடந்த காரஙும் பாலைவனத்தில், இன்று செழித்து வளர்ந்து, பூத்துக் குலுங்கி, சுதிர்முற்றிப் பசுமை பரப்பின்ற மரங்கு செடி கொடிகளைக் கண்டோம்.

கோதுமை வயல்கள் ஒரு புறம்.

மூலாம்பழம், வெங்காயம், வெள்ளைப்பூண்டு, வெள்ளரி, மினகு, முள்ளங்கி, தக்காளி போன்ற மரக்கறித் தோட்டங்கள் மறுபுறம்.

கொடிமுந்திரி, ஆப்பிள், வாதுமை, செறி, பீச், பெயர்ஸ், பிளம்ஸ் போன்ற பழத் தோட்டங்கள் இன்னொரு புறம்.

கோழிகள், வாத்துக்கள், மாடுகள், குதிரைகள், ஒட்டகங்கள் போன்ற விலங்கினப் பண்ணைகள் வேரெரு புறம்.

பாலைநிலம் பசுஞ்சோலையாக மாறிய மகத்துவம் கண்டோம்.

கொடிய கானவின் ‘‘தலைவிதி’’யை அடியோடு மாற்றி யெழுதி, இயற்கையை வென்ற மனிதனின் சாதனையைக் கண்டோம்.

உலகின் முதலாவது சோஷலில் சமுதாயத்தை மலரவைத்த வெளினின் கணவுகளை, கொள்கைகளைச் செயல்வடிவில் கண்டோம்.

அக்டோபர் சோஷலிலைப் புரட்சியை அடுத்து, சோவியத் நாட்டில் அவசாய நிலங்களில் சோஷலில் சொத்துவிரிமை முறை கொண்டுதே ஒரே வழியாகும். இந்த வழியே சோவியத் நாட்டில் கையாளப்பட்டது. சிறுநிலச் சொந்தக்கார விவசாயிகள் பெரிய கூட்டுறவுப் பண்ணைகளாக இயங்க, தாமாகவே முன்வந்து கூட்டுச் சேர்ந்தனர்.

சோவியத் நாட்டிலும், உலகின் இதர சோஷலில் நாடுகளிலும் மூன்றுவிதமான விவசாயக் கூட்டுறவு முறைகள் நிலவுகின்றன.

ஏன் தெரியுமா?

இன்னஞ்சிறு துண்டுக் காணிகளுக்கு உரிமையாளருக் குடியானவை விவசாயிகளைச் சரணமுடும் வர்க்கம் என்ற பிரிவினால் சேர்க்க முடியாது. அவன் தன் நிலத்திற்குச் சொந்தக்காரன் தான். ஆனால் அந்நிலத்தில் மெய்வருந்த, வீரர்வை சிந்த உழைப்பவனும் அவனே. விடை விடைத்து அறுவடை செய்வதனும் அவனே. அவனது ஜீவனோயத் திற்கு இந்த உழைப்புத்தான் வழி வகுக்கிறது.

எனவே பெரிய முதலாளிகளுடைய, நிலப்பிரபுக்களுடைய சொத்துக்களைச் சுவ்வுகரித்து போல் ஏழைவிவசாயியினுடைய சொத்துக்களைப் பறிக்க முடியாது; பறிக்கவும் கூடாது. மேலும், தனது சிறிய காணித்துண்டின் மீது ஓர் ஏழை விவசாயியைத் திருக்கும் பாசுததையும் மறக்க முடியாது.

ஆனால், சிறுநிலச் சொந்தக்காரக் குடியானவர்களும், தமக்கும் நிலம் கிடைக்கும், தம் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்த வழி கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கையில் சோஷலிலைப் புரட்சியில் ஈடுபகுடுர்கள். எனவே, சோஷலிலைப் புரட்சியின் போது இவர்களது நம்பிக்கையைப் புறக்களிக்க முடியாது.

அக்டோபர் புரட்சியை அடுத்து, பெருநிலச் சொந்தக்காரர்களின்னதும் முதலாளிகளின்னதும் நிலங்களில் பெரும் பங்கு, நிலத்தை உழைப்பகளுக்கு—அதாவது நிலமற்ற பண்ணைத் தொழிலாளிகளுக்கும் வறிய, மத்தியதரக் குடியானவர்களுக்கும்—பிரித்து வழங்கப்பட்டது.

எனவே, கிராமப் புறங்களில் சோஷலிலைப் புனர்நிர்மாணம் செய்வதற்குக் கூட்டுறவு முறையில் விவசாயம் மேற்கொள்வதே ஒரே வழியாகும். இந்த வழியே சோவியத் நாட்டில் கையாளப்பட்டது. சிறுநிலச் சொந்தக்கார விவசாயிகள் பெரிய கூட்டுறவுப் பண்ணைகளாக இயங்க, தாமாகவே முன்வந்து கூட்டுச் சேர்ந்தனர்.

சோவியத் நாட்டிலும், உலகின் இதர சோஷலில் நாடுகளிலும் மூன்றுவிதமான விவசாயக் கூட்டுறவு முறைகள் நிலவுகின்றன.

1. கூட்டுவிவசாயக் சங்கங்கள். இது மிகவும் எளிதான் ஒரு கூட்டுறவு அமைப்பு. நிலமும் விவசாயக் கருவிகளும் அவரவருக்குச் சொந்தமாய் இருக்க, உடலுடைய மட்டும் கூட்டுறவு உறுப்பினர்களின் பொதுநிதி ஆக்கப்படுகிறது.

2. நிலம் அவரவருக்குச் சொந்தமாய் இருக்க, விவசாயக் கருவிகளும் உடலுடைய மட்டும் கூட்டுறவு உறுப்பினர்களின் பொதுநிதி ஆக்கப்படுகின்றன. இத்தகைய

கூட்டுறவு முயற்சிகளில், ஊதியம் பெரும்பாலும் உழைப்பின் அளவை ஒட்டியே வழங்கப்படுகிறது. சில அமைப்புக்களில் கூட்டுறவு உறுப்பினரின் நிலத்தின் பரப்பளவிற்கேற்ப ஊதியம் வழங்கப்படுவதும் உண்டு.

3. நிலம், விவசாயக்கருவிகள், உழைப்பு ஆகிய மூன்று அம்சங்களும் கூட்டுறவு உறுப்பினர்களின் பொதுநிதியாகக் கப்பட்ட அமைப்பு. ஊதியம் உழைப்பின் அளவை ஒட்டியே வழங்கப்படுகிறது. கூட்டுறவு முயற்சியின் மிகச் சிறந்த அமைப்புத்தான் இத்தகைய கூட்டுப் பண்ணைகள்.

தனி நிலங்களைப் பெற்ற சோவியத் விவசாயிகள் ஏறத் தாழ அணைவரும், கடைசியாகக் கூறிய ரகக் கூட்டுப் பண்ணைகளில் எதுவித நிர்ப்பந்தமுமின்றித் தாமாகவே இன்று கூடுச் சேர்ந்துள்ளனர்.

இதன்மூலம், சோவியத்தில் விவசாயத் துறையில், தனியார் சொத்துரிமை படிப்படியாக அகற்றப்பட்டு, மிக உயர்ந்த சமூகநிதியான சோஷலிஸ சொத்துரிமை முறை நிலைநாட்டப் பட்டுள்ளது. இம் முறை, ஒருவர்து உழைப்பை இன்னைரு வர் சுரண்டிவாழும் அநியாயத்திற்கு முற்றுப் புள்ளி வைத்து விட்டது.

சோவியத் நாட்டில் கூட்டுப் பண்ணைகளுடன் அரசாங்கப் பண்ணைகளும் உள்ளன. இவற்றின் நிலங்கள், விவசாயக் கருவிகள் என்பன அரசாங்கத்திற்கு—அதாவது முழு நாட்டிற்கும்—உரிமையானவையாகும். தொழிற்சாலைகளில் வேலை செய்வதுபோல, விவசாயிகள் அரசாங்கப்பண்ணைகளில் வந்து வேலை செய்கின்றனர். அரசாங்கப் பண்ணைகள் பெரும்பாலும் குறிப்பிட்ட ஒருவகை உணவுப் பொருளை அல்லது பயிரை உற்பத்தி செய்வதில் கவனம் செலுத்துவன வாகும்.

கூட்டுப் பண்ணைக் குடியானவர்கள், அரசுப் பண்ணைத் தொழிலாளர்களுக்குச் சொந்த உபயோகத்துக்காகக் கொல்லை நிலங்களும் வழங்கப்பட்டுள்ளன. இந்நிலங்களில் உற்பத்தியாகும் காய்கறிகள், பால், முட்டைகள் முதலியன வும் நாட்டின் மொத்த உற்பத்தியில் கணிசமான பங்காகும்.

குடும்பக் கொல்லைகளில் உற்பத்தியாகும் இப்பண்டங்களை அக்குடும்பத்தினரே உபயோகிக்கின்றனர். எஞ்சியலை, சுயேசலையாகச் சந்தைகளிலோ அல்லது பண்ட நுகர்வோர் கூட்டுறவு ஸ்தாபனமான “ஸென்ற் ரோஸோயஸ்” மூலமோ விற்கப்படுகின்றன.

நான் சென்ற ஆஷ்கார்பாத் கூட்டுறவுப் பண்ணையில் १० டாக்டர்களைக் கொண்ட ஒரு சிறிய ஆஸ்பத்திரி, இரு கல்லூரிகள், ஒரு பாலர் பாடசாலை என்பனவும் இருந்தன.

சோவியத் நாட்டுக்கான கூட்டுறவு விவசாய முறையை வசூல்த்தவர் லெனின்.

இதன் விளைவாக—கிராமப் புறங்களில் சோஷலிஸப் புனர் நிர்மாணம் வெற்றிகரமாகவும் படிப்படியாகவும் நடந்து முடிந்துள்ளது; கூட்டுறவு முறைகள் மிகவும் எளிய கட்டங்களில் ஆரம்பித்து, இன்று உயரிய, சீரியமட்டங்களை அடை துள்ளன; சொந்த நலன்களையும் பொது நலன்களையும் இலைத்து, கூட்டுறவு விவசாய நிர்வாகத்தில் உண்மையான ஜனநாயகம் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது; தொழிலாளர்களைத் தலைமையாகக் கொண்டுள்ள அரசு, கூட்டுப் பண்ணைகளுக்கு நல்கும் இயந்திர, இரசாயன உரு உதவிகள், தொழிலாளர் வர்க்கத்திற்கும் விவசாயிகளுக்கும் இடையே உள்ள இலைப்பையும் சகோதரத்துவத்தையும் மேலும் உறுதிப் படுத்துவதாகவும் அமைந்துள்ளன.

தொழில் துறையின் விழுமிய சிறப்பு

கல மக்களுக்கும் ஏராளமான பொருள்முதல்வாத, கலாசார செல்வங்களைப் படைத்தனப்படுத் தொழிலிலே உற்பத்தி முறையின் உன்னத இலட்சியமாகும். இதற்கு நேர்மாரூக, உற்பத்திக்கு உடலுழைப்பை அளிப்ப வர்கள் எக்கேடுகெட்டாலென்ன, அவர்களது உழைப்படைச் சரண்டி, அந்த உழைப்பின் பலாபல்களை உற்பத்திச் சாதனங்களின் உரிமையாளர்களே நூகர்ந்து, இயன்றமட்டும் தமது இலாபங்களைப் பெருக்கிக் கொள்வதே ஒரு முதலாளித்துவ அமைப்பினைச் சீர்வு உற்பத்தி முறைக் கொள்கையாகும்.

சோவியத் யூனியனில், ஒருமுகப்படுத்தப்பட்ட அரசாங்கத் திட்டத்திற்கேற்ப, சோவியத் பொருளாதாரம் வளர்ச்சி யடைந்து வருகிறது. சோவியத்தின் பொருளாதாரம், அதன் பொருளாதார நிர்வாகத்தின் சோஷலிஸ முறையையும், அதன் உற்பத்திச் சாதனங்கள், இயற்கை மூலவளர்களின் பொதுவுடையை முறையையும் அடிப்படையாகக் கொண்டது.

இது தொழில் துறையை மேலும் அறிவார்ந்த முறையில் ஒருங்கமைத்து, தேசிய செல்வம் அதிகரிக்கவும், அனைத்து மக்களின் வாழ்க்கைத் தரமும், கலாசாரத் தரமும் உயர்வடையவும் வழிவகுக்கிறது. தொழில் துறையில் திட்டமிடாத, தான் தோன்றித் தனமான உற்பத்தியின் வளைவுகளால் ஏற்படும் தீவையிலிருந்து சமுதாயத்தை மீட்க வழிகோலுகிறது. பொருளாதார நெருக்கடிகளையும் பின்னடைவுகளையும் தவிர்க்கிறது. பொருளாதாரத்தின் நிலையான வளர்ச்சிக்கு உறுதுலை அளிக்கிறது.

மார்க்ஸிஸ — வெளினிலை அடிப்படையில் வகுக்கப்பட்ட சோவியத் தொழில் துறையின் மூலாதாரக் குணம்சங்களைப் பற்றப் படித்தும், கேட்டும் அறந்திருந்த எனக்கு இந்த அறிவை மேலும் விருத்தி செய்து கொள்ளவும், இக்கொள்

கைகளின் செயற்பாட்டை நேரில் கண்டுகொள்ளவும் சோவியத் நாட்டு விஜயம் வழிவகுத்தது.

மாஸ்கோவிலும், துருக்மேனியக் குடியரசிலும் சில தொழிற் சாலைகளுக்குச் சென்று பார்ஸவயிட எமக்கு வாய்ப்புக் கிடைத்தது.

இவற்றுள் குற்பிடத்தக்கவை, துருக்மேனியத் தலைநகரான ஆஷ்காபாத்தில் உள்ள கண்ணேடித் தொழிற்சாலையும் மாஸ்கோவின் சுற்றுடலில் உள்ள ஒரு டயர்த் தொழிற் சாலையுமாகும்.

ஆஷ்காபாத்திலுள்ள கண்ணேடித் தொழிற்சாலை மத்திய ஆசியாவிலுள்ள மிகப் பெரிய தொழிற்சாலைகள் ஒன்றுகும்.

இதன் அதிபர் திரு. கானிஸ் யூரி போற்ஸோவிச் எம்ம எதிர்கொண்டமைத்ததுச் சென்று தொழிற்சாலையைச் சுற்றிக் காட்டினார்.

யூரி போற்ஸோவிச் தொழில் நுட்ப விஞ்ஞானத்தில் “கண்டிடேட்” பட்டம் பெற்ற ஒரு வண்ணானியாவார். சோவியத்தில் “கண்டிடேட்” பட்டமெனப்படுவது, எமது நாட்டில் பட்டதாரியான ஒருவர் பட்டதாரி மேற்படிப்பின வின்னர் பெறும் “கலாந்தி” பட்டத்திற்கு ஒப்பானது. கண்ணேடி உற்பத்தித் துறையைப் பற்றித் தமது கலாந்திப் படிப்பில் கரைத்துக் குடித்தவர் அவர்.

கண்ணேடித் தொழிற்சாலை அதிபராக, அத்துறையில் உயர்தேர்ச்சியும் தகைமையும் பெற்ற ஒரு நிபுணர் இருப்பது என்ன பொருத்தம் என்று என் மனம் எண்ணி மகிழ்ந்தது.

கண்ணேடித் தொழிற்சாலையை மட்டுமல்ல, சோவியத்தின் எந்தத் துறையை எடுத்துக்கொண்டாலும், அவ்வத் துறைகளில் நிபுணத்துவம் பெற்றவர்களே தலைமை வகிப்பதைக் கண்டேன்.

உதாரணமாக—மாஸ்கோவிலுள்ள உலசப் புகழ் பெற்ற ஸ்கிலிபோகோவல்கி ஞாபகார்த்த ஸ்பத்துச் சேவை ஆஸ்பத்திரிக்கு நான் சென்றேன். மாண்டவர்களின் இரத்தத்தை உயிருள்ளோருக்கு மாற்றுப் பிரயோகம் செய்யும் முறையினை உலகிற்கு முதன் முதலில் அறிமுகங் செய்து வைத்த மருத்துவ நிலையம் தான் இது.

சோவியத் நாட்டினதும் உலகினதும் தலைசிறந்த அறுவைச் சிகிச்சை நிபுணர்களில் ஒருவரான டாக்டர் போற்ஸ் பெட்ரோவல்கிசி காலை வேளைகளில் இங்கு அறுவைச் சிகிச்சை செய்கின்றார்.

டாக்டர் போறில் பெட்ரோவ்ஸ்கி யார் தேரியுமா? இவர்தான் சோவீயத் யூனியனின் சுகாதார அமைச்சர். இவற்றையெல்லாம் பார்த்தபோது—

எனது சிந்தனைப் பறவை, உலகின் மிக வேகமான சோவீயத் விமானங்களோடு போட்டி போட்டுக்கொண்டு எனது தாயகத்தை நோக்கிப் பறந்தது.

இவ்வொரு துறைக்கும் அவ்வத் துறைகளில் நிபுணத்துவம் பெற்ற ஒருவர் தலைமை வகிக்கும் அந்த நல்ல முறை எமது தாயகத்தில் எம் ஆயுட்காலத்தில் வருமா? வரவைக்க முடியுமா? இக்கேள்வி என் மனதில் எதிரொலித்தவாறே ஆங்காபாத் கண்ணுடித் தொழிற்சாலையைச் சுற்றிப் பார்த்தேன்.

ஸ்ரீ போறிலோவ்ச்சுடன் அத்தொழிற்சாலையின் தொழிற் சங்கத் தலைவர்களும் எமக்குத் தொழிற்சாலையைச் சுற்றிக் காட்ட வந்தனர். அவர்களையும் வருமாறு போறிலோவிச் அமைப்பு அனுப்பியிருந்தார்.

‘நல்ல நாளில்தான் வந்திருக்கிறீர்கள். இன்று (1975, அக்டோபர் 16), இத்தொழிற்சாலையின் வரலாற்றில் சிவப்பு எழுத்துக்களால் பொறிக்கப்பட வேண்டிய ஒரு முக்கிய நாள்,’ என்றார் தொழிற்சங்கத் தலைவர் ஒருவர்.

‘அப்படி என்ன விசேஷம்?’ என்று கேட்டேன்.

‘இந்தத் தொழிற்சாலைக்கான ஐந்து வருடத் திட்ட இலக்கு 2,70,00,000 ரூபா பெறுமதியான கண்ணுடிப் பொருட்கள் தயாரிப்பதாகும். ஐந்து வருடங்கள் முடிவதற்கு இன்னும் இரண்டரை மாதங்கள் இருந்தபோதிலும், குறிப்பிட்ட இலக்கு, இன்றே எட்டப்பட்டுவிட்டதையிட்டு இங்குள்ள தொழிலாளர்கள் அனைவரும் பெருமகிழ்ச்சி அடைந்திருக்கின்றனர்,’ என்றார்.

தொழிற்சங்கத் தலைவர் கூறிய இச்செய்தியும், அவர் பெருமையுடனும் உற்சாகத்துடனும் அதைச் சூறிய பாங்கும் பெரிய உண்மைகள் இரண்டை எனக்கு உணர்த்தி நின்றன.

முதலாவது உண்மை, ஒரு சோஷலிஸ் சமுதாயத்தின் திட்டாரிட்ட பொருளாதார முறை. நாடெங்கும் கண்ணுடிஉற்பத்திக்கென ஓர் இலக்கு ஐந்தாண்டுத்திட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டால், இந்த இலக்கு முதலில் குடியரசிலும் உள்ள கண்ணுடித் தொழிற்சாலை வாரியாகவும் பிரிக்கப்படுகிறது. இதிலிருந்து ஐந்தாண்டுத்திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு இவ்வொரு தொழிற்சாலையினதும் பங்களிப்பு நிர்ணயிக்கப்படுகிறது.

இவ்வொரு தொழிற்சாலைக்கும் உரிய ஐந்துவருட உற்பத்தி இலக்கு, மேறும், வருடாந்த இலக்குகளாகவும், மாதாந்த இலக்குகளாகவும் கூட வகுக்கப்படுகிறது.

இவ்வாறு அடியிலிருந்து முடிவரை எல்லாமே சிறப்பாகத் திட்டமிடப்பட்டு நடைபெறுகிறது. ஐந்தாண்டு திட்ட இலக்குகளை வகுப்பதில் தொழிற்சாலைகளில் உள்ள தொழிற் சங்கங்களும் கூடப் பெரும்பங்கு வகிக்கின்றன. ஐந்தாண்டுத்திட்டங்கள் கோபுரங்களில் கொலுவிருக்கும் உயர்மட்டக் கோமான்களால், தமது வாழ்நாள். ஒரு தொழிற்சாலையின் உட்புறத்தைக் கண்டறியாத பிறவிகளால், கணமுடித் தனமாக, யதார்த்தத்திற்குப் புறம்பான முறையில் நிறுவப்படும் வழக்கம் சோவியத்தில் இல்லை இல்லை.

ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை செயல் ரீதியில் அமுல் நடத்துகின்ற தொழிலாளர் மட்டத்திலிருந்தே திட்ட இலக்குகள் பற்றிய ஆலோசனைகள் ஆரம்பமாகின்றன. இவ்வாறு திட்டமிடல் அடிமட்டத்திலிருந்து ஆரம்பமாகி, உயர்மட்டத்திட்டமிடல் அடிமட்டத்திலிருந்து ஆரம்பமாகி, உயர்மட்டத்தொருளாதாரவியலாளர்களிடம் செல்கிறது. இதனால் இத்தொழிலாளர்களிடம் போன்றன என்ற பேச்திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படாமல் போன்றன என்ற பேச்திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படுகின்றன.

இதற்கு நேர்மாருக ஒரு முதலாளித்துவ சமூக அமைப்பில் முழு நாட்டினதும் உற்பத்தி சீராகத் திட்டமிடப்பட முடியாது. சில பொருட்கள் மேலதிகமாக உற்பத்தியாகிச் சந்தையில் குவிந்து கிடப்பதும், சில பொருட்கள் தேவைக்குக் குறைவாக உற்பத்தியாகி அருகி இருப்பதும் ஒரு முதலாளித்துவ பொருளாதார அமைப்பில் நாளாந்து நிகழ்ச்சிகள். தொழிற்சாலை முதலாளிகள் நாட்டுக்காகவா திட்டமிடுகிறார்களா? தமது சொந்த வருவாயை, நாடடைச் சீர்குலைத்தாவது பெருக்கவல்லவா திட்டமிடுகின்றனர்!

ஆங்காபாத் கண்ணுடித் தொழிற்சாலைத் தொழிற்சங்கத் தலைவரின் பேச்சிலிருந்து நான் உணர்ந்த இரண்டாவது பெரிய உண்மை, இலக்குகள் நிறைவேறுப் போது தொழிலாளர் அடையும் மகிழ்ச்சியின் காரணங்கள் பற்றியது.

தமது உழைப்பின் பலாபலன்களை, அறுவடைகளைச் சரண்டி எடுத்துச் செல்ல அங்கே ஒரு முதலாளி இல்லை என்று அத்தொழிலாளர்கள் அலிவார்கள். இலக்குகள் நிறைவேற்றப்பட்டால், உற்பத்தி பெருகினால், அதன் வணை வாகத் தமது நாடுமுழுவதுமே சுப்ரிசமமடையும், தமது நாட்டு மக்கள் அனைவரதும் வாழ்க்கைத் தரம் உயரும் என்பதை அவர்கள் அறிவார்கள். அது மட்டுமல்ல, தாம்

எவ்வளவுக் கெவ்வளவு கடுமையாக உழைக்கிறார்களோ, அவ்வளவுக் கவ்வளவு தமது மாதாந்த ஊதியமும் அது கரிக்கும் என்பதையும் அவர்கள் அறிவார்கள்.

உழைப்பிற்கேற்றப் பண்டியம் வழங்கப்படுவது எப்படி என்று எமக்கு விளக்குமாறு தொழிற் சங்கத் தலைவர்களைக் கேட்டேன். அவர்கள் கூறிய பதிலிலிருந்து உண்டியம் வழங்குவது தற்கு உண்டத்தான் ஒரு நடைமுறை வழக்கிலிருப்பதை உணர்ந்துகொண்டேன்.

ஆஷ்காபாத் கண்ணுடித் தொழிற்சாலையில் 1,300 தொழி வாளர்கள் கடுமையாற்றுகிறார்கள். இவர்கள் ஸரிபாதிப் பேர் பெண்கள்.

இவர்கள் 10 முதல் 20 பேரரக் கொண்ட குழுக்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளனர். ‘‘பிரிகேட்ஸ்’’ என்று ஆங்கிலத்தில் இக்குழுக்கள் அழைக்கப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு குழுவைச் சேர்ந்தவர்களும் ஒரு தொகுதியில் உழைப்பார்கள். இக் குழுவில் உள்ளவர்கள் ஒவ்வொருவரதும் தொழிலின் தரத் திற்கேற்ப அவரவரது அடிப்படை மாதச் சம்பளம் நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது. இதை நிர்ணயிப்பதில் தொழிற் சங்கத்துக்கும் பங்கு உண்டு.

ஒரு தொழிலாளிக்கு மாதந்தோறும் வழங்கப்படும் ஆகக் குறைந்த வேதனம், அவனது அடிப்படைச் சம்பளமாகும். எக்காரண்த்தைக் கொண்டும் அடிப்படைச் சம்பளத்தைக் குறைக்க முடியாது.

ஒரு தொழிற்சாலைக்கு மாதாந்த உற்பத்தி இலக்குகள் உள்ளன என்று முன்னர் கூறினேன். அத்தொழிற்சாலையில் உள்ள தொழிலாளர் குழுக்களிடையே இந்த இலக்கு சமமா கப் பிரிக்கப்படுகிறது. எனவே ஒவ்வொரு குழுவுக்கும் ஓர் உற்பத்தி இலக்கு உண்டு.

எந்தெந்தக் குழுக்கள் தமது உற்பத்தி இலக்கை மிஞ்சிவிட்டன என்பது மாதந்தோறும் கணிக்கப்பட்டு, அந்தந்தக் குழுக்களுக்கு மேலதிக்கக் கூலி அனுமதிக்கப்படுகிறது. இந்த மேலதிக்கக் கூலி அக்குழுவின் தொழிலாளர் அண்வருக்கும் அவர்களது அடிப்படைச் சம்பள விகிதாசாரப்படி பிரித்து வழங்கப்படுகிறது.

எனவே உழைக்கும் அளவிற்கும், உழைப்பின் தரத்திற்கும் ஏற்ப சம்பளம் வழங்கப்படுகிறது.

ஆஷ்காபாத் கண்ணுடித் தொழிற்சாலையில் உள்ள தொழி வாளர்களின் சராசரி மாதவருமானம் 1,890 ரூபாவாகும். ஆகக் குறைந்த சம்பளம் 840 ரூபாவாகும். மீகவும் கடு

மையாக உழைத்து மாதமொன்றுக்கு 4,000 ரூபா உழைக்கும் தொழிலாளிகளும் உள்ளனர்.

தொழிற்சாலைகள் பொதுவுடைமை ஆக்கப்பட்டால், கடுமையாக உழைப்பவனுக்கும், கடுமையாக உழைக்காதவனுக்கும் கிடைப்பது ஒரே வேதனம்தான். இது கடுமையாக உழைக்க வேண்டும் என்ற தூண்டுவிசையை அகற்றிவிடுகிறது என்பது முதலாளித்துவவாதிகளின் பிரசாரம்.

இது எவ்வளவு பெரிய பொய்ப்பிரசாரம் என்பதை ஆங்காபாத் கண்ணுடித் தொழிற்சாலை ஊழியர்களின் சம்பள நிர்ணய முறை நிரூபித்து நின்றது.

எனது சோவியத் விஜயத்தின் போது, நான் பார்வையிட்ட தொழிற்சாலைகளுள் குறிப்பிடத்தக்க இல்லை தொழிற்சாலை, மால்கோவின் சுற்றுடலில் உள்ள ஒரு டயர்த் தொழிற்சாலையாகும்.

இலங்கையில் களனியில் நிறுவப்பட்டுள்ள டயர்த் தொழிற்சாலை, சோவியத் தொழிற்சாலையில் குறிப்பற்ற பொருளாதார உதவிகளில் ஒன்றாகும் என்பதை அறியாதார் இலர். களனியில் சோவியத் யூனியன் எமக்குக் கட்டித் தந்த டயர்த் தொழிற்சாலை, மால்கோவில் நாம் விஜயம் செய்த தொழிற்சாலையின் ஒரு நகல் அமைப்புத்தான்.

மேலும், களனித் தொழிற்சாலையில் கடுமையாற்றும் ஈழத்து நிபுணர்கள், பொறியியலாளர்கள், தொழில் நுட்ப வியலாளர்கள் யாவரும் நாம் மால்கோவில் விஜயம் செய்த தொழிற்சாலையில் பயிற்றப்படவர்களே.

பசித்திருக்கும் ஒருவனுக்கு ஒரு மீனைக் கொடுப்பதை விட மீன் பிடிக்கும் முறையைக் கற்றுக் கொடுப்பதே உயர்ந்த உதவி என்பது ஒரு சினப் பழமொழி. அதைப்போலூடு இலங்கைக்கும் அதனை ஒத்த வளர்முக நாடுகளுக்கும் சோவியத் யூனியன் அளிக்கும் தன்னாலங் கருதாத அந்தரங்க சுத்தியான இது போன்ற உதவிகள், அந்நாடுகள் தமது உற்பத்தியைப் பொருக்கி, பொருளாதார சுதந்திரத்தை அடைந்து அதன் மூலம் தமது அரசியல் சுதந்திரத்தையும் சுயாதிபத்தி யத்தையும் இறைமையையும் மேலும் உறுதிப்படுத்திக் கொள்ள வழி வகுக்கிறது.

‘‘முன்றுவது உலகம்’’ என்றும், ‘‘அணி சேரா நாடுகள்’’ என்றும் உலகில் இன்று 82 நாடுகளையும், மனித இனத்தில் சரி பாதிக்கு மேற்பட்டோரை குறித்து நிற்கும் இயக்கம் அதனது இன்றைய உயரிய, மதிப்பார்ந்த நிலையை எய்தியதற்கே சோவியத் யூனியனின் தலையை விடான் உலக சோஷலிஸ்க் குடும்பமே காரணம்.

இயற்கை வளம் பொருந்தியிருந்தும், ஏகாதிபத்தியத்தின் தும் கலோனியலிலும் — நவகலோனியலிலுத்தினதும் சூறையாடலுக்குள்ளாகி, வறுமையில் துஞ்சி, இன்று விடுதலைப் பெற்று நிமிஸ்ந்து நிற்பன இவற்றில் பல நாடுகள். இந்நாடுகள் தமது அரசியல் விடுதலையைப் பெறுவதற்கும், மேற்கொண்டு ஏகாதிபத்தியத்தினதும், நவ கலோனியலிலுத்தினதும் சுரண்டல்களுக்கு ஆளாகாமலிருப்பதற்கும், பொருளாதார விருத்தியடைவதற்கும் உற்ற நண்பனைய் விளங்கி வருவது சோவியத் யூனியனின் தலைமையிலான சோவிலிஸக் குடும்பம்.

இதனால் தான், உலகின் அணிசேரா நாடுகளின் இயக்கம் எகாதிபத்திய எதிர்ப்பு, நவகலோனியலில் எதிர்ப்புக் கொள்கைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டது.

மனித இனத்தின் மேம்பாட்டிற்குச் சோவியத்யன்யன் ஆற்றிவரும் உயர்ந்த நன்மைகள் பற்றிய இனிய நினைவுகள் என் உள்ளத்தில் நர்த்தனமாட, மாஸ்கோ டயர்த் தொழிற் சாலையை நான் சுற்றிப் பார்த்தேன். பொறியியல் நிபுணரான அதன் அதிபர் எமக்குத் தொழிற்சாலையைச் சுற்றிக் காட்டினார்.

தொழிற்சாலையினுள் புகுந்த போது—

என் மனதில் சுருக்கென்று எழுந்த கேள்வி — இன்று ஆலை விடுமுறை நாளா என்பதே.

உயர்ந்த அந்தக் கட்டடத்தினுள் எங்கு பார்த்தாலும் பாரிய இயந்திர சாதனங்கள்; தொழிற்படும் பொருள்களைக் கொண்டு செல்கின்ற இரும்புச் சங்கிலி வார்கள் (கொள்வேயர் பெல்ட்ஸ்); பல்வேறு உற்பத்திக் கட்டங்களிலுள்ள டயர்கள்.

மனித அரவத்தைக் காணேம்.

தொழிலாளர்கள் எங்கே?

இயந்திர அறையினுள் இன்னும் சற்றுத்தாரம் சென்று இயந்திரங்களுக்கிடையே புகுந்து வெளிவந்தோம்.

இப்போது சில தொழிலாளிகளைக் காணக்கூடியதாக இருந்தது. ஆங்காங்கே உள்ள மின்விசைப் பலகைகளுக்கு முன்னால் அமர்ந்து, “சுவிட்சு”களை அழுத்திக்கொண்டிருந்தனர் அவர்கள். இயந்திரங்கள் தாமாக இயங்கி, மனிதர் பலர் கூடிச் செய்யவேண்டிய வேலைகளை எல்லாம் இலாவகமாகவும் சாதுரியமாகவும் தாமே சாதித்துக் கொண்டிருந்தன.

பளிச்சென்று என் மனதில் எல்லாமே புரிந்துவிட்டன. தொழிற்சாலையில் தொழிலாளர் குறைவாக இருந்தமைக்கு வளக்கம் கிடைத்து விட்டது.

ஆம், அது பெருமளவுக்குத் தன்னியக்கத்தால் இயக்கப்படும் தொழிற்சாலை!

1970ல் ஈழத்துத் தமிழ்ப் பத்திரிகை ஒன்றில் நான் எழுதிய ஒரு கட்டுரையின் சில வாசகங்கள் என் உள்ளத் திரையில் மின்னி மின்னி மறைந்தன—

“‘சுமார் இரண்டரை இலட்சம் மல்களுக்கு தப்பால் உள்ள அம்புவிக்கு மனிதரற்ற ஒரு விண்கலத்தைச் சோவியத் தாடு அனுப்பி, அம்புவி மண்ணைத் தாங்கவே தருவுக்கும், அம்புவித் தரரையில் ஒரு கார் வண்டியை இறக்கி, பூமியிலிருந்து நினைத்த மாத்திரத்தே விசைகளை முடுக்கி, காரை ஒட வைத்து, விஞ்ஞான ஆராய்ச்சி செய்தித்து, ஆய்வு முடிவுகளைப் பூமிக்குத் தருவுக்கவும் உதவிய தன் நியக்கம் (AUTOMATION) சோவியத் தொழிற்சாலைகள் வியக்கத்தக்க, புரட்சிகரமான, இயந்திர சாதனங்களில் வியக்கத்தக்க, இலாபகரமான மாறுதல்களை ஏற்படுத்தத்தான் போகிறது..’’

என் உதடுகள் குவிகின்றன. என்னையறியாமலே அவர்களை ஒவிய எழுப்புகின்றன.

என் புருவங்கள் உயருகின்றன. கண்கள் அகலத் திறக்கின்றன.

“‘தன்னியக்கத்தால் இயங்கும் தொழிற்சாலை! ’’ எய்ப் புனர்ச்சியை மறைக்க என்குரல் நாண்களால் முடியல்லை.

“‘யேஸ், யேஸ், ’’என்று மிகவும் உற்சாகத்துடன் கூறுகின்றார் தொழிற்சாலை அதிபர். “‘உலகிலேயே மிக அதிக மான தன்னியக்கசெயற்பாடுகளைக் கொண்ட டயர்த் தொழிற்சாலை இதுதான். இதன் சாதனங்களை நாமே புனைவரைவு செய்தோம்.’’

அந்தத் தொழிற்சாலையின் மிகச் சிறப்பு அம்சத்தை அவர்களும் நாடுகவே கண்டு பிடித்துவிட்டேன் என்று அவர்களுக்குப் பெருமகிழ்ச்சி.

எனது 1970—கட்டுரையின் வாசகங்களை அவருக்குக் கூறுகிறேன்.

“‘அப்படியா?’’ என்று அவர் பதில் கூறிய தொனி அவரது மகிழ்ச்சி இரட்டிப்பாகியதைக் காட்டி நின்றது.

ஒரு கம்யூனிஸ சமுதாயத்தில், உற்பத்தித் துறையானது முழுக்க முழுக்க இயந்திரமயமாக்கப்பட்டு, தன்னியக்கத் தால் இயங்குவதாக இருக்கும். இத்தகைய ஒரு தொழிற்

சாலையில் சகல தொழில்நுட்பச் செயற்பாடுகளும் தொழி ஸாளியின் நேரடிப் பங்குபற்றல் இன்றியே நடைபெறும். தொழிலாளியின் பங்கு, தன்னியக்க இயந்திரங்களின் தொழிற்பாட்டை மேற்பார்வை செய்தலும், அவற்றைத் தேவைக்கேற்ப சரி செய்து கொள்ளலும், திட்டத்தை, அமைத்தலும் ஆகும்.

இது உற்பத்தித் துறையில் தொழில் ஆற்றல் திறனைப் பெருக்கி, அத்துறை வளர வழி வகுக்கிறது.

ஒரு சோஷலில் சமூக அமைப்பில் இத்தகைய தன்னியக்கத் தொழிற் சாலைகள் சிலவாகவே இருக்கின்றன. மாஸ் கோலில் நாம் கண்ட டயர்த் தொழிற்சாலை இவற்றில் ஒன்று.

இரு சோஷலில் சமூகதாயம் கம்யூனிஸ் சமூகதாயமாக மாறும் போது, தொழில் உற்பத்தித் துறையின் சகல அம் சங்களும் பூரணமாக இயந்திரமயமாக்கப்பட்டுத் தன்னியக்க மாக்கப்படும். இயற்றகையைப் பெருமளவில் வெற்றி கொண்டு, இயற்றகையின் மூலங்களை, இடையெருது வளரும் பரிமாணங்களுக்குக் கட்டுப்படுத்திப் பயன்படுத்துவதற்கு, முழுநிறைவான விஞ்ஞானம்—தொழில் நுட்பத்தில் கம்யூனிஸ்மதங்கியுள்ளது. இக் கட்டத்தில் திட்டமிடல் மக்க மிக உயரிய மட்டங்களில் நடைபெறும். இதன் வணைவாக, பொருள் முதல்வாதச் செலவங்களும், இயற்றகை மூலவளங்களும், மனித அறிவுசார்ந்த, மிகவும் பிரயோசனமான வழிகளில் பயன்படுத்தப்படும். இவையாவும் சேர்ந்து, கம்யூனிஸ் உற்பத்தியின் இலக்கை— அதாவது, சமூகத்தில் ஒவ்வொரு மனிதனதும் இடையெருது வளரும் தேவைகளுக்கும், அக்கறைகளுக்கும், சுவைகளுக்கும் ஏற்ப, அவனுக்குப் பொருள்முதல் வாத கலாசார நலன்களை வழங்கும் இலக்கை அடைய வழி வகுக்கும்.

சோவியத்தில் இன்று நிலவுவது முதிர்ச்சியற்ற ஒரு சோஷலில் சமூகதாயம். இந்தச் சமூகதாயம் உலகின முதலாவது கம்யூனிஸ் சமூகதாயமாக மாறுவதற்கு இன்று தயாராகி விட்டது. இதை இந்த டயர்த் தொழிற்சாலை போன்ற பல அம்சங்கள் சோவியத் விழயத்தின் போது எனக்கு உணர்த்தி நின்றன.

இன்று சோவியத் யூனியனின் மொத்த தொழில்துறை உற்பத்தி ஐரோப்பாவில் முதலிடத்தையும், உலகில் இரண்டாவது இடத்தையும் பிடிக்கிறது. உலகின் சனத்தொகையில் 7 சதவீதத்தைக் கொண்ட சோவியத் நாடு உலக,

தொழில்துறை உற்பத்தியில் ஏற்ததாழ் 20 சதவீதத்தை உற்பத்தி செய்கிறது.

1913ம் ஆண்டில், ஜார்கால் ரஷ்யாவின் தொழில்துறை உற்பத்தி, உலக தொழில்துறை உற்பத்தியில் 4 சதவீதமாக இருந்தது. அக்டோபர் புரட்சியின் வணைவாக மாபெரும் தொழில்துறை மயமாக்கல் சோவியத் நாடெங்கும் ஆரம்ப மாயிற்று. அதிலும் குறிப்பாக, ஒரு சோஷலில் சமூகதாயத் தின் முதுகேலும்பான கனரக தொழில்துறை பெருவளர்ச்சி அடையத் தொடங்கியது.

“சோஷலில் உருவாகக் கூடிய ஒரே ஒரு பொருள் முதல் வாதத் தளம், விவசாயத்தை மறுசீரமாக்கக்கூடிய பாரியரீதியிலான இயந்திரத் தொழில்துறை உற்பத்தி தான்,” என்பது மாமேதை லெனினின் கருத்தாகும்.

இதற்கணமய, சோவியத் தாடு இன்று அறுபதாண் கூட்கும் குறைவான காலத்திலேயே எல்லம் மக்க, தொழில்துறையில் வளர்ச்சியடைந்த ஓர் டிராசாகப் பரிணமத்துவ ட்டது. இக் காலக்ட்டத்தின் போது, ஏற்ததாழ் 20 ஆண்டுகள் யுத்தங்களிலும் யுத்தத்தினால் நாசமடைந்த பொருளாதாரத் தைப் புனரையப்படிலும் செலவிடப்பட்டன. உலக வரலாற்றின் மிக கொருமான இரண்டாவது உலக மகா யுத்தத்தில் மிக அதிகமான சேதமடைந்தது சோவியத் நாடே. இரண்டு கோடிக்கு மேற்பட்ட குடிமக்களையும், தேசிய செலவுத்தில் மூன்றிலொரு பங்கையும் இழந்தது சோவியத் தாடு.

இதஞ்கு நேர்மாருக, அமெரிக்கா 200 ஆண்டு காலமாகத் தங்குதடையேதும் இன்றி வளர்ச்சி அடைந்துள்ளது. கடந்த 200 ஆண்டு காலமாக வட அமெரிக்க மன்னில் எந்த வோர் எதிரிப் படைவீரரும் காலடி வைத்ததேயில்லை.

அப்படியிருந்தும் முதலாளித்துவ அமெரிக்காவன் 200 ஆண்டு காலத் தொழில்துறை வளர்ச்சியை, 40 ஆண்டு காலத்திலேயே எட்டிப்பிடித்து, அதனை மிகுஞ்சிவிடும் அளவிற்கு சோஷலில் சோவியத் தாடு இன்று வந்தவிட்டது.

தேனிரும்பு, இரும்பு, உருக்கு, பெற்றேஞ்சியம், என் ஜெய், இரசாயன உரங்கள், நிலச்சரி, சிமெந்து, டிராச்டர்கள், இசல்—மின் ரயில் வண்டிகள், பருத்தி, கம்பளி, சணல்,

மங்கனில்—குரோமியம் தாதுக்கள் போன்ற உற்பத்திப் பொருள்களில் உலகில் முதலிடத்தை இன்று சோவியத் யூனியன் வகிக்கிறது.

1970 இறுதிவரையிலான சோவியத் யூனியனின் பொருளாதார வளர்ச்சி வீதத்தை உலக முதலாளித்துவ நாடுகளுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்ப்போம். தமது தேசிய வருவாயை இரு மடங்காக்குவதற்கு அமெரிக்காவுக்கு 20 ஆண்டுகளும், பிரிட்டனுக்கு 30 ஆண்டுகளும், மேற்கு ஜெர்மனிக்கு 15 ஆண்டுகளும் பிடித்தன. ஆனால் சோவியத் யூனியனுக்கு 10 ஆண்டுகள் மட்டுமே எடுத்தது.

தமது தொழில்துறை உற்பத்தியை இரட்டி ப்பாக்குவதற்கு அமெரிக்காவுக்கு 18 ஆண்டுகளும், பிரிட்டனுக்கு 22 ஆண்டுகளும், மேற்கு ஜெர்மனிக்கு 11 ஆண்டுகளும், சோவியத் யூனியனுக்கு 8 ½ ஆண்டுகளும் பிடித்தன.

1971 — 75 காலகட்டத்தை எடுத்துப்பார்த்தால் கூட, சோவியத்தின் தொழில் துறை உற்பத்தி ஆண்டுதொறும் சராசரி 7.4 வீதம் உயர்ந்துள்ள அதே வேளையில், அமெரிக்காவின் தொழில் துறை உற்பத்தி சராசரி 1.2 வீதம் மட்டுமே உயர்ந்துள்ளது.

இவை முன்பே எனக்குத் தெரிந்த தகவல்களாயினும், சோவியத் தொழிற்சாலைகளையும் அவற்றின் இயக்கத்தையும் நேரில் கண்டபோது, இவை புதிய பரிமாணம் பெற்று நிற்பது போல் உணர்ந்தேன்.

மாஸ்கோ டயர்த் தொழிற்சாலை இன்று களனியில் உள்ள தொழிற்சாலையை விடப் பல்வேறு வழிகளில் வளர்ந்து விட்டது. அத் தொழிற்சாலையில் தன்னியக்க அமைப்புக்கள் நிறுவப்பட்டது, எமது களனித் தொழிற்சாலை நிறுவப்பட்டதன் பின்னரேயாகும்.

“எமது தொழிற்சாலையின் புதிய தன்னியக்க உத்திசனை உங்கள் நாட்டில் நிறுவ எமது நாடு தயாராய்னாலோ. இலங்கையிலுள்ள டயர்த் தொழிற்சாலையின் இரண்டாவது கட்டத்தை நிறுவுவதற்கு உங்கள் நாடு பச்சை விளக்குக் காட்டும் போது, நாம் அதனைக் கட்டித் தரத் தயாராய் உள்ளோம்,” என்றார் டயர்த் தொழிற்சாலையின் அதிபர்.

சோவியத் தொழிற்சாலைகளில் நான் அவதானித்த இன் நெரு முக்கிய அம்சம், உற்பத்தி பற்றிய சகல தகவல்களும், கணக்குகளும், புள்ளி விவரங்களும் கொட்டிகளிலும் ‘‘எப்பகல்லை எழுதும்’’ இல்லை. அவற்றை எழுதி வைக்க இலகிதர்களும் இல்லை. அதற்குப் பதிலாக, இத் தகவல்கள் யாவும் எண்ணற்ற கம்பியூட்டர்களின் மூலைகளில் சேகரித்து வைக்கப் பட்டுள்ளன. இது தொழிற்சாலை நிர்வாகத்தின் சிறப்பை மேலும் உயர்த்துகிறது.

இவற்றை எல்லாம் பார்த்தபோது. என் மனதில் எழுந்த எண்ணம் —

அடுத்த பதினெந்து ஆண்டுகளுள் சோவியத் தொட்டின் தொழில்துறை உற்பத்தி மேலும் பன்மடங்கு பல்கிப்பெருகி, உலகின் சகல முதலாளித்துவ நாடுகளையும் மின்சிக்கொண்டு, இனியொருகாலும் நெருங்க முடியாத தொலைக்குப் போய் வரும் என்பதே.

சம உரிமை கண்டு பொலிவுற்ற பெண்மை

சுமார் 60 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் நடந்த சம்பவம் இது—

துருக்மேனியக் கிராமமான பெஸ்மேனில் 20 வயதுப் பெண்ணேருத்தி படுகொலை செய்யப்பட்டாள். அவளும் பெயர் தூர்ஸான்.

அவள் இழைத்த குற்றம் என்ன தெரியுமா?

பல பெண்களுக்குக் கணவனுயிருந்த ஒரு முரடனுக்கு மலைவியாக அவள் விற்கப்பட்டிருந்தாள். அவள் இஷ்டத்திற்கு விரோதமான செயல் அது. அன்றைய துருக்மேனியாவில் நிலவிய இக் கொடிய நிலப் பிரபுத்துவ சம்பிரதாயத்தை எதிர்க்க அவள் துணிந்தாள். அவளும் குருக்கொலைக்கு இதுதான் காரணம்.

அக்டோபர் சோஷலிஸப் புரட்சிக்கு முன்பு, ஒரு துருக்மேனியப் பெண்ணுக்குத் தான் பிறந்த நாள் முதல் இறக்கும் நாள் வரை எதுவிதமான உரிமையும் இருக்கவில்லை. பெண்ணேருத்தியைப் பெற்றெடுத்தல் பெரியதொரு தூர்ப்பாக்கியமாகக் கருதப்பட்டது. பெண் மகவொன்றைப் பெற்றெடுத்த ஒரு தாய் தனது கணவனும் உறவினர் களதும் முகத்தை ஏற்றெடுத்துப் பார்க்கவே அஞ்சவாள்—அவவளவு குற்றவணர்ச்சி! பெற்றேர்கள் தமக்குப் பிறக்கும் பெண் குழந்தைகளை அவமதிக்கும் வகையிலான பெயர்களையே அவர்களுக்குச் சூட்டுவார்கள்.

சிறு வயதிலிருந்தே பெண் பிள்ளைகளை வீட்டு வேலைக்காரி களைக்க கணித்து, கடுமையான, கீழ்த்தரமான வேலைகளையெல்லாம் அவர்களுக்குக் கொடுப்பார்கள். அவளுக்கு 12 அல்லது 13 வயது எட்டியதும், கனமான — கூம்புவடிவான ஒரு விதத் தலை அங்கி அவளுக்கு அணிவிக்கப்படும். அவளும் முகத்தையும் வாயையும் கண்களுக்குக் கிழே துணிகொண்டு முடிக் கட்டுவார்கள். “யஞ்சாக்” எனப்படும் இந்த அடிமச்சின்ன அங்கியின் அர்த்தம், “வாயடைக்கும் போர்வை” என்பதாகும்.

இந்த இலட்சணங்களோடு அவளைக் கேட்காமலே அவளும் வருங்காலக் கணவனுக்கு அவளை வீற்றும்வீரவார்கள்.

இன்று இது பழைய கதையாகிவிட்டது. துருக்மேனியாவின் வரலாற்று ஏடுகளில் மட்டுமே காணக்கூடிய அம்சமாகிவிட்டது.



இவள் ஒரு துருக்மேனிய யுவதி. முழுமதியை ஒத்த இம் முகத்தைத் தானும் வெளியே காட்ட புரட்சிக்கு முந்திய துருக்மேனியாவின் பெண்ணாடி மைச் சமுதாயத்தில் இடம் இருக்கவில்லை.

மாமேதை வெனினின் தலைமையில் நடைபெற்ற அக்டோபர் சோஷலிஸப் புரட்சியும், அதையடுத்துப் பதவியேற்ற சோவியத் கம்யூனிஸ ஆட்சியும் துருக்மேனியப் பெண்களின் அடின்மத்தனையை உடைத்தெற்றந்தவிட்டன; மாதர் தம்மை இழிவு செய்யும் மட்டமையைக் கொளுத்திவிட்டன; ஆண்களோடு பெண்களும் சரி ந்கர் சமானமாக காழும் நிலையைக் கொண்டு வந்து விட்டன.

இதுவே இன்றைய கதை; புதிய நிலை.

பழைய கதையையும், புதிய கதையையும் பிரதிபலித்து நிற்கும் ஒரு பெண்மனியைத் துருக்மேனியத் தலைநகரான ஆஷ்காபாத்தில் நான் கண்டேன்.

அவர்தான் — சச்வி தூர்ஸானேவா, பருகோலீ செய் யப்பட்ட தூர்ஸானின் மகள்.

சோவியத் கம்யூனிஸ் அரசின் முயற்சியால் இவர் படித் துப்பட்டம் பெற்று ஒரு மருத்துவ நிபுணராக வர முடிந்தது. ஆங்காபாத் மருத்துவக் கல்லூரியின் முகவராக (RECTOR) இவர் நியமிக்கப்பட்டார். துருக்மேனிய சோவியத் சோஷ லில்க் குடியரசின் “சபர்ம் சோவியத்” (பாராஞ்மன்றம்) உறுப்பினராகவும் இவர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்.

சச்வி தூர்ஸானேவா முகவராக விளங்கும் ஆங்காபாத் மருத்துவக் கல்லூரிக்கு நாம் விஜயம் மேற்கொண்டோம். 3,000 மருத்துவ மாணவர்கள் கல்வி பயிலும் இந்தக் கல்லூரியிலிருந்து ஆண்டு தோறும் 475 பேர் டாக்டர்களாகப் பட்டம் பெற்று வெளியேறுகிறார்கள். இந்தக் கல்லூரியில் உள்ள 315 விரிவுரையாளர்களில் 170 பேர் எமது நாட்டுக் “கலாநிதி” பட்டத்திற்கு நிகரான பட்டம் பெற்றவர்கள்; 24 பேர் எமது நாட்டுப் “பேராசிரியர்”, “இஜெப் பேராசிரியர்” அந்தஸ்தில் உள்ளவர்கள்.

இந்த மருத்துவக் கல்லூரி சர்வதேசத் தராதரம் உடையது என்பதை அதன் பல்வேறு பிரிவுகளைச்சுற்றிப் பார்த்த போதும், சில விரிவுரைகளில் பிரசன்னமாயிருந்தபோதும் எனக்கு விளங்கியது.

ஆனால், ஆங்காபாத் மருத்துவக் கல்லூரி என்றவுடனேயே என் நினைவிற்கு உடனடியாக வருவது சோவியத் பெண்மையின் அக்டோபர் புரட்சிக்கு முந்திய அந்தஸ்தையும், அதற்குப் பின்திய அந்தஸ்தையும் பிரதிபலித்து நிற்கும் அதன் முகவர் சக்வி தூர்ஸானேவாவின் வாழ்க்கை வரலாறு ஆகும்.

துருக்மேனியப் பெண்களைப் பற்றி எழுதும்போது, துருக்மேனியக் கம்பளத் தொழிற்சாலைகளைப் பற்றிக் குறிப்பிடாமல் இருக்கமுடியாது. அவ்வளவு தாரம் நெருக்கமாய் உள்ள எது இரண்டுக்குமிடையே உள்ள தொடர்பு.

ஆங்காபாத்திலுள்ள கம்பளத் தொழிற்சாலைகளிலும் துருக்மேனியத் தேசிய அரும் பொருட்சாலையிலும் துருக்மேனியக் கம்பளங்கள் பலவற்றை நாம் கண்டோம். அவற்றில் தான் எத்தனை எத்தனை வண்ணங்கள், புனைவரைவுகள், அளவுகள்.

அரும்பொருட்சாலையின் அதிபர் அங்குள்ள கம்பளங்களை எமக்குக் காட்டியபோது, உலகப் புகழ்பெற்ற யாத்திரீகர் மார்க்கோ போலோவின் கருத்துக்கள் சிலவற்றைப் பெருமையுடன் எமது கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தார். துருக்மேனியக் கம்பளங்களே உலகின் மிகச் சிறந்த கம்பளங்கள்

என்று கி. பி. 13ம் நூற்றுண்டிலேயே மார்க்கோ போலோ எழுதியிருந்தார்.

அந்த அரும்பொருட்சாலையில் உலகின் மிகப் பெரிய கம்பளத்தைக் கண்டோம். 60 அடி நீளமும் 37 அடி அகலமும் கொண்ட அக் கம்பளத்தின் நிறை என்ன தெரிய மா?

1,903 இருத்தல்கள்!

36 துருக்மேனியப் பெண்களால் பின்னப்பட்டது அக் கம்பளங்கள். 1941ம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 13ந் திகதி பின்ன ஆரம்பிக்கப்பட்ட அக் கம்பளம் பின்னி முடிக்கப் பட்ட போது, 1942ம் ஆண்டு பெற்றவரி மாதம் 13ம் திகதி ஆகிவிட்டது. அக்கம்பளத்தின் ஒவ்வொரு சத்தர மீட்டரிலும் 2,50,000 முடிச்சுக்கள் இருந்தன.

ஆங்காபாத்திலுள்ள மிகப் பெரிய கம்பளத் தொழிற்சாலைக்கும் நாம் சென்று பார்வையிட்டோம். அங்கே துருக்மேனியக் குடியரசின் கம்பளச் சபைத் தலைவர் திருமதி பெக்தூர்தீவா குல்ஜெமால் எம்மை வரவேற்றுத் தொழிற்சாலையைச் சுற்றிக் காட்டி, துருக்மேனியக் கம்பள உற்பத்தித் தொழில் பற்றியும் விளக்கினார்.

துருக்மேனியா வாசிகள் ஆதிகாலம் தொட்டே ஆடுமாடுகளை மேய்த்துக் கொண்டு நாடோடிகளாக வாழ்ந்து திரிந்த தால் அவர்கள் போகும் இடங்களுக்கெல்லாம் கூடவே எடுத்துச் செல்வதற்காக கம்பளங்கள் பின்னப் பழகினார்களாம். இத்துறை பரம்பரை பரம்பராயாக வளர்ந்து வந்து, அதில் அவர்கள் நிபுணத்துவமும் அடைந்தார்கள்.

துருக்மேனியாவில் கம்பளம் பின்னும் தொழில் பொதுவாகப் பெண்களின் கலையாகவே இருந்து வருகிறது.

துருக்மேனியாவில் உள்ள 10 கம்பளத் தொழிற்சாலைகளும் ஆண்டுதோறும் 75,000 சதுர மீட்டர் கம்பளங்களை உற்பத்தி செய்து வருகின்றன. இவற்றில் 84 சத வீதம் இலங்கை உட்பட ஐம்புதுக்கும் மேற்பட்ட உலக நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டு வருகிறது. இலங்கையில் உல்லாசப் பிரயாணிகளுக்கென நிறுவப்பட்டுள்ள பிரமாண்டமான ஹோட்டல்களை துருக்மேனியக் கம்பளங்கள் அலங்கரிக்கின்றன.

துருக்மேனியாவில் கம்பள உற்பத்தியில் எல்லாமாக 5,200 தொழிலாளர்கள் ஈடுபாட்டுள்ளனர். இவர்களில் பெரும்பான்மையானோர் பெண்கள்.

துருக்மேனியாவிலுள்ள பத்துக் கம்பளத் தொழிற்சாலைகளில், ஜந்தில், பெண்கள் தமது வீடுகளில் வைத்துப்

பின்னிய கம்பளங்களைக் கொண்டு வந்து விற்கிறார்கள். இக்கம்பளங்களின் தரம் மதிப்பீடு செய்யப்பட்டபின், அவர்களுக்கு அதற்கேற்ற கூலி வழங்கப்படுகிறது.

கம்பளத் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ள துருக்மேனியப் பெண் ஒருத்திக்கு மாதமொன்றுக்குச் சராசரி 1,400 ரூபா சம்பளமும் கிடைக்கிறது. உருவப் படங்களோடு கூடிய வீசேஷ கம்பள உற்பத்தியில் ஈடுபட்டுள்ள ஒரு பெண்ணுக்குச் சராசரி 2,000 ரூபா மாதச் சம்பளம் கிடைக்கிறது. எனவே தமது வீடுகளில் வைத்துக் கம்பளம் பின்னியே மாதந்தோறும் 2,000 ரூபாய் உழைக்கும் பெண்களும் துருக்மேனியாவில் உள்ளனர்.

துருக்மேனியக் கம்பளங்களின் இரு முக்கிய சிறப்பம் சங்கள், அவற்றின் அழிய உருவரை அமைப்பும், அவற்றின் இறுக்கமான தன்மையுமாகும். துருக்மேனியக் கம்பளங்கள் பெரும்பாலும் ஒரு சதுர மீட்டருக்கு ஐந்து இலட்சம் முதல் பத்து இலட்சம் முடிச்சுக்கள் வரை உடையவை. சதுர மீட்டருக்கு 11,48,000 முடிச்சுக்கள் வரை உள்ள கம்பளங்களும் பின்னப்பட்டுள்ளனவாம். முடிச்சுக்கள் அதிகரிக்க, கம்பளத்தின் இறுக்கமும் அதிகரிக்கிறது. துருக்மேனியக் கம்பளங்களின் இறுக்கத்திற்கு நிகரான கம்பளங்கள் உலகில் இல்லை என்று சொல்லப்படுகிறது.

கம்பளங்களுக்கான உருவரை ஓலியங்களை அமைப்பதற்கென துருக்மேனியாவில் ஓலியர் பேரவை ஒன்று செயற்படுகிறது. இவர்கள் தீட்டும் உருவரைகள் கம்பளத் தொழிற் சாலைகளுக்கு அனுப்பப்படுகின்றன. இங்கே இந்த ஓலியங்களை வைத்து முழு அளவிலான பரீட்சார்த்த கம்பளம் ஒன்று பின்னப்படுகிறது. இது தகுதிவாய்ந்தது என்று காணப்பட்டால், இந்த உருவரை ஓலியம் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு, அதனாலே கூடிய கம்பளங்கள் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன.

துருக்மேனியக் கல்லூரிகளில் 9ம், 10ம் வகுப்புக்களில் கம்பள உற்பத்திக் கலை கற்பிக்கப்படுகிறது. இதைவிட விசேட கம்பள உற்பத்தி நிபுணர்கள் பயிற்றுவிக்கப்பட்டு, பல்வேறு கம்பளத் தொழிற்சாலைகளுக்கு அனுப்பி வைக்கப்படுகின்றனர். கம்பள உற்பத்தியையும் கம்பளங்களின் தரத்தையும் மேன்மேலும் உயர்த்துவதற்கு நவீன விஞ்ஞான உதவிகளைப் பயன் படுத்தும் ஆராய்ச்சியும் இங்கே நடைபெறுகிறது.

அக்டோபர் சோஷலிஸப் புரட்சிக்கு முந்திய துருக்மேனியாவில், ஓவ்வொரு குடும்பமும் கம்பள உற்பத்திக் கலையின்

சிறப்பம் சங்களைத் தத்தமது குடும்ப இரகசியக்களாகக் காத்து வந்தது. அக்டோபர் சோஷலிஸப் புரட்சி இந்திலைய முற்கூக் மாற்றியமைத்து விட்டது. கம்பள உற்பத்திக் கலையின் சிறப்பம் சங்கள் இன்று முழுநாட்டினதும் பொதுச் சொத்தாகி விட்டன. கம்பள உற்பத்திக் கலையின் பழையான சிறப்பம் சங்கள் நவீன விஞ்ஞானத்தின் சிறப்பம் சங்களோடு சங்கமமாகிச் சீர்பெற்றதால், கம்பள உற்பத்தியில் தனக்கொப்பாருமிக்காருமின்றித் துருக்மேனியா புகழ்படைத்திற்கிறது.

சோஷலிஸ சமூக நீதியின் கீழ், நாட்டின் நலன் கருதி, பழைய சிறப்பம் இரகசியங்களும் புதிய விஞ்ஞான உத்தி களும் சங்கமித்ததைக் கண்டுநான் வியந்து மகிழ்ந்தபோது, எனது தாயகத்தில், மக்களுக்கு நலன்தரக் கூடிய எத்தனையோ சித்த—ஆயர்வேத வைத்திய முறைகளைத் தமது குடும்ப இரகசியங்களாகப் பேணிப் பாதுகாக்கும் வைத்தியர்களை எண்ணி விசனப்பட்டேன். இவை முழு நாட்டினதும் சொத்தாகக் கூடியதான் சோஷலிஸ சமூக அமைப்பு விரைவில் வரட்டும் என்று என மனம் வேண்டிநிற்று.

கம்பளத் தொழிற்சாலையைச் சுற்றிப் பார்த்தோம். வட இந்தியப் பெண்களைப் போன்ற உரு அமைப்புக் கொண்ட அழிய இளம் துருக்மேனியப் பெண்கள், வண்ணைத்திப் பூச்சியின் வண்ணங்களைப் போன்ற கண்கவர் தேசிய ஆடை அணிந்து, வண்ண வண்ணங்கம்பளங்களைக் கண்ணும் கருத்து மாகப் பின்னும் கண்ணுக்கிணிய காட்சியைக் கண்டோம்.

அப்போது, அதற்கு முதல் நாள் நாம் சந்தித்த துருக்மேனிய சமூகக் காப்புறுதி அமைச்சர் திருமதி மாமதோவா ஜெறெற்றும், ஆங்காபாத் நகர மாதா (ஆம் மேயர்!) திருமதி பேர்ட்டினாலோவா அமன்குல் ஓலிலோவால்வைம் எனக்கு விடுத்த கடும் எச்சரிக்கை நூபகத்திற்கு வந்தது.

நான் திருமணமாகாதவன் என்பதைத் தெரிந்து கொண்ட இவிலிருப்பெண்களும் துருக்மேனியக் கம்பளத் தொழிற்சாலைகளில் கடமையாற்றும் பெண்களைக் கண்டதும் நான் நிச்சயம் மயங்கிக் கிறங்கிவிடுவேன் என்று எனக்கு எச்சரிக்கை விடுத்துக் கிண்டல் செய்திருந்தனர்.'

துருக்மேனியாவிலும் சோவியத் நாட்டிலும் பெண்கள் எயதியுள்ள உன்னத நிலையைப் பற்றிய பல தகவல்களை இவர்களோடு பேச்கக் கொடுத்த போது நான் அறிய வாய்ப்புக் கிட்டியிருந்தது.

சோவியத் நாட்டின் அரசியலமைப்புச் சட்டம் நாட்டின் பொருளாதாரம், அரசாங்கம், நிர்வாகம், அரசியல், வஞ்ச

ஞானம், கலாசாரம், சமூகசேவை முதலான சகல துறைகளிலும் ஆண்களுக்கு நிகராதப் பெண்களுக்கும் சம உரிமைகளை வழங்குகிறது.



ஆஷ்காபாத் நகரசபை அலுவலகத்திற்கு முன்னால் — (இடமிருந்து வலமாக) சாமிதோவ் ஜோரா, அயல் நாடுகளுடன் கலாசார உறவுக்கான துருக்மேஸிய சம்மேளனத்தின் துணைத் தலைவர்; ஆஷ்காபாத் நகரமாதாவின் உதவியாளர்; டாக்டர் க. இந்திரகுமார், நூலாசிரியர்; திருமதி பேர்டினியா ஸோவா அமன்குல் ஒவிலோவ்னு, ஆஷ்காபாத் நகரமாதா; திருமதி ஹுட்மிலா பெட்டோனிச், மொழிபெயர்ப்பாளர்.

அமைச்சர்களாக, தொழிற்சாலை அதிபர்களாக, கூட்டுறவுப் பண்ணைத் தலைவர்களாக, நகர மாதாக்களாக, நீதிபதிகளாக, மருத்துவ நிபுணர்களாக, விஞ்ஞானிகளாக—இன்னும் இன்னேரன்ன சிறப்பு நிலைகளில் சோவியத் தென்கள் புகழ்பெற்றி நிற்கின்றனர்.

சோவியத் பாராளுமன்றப் பெண் பிரதிநிதிகளின் மொத்த எண்ணிக்கை 475 ஆகும். இது முதலாளித்துவம்

நாடுகளின் பாராளுமன்றங்கள் அணைத்திலும் உள்ள பெண் உறுப்பினரின் எண்ணிக்கையை விட அதிகம்என்பது குறிப்பிடத் தக்கது.

புரட்சிக்கு முந்திய ரஷ்யாவில், பெண்களில் 55 சதவீத மானேர் முறைகளாகினர், நிலப்பிரபுக்கள், உத்தியோகத்துரின் வீடுகளில் வேலைக்காரிகளாகப் பணி புரிந்தனர். இன்னும் 25 சதவீதமானேர் நிலப் பிரபுக்களின் பண்ணைகளில் கூலிக்கு வேலை செய்தனர். தொழில் நிறுவனங்களில் 13 சதவீதத்தினரும், சுகாதார சேவைகளில் 4 சதவீதத்தினரும் மட்டுமே பணி புரிந்தனர். புரட்சிக்கு முந்திய ரஷ்யாவில் பெண்கள் வகித்த இழிநிலை இப்புள்ளி வரத்திலிருந்து தரிசிறது.

இன்றைய நிலை என்ன?

சோவியத் சனத்தொகையில் 53.9 சதவீதத்தினர் பெண்கள், இவர்கள் சோவியத் பொருளாதாரத்தில் ஈடுபட்டுள்ளவர்களில் 51 சதவீதத்தினராக உள்ளனர். சோவியத் தின் கட்டடத் தீர்மானத்துறையில் உள்ளோரின் 27 சதவீதத்தினரும், தொழில்துறையில் 50 சதவீதத்தினரும், விவசாயத்துறையில் 43 சதவீதத்தினரும், விஞ்ஞானத்தோடு சம்பந்தப்பட்டத் துறைகளில் 49 சதவீதத்தினரும், கல்வித்துறையில் 73 சதவீதத்தினரும், சுகாதார சேவைகளில் 85 சதவீதத்தினரும் பெண்களாகவே உள்ளனர்.

சோவியத் நாட்டில் ஒவ்வொரு மூன்று பொறியியலாளர்களை (எஞ்சினியர்கள்) எடுத்தால், அவர்களில் ஒருவர் பெண்ணைக் கீருப்பார். பிரான்சில் 50 பொறியியலாளர்களில் ஒருவரும், அமெரிக்காவில் 100 பொறியியலாளர்களில் ஒருவரும் மட்டுமே பெண்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

சோவியத்தில் ஒவ்வொரு ஐந்து டாக்டர்களை எடுத்தால், அவர்களில் நால்வர் பெண்களாக உள்ளனர். பிரான்சில் 10 டாக்டர்களில் ஒருவரும், அமெரிக்காவில் 13 டாக்டர்களில் ஒருவரும் மட்டுமே பெண்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

சோவியத் நாட்டில் ஆணுக்கொரு சம்பளம், பெண்ணைக் கொரு சம்பளம் என்ற நிலை இல்லை. ஆனால் பெண்ணை, அவர்களது தகைமைகள், திறமைகள், வேலையின் தன்மை என்பன தான் சம்பளம் வழங்கும்போது கணக்கெடுக்கப் படுகின்றனவே தவிர, அவர் ஆனால் பெண்ணை என்பதல்ல.

சர்வதேச தொழில் நிறுவனத்தின் புள்ளி விவரங்கள் விருந்து, பிரான்சில் ஆண்—பெண் கூலிக்கு இடையேயான வித்தியாசம் 17.1 சதவீதமென்பதும், ஸவீடனில் 24 சத

வீதம் என்பதும், மேற்கு ஜேர்மனியில் 31.3 சதவீதம் என்பதும், ஐப்பானில் 50 சதவீதம் என்பதும் தெரிய வருகிறது. அது மட்டுமல்ல, முதலாளித்துவ உலகில் இந்த வித்தியாசம் குறைவதற்குப் பதிலாக வர வர உயர்ந்து கொண்டே போகிறதாம்.

இரு குடும்பத்தின் தலைவர் யார்? அக்குடும்பத்தில் மிக அதிக உழைப்புடையவர்தானே?

இதன்படி பார்த்தால், 5.87 கோடி சோவியத் குடும்பங்களில், நாவிலொரு பங்கு குடும்பங்களின் தலைமைப் பதவி பெண்களுக்கே உரியது. சோவியத் குடும்பங்களில் நாவிலொரு பங்கு குடும்பங்களில் ஆண்களைவிட அதிக வேதனம் பெறுவார்கள் பெண்களாக உள்ளனர். பெண் விடுதலைக்கு இதை விட வேறென்ன அத்தாட்சி வேண்டும்?

பொருளீட்டு வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டால்தான் சோவியத் பெண்கள் வேலைக்குப் போகிறார்களா என்ற கேள்வி எழலாம். ஆனால் சமூகவியலாளர்களின் கணக்குப் படி பார்த்தால், பெரும்பாலான சோவியத் பெண்கள் தார் மிக கெளரவத்திற்காக வேலைக்குப் போகிறார்களே தலீரபொருளீட்டு வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்தினால் அல்ல என்பது தெரிய வந்துள்ளதாம்.

சோவியத் நாட்டில் குழந்தைகளைப் பெறும் தாய்மார்களுக்குக் கிடைக்கும் வசதிகளும் சந்தர்ப்பங்களும் எவ்ருக்கும் பிரமிப்புட்டவல்லன.

இரு கர்ப்பிணிக்கு மகப் பேற்றிற்கு முன்பு 56 நாட்களும் மகப்பேற்றிற்குப் பின்னர் 56 நாட்களுமாக எல்லாமாக 112 நாட்கள் முழுச் சம்பளத்தோடு வீவு வழங்கப்படுகிறது. (எமது நாட்டில் எல்லாமாக 42 நாட்கள் மட்டுமே). இதைவிட, மகப்பேற்றை அடுத்து, ஒரு தாய் தான் விரும்பி ஒன்று ஒரு வருட வீவு எடுத்துக்கொள்ளலாம். இந்த வீவு காலத்தின்போது சம்பளம் வழங்கப்படமாட்டாது.

எனினும், அத்தாய் வகித்து வந்த உத்தியோகம் ஒரு வருட காலத்திற்கு அவருக்கென்று பாதுகாத்து வைக்கப்படும். அவர் வேலைக்குத் திரும்பி வந்ததும் அவரது சேவைக்கு எதுவித பாதிப்பும் ஏற்படாது தொடர்ச்சியான தாகவே கணிக்கப்படும்.

இரு குடும்பத்தில் மூன்றாவது குழந்தை பிறந்தால், அக்குடும்பத்திற்குப் பெரும் பணம் நன்கொடையாக வழங்குகிறது அரசு! நான்காவது குழந்தை பிறந்ததும், ஒவ்வொரு மாதமும் விசேஷ போன்ஸப் பணம் கிடைக்கிறது!

இந்து குழந்தைகள் பெற்றெடுத்த தாய்க்குப் பதக்கங்கள் பரிசாகக் கிடைக்கின்றன,

எழு குழந்தைகளுக்கு மேல் பெற்றெடுத்த அன்னைக்கு ‘பூரிக்கும் தாய்மை’ விருது வழங்கிக் கொரவிக்கிறது சோவி யத் அரசு!

பத்துக் குழந்தைகளுக்கு மேல் பெற்றெடுத்த பெண்களுக்கு ‘வீரத் தாய்’ விருது சோவியத் அரசினால் வழங்கப்படுகிறது!

கர்ப்பிணியாயிருக்கும் காலத்தின் போதும், மகப் பேற்றின் போதும், குழந்தைப் பருவத்தின் போதும் தாய்க்கும் சேயக்கும் மிகச் சிறந்த மருத்துவ வசதிகள் வழங்குவதில் பெரும் பணம் செலவு செய்கிறது அரசு.

அது போலவே, தாய்மார்கள் வேலைக்குப் போனாலும், அவர்களுடைய குழந்தைகளை விட்டுச்செல்ல எண்ணற்ற குழந்தை இல்லங்கள் உள்ளன. பள்ளி செல்லும் குழந்தைகள் இருப்பின், பெற்றேர் வேலை முடிந்து வீடு வரும்வரை, பள்ளி முடிந்த பின்னரும் குழந்தைகள் அங்கேயே இருந்து, மறுநாளுக்கான பள்ளிப் பாடங்களை முடித்துவிட்டு, சற்று நேரம் விளையாடியும் விட்டு, பின் வீடு திரும்ப ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டுள்ளன.

முதலாளித்துவ நாடுகளிலோ வேலையில்லாத திண்டாட்டத்திற்கு முதலில் பலியாகின்றவர்கள் பெண்கள்தான். மேலும், விஞ்ஞான தொழில் நுட்ப முன்னேற்றமும் அவர்களுடைய வேலை வாய்ப்புக்களுக்குத் தடையாய் உள்ளது. அங்கு திருமணமானவர்களுக்கு வேலை கிடைப்பது அரிது. அப்படித்தான் கிடைத்தாலும் குழந்தைகளைப் பராமரிக்க வசதிகள் இல்லை. குழந்தை இல்லங்கள் இருந்தாலும் கூட அவற்றிற்குச் செலுத்த வேண்டிய தொகை ஒரு நடுத்தர வகுப்புக் குடும்பத்திற்குக் கட்டுபடியாகாது.

சோவியத் நாட்டிலோ, குழந்தை இல்லங்களுக்குச் செலுத்தவேண்டிய கட்டணம் மிகக் குறைவானது. இக்கட்டணத்தில் பெரும் பகுதியைக் கூட தொழிற் சங்கங்கள் பெரும்பாலும் கட்டுகின்றன.

சோவியத்தின் திட்டமிட்ட சோஷவிஸப் பொருளாதாரத் தில் குடிசனப் பெருக்கம் பொருளாதாரத்தைச் சீர்குலைக் கிறது என்ற பேச்சுக்கே இடமில்லை.

உயரும் ஊதியங்கள் வீழும் விலைவாசிகள்

எனவே சோவியத்தில் பிறக்கும் ஒவ்வொரு குழந்தையும் “ஏன் பிறந்தாய் மகனே—ஏன் பிறந்தாய்? நாட்டின் பிரச் சினைகளைப் பெருக்குவதற்கு நீண்டும் வந்து ஏன் பிறந்தாய்?” என்று தன் வருகையை எவரும் சபித்து நொந்துகொள்ள மாட்டார்கள் என்ற தனிவுடன் பிறக்கிறது. நாடு அழையா விருந்தாளியெனத் தன்னை வெறுக்காமல், இரு கரம் நீட்டி வரவேற்கிறது என்ற நம்பிக்கையுடன், திருப்தியுடன் பிறக்கிறது—புதுயுகத்தினுள் களிப்புடன் பிரவேசிக்கிறது.

சோவியத் நாட்டு விலையத்தை முடித்துக் கொண்டு நான் தாயகம் திரும்பிய பின், பலரும் என்னிடம் விசாரித்து அறிந்துகொண்ட முக்கிய ஓர் விஷயம், சோவியத் நாட்டில் மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தைப்பற்றியதாகும்.

சோவியத் நாட்டில் ஒரு குடும்பத்தின் வருவாய் என்ன? வாழ்க்கைச் செலவு, விலைவாசிகள் எப்படி? வாழ்க்கைச் செலவு வருவாய்க்குள் அடங்குகிறதா? உலகின் முதலாவது சோஷவிலை நாடான சோவியத் நாட்டின் வாழ்க்கைத் தரம் முதலாளித்துவ நாடுகளின் வாழ்க்கைத் தராதரங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கையில் எவ்வாறு அமைகிறது?

—இத்தகைய கேள்விகளைப் பலரும் என்னிடம் கேட்டனர்.

சோவியத் நாட்டில் தொழிலாளிகள், விவசாயிகளின் வருமானம் எத்தகையது, இது எவ்வாறு நிர்ணயிக்கப்படுகிறது போன்ற விஷயங்களை ஏற்கெனவே ஆராய்ந்து எழுதியுள்ளேன். வீட்டு வாடகை, குடியிருப்பு வசதிச் செலவுகள் பற்றியும் விரிவாக எழுதியுள்ளேன்.

குடும்ப வருவாயையும், வாழ்க்கைச் செலவு—விலைவாசிகளையும் தொடர்புபடுத்தி, சோவியத் மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை இனி நோக்குவோம்.

எனது சோவியத் விலையத்தின் போது, மாஸ்கோ நகரிலும் மாஸ்கோவிலிருந்து சுமார் 50 மைல் தொலைவிலுள்ள ஸ்கோர்ஸ்க் நகரிலும், மாஸ்கோவிலிருந்து சுமார் 2,000 மைல் தொலைவிலுள்ள ஆஷ்காபாத் நகரிலும் எண்ணற்ற கடைகளுக்குள் நான் ஏறியிருங்கினேன். இது அங்குள்ள நுகர்ப் பொருள்களின் விலைகளை நான் நேரில் கண்டறிந்து கொள்ள வாய்ப்புத் தந்தது.

இந்த அனுபவத்தையும், எத்தனையோ சோவியத் மக்களுடனும், சோவியத்தில் சில வருட காலமாக வாழ்ந்து வரும் இலங்கையருடனும் கேட்டறிந்து கொண்ட தகவல்களையும், அடிப்படையாக வைத்து, சோவியத் மக்களின் வாழ்க்கைத்

தரத்தை எடை போட முன்வருகிறேன். சோவியத் துருக்மேனியக் குடியரசின் சமூகக் காப்புறுதி அனமச்சர் திருருதி மாமிதோவா ஜெறெனுடன் நான் மேற்கொண்ட நீண்ட உரையாடலும் சோவியத் மக்களின் வாழ்க்கை கத்தரத்தைக் கணிப்பதற்கு எனக்கு மகவும் உதவியாய் உள்ளது.

திட்டமிட்ட விஞ்ஞான சோஷலிஸ்ட் பொருளாதாரத் தின் கீழ் சோவியத் உற்பத்தித் துறையும் விவசாயமும் இடையிருது அடைந்து வரும் முன் னேற்றறத்தின் வளைவாக, தொழிலாளர் கூட்டுப்பண்ணை விவசாயிகளின் அடிப்படைச் சம்பளம் தொடர்ச்சியாக உயர்ந்து கொண்டே வந்துள்ளது. 15 ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை ஒருவரின் அடிப்படைச் சம்பளம் இரட்டிப்பாக மாறும் அளவிற்குச் சம்பள உயர்வு அமைந்துள்ளது.

இன்று சோவியத் தொழிலாளி ஒருவரின் சராசரிச் சம்பளம் 1,400 ரூபாவாகும்; கூட்டுப்பண்ணை விவசாயி ஒரு வரின் சராசரிச் சம்பளம் 960 ரூபாவாகும். கூட்டுப் பண்ணை விவசாயிகள் தமது கொல்லை நிலத்தில் சாகுபடி செய்யும் பயிர்களை விற்பதன் மூலம் இதை விட மேலதிக ஊதியமும் பெறுகின்றனர்.

கடுமையாக உழைத்து, மேற்கொண்ண சராசரி அளவுகளை விட இரட்டிப்புச் சம்பளம் பெறும் தொழிலாளி விவசாயி களும் உள்ளனர்.

சம்பளங்கள் எவ்வளவுதான் கூடினாலும், அவற்றே இலைவாசிகளும் கூடினால் சம்பள அதிகரிப்பினால் எதுவித பயனும் இல்லை.

முதலாளித்துவ நாடுகளது பொருளாதாரத்தின் குரல் வளையை நெரித்துப் பெறும் நெருக்கடியை இன்று ஏற்படுத்தியுள்ள பணவீக்கம் சோவியத் யூனியனில் இல்லவே இல்லை. இங்கே பொருள்களின் விலைகள் ஸ்திரமாக உள்ளன.

சோவியத் நாட்டில் பொருள்களின் விலையைப்பற்றிப் பேசும் போது, இன்னொரு விசேஷ அம்சத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிடாமல் இருக்க முடியாது.

மாஸ்கோவிலும் அதிலிருந்து சமார் 2,800 மைல்களுக்கு அப்பாலுள்ள ஆஷ்காபாத்திலும் பொருள்களுக்கு ஒரே விலை தான். ஒரு சதம் கூட விலை வித்தியாசமில்லை.

பாரிய சோவியத் நாட்டின் எந்த மூலை முடிக்கை எடுத்துக் கொண்டாலும் பொருள்களின் விலை மாறுபடுவதில்லை. எல்லாப் பொருள்களினதும் எல்லை ஒரு பிளாஸ்டிக் தகட்டில் குறிக்கப்பட்டு அவ்வப் பொருள்களோடு வைக்கப்பட்டிருக்கும்.

சோவியத் நாட்டில் விலை நிர்ணயிப்பதற்கான விதிகளை ஒரு விசேஷ ஆராய்ச்சி நிறுவனம் நிறுவுகிறது. சோவியத் அமைச்சரவையின் கீழ் இயங்கும் அரசுவிலை நிர்ணயக் குழு விலைகளை நிர்ணயிக்கிறது.

கடந்த பத்து ஆண்டு காலமாக சோவியத்தில் பாண், சீனி, பால், பாற்பொருட்கள், இறைச்சி, மீன், முட்டை, மரக்கறி வகைகள், தாவர என்னையினாககள் போன்ற சகலவித உணவுப் பொருள்களினதும் விலை ஒரு சதம் கூடக் கூடவில்லை. இவற்றின் விலைகள் ஸ்திரமாகவே இருந்துள்ளன.

அதே வேளையில், டெவிவிஷன் கருவிகள், சலவை இயந்திரங்கள், கைகடித்தாரங்கள், மணிக்கூடுகள், சவர்க்காரம் போன்ற பல பயன்டிடுப் பொருள்களின் விலை படிப்படியாகக் குறைந்து கொண்டே வருகிறது.

மேலும், வீட்டு வாடகை — குடியிருப்பு வசதிச் செலவுகள், போக்குவரத்துச் செலவுகள், சின்மா—நடனம் போன்ற கலை, பொழுது போக்கு நிகழ்ச்சிகளின் கட்டணங்கள் முதலியனவும் அதிகரிக்காமல் ஸ்திரமாகவே அமைந்துள்ளன.

இன்னொரு விதமாகச் சொல்லப் போனால், ஒரு பக்கம் சம்பளம் அதிகரித்துக்கொண்டே போக, இன்னொரு புறம் விலை வாசிகள் குறைந்து கொண்டே போகின்றன. உயர்ந்து வரும் சோவியத் மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்துக்கு வேறென்ன அத்தாட்சி வேண்டும்?

சோவியத் மக்கள் தமது வருவாயை எவ்வாறு செலவிடுகிறார்கள் தெரியுமா?

62,000 சோவியத் குடும்பங்களிடமிருந்து சோவியத் தகவல் சேகரித்து, அவற்றைப் பகுத்து ஆராய்ந்து பெற்றுக் கொண்ட புள்ளி விவரங்களை இங்கே தருகிறேன். ஒரு குடும்பத்தின் மொத்த வருமானம் 100 என்று வைத்துக் கொண்டால், அவற்றில் என்னைன் சதவீதம் பல்வேறு செலவுகளுக்குச் சென்றது என்பது உற்பத்தித் துறைத் தொழிலாளிகளுக்கு வேறாகவும், கூட்டுப் பண்ணை விவசாயிகளுக்கு வேறாகவும், தரப்பட்டுள்ளது. மேலும், 1910ம் ஆண்டுக்கான புள்ளி விவரங்களோடு ஒப்பிடப்பட்டுள்ளன.

உற்பத்தித் துறைத் தொழிலாளி

செலவு (வீதத்தில்)

	1940	1973
--	------	------

உணவு	53.8	34.2
கலாசார, மற்றும், இதர சேவைகள் (கல்வி, சுகாதார சேவைகள் இலவசம்).	17.5	22.7
உடை, காலனி, தளபாடம், பொழுதுபோக்கு	14.0	22.2
இதர செலவுகள்	9.9	15.1
சேமிப்பு	4.3	5.3
மொத்த வருமானம்	100	100

கூட்டுப் பண்ணை விவசாயி

செலவு (வீதத்தில்)

	1940	1973
--	------	------

உணவு	67.3	36.9
உடை, காலனி, தளபாடம், பொழுதுபோக்கு	15.9	22.5
சேமிப்பு	6.9	13.4
இதர செலவுகள்	5.5	13.0
கலாசார, மற்றும் இதர சேவைகள் (கல்வி, சுகாதார சேவைகள் இலவசம்)	4.4	14.2
மொத்த வருமானம்	100	100

மொத்த வருமானத்தில் உணவுக்குப் போகும் சதவீதப் பங்கு குறைந்திருப்பது புள்ளி விவரத்தில் தெரிகிறது. இதற்குக் காரணம், மக்களின் உண்மையான வருமானம் அதிகரித்திருப்பதால், அதில் உணவிற்கு அவர்கள் செலவிடும் சதவீதப் பங்கு குறைவதே. 1940ல் உட்கொண்ட உணவை விடச் சிறந்த உணவை மக்கள் இன்று உட்கொள்கின்றனர்.

மேலும், சோவியத் மக்களில் 75 சதவீதத்தினர் வாடனை லிகள் உடையோராயும், 71 சதவீதத்தினர் டெலிவிஷன் கருவிகள் உடையோராயும், 75 சதவீதத்தினர் குளிர் சாதனப் பெட்டிகளுடையோராயும், 60 சதவீதத்தினர் சலவை இயந்திரங்கள் உடையோராயும் இருப்பதை மேற்படி புள்ளிவிவரச் சேகரிப்பு காட்டுகிறதாம்,

ஏனைய உலக நாடுகளுடன் ஒப்பிடும்போது, சோவியத்தில் உணவுப் பொருள்களின் விலை எவ்வாறு அமைகிறது தெரியுமா?

அமெரிக்காவில் கிளெவலன்டில் இருந்து வரும் "பிளேன் மூலர் சன்டே மக்ஸீன்" என்னும் சஞ்சிகை, 17 உலக நாடுகளில் உணவுப் பொருள்களின் விலையை ஆராய்ந்தது.

பன்றி இறைச்சி, பாண், பால், முட்டை, சினி, அரிசி போன்ற சில உணவுகளை நிலையான குறித்த சில அளவுகளில் தெரிந்தெடுத்து, அவற்றை ஒருவருடைய "சந்தைப் பை" யில் அடங்கும் பொருள்களை வரையறுத்து. இத்தனை உணவுகளையும் கொண்ட ஒரு "சந்தைப் பை"க்கு ஒவ்வொரு நாட்டிலும் என்ன விலை கொடுக்க வேண்டும் என்று கணித்தது.

இதன்படி பார்த்தால், இந்தப் பதினேழு நாடுகளுள்ளும் ஆகக் குறைந்த விலை சோவியத் தான் எப்பது தெரிய வருகிறது.

உதாரணமாக சோவியத் யூனியனில் இத்தகைய ஒரு "சந்தைப் பை"யின் விலை 32 ரூபா 65 சதம்; அமெரிக்காவில் 72 ரூபா; ஆஸ்திரேலியாவில் 64 ரூபா 63 சதம்; நியூசிலாந்தில் 64 ரூபா 65 சதம்.

ஏனைய முதலாளித்துவ நாடுகளுடன் ஒப்பிடும்போது விலை வாசிகள் சோவியத்தில் எவ்வளவு குறைவாக உள்ளன என்பது இதிலிருந்து புரிகிறது.

ஒரு சோவியத் குடும்பத்தின் வரவு—செலவுக் கணக்கை நாம் பார்க்கும் போது, இன்னேரு மிக முக்கிய வரவையும் கணக்கில் எடுக்க வேண்டும்.

தாய், நந்தை, இரு குழந்தைகளைக்கொண்ட ஒரு சராசரிக் குடும்பத்தின் செலவில் மூன்றில் ஒரு பகுதியை—அதாவது மாதந்தோறும் சராசரியாக 1,075 ரூபாவான ஒரு தொகையை — அரசாங்கம் பொறுப்பெடுகிறது.

அரசாங்கத்தின் சமூகப் பயணீட்டு நிதியிலிருந்து இந்தப் பணம் செலவிடப்படுகிறது.

ஒரு குடும்பத்தின் உண்மையான செலவுகளில் அரசு பொறுப்பேற்பது எவை எவை என்று பார்ப்போம்—

ஒரு கர்ப்பிளியின் நான்கு மாதகால பிரசவ விடுமுறைச் சம்பளம் சமூகப் பயணீட்டு நிதியிலிருந்து வழங்கப்படுகிறது. கருவுற்ற ஒரு தாய்க்குரிய மருத்துவ ஆலோசனைச் செலவு, மருத்துவ உதவி, தாய், சேய் இருவரதும் உடல் நிலைய அவவப்போது வட்டார மருத்துவத் தாதி வீட்டிற்கு வந்து பரிசீலித்துக் கொண்ட செலவு, அதிக உறுப்பினர்

களைக் கொண்ட குடும்பத் தாய்மாருக்கு வழங்கப்பட்டும் மாதாந்த உதவப் பணம் என்பனவும் சமூகப் பயனீட்டு நிதியிலிருந்தே வழங்கப்படுகின்றன.

இவ்வொரு சோவியத் குழந்தைக்கும் அதனது முதலாவது வயது நிறைவென்று குறைந்தபட்சம் 2,000 ரூபாவை அரசு செலவு செய்கிறது.

இழு வயதுக்குட்பட்ட ஒவ்வொரு குழந்தையையும் நேர் ஸரிப் பள்ளிகளில் வைத்துப் பராமரிப்பதற்கு ஆண்டுதோதோறும் 440 ரூபாவை அரசு செலவிடுகிறது. பெற்றேர் களோ சராசரியாக 800 ரூபாவே செலவிடுகின்றனர்.

ஆரம்பப்பள்ளியில் (கிடார் கார்ட்டன்) உள்ள ஒவ்வொரு குழந்தைக்கும் அரசு ஆண்டுதோதோறும் 3,900 ரூபா செலவிடுகிறது. பெற்றேர்களுக்குச் சராசரியாக 1,000 ரூபா மட்டுமே ஆகிறது. பள்ளிப்படிப்புக்கு முந்திய ஸ்தாபனங்களில் குழந்தைகளை வைத்துப் பராமரிக்கும் செலவில் 80 சதவீதத்தையும் அரசே ஏற்கிறது.

பிள்ளைகள் பள்ளி செலவும் காலத்தில், வீட்டிலிருந்து வந்து படிக்கும் ஒவ்வொரு பிள்ளைக்கும் ஆண்டுதோதோறும் 1,800 ரூபாவையும், பள்ளி விடுதியில் தங்கிப் படிக்கும் ஒவ்வொரு பிள்ளைக்கும் 6,000 ரூபாவையும் அரசு பொறுப்பேற்கிறது.

சோவியத் கல்லூரிகள், பல்கலைக் கழகங்கள், விசேடதேர்ச்சி பெறும் உயர் நிலைப் பள்ளிகள் என்பனவற்றில் முழு நேரக் கல்வி கற்கும் இளம் தலைமுறையினருக்கு ஒவ்வொருவருக்கும் ஆண்டுதோதோறும் 8,500 ரூபாவை அரசு செலவிடுகிறது.

சோவியத் யூனியனில் வீட்டு வாடகையும், மின்சாரம், குடி நீர், எரிவாயு, தொலைபேசி போன்ற குடியிருப்பு வசதிச் செலவுகளுக்குமாகச் சேர்த்து ஒரு குடும்பத்தின் வருமானத்தில் நான்கு அல்லது ஐந்து சதவீதத்திற்கு மேல் ஆவதில்லை என்று கட்டுரைத் தொடரில் முன்னர் கண்டோம்.

உண்மையில் ஒரு வீட்டைப் பழுது பார்த்துப் பராமரித்து வைக்கும் செலவில் மூன்றிலொரு பகுதிக்குக் கூட வீட்டு வாடகை வருவதில்லை. பராமரிப்பையும் அரசாங்கமே பொறுப்பேற்கிறது. ஒவ்வொரு சதுர மார் நிலப்பரப்பள்ளிற்கும் பராமரிப்பிற்காக அரசு ஆண்டுதோதோறும் சுடார் 40 ரூபா செலவிடுகிறது.

நோயாளிகள் ஆஸ்பத்திரிக்கு வருவது, அல்லது டாக்டர் கள் நோயாளிகளின் வீட்டிற்குச் சென்று பார்ப்பது என்ற

இரு வகையிலுமாக, சோவியத் தாட்டில் ஆண்டுதோறும் 200 கோடி ‘விஜயங்கள்’ நடந்து வருகின்றனவாம். இவற்றுக்கான செலவுகளை அரசே ஏற்றுக்கொள்கிறது. ஒரு நோயாளிக்கு ஆஸ்பத்திரியில் சிகிச்சை அளிக்க நாளௌன் ருக்கு அரசின்கு சுமார் 80 ரூபா செலவாகிறது.

சுகவீனம் காரணமாக வேலைக்கு வராமவிருக்கும் தொழிலாளிகளுக்குச் சுகவீன காலச் செலவை அரசு வழங்குகிறது. தொடர்ச்சியாக எட்டு வருட காலத்திற்கு மேல் வேலைசெய்த ஒருவருக்கு அவரது முழுச் சம்பளத்துக்குச் சமமான தொகை சுகவீனச் செலவாக மாதந்தோறும் வழங்கப்படுகிறது.

சோவியத்தில் ஓய்வு பெறும் (பென்ஷன்) வயது ஆண்களுக்கு 60 ஆகவும் பெண்களுக்கு 55 ஆகவும் உள்ளது. ஐந்துக்குமேற்பட்ட குழந்தைகளைப் பெற்ற தாய்மார்கள் 50 வயதில் ஓய்வு பெறலாம். உடல் நலத்திற்கு ஊறுவிளைவிக்கக்கூடிய தொழில்துறைகளில் கடமையாற்றுபவர்கள் 5—10 ஆண்டுகள் முன்னதாகவே ஓய்வு பெறலாம். ஒருவரது ஓய்வுகாலச் சம்பளத் தொடக (பென்ஷன்) அவரது சம்பளத்தில் 70 சதவீதத்திற்குக் குறையாமல் இருக்கும்.

இத்தகைய செலவுகளையெல்லாம் சோவியத் அரசு தனது சமூகப் பயனீட்டு நிதியிலிருந்து மேற்கொள்கிறது. 1940க்கும் 1970க்கும் இடையே சமூகப் பயனீட்டு நிதி 14 மடங்காக அதிகரித்துள்ளது. 1970ல் 64,000 கோடி ரூபாவாக இருந்த சோவியத் சமூகப் பயனீட்டு நிதி 1975ல் 90,000 கோடி ரூபாவாக அதிகரித்தது.

ஒரு சோவியத் பிரஜையின் அடிப்படை ஜீவாதாரத் தேவைகள், அப் பிரஜையின் சம்பளம் குறைவாயிருந்தாலும், பூர்த்தி செய்யப்படவேண்டும் என்று சோவியத் அரசு கருதுகிறது. அனைத்து மக்களும் பொருள் முதல்வாத, கலாசாரத் தேவைகளும் பூர்த்தி செய்யப்படவேண்டும். நாட்டின் வருமானத்திற்கு ஒவ்வொரு குடிமகனும் எவ்வளவு தூரம் உழைத்துள்ளன என்பதைக் கணக்கிலெடாமல், ஒவ்வொரு பிரஜையினதும் சம்பளம் என்ன என்பதைக் கணக்கிடாமல், எல்லோருக்கும் ஒரே அளவு பயன்தரக் கூடிய முறையில் சமூகப் பயனீட்டு நிதியை அரசு செலவிடுகிறது.

இவை எல்லாவற்றினதும் மொத்த விளைவுகள் என்ன தெரியுமா?

பணவீக்கம் என்பது முதலாளித்துவ நாடுகளில் நிலவு தாகச் சோவியத் மக்கள் கேள்விப்பட்டிருக்கிறார்களே தவிர

உள்ளங் கவர் பொல்ஷோய் நடனம்

அதை அவர்களே அனுபவித்துதில்லை. விலைவாசிகள் உயர்வு சோவியத் மக்கள் அறியாததொன்று.

சோவியத் மக்கள் கைநிறையப் பணம் சம்பாதிக்கிறார்கள். மனம்போல் செலவு செய்து மகிழ்ச்சியுடன் வாழ்கின்றனர்.

நாளை என்ற கவலை அங்கே இல்லை. ஒவ்வொரு சோவியத் பிரஜையின் — அது குழந்தையானைவென்ன, முதியவரான வென்ன — வாழ்க்கைக்கும் எதிர் காலப் பாதுகாப்புக்கும் சீர் சிறப்புக்கும் உத்தரவாதம் உண்டு; சீரிய சமூகக் காப் புறுதி உண்டு.

எவரும் அங்கு அநாதை இல்லை; அநாதையாகவும் முடியாது.

எனவே, பிள்ளை குட்டிகளுக்கென்றே அடுத்த தலைமுறைக் கென்றே பெரும் முதிசம் பாடுபட்டுத் தேடி வைக்க வேண்டியதில்லை; தேடிவைப்பாருமிலர்.

இத்தகைய முற்றிலும் புதிய, சீரிய வாழ்க்கைத்தரங்கள் சமூகப் பண்புகள், சமூக நீதி நிலைம் இந்நாட்டை ஒரு புதுயுகமாக்க காண்பதில் என்ன தவறு?

பொல்ஷோய் —

நடனத்துறையைப் பொறுத்த மட்டில், அதிலும் குறிப்பாக “பாலே” நடனத் துறையைப் பொறுத்த மட்டில் இது மந்திர சக்தி மிகுந்த ஓரு வார்த்தை.

“பாலே” நடனத்தில் உலகில் தமக்கு ஒப்பாருமிக்காருமின் நிதி திகழ்பவர்கள் தாம் சோவியத்தின் பொல்ஷோய் நடனக் குழுவினர்.

எனது சோவியத் விஜயத்தை ஆரம்பிப்பதற்கு ஓரிரு வாரங்களுக்கு முன்னர், இலங்கையிலுள்ள சோவியத் தூதரகத்தினர் சோவியத் நாட்டில் நான் குறிப்பாகப் பார்க்க விரும்புவைகளைப் பட்டியல் போட்டுத் தருமாறு கேட்டிருந்தனர்.

எனது பட்டியலில் பொல்ஷோய் பாலே நடனமும் முதன்மை இடம்பெற்றிருந்தது.

“பொல்ஷோய் மட்டுமல்ல—எமது நாட்டில் கலை சார்த்தோடு சம்பந்தப்பட்ட சகல வித நிகழ்ச்சிகளையும் நீங்கள் கண்டுகளிக்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். தினமும் உங்கள் மாலைப் பொழுது கலை கலாசார நிகழ்ச்சிகளைக் கண்டுகளிப்பதற்காகவே ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.”

—இவ்வாறு சோவியத் தூதரகத்தின் முதலாவது செயலாளர் ஜேக்கப் எஸ். வொஸ்கோபொய்னிகோவ் எனக்கு உறுதியளித்தபோது எனக்கு ஏற்பட்ட மகிழ்ச்சியில், பாலே நடன நர்த்தகிகள் எகிறிப் பாய்கின்ற உயர்த்தை விட அதிக உயரம் துள்ளிப் பாயலாம் போலிருந்தது.

இங்கிலாந்து, அமெரிக்கா, பிரான்சு, ஆஸ்திரேலியா உட்பட உலகெங்கும் மக்கள் கால்கடுக்கப் பல மணி நேரம் ‘கிழு’ வரிசையில் நின்று போட்டி போட்டுக் கொண்டு நுழைவுச் சீட்டு பெற்றுப் பார்த்துக் களிக்கும் சோவியத் பாலே நடனங்களை ஆசை தீரப் பார்த்துக் களிக்கப் போகிறேன் என்ற மகிழ்ச்சி ஒரு புறம் —



ஐந்து பால்கனிகளுடன் சூடியதும், 2,100 பார்வையாளர் கண் உள்ளடக்கக்கூடியதுமான உலகப் புகழ் பெற்ற பொல்ஷோய் நடன அரங்கின் உட்புறத் தோற்றும்.

சோஷவிலை யதார்த்த வாதம் என்ற கலையியல் முறையில் புடமிடப்பட்டு, உலகெங்கும் பட்டெடாளி வீசி நிற்கின்ற சோஷவிலைக் கலாசாரத்தை அதன் ஐன்ம ழமியிலே என்கண் முன்னால் காணப்போகிறேன்: உண்மையான கலாசாரப் புரட்சியின் அறுவடையை நேரில் காணும் பாக்கியத்தை அடையப் போகிறேன் என்ற பெருமிதம் மறுபுறம்.

பொல்ஷோய் குழுவினரின் உலகப் புகழ் பெற்ற “அன்னத் தடாகம்”, என்ற பாலே நடனத்தைப் பார்க்கும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிட்டியது.

சோவியத் பாலே நடனம் ரஷ்ய நடன அமைப்பு மரபு கள், சோவியத் நாட்டில் வாழும் மக்கள்து நடனங்கள், இசை ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் அமைந்ததாகும். ஒரு கதையை அற்புதமான நடன அசைவுகள் மூலமாகவும் பாவங்கள் மூலமாகவும் எடுத்துச் சொல்கின்ற ஒருவித நாட்டிய நாடகம் இது.

புதியன் புனையும் உணர்வும், கலைப் போக்குகளின் பல வேறு வகைப்பட்ட தன்மைகளும், அவற்றின் தீரமும் சோவியத் பாலேயின் விசேஷ அம் சங்களாகும். கதைகளின் ஆழ்ந்த சித்தாந்தக் கருத்தின் சிறப்பு, அவற்றில் நிறைந்துள்ள மனி தாபிமானம், பாத்திரப் படைப்புகளின் நேர்த்தி, நடன அமைப்பின் அழகு, இசையமைப்பின் இனிமை போன்ற சீர்சிறப்புகள் சோவியத் பாலே நடனங்களுக்கு உரியன்.

பாலே நடனக்காரர்கள் வெறுமனே நடனமாடுவதோடு நில்லாது, நடனத்தின் மூலம் ஒரு பாத்திரத்தின் வளர்ச் சியை உள்வியல் ரீதியாகவும் சித்திரித்துக் காட்ட வேண்டும் என்ற புதிய போக்கு, உலகப் புகழ் பெற்ற சோவியத் பாலே நடன அமைப்பாளர் சாய்க்கோவல்ஸியைத் தந்தை யாகக் கொண்ட யதார்த்தபூர்வ பாலே நடனத் தோற்றுத் துடன் உதயமாயிற்று. இந்தப் போக்குத்தான் சோவியத் பாலேயின் விசேஷ பண்புகளை இன்று நிர்ணயிக்கிறது.

சோவியத் அரங்குகளில் அடிக்கடி மேடையேறும் பாலே நடனம் சாய்க்கோவல்ஸியின் “அன்னத் தடாகம்” ஆகும். புகழ், தயாரிப்புக்களின் எண்ணிக்கை, மேடையேற்றப்பட்ட தடவைகள் என்பனவற்றைக் கணக்கெடுத்தால் “அன்னத் தடாகம்”, பாலே நடனத்திற்கு நிகரான பாலே இன்று உலகில் இல்லை என்று கூடக் கூறலாம்.

எல்லாமாக சுமார் 1,000 பேரைக் கொண்டது பொல் ஷோய் நடனக் குழு. இக் குழுவின் பாலே நடனங்கள் மாஸ் கோவிலுள்ள பொல்ஷோய் நடன அரங்கிலும், மாஸ்கோ கிரெம்ஸினுள் உள்ள “பாலஸ் ஓஃப் காங்கிரஸ்” அரங்கிலும் மேடையேறுகின்றன.

முன்னேய அரங்கு ஜிந்து பால்கனிகளுடன் கூடியது;
2,100 பார்வையாளர்களை அடக்கக்கூடியது.

பின்னேய அரங்கு ஒன்பது பால்கனிகளுடன் கூடியது;
6,000 பார்வையாளர்களை அடக்கக் கூடியது.

இந்த பாலே நடனங்களின் போது, நடனமாடுவார் களின் அசைவுகளை, பாவங்களைக் கூர்மமயாகவும் அருகிலிருப்பது போலவும் அவதானிப்பதற்காக பார்வையாளர்களுக்கு “பைஞேகுலர்ஸ்” எனப்படும் தொலை நோக்கிக் கருவிகளைத் தருகிறார்கள்.

எமது நாட்டில் பரதநாட்டியம், சூச்சப்புடி போன்ற நடன நிகழ்ச்சிகளில் முன்வரிசைகளில் இருப்போரைத் தவிர பின்னுள்ள எவருக்கும் நர் தத்திகளின் பாவங்கள் தெரிவதே இல்லை. எமது நடன நிகழ்ச்சிகளிலும் “பைஞேகுலர்ஸ்” உபயோகிக்கும் வழக்கம் வந்தால் எவ்வளவு நல்லது என்று எனது மனம் சிந்தித்தது.

அதே நேரத்தில், பைஞேகுலர்களின் வருகை பாவமே அற்ற எமது நர் தத்திகள் பலரை நடன அரங்குகளுக்கு முழுக்குப் போட வைத்துவிடும் என்ற உண்மையும் என்மதில் உதிக்காமல் இல்லை.

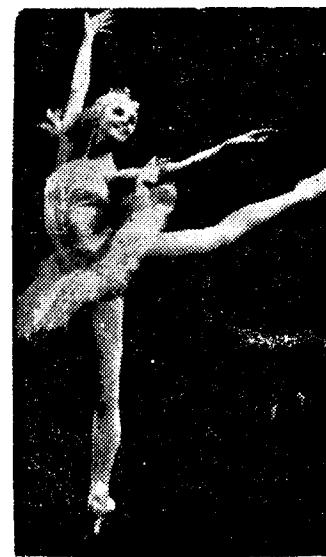
ஒடேற் என்ற அழிய இளம் பெண் ஜீன் அன்னமாகப் போகும் படி ஒரு மந்திரவாதி சபித்து விடுகிறார். அவள் அன்னமாக உருமாறி, அன்னங்களின் அரசி ஆகிறார். தின மும் நள்ளிரவில் ஒரு மணி நேரத்துக்கு மட்டும் அவருக்கு மனித உருவும் திரும்பி வரும். காட்டிற்கு தனது நண்பர் களுடன் வேட்டையாட வந்த ஓர் இளவரசன் ஒடேற்றறைச் சந்திக்கிறார். தனது அன்னங்களைக் கொல்ல வேண்டாம் என்று இளவரசனிடம் கெஞ்சகிருள் ஒடேற். இளவரசன் ஒடேற் மீது காதல் கொள்கிறார். இவ்வாறு வளர்கிறது “அன்னத் தடாகு”த்தின் கதை.

பாலே நடனப் பாணியில் தமது கால் விரல்களின் மீது தின்று சுழன்றும், பாய்ந்தும், ஓடியும், நளினமான உடல் நெளிவுகளுடனும் மென்மையுடனும் ஒடேற்றும் இளவரசனும், அவர்களது பரிவாரங்களும் ஆடும் நடனங்களும், செவிக்கினிய பின்னணி இசையும் எங்கோ ஒரு கனவுகைத் திற்கு எம்மை இட்டுச் சென்றன.

ஒடேற்றுக் கெய்கரைறீன மக்களிமோவாவும், இளவரசனாக விளாடி மீர் வளிவியேவும் அற்புதமாக ஆடினர்.

“அன்னத் தடாகம்” பாலே முடிந்து நாம் வெளியேறிக் கொண்டிருந்தபோது, கெய்கரைறீனவின் நடனத்தைப் பலர் வாயாரப் பாராட்டிக் கொண்டு வெளியே வந்தது என்

காதுகளில் விழுந்தது. இவர்களில் சிலர், ஒரு தசாப்தத்துக்கு முன்னர் “அன்னத் தடாகு”த்தில் ஒடேற்றுக் நடனமாடிய கலினு உலனேவாவின் நடனத்தை நினைவு கூர்ந்து பாராட்டிக் கொண்டு சென்றதையும் கவனித்தேன்.



ஒடேற்றுக் கெய்கரைறீன மக்களிமோவா.

சோவியத் பாலேயின் ஒப்புயர்வற்ற மேதை என்று கணிக்கப்படுவார் தான் இந்த கலினு உலனேவா. சோவியத் தானில் மருட்சி தரும் உயிராகவும், அதனது உணர்ச்சி யூட்டும் கவிதையாகவும் உள்ளவர் என்றும், உலகப் பாலேயில், 20ம் நாற்றுண்டில், சாஸ்திரீய பாத்திரங்களில் முன் சென்போதும் கண்டிராத உணர்ச்சிகளை வெளிப்படுத்துவதில் நிகரற்றவர் என்றும் உலக விமர்சகர்களின் புகழாரங்களைப் பெற்றவர் அவர்.

கலினு இன்று நடனமாடுவதிலிருந்து ஓய்வு பெற்றுவிட்ட போதிலும், நடன ஆசிரியராக இருந்து இளம் கலைஞர்களை உருவாக்கி வருகிறார்.

பாலே நடனங்களின் போது மண்படம் மக்கள் வெள்ளத் தால் நிரம்பி வழிந்தை நான் கண்டேன். பாலே நிகழ்ச்சி களுக்கு மட்டுமல்ல, நாடகம், இசை நிகழ்ச்சி, சர்க்கஸ்

போன்ற சகலவிதமான கலாசார நிகழ்ச்சிகளுக்கும் நிரந்தர “ஹவஸ் ஃபஸ்” அங்கு இருப்பதைக் கண்டேன். இந் நிகழ்ச்சிகளுக்குச் செல்ல விரும்புவோர் குறைந்த பட்சம் முதல் நாளே தமது நுழைவுச் சிட்டுக்களைப் பணம் கொடுத்து வாங்கிவிட வேண்டும். இல்லாவிட்டால் ஆசனம் கிடைக்கவே கிடைக்காது. சோவியத் மக்களின் உயர்ந்த கலாசனை இதிலிருந்து புலப்படுகிறது.

சோவியத் பாலே நடன நிகழ்ச்சிகளின் போது நான் அவதானித்த இன்னென்று சிறப்பு அம்சம், நடன அரங்கு களில் நிரம்பி வழியும் மக்களின் மிகச் சிறந்த கலை அறி வாழும்.

நடனக் கலைஞர் சிறப்பாக ஆடும்போது, அரங்கின் எம் மருங்கிலிருந்தும் ஏக காலத்தில் கரவொலி எழுவதைக் காணலாம்.

எமது நாட்டுப் பரத நாட்டிய அரங்குகளில் இத்தகைய ஓர் ஒழுங்கை இதுவரை நாம் கண்டதில்லை. நர்த்தகி தாளம் தப்பி ஆடும்போதுகூட சில வேளைகளில் சபையிலிருந்து கரவொலி எழுவதைக் கேட்கலாம். அதுவும் பெரிய கோஷ்டி நடனங்கள் என்றால் அங்கு நடக்கும் “ஹாஸ்யங்கள்” இன்னும் அதிகம். மேடையில் எதை, எப்படி ஆடித் தள்ளி னை என்ன, ஐந்து நிமிடங்களுக்கு ஒரு தட்டவை கரவொலி எழும். மேடையில் தோன்றும் ஒரு நர்த்தகியின் பெற்றேர் கள், உற்றூர் உறவினர்கள் சன்னதம் கொண்டு, கரவொலி எழுப்ப, சபையிலிருக்கும் வேறு சிலர் அதைப் புரிந்துகொள்ளாமல், தாழும் கை தட்டித் தொலைத்து முடிப்பார்கள்.

அதிரைப் பந்தயத்தில் ஒரு குதிரையின் மீது காசு கட்டி விட்டவர்கள் தமது குதிரை முன்னுக்கு வரவேண்டும் என்று கத்திக் கூத்தாடுவதை ஒத்த இத்தகைய நிகழ்வுகளைச் சோவியத் பாலே நடன அரங்குகளிலோ அல்லது வேறெந்தக் கலாசார நிகழ்ச்சிகளின் போதோ காண முடியாது.

இன்னென்று புதுமையான அம்சத்தை பொல்ஷோய் அரங்கில் நான் கண்டேன். திறமையாக நடனமாடுபவர்கள் மீது சபையோர் மலர்ச்செண்டு வீசி தமது மகிழ்ச்சியைத் தெரிவிக்கின்றனர். நடனத்தின் போது கூட சில மலர்ச்செண்டுகள் மேடையை நோக்கிப் பறக்கின்றன. நடனத்தின் இறுதியில், நடனமாடியவர்கள் மேடைக்கு வந்து சபையோரின் கரகோஷ்டதைப் பெறும்போது, சபையின் பல்வேறு திசைகளிலிருந்தும் மலர்ச்செண்டு மழை மேடையின் மீது பொழிகிறது. திறமையாக நடனமாடியவரின் காலடியில் ஒரு மலர்மலையே வளர்ந்து விடுகிறது.

சோவியத் நாட்டில் பாலே நடனம் போன்ற கலைகளைத் தமது நிரந்தர ஜீவனேபாயமாகக் கொண்டவர்களும் உள்ளனர். வேறு தொழில் புரிந்து இத்தகைய கலைகளைத் தமது பொழுதுபோக்காகக் கொண்டவர்களும் உள்ளனர். சோவியத் நாட்டில் 2.3 கோடி மக்கள்—அதாவது நாட்டின் சனத் தொகையில் பத்தில் ஒரு பங்கினர்—இவ்வாறு கலைகளைத் தமது பொழுதுபோக்காகக் கொண்டுள்ளனர்.

அவ்வக் கலைகளில் ஆர்வமும் திறனும் உள்ளவர்களைப் பயிற்றுவிப்பதற்கு அரசு சகலவித வசதிகளையும் செய்து கொடுக்கிறது. கலைக் கல்லூரிகளில் படிப்பவர்களுக்கு, இல்லாத கலைப் பயிற்சி நிபுணர்களால் வழங்கப்படுவதோடு நில்லாது, அவர்களுக்கு உதவிச் சம்பளமும் வழங்கப்படுகிறது.

இன்னென்று விதமாகச் சொல்லப் போனால், கரும்பு தின்னக் கைக்கூலியும் கொடுக்கப்படுகிறது. இதனால் கலைத்திறன் உள்ளவர்கள் எங்கிருந்தாலும், அவர்களது உத்தியோகம், சம்பளம், இனம், மொழி, குடியரசு போன்ற அம்சங்கள் கணக்கெடுக்கப்படாது, தமது திறமைகளை மேம்படுத்த, விருத்தி செய்ய, வெளிப்படுத்த வாய்ப்புத் தரப்படுகிறது.

இதைப் பார்த்தபோது, எமது தாய் நாட்டிலே நடனத் துறையின் அவல் நிலை என் மனத் திரையில் தோல்றத் தவறவில்லை.

திறமையுள்ளவர்களிடம் நடனத் துறையில் கற்று முன் னேறப் பணவசதியில்லை. அப்படித்தான் வயிற்றைக் கட்டிக் கற்றிருவும் நிகழ்ச்சிகளை நடாத்தி முன்னுக்கு வரப் “பணபலமும்” “அந்தஸ்து பலமும்” இல்லை.

இதன் விளைவு?

எமது மேடைகளில் பரத நாட்டியத்திற்குப் பதிலாக “பண நாட்டியமும்” இடையைடையே ஆடப்படுகிறது. பணபலம், அந்தஸ்துப் பலம் கூடப் பெற்றால், உலக வலம் கூடச் சாத்தியமாகிறது. ஆட்டத்தில் “ரம்பை” என்றும் “ஊர்வசி” என்றும் கூடப் புகழ் பெறும் வாய்ப்புக்களும் கிடைலாம். இத்தகைய நிலை நடனத் துறைக்கு மட்டும் உரிய தல்ல. எமது தாய்நாட்டில் எந்தக் கலைத் துறையை எடுத்தாலும் இதே நிலைதான். இலங்கையில் முற்போக்கு இலக்கியத்தின் முன்னேடிகள் என்று வர்ணிக்கப்பட்டோர் கூட வறுமையில் துஞ்சி உயிர் துறந்த வரலாறு உண்டு. அவர்களின் குடும்பத்தினர் இறந்தோரின் உடலை அடக்கம் செய்வதற்குக் கூடப் பணமின்றி அவைப்பட்ட வரலாறும் உண்டு.

ஏனிந்த நிலை? இந்தக் கொடுமை தீர வழியேயில்லையா?

மெய்யான மார்க்கில் லெனினிஸக் கலாசாரப் புரட்சி

வேதனையில் வெதும்பிய என் மனதில் எழுந்த இக்கேள் விகஞ்ஜக்கு விடையும் சோவியத் விஜயத்தின்போது கிடைத் தது.

சோவியத் யூனியனும், சோஷலிஸ்த்தைத் தழுவிக் கொண்ட உலக நாடுகளிலும் ஏற்பட்டதைப் போன்ற ஒரு "கலாசாரப் புரட்சி" எமது நாட்டிலும் ஏற்பட்டாக வேண்டும்.

உண்மையான மார்க்சிய லெனினியக் கருத்தமைப்பில், கலாசாரப் புரட்சி என்பது, உழைப்பாளி மக்களுக்கு மனித குலத்தினால் கேகரிக்கப்பட்ட அறிவுத் துறை, கலாசார செல் வங்களை அளிப்பதிலும், வெகு ஜனங்களின் நலன்களை முன் னிட்டு இச்செல்வங்களைப் பயன்படுத்துவதிலும் அடங்கி பிருக்கின்றது.

உலகின் முதலாவது சோஷலிஸ் நாட்டின் ஸ்தாபகரான மாமேதை லெனின், "எமது நாட்டை முற்றிலும் சோஷலிஸ் நாடாக மாற்றுவதற்குக் கலாசாரப் புரட்சி போது மாண்தாரிக்கும்," என்று கூறியதிலிருந்து சோஷலிஸ் நிர்மாணத்தில் கலாசாரப் புரட்சியின் பங்கு எவ்வளவு மகோண்னதமானது என்பது புலப்படுகிறது.

இன்று சோவியத்தில் நிலவும் உன்னத சோஷலிஸ் கலாசாரத்தின் தோற்றுத்திற்கு அர்நாட்டில் லெனின் தலைமையில் ஆரம்பமான கலாசாரப் புரட்சி எவ்வாறு வழிவகுத் தது என்பதை நேரில் கண்டறியும் அரிய வாய்ப்பு எனக்குக் கிட்டியது.

1906—புரட்சிக்கு முந்திய ரஷ்யாவில் வெளி வந்த "வெஸ்தனிக் பிராஸ்வெஷ்செனியா" (கல்வித் தூதன்) என்ற சஞ்சிலகழில் சுவையான ஒரு மதிப்பீடு வெளி யிடப்பட்டிருந்தது.

ரஷ்யாவின் அப்போகதைய கலாசார வளர்ச்சியின் வேகத்தை மாற்றுமலே விட்டு வைத்தால், அந்நாட்டில் ஆண்கள் மத்தியில் நிலவிய எழுத்தறிவின்மையை ஒழிக்க 180 ஆண்டுகள் பிடிக்கும்; பெண்கள் மத்தியில் 300 ஆண்டுகள்; மத்திய ஆசிய துருக்கிஸ்தானில் (இன்றைய துருக்மேனியக் குடியரசு இதிலிருந்துதான் வந்தது) 4,600 ஆண்டுகள்.

இந்தச் சஞ்சிகை வெளிவந்து இன்று 70 ஆண்டுகள் மட்டுமே ஆகியுள்ளன. சோவியத் துருக்யரசுகள் அண்தத் திலுமே ஏற்றதாழ நூற்றுக்கு நூறு சதவீதம் எழுத்தறிவின்மை ஒழிக்கப்பட்டு விட்டது.

புரட்சிக்கு முந்திய துருக்மேனியாவில் கல்வி வாசனை அற்ற 14 வயதுப் பெண் ஒருத்தி தனது கணவனுக்கு அடிமைபோல் விற்கப்பட்டாள். பீபி பல்வகோவா என்ற இப் பெண் புரட்சிக்குப் பிந்திய துருக்மேனியாவில் கல்வி கற்றுத் தேறி, பின் துருக்மேனியாவின் கல்வி அமைச்சராக வரும் உயர்ந்தாள்.

இவை லெனின் தலைமையில் ஆரம்பமான கலாசாரப் புரட்சியின் பெறுபேறுகளோ.

லெனினின் தலைமையில் அக்டோபர் சோஷலிஸப் புரட்சியை நடத்திய கம்யூனிஸ்டுகளின் கலை ஆர்வத்திற்கு எடுத்துக் காட்டாகச் சுவையான ஒரு சம்பவம் உள்ளது.

பெட்ரோகிராட் (இன்று லெனின்கிராட்) நகரில் "அரோரா" என்ற போர்க்கப்பல் குன்டொன்றை

வெடித்து அக்டோபர் புரட்சியை ஆரம்பித்து வைத்த தல்லவா? இதையடுத்து, பெட்ரோகிராட் நகரிலிருந்து புரட்சிக்குழு புரட்சியில் ஈடுபட்டிருந்த மக்களுக்குப் பின் வருமாறு அறைகூவல் விடுத்தது—

“பொதுமக்களே, உங்கள் பழைய எஜமானர்கள் போய் விட்டனர்; அவர்கள் விட்டுச் சென்ற மாபெரும் கலைச் செல்வங்கள் இப்போது தேசம் அனைத்திற்கும் சொந்த மாகிவிட்டன. பொதுமக்களே, உங்கள் மூதாதையர்களின், உங்களின் கலாசார பாரம்பரியத்தின் பிரதிபலிப்புக்களான ஒவியங்களையும், சிலைகளையும், கட்டடங்களையும் பாதுகாக்கத் தவருதிர்கள். பொதுமக்களே, நினைவுச்சின்னங்களையும், புராதனப் பொருள்களையும், ஆவணங்களையும் பாதுகாத்து வையுங்கள்—அவைதாம் உங்கள் வரலாறு; உங்கள் பெருமை.”

புரட்சியை முன்னின்று நடாத்திய மக்கள் இந்த அறை கூவலைச் செவிமடுத்தனர். ஜார் மன்னர்களின் உறைவிட மாகவும், கலைச் செல்வங்களின் கருலூலமாகவும் திகழ்ந்த மாரிகால் அரண்மனையை நோக்கி அவர்கள் கூட்டபோது கூட நிலைக் குண்டுகளைச் சுடவில்லை. வேற்று வேட்டுக்களே தீர்க்கப்பட்டன. அங்கிருந்த கலைப் படைப்புக்கள் எதையும் தொடவில்லை; சிதைக்கவில்லை; சீர்குலைக்கவில்லை.

அவர்களுக்குத், தொரியும் அந்த அராண்மனையும், அவற்றின் அற்புதமான கலைப் படைப்புக்களும் ஆனால் மன்னர்களுக்குச் சொந்தமாக இருந்த பொதும் கூட, இவையாவும் ஆயிரமாயிரம் தொழிலாளி மக்களன் அரிய உழைப்பிலும் நெற்றியிரவையிலும் உருவான பொக்கிஷங்கள் என்று. அவர்கள் அறிவார்கள், அக்டோபர் புரட்சியின் வெற்றி, அக்கலைக் கருலூலங்களின் சொத்துரிமை அடக்கியாண்ட, சரண்டிப் பிழைத்த வர்க்கத்திடமிருந்து அவற்றை ஆக்கிய தொழிலாளர் வர்க்கத்தினரான தமக்கு மாற்றப்படும் என்று.

அக்டோபர் புரட்சியாளர்கள் கலை, கலாசாரத்தின் மீது, வைத்திருந்த பற்றையும் ஆர்வத்தையும் விளக்க வேறென்ன வேண்டும்?

1917ன் அக்டோபர் சோஷலிஸப் புரட்சி வெற்றி பெற்றதை அடுத்து, மாமேதை வெளின் மேற்கொண்ட முதற் பணிகளுள் ஒன்று, சோஷலிஸக் கலாசாரம் ஒன்றினை உருவாக்குவதாகும். கலாசாரத்துறையில் ஒரு புரட்சியை ஏற்படுத்துவது சோஷலிஸ நிர்மாணத்தின் வெற்றிக்கு அவசியமான ஒரு முன்தேவை என்று வெளின் கருதினார்.

ஜார் ஆட்சியின் கீழிருந்த ரஷ்யப் பேரரசில், மக்கள் தமக்கெண் ஒரு கலாசாரத்தை உடையவராய் இருந்தபோதிலும், அக்கலாசாரசெல்வங்களைக் கோட்டுக்கணக்கான தொழிலாளிகளும் விவசாயிகளும் அனுபவிக்க முடியாத நிலையது. அக்டோபர் புரட்சிக்கு முன்னர், மத்திய ஆசிய மக்களுள் 99 சதவீதத்தினர் உட்பட, ரஷ்யக் குடிமக்கள் 70 சதவீதத்தினர்க்குமேல் எழுத்தறிவற்றவர்களாக விளங்கினர். இந்திலையில் நூல்களை, ஓவியங்களை, நடனங்களை இசையினை—இன்னும் இன்னேரன்ன கலாசாரச் செலவங்களை நுகர்ந்து அனுபவிப்பதுதான் எப்படி?

இதனால்தான், புரட்சிக் கணவில் பிறந்து வந்திருந்த இளம் சேஷியத் குடியரசுக்களை இன்னேரு புரட்சிக்கு—கலாசாரப் புரட்சிக்கு உள்ளாக்க வேண்டும் என்று வெளின் தீர்மானித்தார்.

வெளின் ஏற்படுத்திய கலாசாரப் புரட்சி, உழைக்கும் மக்களைச் சுரண்டும் வர்க்கத்தினர் பல நூற்றுண்டு காலமாக அடிமைப்படுத்தி வைத்திருந்த ஆன்மீகத் தலைகளிலிருந்து அவர்களை விடுவிக்கவும், கடந்த காலங்களின் கலாசாரச் செல்வங்களையெல்லாம் அவர்களுக்குக் கிட்டச் செய்வதையும் அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தது. அது ஒரு புதிய சோஷலிஸக் கலாசாரத்தை உருவாக்குவதையும், ஒரு புதிய சோஷலிஸ அறிவுத்துறையினரை உருவாக்குவதையும், வஞ்சாளானம்—இலக்கியம்—கலைகள் ஆகியவற்றின் சர்வாமசமான முன்னேற்றத்தைக் கொண்டு வருவதையும் நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தது.

உண்மையான சோஷலிஸப் பாதையிலிருந்து தடம் பூண்ட மாவோயில்கள், அதனால் ஏற்படும் அரசியல் நெருக்கடிகளின் போது, தமக்கு மாருணவர்களை, “கலாசாரப் புரட்சி” என்ற போர்வையின் தீழ் அடக்கி, ஒடுக்கி, அழித்து, களைபிடுங்கிடக் கட்டவிழ்த்து விடும் அராஜை வன்முறைகளுக்கும் வெளின் ஆரம்பித்து வைத்த கலாசாரப் புரட்சிக்கும் எதுவித பொதுத் தன்மையும் இல்லை.

வெளின் ஆரம்பித்து வைத்த கலாசாரப் புரட்சியானது, ‘‘பாட்டாளி வர்க்கக் கலாசாரம்’’ என்ற கோஷத்தின் மத்தியில் கடந்த காலக் கலாசாரச் சாதனைகள் அனைத்தையும், பேரிலக்கியங்கள்—கலைகள் யாவற்றையும் தூக்கித்தார வீசும் குன்யவாதமாக அமையவில்லை. அதற்குப் பதிலாக, சோஷலிஸ கலாசாரமானது, மனிதகுலம் உருவாக்கியுள்ள அருமையான கலை அம்சங்கள் யாவற்றினதும்

இயல்பான வளர்ச்சியாக இருக்க வேண்டும் என்று வெளின் சுட்டிக்காட்டி ஞார்.

“முதலாளித்துவம் விட்டுச்சென்றுள்ள கலாசாரம் முழு வதையும் நாம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அதனைக் கொண்டு சோஷ லிஸ்த்தை நிர்மாணிக்க வேண்டும்.” என்று அவர் எழுதினார். “அதன் விஞ்ஞானம், தொழில் நுட்ப வியல், விஷயங்கானம், கலை யாவற்றையும் நாம் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும்; அவையில்லாமல், கம்யூனிஸ் சமுதாயத்தைக் கட்டியமைக்க நம்மால் இயலாது.”

முதலாளித்துவம் விட்டுச் சென்ற கலாசாரத்தின் சிறந்த சாதனைகளை சோஷவிலை கலாசாரம் தன்வயப்படுத்துகின் நிமிச்சனபூர்வமாக மறுமதிப்பீடு செய்கிறது; மேலும், உழைக்கும் வர்க்கத்தினரின் பரந்த பகுதியினருக்கு அவை கிடைக்கும்படி செய்கிறது.

சோஷவிலை கலாசாரப் புரட்சியின் பிரதான குறிக்கோள், சோஷவிலை—கம்யூனிஸ் நெறிமுறைகளின் அடிப்படையில் சமுதாயத்தில் ஒரு முற்று முழுதான கலாசார மறுமலர்ச் சியை ஏற்படுத்துவதாகும். இதற்கு மக்கள் உள்ளங்களில் வேருங்றியிருந்த கடந்தகால தப்பெண் ணங்களின் சீச்சங்களை அகற்றுவதும், மனிதரின் கலாசாரப் பசியைப் போக்கு வதும், சகல மக்களுக்கும் ஒரு மார்க்களிய—வெளினியக் கண்ணேட்டத்தை ஏற்படுத்துவதும், புதிய தாரமிகத் தன்மைகளைபும் சமூக நடத்தித்தைத் தரங்களையும் உருவாக்கு வதும், பூரணத்துவமான உளவளர்ச்சியும் ஆக்க சிந்தனை யும் உள்ள ஒரு புதுமனிதனை உருவாக்குவதும் இன்றி யைமயாதது. அதே நேரத்தில், எல்லாச் சகாப்தங்களின் தும் தேசங்களினதும் அரிய கலை, கலாசாரப் பொக்கிஷங்கள் அனைத்தையும் தன்வயப்படுத்தி மேலும் விருத்தியுறச் செய்யாது சோஷவிலைக் கலாசாரத்தை நிறுவ இயலாது என்று வெளின் சுட்டிக் காட்டினார்.

பல இன மக்கள் வாழ்ந்த சோவியத் யூனியனில், ஒவ்வொர் இனமும் ஒன்றிலிருந்து மற்றது வேறுபட்ட சமூக, கலாசார வளர்ச்சிக் கட்டடத்தில் இருந்தது. வெவ்வேறு இனங்களின் சமூக, கலாசார முதிர்ச்சியில் இருந்து உயர்வு அகற்றுவது எப்படி? பொதுவான ஒரு சோஷ தாழ்வுகளை அகற்றுவது எப்படி? பொதுவான ஒவ்வொர் இனமும் விசக் கலாசாரத்தின் நிர்மாணத்திற்கு ஒவ்வொர் இனமும் பயனுள்ள பங்களிப்புகளை அளிக்க வழிவகுப்பது எப்படி?

நாற்றிற்கு மேற்பட்ட இனங்கள் வசித்து சோவியத் யூனியனில், சகல பின்தங்கிய இனங்களுக்கும், அவை எண்ணிக்கையில் பெரிய இனமாயிருந்தாலென்ன, சிறிய இனமா

யிருந்தாலென்ன, முன்னேற்ற முற்ற இனங்களின் சமூக, கலாசார வளர்ச்சித் தரங்களுக்கு நிகராக உயர்ந்து, நாடெங்கும் சகல இனங்களுக்குமிடையே ஒரே சீரான சமூக கலாசார முதிர்ச்சி ஏற்படுவதற்கு சகல விதமான வாய்ப்புக்களும் அள்க்கப்பட்டன.

1918—1920 காலகட்டத்தின் போது, சோவியத் யூனியனில் வதிந்த சில சிறிய இனங்களுக்கு, முதன் முதலாக பாடப் புத்தகங்களைக் கம்யூனிஸ்ட் அரசு வெளியிட்டது. சில இனத்தினர்கள் தமது காய்மொழிக்கு எழுத்துவடிவம் இன்றிக் கூட இருந்தனர். இம் மொழிகளுக்கும் கம்யூனிஸ்ட் அரசே எழுத்து வடிவங்களை அனமத்துக்கொடுத்தது. இவ்வாறு 40க்கும் மேற்பட்ட தேசிய மொழிகள் முதன் முதலாக விஞ்ஞான அடிப்படையோடு கூடிய எழுத்து மொழி கள் ஆயின். நாடெங்கும் தேசிய மொழிகளை வளர்க்கவும் ஆராய்வும் பல விஞ்ஞான ஆய்வுகூடங்கள் திறக்கப்பட்டன. எழுத்துக்கள், சொற்கள், பதங்கள், உச்சரிப்பு, இலக்கணம், முதலிய துறைகளில் சிரிய ஆராய்ச்சிகள் நடத்தப் பட்டன. அக்டோபர் புரட்சி நடைபெற்றுச் சுமார் 20 ஆண்டுகளுக்குள் சோவியத்தில் எழுத்தறிவின்மை பெரும்பாலும் ஓழிக் கப்பட்டுவிட்டது.

சோவியத்தின் பல்வேறு தேசிய கலாசாரங்களும் முதிர்ச்சி அடைந்து, ஒரு சர்வதேச உணர்வுப் பிழைப்புடன் சோவியத் சமூகத்தின் ஒரு பொதுவான கலாசாரமாக மலர்ந்தன. அதே நேரத்தில், ஒவ்வொரு தேசிய கலாசார மூம் அதனுது தேசியத் தனித் தன்மைகளையும் மரபுகளையும் பாதுகாக்கவும் தவறவில்லை.

சர்வதேச ரீதியிலான சோஷவிலை உள்ளடக்கமும், பன்முகப்பட்ட தேசிய வடிவங்களும் மரபுகளும் இசைவுடன் ஒருங்கே சங்கமித்துச் சிறப்புறுவதுதான் சோஷவிலை கலாசாரம், இது சோஷவிலை யதார்த்த வாதத்தை தனது படைப்பாக்க முறையாகக் கொண்டது. யதார்த்தத்தை அதனுடைய புரட்சிகர வளர்ச்சியில் எடுத்துக்கொண்டு உள்ளதை உள்ளபடி பிரதிபலிப்பது தான் சோஷவிலை யதார்த்தவாதம். கலைப் படைப்புக்கள் மதிப்பிடப்படுவதற்கு அத்திவாரமாக உள்ள பொது அடிப்படைத் தத்துவங்கள் அதில் அடங்கியுள்ளன. கலையானது உண்மையும் நேரமையும் உடையதாய் இருக்க வேண்டும் என்றும், மனிதாபிமானம் — தேசியப் பண்புக் கூறுகள் — உயர்ந்த கலையம்சம் — வாழ்வுடன் நெருங்கிய தொடர்பு — தனனம்பிக்கை உடையதாய் இருக்க வேண்டும் என்றும் அது வரையறுக்கிறது.

சோஷலிஸ யதார்த்தவாதத்தின் முக்கிய அம்சம், அது ஒரு சர்வதேசக் கண்ணேட்டத்தை உடையதே ஆகும். இக் கண்ணேட்டம் யதார்த்த வாழ்விலிருந்து பின்வாங்குவதை நிராகரிக்கிறது; மனித குலத்தின முன் நேற்றத் திற்காகப் போராட வேண்டும் என்று அறைகளி அழைக்கிறது; கோடிக் கணக்கான மக்களால் விரும்பப்படும் இலட்சியத்தை அடைவதற்கான பாதையில் ஒளிவிளக்காகத் திகழ்கிறது; ஒரு புது யூக்கதை நிறுவுவதற்கான பணியில் மக்களுக்குத் தீவ்ரமாக உதவுகிறது.

1917ன் அக்டோபர் சோஷலிஸப் புரட்சியை அடுத்து, வெளினின் தலைமையில் சோவியத் யூனியன் நிகழ்த்திய கலாசாரப் புரட்சியின் நல் விளைவுகளை இன்று உலகமே அங்கீகரிக்கிறது.

உலகப் புகழ் பெற்ற ஆங்கில விஞ்ஞானப் புனைக்கதை எழுத்தாளரான எச். ஐ. வெல்ஸ் 1920ம் ஆண்டில் சோவியத்திற்கு விஜயம் மேற்கொண்டார். இதையுடுத்து, “‘நிமிவில் ரஷ்யா’” என்ற நூலை அவர் எழுதினார். சோவியத் தாட்டில் நடைபெற்றுக்கொண்டிருந்த கலாசாரப் புரட்சி நாட்டு அவர் பின்வருமாறு வியந்து எழுதினார்.

“இன்றைய பணக்கார இங்கிலாந்திலும், பணக்கார அமெரிக்காவிலும் நினைத்துக்கூடிப் பார்க்க முடியாத ஓர் இலக்கியப் பணி, குழப்பமும், குறிரும், பஞ்சமும், பரிதாபத் திற்குரிய வறுமையும் தாண்டவெமாடும் இந்த வசித்திரராஷ்யாவில் இன்று மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது. மக்கள் பசியால் வாடுகின்ற ரஷ்யாவில் நூல் மொழிபெயர்ப்புப் பணியில் நூற்றுக்கணக்கானார் ஈடுபட்டு வருகின்றனர். இவர்கள் மொழிபெயர்க்கும் நூல்கள் அச்சேற்றப்பட்டு வருகின்றன. இவை வேறெந்த நாட்டு மக்களுக்கும் கிடைக்கப்பெறுத அளவு உலக அறிவைப் புதிய ரஷ்யாவுக்கு வழங்கப்போகின்றன.”

ஐங்கிய நாடுகள் ஸ்தாபனத்தின் கீழ் இயங்கும் கல்வி, விஞ்ஞான், கலாசார நிறுவனத்தின் (“‘யூனிஸ்கோ’”) புள்ளி விவரங்களில் படிப்பார்த்தால் கடந்த பலவருடாலமாக நூல் பிரசரிப்பில் சோவியத் யூனியனே உலகில் முதலிடம் வகிக்கிறதாம். ஆண்டுதோறும் உலகில் பிரசரிக்கப்பட்டு வரும் நூல்களில் நாலிலொரு பங்கு சோவியத்திலே பிரசரிக்கப்படுகிறது. ஆண்டுதோறும், 80,000 க்கு மேற்பட்ட நூல்களின் 140 கோடி பிரதிகள் இந் நாட்டில் பிரசரிக்கப்படுகின்றன. இவை சுமார் 90 சோவியத் மொழிகளிலும் 60 உலக மொழிகளிலும் பிரசரமாகின்றனவாம்,

“‘யூனிஸ்கோ’” புள்ளி விவரத்தின் படி, மொழிபெயர்ப்பு நூல்களை வெளியிடுவதிலும், உலகில் முதலிடத்தை சோவியத் யூனியனே பெறுகிறது.

1946 — 1972 காலகட்டத்தில், சோவியத்தில், பல வேறு இலக்கிய, தத்துவார்த்த போக்குகளைக் கொண்ட 6,305 அமெரிக்க நூல்களும், 5,733 பிரெஞ்சு நூல்களும், 3,697 ஆங்கில நூல்களும், 724 இத்தாலிய நூல்களும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டன.

ஆனால், இதே காலகட்டத்தில், அமெரிக்காவிலும், பிரான்சிலும், பிரீட்டனிலும், இத்தாலியிலும் வெளியிடப் பட்ட சோவியத் தூல்கள் முறையே 450, 628, 437, 407 மட்டுமே ஆகும்.

கம்யூனிஸ்ட் சோவியத் யூனியனை “‘இரும்புத் திரை’” நாடு—“‘மூடிய சமூகம்’” என்றும், முதலாளித்துவநாடு கணைத் “‘திறந்த சமூகம்’” என்றும் சிலர் செய்து வரும் பிரசாரம் எவ்வளவு அபாண்டமானது என்பதை நிறுபிக்க இக் கலாசாரப் பரிவர்த்தனைப் புள்ளி விபரங்களே போதும்.

உலகிலேயே நூல்களுக்கு மிக மலிவான வீலைகளை உடைய நாடும் சோவியத் யூனியனே.

திரைப்படக்கள் பார்ப்பதிலும் உலகில் சோவியத் மக்களே முன் நிற்கின்றனர். “‘யூனிஸ்கோ’” புள்ளிவிவரங்களின் படி, சராசரியாக, ஒரு ஐப்பானியர் ஆண்டுக்கு 2 முறையும், மேற்கு ஜெர்மானியர் 3 முறையும், ஆண்கிலேயர் 4 முறையும், பிரெஞ்சுக்காரர் 4 முறையும், அமெரிக்கர் 5 முறையும், சோவியத் பிரஜை 19 முறையும் திரைப்படம் பார்க்கின்றனராம்! சோவியத் தூட்டில் திரைப்பட மாளிகைகளில் ஆண்டுதோறும் மக்கள் வரவு 500 கோடியாகும்.

“‘யூனிஸ்கோ’” புள்ளிவிவரங்களின் படி நாடகங்கள், இசை— நடன நிகழ்ச்சிகள், அரும் பொருட்காட்சிச் சாலைகளுக்குச் செலவதிலும் உலகில் சோவியத் மக்களே முதலிடம் வகிக்கின்றனர்.

கலாசாரத் துறையில் இத்தனை சீரும் சிறப்பும் பெற்றுப் புகழ் பரப்பி வரும் சோவியத் தூட்டை ஒரு “‘புது யூ’” மாக நான் காண்டதில் என்ன தவறு?

மக்கள் இலக்கியம் படைத்தவர்கள்

சோவியத் மக்கள் பெரும் புத்தகப் பிரியர்கள், வாசகர் கள் என்பதை எனது சோவியத் விஜயத்தின் போது பல சந்தர்ப்பங்களில் என்னுல் உணர்ந்து கொள்ள முடிந்தது.

சோவியத்திலுள்ள புத்தகக் கடைகளில் எப்போதும் பெருங் கூட்டம் இருப்பதை அந் நாட்டிற்குச் செல்லும் எவ்வாறும் அவதானிக்காமல் இருக்க முடியாது.

மாஸ்கோவில் கலினின் புதேருஸ்பெக்டில் பிரமாண்டமான ஒரு புத்தகக் கடை உள்ளது. இதனைச் சென்று பார்க்கும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிடையது. இது இரோப்பாவில் உள்ள மிகப் பெரிய புத்தகக் கடைகளில் ஒன்றாகும். இதன் மொத்தப் பரப்பளவு 4,000 சதுர மீட்டர்களாகும். இங்குள்ள புத்தகத் தட்டுக்களின் மொத்த நீளம் சுமார் ஒரு மைலாகும். இங்கு தினமும் 20,000 மக்கள் புத்தகங்கள் வாங்குகின்றனர்.

சோவியத் யூனியனில் எல்லாமாக 14,500 பெரிய புத்தகக் கடைகளும், 35,000 சிறிய புத்தகக் கடைகளும் உள்ளன.

சோவியத்திலுள்ள நூலகங்களில் எல்லாமாக 18 கோடி மக்கள் நூலக உறுப்பினர் அட்டை உடையவர்களாயிருக்கின்றனர். இது அந்நாட்டின் சனத்தொகையில் முக்காற் பங்காகும். நூலகங்களில் நூல்களை இரவல் பெறுவதற்குக் கட்டணம் ஏதும் இல்லை.

மாஸ்கோவிலுள்ள உலகப் புகழ் பெற்ற லெனின் நூலகத் திற்குத் தினமும் 10,000 பேர் வருகிறார்களாம். நேர மின் மையால் அந் நூலகத்திற்கு விஜயம் செய்ய எனக்கு வாய்ப் புக் கிட்டவில்லை. எனினும், அந்நூலகத்தைக் கடந்து காரில் சென்ற போது ஒருவித பெருமிதம் என்னை ஆட்கொள்ளத் தவறவில்லை.

ஜி. சி. ஃ, வகுப்பு மாணவருக நான் யாழ்ப்பாணம் இந்துக்கல்லூரியில் இருந்தபோது, ‘‘சந்திரேனச் சேர்ந்திடுதல் என்றே?’’ என்ற பெயரில் விண்வெளி ஆய்வு பற்றிய எனது முதலாவது கட்டுரையை ‘‘இந்து இளைஞன்’’ என்ற கல்

ஞாரீச் சஞ்சிகைக்கு எழுதியிருந்தேன். உலகின் முதலாவது விண்வெளி வீரரான யூரி ககாரின் இலங்கை வந்தபோது, அவரை வரவேற்பதற்காக ‘வானமரன்’ என்ற சிறு நூலில் இலங்கைக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி தமிழில் வெளியிட்டிருந்தது. இந் நூலில் உள்ள ஒரேயொரு கட்டுரையாக எனது கட்டுரை மறுபிரசரம் செய்யப்பட்டது. ‘‘வானமரன்’’ மாஸ்கோ வெளின் நூலகத்தில் இடம் பெற்றுள்ளது.

விண்வெளி ஆய்வு பற்றிய, சாகித்திய மண்டலப் பரிசு பெற்ற எனது நூலான ‘‘மண்ணீல் இருந்து விண்ணீற்கு’’ ம் இந் நூலகத்தில் உள்ளது.

‘‘எனது இரு இலக்கியப் படைப்புக்கள் அங்கே உள்ளன,’’ என்று என்னுடன் கூட வந்த நொவோஸ்தி பத்திரிகை ஸ்தாபன ஆசிரியரான வியசஸ்லாவ் டொப்சியனிடம் நான் கூறியபோது, அவர் முகம் மலர, என் கைகளைப் பிடித்து குலுக்கி வாழ்ந்துத் தெரிவித்துக்கொண்டார்.

சோவியத் யூனியனில் எல்லாமாக 3,60,000 நூலகங்கள் உள்ளன. இவற்றில் ஏற்ததாழ் 350 கோடி நூற் பிரதிகள் உண்டு.

சோவியத் மக்களின் தணியாத இலக்கியப் பசிக்கு இவை சான்று பகர்வனவாக அமைந்துள்ளன.

பல தலைமுறை எழுத்தாளர்களது படைப்பாற்றவின் விளைவே பல — தேசிய சோவியத் இலக்கியமாகும்.

சோஷலிஸ யதார்த்த வாதத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட முதலாவது சோவியத் படைப்பாக ‘‘தாய்’’ என்ற நவீனம் கருதப்படுகிறது. அதன் ஆசிரியரான மக்களிம் கோர்க்கி சோஷலியத் உழைக்கும் வர்க்கத்தினரைப் பற்றிப் பல அமர காவியங்களை ஆக்கியவர். சோஷலிஸ இலக்கியத் தின் தந்தை என்று கருதப்படும் இவரையே உலகின் மூலை முடுக்குகளில் உள்ள எண்ணற்ற முற்போக்கு எழுத்தாளர்கள் தமது ஆதர்ஸ் புருஷராகக் கொண்டுள்ளனர்.

அக்டோபர் சோஷலிஸப் புரட்சிக்கு முன்னரேயே தமது இலக்கியப்பணியை ஆரம்பித்திருந்த எண்ணற்ற ரஷ்ய எழுத்தாளர்கள் — குறிப்பாக, விக்கென்றி வெரல்யேவ், சேர்ஜி செர்ஜியேவ் — சென்ஸுகி, வியசெஸ்லாவ் ரிஷ்கோவ், மிஹேலில் பிரிஷ்வின், நிக்கோலாய் அலியேவ், த. லெக்ஸாந்தர் கிரின் முதலியோர் — 1920ம், 1930ம் தசாப்தங்களில் சோஷலிஸக் கலாசாரத்தை உருவாக்குவோரின் அணிகளில் சேர்ந்தனர்.

அக்டோபர் சோஷலிஸப் புரட்சியின் ஆதாயங்களைப் பேணுவதற்காக நடைபெற்ற ஆயுதப் போராட்டத்தில் தீவி

ரப் பங்கெடுத்த வியோனித் வியேஞ்வேல், அலெக்ஸாந்தர் ஃபதயேவ், டமிற்றி ஃபுர்மனேவ், மிஹேயில் ஷாலக்கோவ், விலேவெலாட் விஷ்ணேவல்ஸ்கி, போறிஸ் லாவரினேவ், நிக்கோலாய் திக்காஙேவ் போன்ற சிருஷ்டி கர்த்தாக்களும் இலக்கியவாளில் புதிதாகத் தோன்றினர்.

இத் தலைமுறையைச் சேர்ந்த எழுத்தாளர்கள் ஒரு புதிய கதாநாயகனை — புரட்சியின் இலட்சியத்தை நிலை நிறுத்து வதற்காகச் செயலூருக்கத்துடன் போராடும் ஓர் இலட்சிய நாயகனை உருவாக்கினர்.

அக்டோபர் புரட்சியை அடுத்து வந்த ஆண்டுகளில் கவிஞர்த் துறையும் விருத்தியடையாயிற்று. வளாட்சிமிர் மாய் கோவல்ஸ்கி, அலெக்ஸாந்தர் பிளொக், வலறி பிரியூஸோவ், சேர்ஜே எலினின் போன்ற ஒப்பற்ற கவிஞர்கள் உருவாயினர். மாயகோவல்ஸ்கியின் அனை தெறிக்கும் உணர்ச்சிக் கவிஞர்கள் சோவியத் இலக்கியத்தை வளமூட்டி நிற்கின்றன.

1930ம் தசாப்தத்தில் துருக்மேனிய எழுத்தாளர் பேர்டி கேர்பயேவைப் போன்ற—பல்வேறு தேசிய இனங்களைச் சேர்ந்த எழுத்தாளர்கள் தோன்றிப் புகழ் பெற்றனர்.

1930 — 1940 காலகட்டத்தில் எழுதப்பட்ட மிகச் சிறந்த நூல்களில் மிஹாயில் ஷாலகோவின் “டான் நதி அமைதியாகப் பாய்கிறது”, அலெக்ஸி டால்ஸ்டாயின் “நகரத்தின் வழியே பாதை”, ஆகிய நவீனங்கள் உலகப் புகழ் பெற்றவையாகும். கம்யூனிஸ்க கண்ணேட்டத்துடன் எழுதப்பட்ட அந்நவீனங்கள் பழைய — புதிய உலகங்களுக்கிடையே நடைபெறும் ஜீவ மரணப் போராட்டத்தை நிறைந்த கலை அமசுத்துடனும் யதார்த்தத்துடனும் அனுகின.

அக் காலகட்டத்தில் எழுதப்பட்ட, விலேவெலாட் விஷ்ணேவல்கியின் “நம்பிக்கைமிக்க துன்பியல்” போன்ற சிறந்த நாடகங்கள் இன்றும் மேடை ஏற்றப்பட்டும், சினி மாவாகக் காட்டப்பட்டும் வருகின்றன. அவற்றைப் பார்ப்பதற்கு மக்கள் திருஞின்றனர்.

1932ல் வெளிவந்த நிக்கோலாய் ஒல்ட்ரோவல்ஸ்கியின் “வீரம் விளைந்தது” (HOW THE STEEL WAS TEMPERED) என்ற நவீனம் சோவியத் நவீனங்களின் சிகரமாகத் திகழுகிறது. ஒல்ட்ரோவல்ஸ்கி உள்நாட்டு யுத்தத்தில் போரிட்டுத் தியாகத் தழும்பேறியவர்; கடுஞ் சுகளை முற்றுக் கணபார்வையை இழந்து, வாதத்தினால் முடக்கம் அடைந்தவர். ஆனால் இத்தனை சுகவீனங்களாலும் கூட சோஷலிஸ் இலக்கியத்திற்கு அவர் ஆற்ற விழைந்த சேவையைத்தடுக்க முடிய

உலகப் புகழ் பெற்ற தமது நவீனத்தை எழுதாது அவன்றத் தடுக்க முடியவில்லை.

அவரது நவீனத்தின் கதாநாயகனை பவல் கோர்ச்சா ஜின் சோவியத் தீவிரம் தலைமுறையினரின் இலட்சிய புரூஷ னானுன். வீரத்திற்கும் தியாகத்திற்கும் உலகுக்கே ஓர் ஆதர்வ நாயகனானுன். பலவகைகளில் இந்த நவீனம் ஒல்ட்ரோவல்ஸ்கியின் சுயசரிதையாகவே அமைந்ததெனலாம்.

எனது சோவியத் சுற்றுலாவின்போது, ஒரு நாள், நாம் சென்ற காரின் சாரதியாக நடுத்தர வயது மதிக்கத்தக்க ஒரு ரஷ்யப் பெண் வந்திருந்தாள். நாம் காரை விட்டு இறங்கிச்சென்ற போதெல்லாம், அவள் விழுந்து விழுந்து ஒரு புத்தகத்தை வாசிப்பதைக் கண்டேன். அது என்ன புத்தகம் என்றியத் துடித்தேன்.

அது ஒல்ட்ரோவல்ஸ்கியின் வீர காவியம் என்றறிந்தபோது நான் அடைந்த வியப்பிற்கு அளவேயில்லை. தனது சிறு வயது முயல் பல தடவைகள் அடைத் திருப்பித் திருப்பி அவள் படித்துவிட்டாளாம். எனினும் அந்த நூல் அவனுக்கு இன்னும் அலுக்கவில்லை. ஒரு கார்ச்சாரதியின் இலக்கிய இரசனையைப் பார்த்தீர்களா?

1941—45 உலக மகா யுத்தத்தின் போது, சோவியத் எழுத்தாளர்கள் தமது சகபிரஜைகாந்டன் தோகோடுதோள் நின்று தமது தாயகத்தையும் மனித குலத்தையும் வீட்டிலரின் பாலிஸப் படைகளிலிருந்து காப்பதற்காக வீரப் போர் புரிந்தனர். புதை குழிகளிலும், போர்க் கப்பல்களிலும், யுத்த முனை நிருபர் குழுக்களிலும் எழுத்தாளர்கள் தமது பேருந்துகளோடு துப்பாக்கிகளையும் ஏந்திநின்றனர். புத்த முனையில் இருந்து, அவ்விடத்து நிகழ்வுகளை வீரகாவியமாக எழுதி, தம் நாட்டவரின் தேச பக்தியையும் கடமையுணர்ச்சி யையும் கொழுந்துவிட்டு எரியச் செய்து, எதிரீய முறியடிப்பதற்கு உதவினர். 400க்கு மேற்பட்ட சோவியத் எழுத்தாளர்கள் யுத்த முனையில் உயிர் துறந்தனர்.

அலெக்ஸி டால்ஸ்டாய், மிஹேயில் ஷாலகோவ், விலேவெலாட் விஷ்ணேவல்ஸ்கி, இலியா எஹரன் பேர்க் போன்றேரினர் எழுத்துக்கள் யுத்தகால வீரகாவியங்களாகப் புகழ் பறப்பி நிற்கின்றன.

மனித வரலாற்றுல் எந்தவொரு நாடும் அடைந்திராத சேதத்தை இரண்டாம் உலக யுத்தத்தில் சோவியத் தாடு அடைந்தது. இரண்டு கோடிக்கு மேற்பட்ட சோவியத் மக்களைப் பலிகொடுத்து, தனது தேசியச் செல்வத்தில் மூன்று லொரு பங்கைப் பறி கொடுத்து, மனித இனத்தை பாலிஸப்

பயங்கரத்திலிருந்து காத்தனார் வீரம் செறிந்த சோவியத் மக்கள்.

இந்தக் கட்டத்தில், சொல்லெனித்லின் என்ற மாபெரும் பிரகிருதியை வாசகர்களுக்கு அறிமுகம் செய்து வைத்தல் உசிதமானது.

மாபெரும் இலக்கிய கர்த்தா என்றும், சோவியத் சமூகத்திலுள்ள ஊழில்களை உடைத்து எழுதியதால் அங்கிருந்து நாடு கடத்தப்பட்டவர் என்றும், நோபல் பரிசு பெற்ற எழுத்தாளர் என்றும் சர்வதேச பிற்போக்குவாதிகள் புகழ்பாடு, உலகெங்குமுள்ள சில அசட்டு அரைவேக்காடுகள் அதற்கு ஒத்தாதப் பெற்ற தகைமை உடைய இந்த சொல்லெனித்லின் யார்?

சொல்லெனித்லினுடைய வண்டவாளங்கள் பலவற்றைப் பற்றி நான் ஏற்கெனவே வாசித்தறிந்திருந்த போதிலும், அவனைப் பற்றிச் சாதாரண சோவியத் குடிமக்கள் என்ன கருதுகிறார்கள் என்று நேரில் கண்டறிய விரும்பினேன்.

எனது விசாரணைக்கு முதலில் ஆளானவர் ஒரு துருக்மேனியக் கார்ச் சாரதி. எமது துருக்மேனியக் குடியரசுக் கற்றலாவின்போது ஒரு நாள் நாம் சென்ற காரை இவர் ஒட்டி வந்தார். அவரிடம், “நீங்கள் ஒன் சொல்லெனித்லினை நாடு கடத்தினார்கள்?” என்று கேட்டு வைத்தேன்.

‘‘ஒரு தேசத் துரோகியைச் சுட்டுத்தள்ளாது நாடு கடத்தியது குற்றம்தான்,’’ என்று வெடுக்கென்று பதிலளித்தார் அக்கார்ச்சாரதி. சொல்லெனித்லினின் துரோகத்தைப் பற்றி நீண்டதாரு விளக்கம் தந்தார்.

மாஸ்கோவிலுள்ள இலங்கைத் தூதரகத்தில் கடமையாற்றும் சிங்கள நண்பர் ஒருவரின் இலவத்திற்குச் சென்றிருந்தோம். அங்கே அச் சிங்கள நண்பரைக் காண மாஸ்கோவில் பட்டதாரிக் கல்வி பயிலும் ஓர் இலங்கை மாணவன் வந்திருந்தான். அவனேரு பல்கலைக்கழகத்தில் கல்வி பயிலும் ஒரு ரஷ்ய கமாணவனும் வந்திருந்தான்.

இந்த ரஷ்ய மாணவனிடம் நான் கேட்டேன்—

‘‘சொல்லெனித்லினின் நால்களை உங்கள் நாட்டில் ஏன் பிரசரிப்பதில்லை?’’

‘‘அவன் ஒரு தேசத்துரோகி, ஜன வீரோதி. அவனது நால்களைப் பிரசரிக்க எமது அரசு மக்கள் பணத்தை வீரயம் செய்வதை நாம் அனுமதிக்க மாட்டோம்.’’ எனது முகத்தை உற்றுப் பார்த்து விட்டுத் தொடர்ந்தான் அம் மாணவன். ‘‘மாபெரும் தேசபக்தப் போரில் பங்கு பற்றி ஊன முற்றவர் எனது தாத்தா. எமது தேசத்துக்காகப் போராடிய

எனது தாத்தாவைப் போன்ற கோடிக்கணக்கான சோவியத் வீரர்களைத் தண்டனை விதிக்கப்பட்ட கைதுகள் என்று கிழ்ந்து எழுதிய தேசத் துரோகி சொல்லெனித்லின். ‘‘உணர்ச்சி வசப்பட்டவனும், சொல்லெனித்லினின் அயோக்கியத்தனத்தைப் பற்றி விளக்கினான் அந்த இளைஞர்.

சோவியத் மக்கள் சொல்லெனித்லினை எத்தகைய ஒரு தேசத் துரோகியாக, ஜன வீரோதியாக வெறுத்தொதுக்கு கிழுர்கள் எனபலதை, கார்ச்சாரதியினதும் மாணவனதும் சத்திய ஆவேசங்கள் எனக்கு நிருபித்து நின்றன.

யார் இந்த சொல்லெனித்லின் என்று பார்ப்போம்.

இரண்டாம் உலக மகா யுத்தத்தில் சோவியத் மக்கள் புரிந்த தியாகத்தையும், ஈட்டிய வெற்றியையும் ஏனான் செய்து எழுதியவன்தான் சொல்லெனித்லின். இவனது எழுத்துக்கள் சோவியத் வீரர்களையும் நாளீக கொலைகாரர் களையும் சமமாக மதித்தன. யுத்தத்தில் போரிட்ட சோவியத் படையினர், உன்மையில் பலிக்கடாக்களாகச் செருமூனைக்கு அனுப்பப்பட்ட, தண்டனை விதிக்கப்பட்ட கைதுகள் என்று எழுதி வீர சோவியத் மக்களின் உணர்ச்சிகளை மிதித்துப் புண்படுத்தியவன் சொல்லெனித்லின். ஹிட்லரின் படைகளை நேரடியாகவே பாராட்டி எழுதி மனித இனத்துக்கே துரோகம் விளைவித்தவன் அவன். நாஜீக் கொலைகாரர்களை ‘‘இரக்க சிந்தனையும்’’, ‘‘பெருந்தன்மையும்’’ மிக்கவர்கள் என்று எழுதிய நீசன் இவன். ரஷ்ய மனிதன் ஒரு துண்டு ரொட்டிக்காக, பெற்ற தாயையும் தந்தையையும் காட்டிக் கொடுத்துவிடுவான் என்று எழுதித் தனது தாயகத்தின் முதுகில் குத்திய கயவன் இவன்.

சொல்லெனித்லின் நாடு கடத்தப்படுவதற்கு உடனடிக் காரணமாயிருந்த ‘‘குலாக்கீதீக்கூட்டம்’’ என்ற நூலில் சோவியத் அவதூரை ‘‘கட்டுக்கைதூக்கான்’’ நிறைய உள்ளன என்று சொல்லெனித்லினின் முன்னால் மனைவியான நதால்யா ரெஷ்தோவ்ஸ்காயா எழுதியுள்ளார். 25 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக சொல்லெனித்லினின் விசவாசம் மிக்க மனைவியாக வும், செயலாளராகவும் இருந்தவர் தான் நதால்யா. ‘‘குலாக்கீதீக்கூட்டம்’’ நூலை சொல்லெனித்லினுக்குத் தட்டச்சு இயந்திரத்தில் அடித்துக்கொடுத்தவரும் நதால்யாதான். சொல்லெனித்லினை கட்டுக் கதைகளுக்கு முதலாளித்துவ நாடுகளில் ‘‘உண்மை வரலாறு’’ என்ற புகழ்மாலை குட்டப் பட்டதால், அவருக்குத் தலைக்களம் அதிகரித்துவிட்டது என்றும் நதால்யா கூறுகிறார்.

சொல்லெனித்தின் நாடு கடத்தப்பட்டதை அடுத்துச் சுவையான ஒரு சம்பவம் நடைபெற்றது. அமெரிக்க ஜினதி பதியின் ஆலோசகரான டாக்டர் ஹென்றி சிங்கர் சொல்லெனித்தின் அமெரிக்காவின் கடைகெட்ட பிற்போக்கு வாக்கியான பறி கோல்ட்வாட்டரை விடப் பிற்போக்குவாதி என்று வர்ணித்தாராம். அப்போது முன்னள் ஜினதிபதி நிக்ஸன் இடை மறித்து, சொல்லெனித்தின் ஜார் மன்னர் கஜைவிட மோசமான பிற்போக்குவாதி என்று இன்னுமொரு படி மேலே சென்று இகழ்ந்தாராம். அமெரிக்காவின் 'டைம் சஞ்சிகையில் இச் சம்பவம் பிரசரிக்கப்பட்டி ருந்தது.

சொல்லெனித்தினுக்கு நோபல் பரிசு வழங்கப்பட்டது எதற்காக? முதலாளித்துவ நாடான சுவீடனிலிருந்து வழங்கப்படும் நோபல் பரிசின மதிப்பு உயர்ந்தது தான். ஆனால், இலக்கியத்திற்கும் மட்டுமே எப்போதும் அளவுகோலாக வைத்து இது வழங்கப்படுவதில்லை என்பதும் ஒரு கசப்பான். ஆனால் மறுக்கமுடியாத, உண்மையாகும். 1901 ம் ஆண்டு தொட்டு நோபல் பரிசு வழங்கப்பட்டு வந்த போதிலும், அமரத்துவம் பெற்ற உலக இலக்கிய மன்னர்களாக எவ்ராஜம் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் வியோ டால்ஸ்டாய், மக்ஸிம கோர்க்கி, அன்டன் செக்கோவ, விளாடி மீர் கொரே லெங்கோ, அலெக்ஷாந்தர் குப்ரின், விளாடி மீர் மாயா கோவல்ஸ்கி போன்ற ரஸ்ய—சோவியத் தீவிர இலக்கிய கர்த்தாக்களுக்கு நோபல் பரிசு வழங்கப்படவில்லையே, ஏன்? உலக வரலாற்றின் ஒப்பற்ற இலக்கியமேதகளான இவர்களை விடவா சின்னஞ்சிறு சொல்லெனித்தின் இலக்கியத் தர்த்தில் உயர்ந்தவர்?

சொல்லெனித்தினுக்கு நோபல் பரிசு வழங்கப்பட்டது அவரது இலக்கிய மேதாவிலாசத்துக்காக அல்ல, அவரது சோஷவிலை விரோத எழுத்துக்களுக்காக என்பது தெட்டத் தெளிவான உண்மை.

சொல்லெனித்தின் என்ற எட்டப்பணி, காக்கவன்னி யென் உபயோகித்து, உலக முதலாளித்துவவாதிகள், சோஷவிலை நீதிக்கு, ஆட்சி முறைக்கு, உலகின் முதலாவது சோஷவிலை நாட்டிற்கு களங்கத்தை ஏற்படுத்த முயன்றதன் விளைவு தான் முதலாளித்துவ நாடுகளில் சொல்லெனித்தினுக்குக் கிடைத்த புகழாரங்கள், பரிசுகள், வாழ்த்துக்கள்.

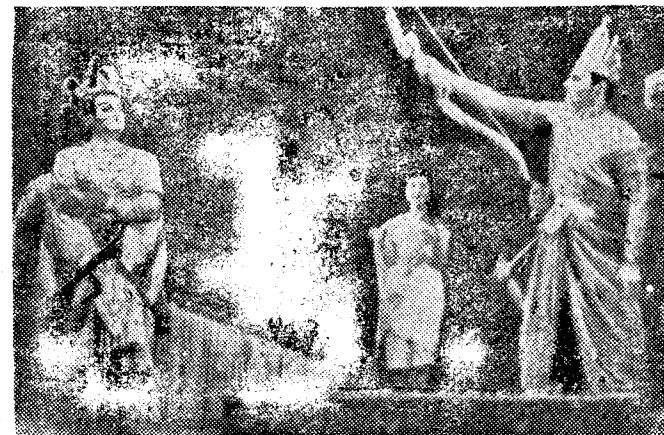
ஆசிய இனங்களைச் சேர்ந்த மக்கள் வெளை இன் மக்களை விடத் தாழ்ந்தவர்கள் என்ற பொருப்பட எழுதிய இன் வெறுயன்தான் சொல்லெனித்தின்.

இவற்றையெல்லாம் புரிந்து கொள்ளாது, இவை ஓர் இலட்சிய எழுத்தாளருக்க வரித்து, அவனுக்கு வக்காலத்து வாங்கும் சில கோமாளிகள்—சொல்லெனித்தின் அரிச்சவடியே அற்யாதவர்கள் எமது நாட்டிலும் இருக்கத்தான் செய்கின்றனர்.

உலகத்திலேயே மிக அதிகமான மொழிபெயர்ப்பு நூல்கள் வெளியிடப்படுவது சோவியத் யூனியனில்தான் என்று முன்னர் கூறினேன். நூற்றுக்கு மேற்பட்ட நாட்டு எழுத்தாளர்களின் நூல்கள் சோவியத் யூனியனில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன.

ஏர்னெஸ்ட் ஹெமிங்வே, எறிச் றிமார்க், ஸ்கோட் ஃபிர்ஸ் ஜெறல்ட், ஷேக்ஸ்பியர், அல்பிரட் கேமஸ், அல்பேர்ட்டோ மொருவியா, ஹென்றிச் போல், வில்லியம் ஃபோல்க்னர், ரே பிராட்பறி, கோபோ அபே போன்ற எண்ணற்ற உலக எழுத்தாளர்களின் நூல்கள் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன.

பிரபல இந்தியத் தமிழ் எழுத்தாளர்களான புதுமைப் பித்தன், பி. எஸ். ராமையா, கி. வா. ஜகந்நாதன் ஆகியோரது சிறு கடைகளும் மொழிபெயர்த்து வெள் யிடப்பட்டுள்ளன.



இந்தியாவில் சோவியத் நாடகக் குழு இராமாயண நாடகத்தை மேடையேற்றியமையைக் குறிக்க வெளி யிட்டு, சிறப்பிதழிலிருந்து ஒரு படம் — இராமன் கோதண்டத்தை விளக்கத் தயாராகும் காட்சி.

இராமாயணமும் கூட ரஷ்ய மொழியில் வெளிவந்துள்ளது. அண்மையில் மகா கவி காளிதாசனின் நாடகங்களும் கவிதைகளும் அடங்கிய ஒரு தொகுப்பு வெளியிடப்பட்டதாம். மாஸ்கோவிலுள்ள மிகப்பெரிய புத்தகக்கடை பற்றி முன்னர் குறிப்பிட்டிருந்தேன் அல்லவா? அக் கடையில் பணியாற்றிய ஓர் ஊழியர் கூறிய தகவல் எனக்கு ஆச்சாயத்தைத் தந்தது. காளிதாசனின் தொகுப்பு வெளியிடப்பட்டு ஒரு மணி நேரத்திற்குள் 25,000 பிரதிகள் விற்றுத் தீர்ந்துவிட்டனவாம். இந்தியாவின் வரலாற்றிலும், கலாசாரத்திலும், வாழ்க்கை முறையிலும் சோவியத் மக்கள் செலுத்திய சுடுபாட்டின் ஓர் அறிகுறிதானே இது?

இந்நால்களில் நான் செலுத்திய அக்கறையைக் கவனித்து எனது சோவியத் நண்பர் டோப்சியன், அடுத்த நாட் காலை என்னைச் சந்திக்க நந்தபோது இரு சிறிய பரிசுகளைக் கொண்டுவந்தார்.

ஒன்று, ஒரு நாடகச் சிறப்பிதழ். சோவியத்தின் சிறுவர் களுக்கான மத்திய நாடகக் குழு இராமாயண நாடகத்தைச் சோவியத்தில் பலமுறை மேடையேற்றியின், 1974 அக் டோபரில் இந்தியாவுக்கு விஜயம் செய்திருந்தது. புதுடில்லி, சந்திகார், சென்னை ஆகிய மூன்றிடங்களிலும் சோவியத் நாடகக் குழு இராமாயண நாடகத்தை மேடையேற்றியமையைக் குறிக்க வெளியிடப்பட்ட சிறப்பிதழ் இது.

மற்றது காளிதாசனின் தொகுப்பிற்கு பி. கே. சகாரின் என்ற சோவியத் திலக்கிய விமர்சகர் ரஷ்ய மொழியில் எழுதி யிருந்த முன்னுரையின் மொழிபெயர்ப்பு. அம் முன்னுரையின் சில பகுதிகளை வாசகர்களுக்காக இங்கே தருகிறேன்:

“...இந்திய வரலாறு என்னும் சமுத்திரத்திலிருந்து, காலத்தின் அலைகள் காளிதாசன் என்னும் முத்தை நமக்குத் தந்தன். சமார் முப்பத்தாறு கவிதை மற்றும் வசன நால் களை அவன் இயற்றியதாகக் கூறப்படுகிறது. அவற்றுள் பல, இந்திய இலக்கியத்தில் என்றென்றும் ஒளிவீசும் மனிகளாகும்.

“...தமது சமகாலத்தவரைப் போல் நம்பிக்கை என்பதே காளிதாசனின் உன்னத இலட்சியமாக இருந்தது. காளிதாசனின் நம்பிக்கையானது, பூமியில் வேறான்றி நிற்கிறது; அதற்கு எவ்விதத் தனியும் இல்லை; அவனது நம்பிக்கையில் உணர்ச்சிகளையும், சந்தேகங்களையும், இனபத்தையும், துன் பத்தையும் நிரம்பக் காணலாம்.

“...மகாகவி காளிதாசன் யார்? அரண்மனைப் பாடகளை? அல்லது ‘கடவுள் அருள் பெற்று’ கவிஞரு? உயர் குடியில் பிறந்தவனு அல்லது சாதாரண மனிதனு? காவியநெறிகளைக் கர்வத்துடன் பாதுகாத்தவனு அல்லது அவற்றை இரகசிய மாகக் கேளி செய்தவனு? அவன் இப்படிப்பட்டவனாகவும், அப்படிப்பட்டவனாகவும், வேறுவிதமாகவும் இருக்கிறுன்; அல்லது எந்த வரையறுப்புக்களும் அடங்காவதனாக இருக்கிறுன்; அவன் அவனாகவே இருக்கிறுன்; இந்தியாவுக்கும் மனித குலம் அனைத்துக்கும் சொந்தமானவனாக இருக்கிறன். அவன் படைப்புக்கள் அற்புதமானவை; அவன் போற்றும் உயிர்துடிப்பு மிகக் வாழ்க்கைக் கடலைப் போல், அவை எல்லையற்றவை; அவன் எழுத்துக்கள் அவனையே பிரதிபலிக்கின்றன..”

கலைத்தாய் களிநடனம் புரிந்தனள்

கிராமியக் கலை என்னும் கடவின் கரையில், கூழாங் கற்களைச் சேகரிப்பது மட்டும் போதாது. ஒருவர் தெரிய மாகக் கடவில் மூழ்க வேண்டும்; கடலாழத்தை ஆராய வேண்டும்; அங்கே புதைந்து கிடக்கும் மரமங்களை ஆராய்ந்து கலையின் நன்மைக்குப் பயன்படுத்த வேண்டும்.”

—பிரபல சோவியத் பாலே நடன மேதை இகோர் மொய் செயேவின் இக்கற்றிலிருந்து கிராமியக் கலைகளைப் பேணு வதிலும் விருத்தி செய்வதிலும் சோஷலிஸக் கலாசாரம் செலுத்தும் அக்கறை வெளிப்படுகிறது.

சோவியத் நாட்டில் எத்தனை தேசிய இனங்கள் உள்ளனவோ, அத்தனை புகழ் பெற்ற கிராமிய நடனங்களும் உள்ளன. சோவியத்தில் உள்ள பலவேறு கிராமிய நடனக் குழுக்களும் தத்தமது தேசிய வடிவங்களையும் மரபுகளையும் தனித்தன்மையுடன் அழகுறப் பிரதிபலிப்பதைக் காணலாம்.

சோவியத் துருக்மேனியக் குடியரசுக்கு நான் விஜயம் மேற்கொண்டபோது, சோவியத் குடியரசுக்களின் கிராமிய நடனங்கள் சிலவற்றை வண்ணத் திரைப்படத்தில் கண்டு களிக்கும் வாய்ப்புக் கிட்டியது. பச்சைப் பசேலென்ற கிராமப் புல்வெளிகளிலும், இயற்கை ஏழில் குலுங்கும் மலைச் சாரல்களிலும், வண்ண வண்ணத் தேசிய ஆடைகளை அணிந்து, காளையரும் கண்ணியரும் உணர்ச்சியூட்டும், களிப்புமிக்க கிராமிய நடனங்களை ஆடுவது கண்கொள்ளாக காட்சியாகும்.

அக்டோபர் சோஷலிஸப் புரட்சியை அடுத்து, கம்யூனிஸ்ட் அரசு, மக்களின் நடன மரபுகள் பற்றி விரிவான ஆராய்ச்சி நடத்தியது. மரபியல் வல்லுநர்கள், அழகுக் கலைச் சரித்திர வியலாளர்கள், நடனங்களைச் சேர்த்து வருவதற்கு நாடெங்கும் அனுப்பப்பட்டனர். இவற்றை அடிப்படையாக வைத்து புதிய படைப்புக்கள் உருவாக்கப்பட்டன; கிராமிய நடனக் கலை வளர்ச்சியுற்றது.

சோவியத் கிராமிய நடனங்கள் என்னற்ற வகையின் கூஸ்பெக்கிள்தான் குடியரசில் “பக்கார்”, எனப்படும், இப்பேர்களை மட்டும் கொண்ட நடனக் குழு ஒன்று உள்ளது. உள்ள



இயற்கை ஏழில் குலுங்கும் மலைச் சாரல்களில் வண்ண வண்ணத் தேசிய ஆடைகளை அணிந்து உணர்ச்சியூட்டும், களிப்புமிக்க கிராமிய நடனம் ஆடும் சோவியத் மத்திய ஆசிய மக்கள். இந் நடனங்களில் இந்திய கிராமிய நடனங்களின் சாயல் இருப்பதைக் காணலாம்.

பெக் மொழியில் “பக்கார்” என்றால் வசந்த காலம் என்று பொருள்படும். கொடி இடையும், மெல்லிய உடற்கட்டும் அழகும், கொண்ட இப் பெண்கள் வசந்தத்தின் சின்னமாக விளங்குகின்றனர்.

சுக்சி, யாகுதல், தூர வடக்குப் பகுதிகளில் உள்ள மக்கள் தங்கள் நடனத்தில் பறவைகள், மிருகங்களைப்போல் நடித்துக்காட்டுவர். எமது நடன மேடைகளில் ஆடப்பட்டு வரும் மயில் நடனம், பாம்பு நடனங்களை இவை ஞாபக மூடுகின்றன.

பைலோ ரஷ்ய நடனமான “வியாங்கா”வில் சணல் சாகுபடியின் எல்லாக் கட்டங்களும் இடம் பெறுகின்றன.

துருக்மேனிய மக்கள் “கேர்ட்” எனப்படும் கவர்ச்சிகர மான் கிராமிய நடனத்தை ஆடுகின்றனர்.

“எங்கெல்லாம் மொல்தாவிய நடனம் நடைபெறுகிற தோ, அங்கெல்லாம் பூமி குலுங்குகிறது” என்ற உரை மொல்தாவிய கிராமிய நடனத்தை விவரிக்கிறது.

மேலும், பிரயோஸ்கா, மொய்ஸியேல், வட ரஷ்ய கிராமிய நடனக் குழு, தாஜிக், ஜோர்ஜிய, ஆர் மீனிய நடனக் குழுக்கள் போன்ற சோவியத் தெர்த்துக்களை குறுக்கின்ற நடனக் குழுக்களை நடைபெறுகிறது. இவற்றில் சில, இலங்கை உட்பட உலக மக்கள் நன்கறவர். இவற்றில் சில, இலங்கை உட்பட உலக நாடுகளில் நடன நிகழ்ச்சிகளை நடத்தியும் உள்ளன.

அண்மையில் மக்கள் எழுத்தாளர் முன்னணி நிதிக்காக கொழும்பில் நடைபெற்ற ஒரு நடன நிகழ்ச்சியில், செல்வி விஜயாம்பிகைக்கும் அவரது மாணவிகளும் ஆடிக்காட்டிய “குறத்து நடனத்தை”, இந் நிகழ்ச்சிக்குத் தலைமை வகித்த சோவியத் தலாசாரர் மன்ற அதிபர் திரு. ஜி. எல். ஜீனின் வெகுவாக இரசித்து, அது தமது நாட்டுக் கிராமிய நடனங்களை ஒத்திருக்கிறது என்று எனக்குக் கூறிய வார்த்தைகள் எவ்வளவு பொருத்தமானவை என்று சோவியத் கிராமிய நடனங்களைப் பார்த்தபோது நான் நினைத்துக்கொண்டேன்.

கிராமிய நடனங்கள் தொன்மையானவை. அவை வெகுஜனங்களின் கலாசாரச் செல்வங்கள். எனவே அவற்றைப் பேணிப் பாதுகாப்பதிலும், மேலும் விருத்தி செய்வதிலும், சோவியத் கம்யூனிஸ்ட் அரசு சிரத்தை எடுப்பதில் வியப்பில்லை.

சோவியத் நாடக மன்றங்களைப் பற்றிச் சில வார்த்தைகள் கூருமலிருக்க முடியாது.

அநேகமாக எல்லாக் சோவியத் நாடக மன்றங்களும் ஒரே இடத்தில் நிலையாக இருப்பவை. ஓவ்வொரு மன்றத்திற்

கும் சொந்தமாகக் கட்டடங்களும் நாடக அரங்குகளும் உள்ளன. ஓவ்வொரு நாடக மன்றமும் நாடகத்துறையோடு சம்பந்தப்பட்ட சகலவித கலைஞர்களையும் உள்ளடக்கிய நிரந்தரமான குழுக்களை உடையது. ஓவ்வொரு மன்றமும் மேடையேற்றுவதற்கென்று தத்தமது நாடகங்களை வைத்துள்ளது. இவை வரலாற்றுக் கால இலக்கியத்திலிருந்து சமகால இலக்கியம்வரை பல தரப்பட்ட கடைகளை மேடையேற்றுகின்றன.

சோவியத் நாட்டிலுள்ள ஓபரா, பாலே, குழந்தைகளுக்கான நாடகமன்றங்கள், பொம்மவாட்ட நாடக மன்றங்கள் உட்பட சகலவிதமான நாடக மன்றங்களும் அரசு மாண்யம் பெற்று இயங்குவனவாகும்.

எமது நாட்டில் நாடகத் துறையின் அவை நிலை, ஒரு நாடகத்தை மேடையேற்றுவதற்குப் பல்வேறு இடர்கள், வசதிக்குறைவுகள், நிதிநிருக்கட்களுக்கிண்டயேநாடகக் கலைஞர்கள் படும் பாடு என்பன சோவியத் நாடகத் துறையின் செழுமிய வளர்ச்சியைப் பார்த்தபோது என் மனதில் எழுமல் இல்லை.

சோவியத் நாட்டில் நாடகத் துறையின் நிலை பற்றி விரிவாக அறிந்துகொள்ள எனக்கு உதவியவர் சோவியத் துருக்மேனியக் குடியரசின் கலாசார அமைச்சரான ஹாடேபேர்டி டேர்டியேவ் ஆவார். துருக்மேனியாவின் “மாலனெப்பீஸ் நாடக மன்றத்தில்” இவரைச் சந்திக்கும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிடையது.

1975 அக்டோபர் 17— அன்று தான் மொலனெப்பீஸ் நாடகமன்றத்தின் “சிலன்” ஆரம்பமாயிருந்தது. முதல் நாள் நாடகம் அழைப்பிதழ் பெற்றேருக்கு மட்டும். அன்று நுழைவுச்சீட்டுக்கள் எதுவுமே விற்பனைக்கு விடப்பட வில்லை. அமைச்சர் டேர்டியேவ் எழுதிய ஒரு நாடகம்தான் அன்று மேடையேறியது. டேர்டியேவ் ஒரு சிறந்த எழுத்தாளர். நல்ல இசை ஞானம் உள்ளவர் என்பதை அறிந்து கொண்டேன். “துருக்மேனிய இசையின் மர்மம்” என்ற திரைப்படத்திற்கும் இவர் கடைவசனம் எழுதியிருந்தார். துருக்மேனிய இசையைப் பற்றிய பல நூல்களை எழுதியிருந்தார்.

மிகவும் அமைதியாக எம் அருகே அமர்த்திருந்து முழு நாடகத்தையும் அமைச்சர் பார்த்தார். நாடகம் ஆரம்பிக்க முன்னரும், இடைவேளையின் போதும் எம்மோடு அவர் மேற் கொண்ட உரையாடவின் போது சோவியத் நாடகத் துறையின் நிலைபற்றி அறிந்து கொண்டோம்.

அத்தோபர் புரட்சிக்குப் பின்னர், ஜார் ஆட்சியின் கழுதமக்களை நாடகமன்றங்கள் இல்லாதிருந்த 38 தேசிய இனமக்களுக்கு முதன் முதலாகத் தமது சொந்தத் தேசிய நாடக மன்றங்களை நிறுவ, கம்யூனிஸ்ட் அரசு ஊக்கமளித்தது.

இன்று சோவியத்திலுள்ள ஒவ்வொரு தேசிய நாடக மன்றமும், அந்தந்தத்தேசிய இன மக்களின் தனித்துவப் பண்புகளையும், வரலாற்று அனுபவத்தையும், கலை மரபுகளையும் பிரதி பலிக்கின்றது,

சோவியத்தில் இன்று 40 ஒபரா, பாலே மன்றங்கள், 364 நாடக, இசை நடன மன்றங்கள், 149 குழந்தைகள் நாடக மன்றங்கள்—என்று எல்லாமாக 553 தொழில்முன்ற மன்றங்கள் உள்ளன.

சோவியத் நாடக மன்றங்களில், ரஷ்யாவின் பழைய இலக்கியங்களும், ஷேக்ஸ்பியர் நாடகங்களும், பழைய கிரேக்கத் துண்பியல் நாடகங்களும் பிரபலமயானவை. மேலும் சமகால நாடகாசிரியர்களான பேர்டோல்ட் பிரெச்ட், ஏர் ஸெனல்ட் ஹெமிங்வே, ஆர்தர் மில்லர், ஜீன் அனைள்வும், பிரெட்றிச் சூரென்மாட் போன்றேரின் படைப்புக்களும் பிரபலம் பெற்றுள்ளன.

குழந்தைகளுக்கான நாடக மன்றங்களைப் பற்றிக் குறிப் பிடாமலிருக்க முடியாது. இந்றைக்கு 52 ஆண்டுகளுக்கு முன்னரேயே, உலகில் முதல் தடவையாக, குழந்தைகளுக்கென்று ஒரு நிரந்தர நாடக மன்றத்தை நிறுவியது சோவியத் நாடே ஆகும். மிகச் சிறந்த நாடகாசிரியர்களால் குழந்தைகளுக்கென்றே எழுதப்பட்ட நாடகங்கள் அவற்றில் மேடையேற்றப்படுகின்றன. மேலும், வழமையான சோவியத், அயல் நாட்டு நாடகங்களும் நடத்தப்படுகின்றன.

சோவியத்தின் சிறுவர்களுக்கான மத்திய நாடக மன்றம் இராமாயண நாடகத்தைச் சோவியத்தில் பலமுறை மேடையேற்றியின், இந்தியாவுக்கு விஜயம் செய்து அங்கும் மேடையேற்றியமை பற்றி ஏற்கெனவே பார்த்துள்ளோம்.

சோவியத்தின் இளம் இரசிகர்களிடையே மட்டுமல்ல, வயது வந்தோரிடையே கூட பொம்மலாட்ட நாடகங்கள் மிகவும் பிரபலமடைந்திருப்பதை நான் கண்டேன்.-

முடநம்பிக்கைகளை அகற்றுவதைக் கடையாகக் கொண்ட ஒரு பொம்மலாட்ட நாடகத்தை மாஸ்கோவில் நான் பார்த்தேன். நாடக அரங்கு சிறுவர்களும், பெரியோர்களுமாக நிரம்பி வழிந்துகொண்டிருந்தது. நாடகத்தின் சுவையான கட்டங்களின்போது, வயதுப் பேதமின்றிப் பார்வையாளர்

தன் யாவரும் பலத்த கருவொலி எழுப்பி ஆரவாரித்ததை நான் கண்டேன்.

சோவியத் சர்க்கஸ் பற்றிச் சில வார்த்தைகள்.

சோவியத்தின் சர்க்கஸ்களுக்கு நுழைவுச்சிட்டு வாங்குவதில் என்றும் போட்டிதான். உல்லாசப் பிரயாணிகளும், உள் நாட்டு மக்களும் சோவியத் சர்க்களை விரும்பிப் பார்க்கின்றனர். அரசு விருந்தாளிகள் என்று சென்றிருந்ததால் மிகவும் குறுகிய கால முன்னறிவிப்பில் எனக்கும் எனது சோவியத் விஜய சக நண்பருக்கும் மொழிபெயர்ப்பாளருக்கும் நுழைவுச்சிட்டுக்கள் கிடைத்தன. இல்லாவிட்டால் காட்சிக்குச் சில நாட்களுக்கு முன்னதாகவே நுழைவுச்சிட்டுக்களை வாங்கிவிட வேண்டுமாம்.

சோவியத் சர்க்கஸ் அரசமான்யத்தில் இயங்குவது, அதுதானது கடந்த கால ஜனநாயக மரபுகளை வெற்றிகரமாக வளர்த்து வருகிறது. மிருகங்களைப் பயிற்றுவித்து வித்தைகாட்டுதல், உடற்பயிற்சி வித்தைகள், ஜாலங்களுடன் சமூக, சர்வதேசக் கிண்டல்களுக்கும் பெயர் பெற்ற கோமாளி களையும் கொண்டது சோவியத் சர்க்கஸ்.

சோவியத் யூனியனிலுள்ள பலவேறு குடியரசுகளுக்கும் தத்தமது தேசிய சர்க்கஸ்கள் உள்ளன. இவை ஒவ்வொன்றும் தத்தமது தேசிய மரபுகளையும், தனித்துவப் பண்புகளையும், பிரதிபலிப்பது இந்நாட்டின் சர்க்களின் ஒரு சிறப்பு அம்சமாகும்.

புதிய புதிய சர்க்கஸ் வித்தைகளை உருவாக்கவும், பரீட்சிக்கவும், பயிற்சி பெறவும் என்றே விசேட ஸ்ரேடியோக்களை அரசு அமைத்துக் கொடுத்துள்ளது. இத்தனை வசதி களை உடைய சோவியத் சர்க்கஸ் உலகப் புகழ்பெற்று விளங்குவது வியப்பலவே?

சோவியத் நாட்டில் கலைத் திறன் உள்ளவர்களை, அவர்கள் நாட்டின் எந்த மூலை முடுக்கில் இருந்தாலும், தேடிக்கண்டு பிடிக்க சீரிய முறையெயான்றை அரசு கையாள்கிறது. இரண்டாம் தரப் பள்ளிக்கூடங்கள், கல்லூரிகளில் படிக்கும்போது சிறுவர்களின் கலைத்திறன் கண்டுபிடிக்கப்படுகிறது.

பள்ளிக்கூடங்கள், கல்லூரிகளுக்கு, விஜயம் மேற்கொண்டு கலைத்திறமையுள்ள சிறுவர் சிறுமியரைக் கண்டுபிடிப்பதற்கு விசேட ஆராய்ச்சிக் குழுக்கள் சோவியத் அரசின் கீழ் இயங்குகின்றன. இவை பள்ளிக்கூடங்கள், பொழுதுபோக்குக் கழகங்களில் உள்ள திறமைசாலிகளைக் கண்டுபிடித்து, அவர்களை அந்தந்தக் கலைத்துறைக்குரிய கல்லூரிக்கான அல்லது

நாறு தேசிய இனங்கள் இணைந்த அன்புக் குடும்பம்

நிறவானத்திற்கர்ன புகுழுகப் பார்ட்சைக்குத் தோற்றுமாறு அலைக்கின்றனர். இப் பார்ட்சைக்குக்கு எவர் வேண்டுமானாலும் தொற்றலாம் என்றாலும், திறமைசாலிகளே இக்கல்லூரிகள்—நிறுவனங்களுக்கு ஒன்றுமிகு கப்படுவர். புகுழுகப் பார்ட்சையில் திறமையின் அடிப்படையில் மட்டுமே ஒருவர் அனுமதிக்கப்படுகின்றார். எதுவித தரட்படுத்தலும் அங்கில்லை.

கலைக் கல்லூரிகள்—நிறுவனங்களில் மாணவர், மாணவிகள் தங்கியிருந்து படிக்க விடுதிச்சாலை வசதிகளை அரசு ஏற்படுத்தியுள்ளது. இதனால் மாஸ்கோ, வெளின் கிராட்போன்ற பெரிய நகரங்களில் வதியும் பிள்ளைகள் மட்டுமல்ல, சோவியத் பூமியின் எந்த மூலையைத் தனது உறைவிடமாகக் கொண்ட பிள்ளைக்கும் எந்தப் பெரிய கலைக் கல்லூரியிலும் சேர்ந்து தனது திறமைகளை விருத்தி செய்யவாய்ப்புண்டு. இக் கல்லூரிகளில் படிப்புக்கள் இலவசம். அதுமட்டுமல்ல, இங்கு கற்பவர்களுக்கு உதவிச் சம்பளம் கூட வழங்கப்படுகிறது.

எமது நாட்டிலோ?

அரைகுறைக் கலைத்திறனுடையோர் கூட, பணபலம் கூடி யிருந்தால், யாராவது ஒருவருடைய நடனக் குழுவில் ஒரு உறுப்பினராக இடம்பெற்று, இரண்டு அல்லது மூன்று உலக நகரங்களில் ஒரு சில நடனங்கள் ஆடிவிட்டால், “சர்வதேசப் புகழ்” என்ற கிரீட்ததைத் தமக்குத் தாமே மாட்டி, சில்லறை விளம்பரம் பெறுவது எவ்வளவு எல்லது?

அதே நேரத்தில் அபரிமிதமான கலைத்திறனிருந்தும், பணவசதியற்றிருப்பதால் தமது திறமையை வெளிப்படுத்த முடியாது முடங்கி விரக்கியில் வாழும் கலைஞர்கள் எத்தனை எத்தனை பேர்?

சிரிய கலாசாரப் புரட்சி ஒன்றை வெற்றிகரமாக நடத்தி, ஒரு புதிய சோஷலிஸ்க் கலாசாரத்தை ஆக்கித்தந்து, ஒரு புதிய சோஷலிஸ் அறிவுத் துறையினரை—கலைத் துறையினரை உருவாக்கி, விஞ்ஞானம்—இலக்கியம்—கலைகள் ஆகியவற்றின் சர்வாம்ச முன்னேற்றத்தை ஏற்படுத்தி, கலாசாரச் செல்வங்களை எல்லாம் வெகு ஜனங்களுக்குக் கிடைக்கச் செய்த சோவியத் நாட்டை ஒரு புது யுகமாக நான் கண்டதில் என்ன தவறு?

எ மது துருக்மேனிய விஜயத்தின் போது, ஒரு நாள், துருக்மேனியப் பத்திரிகையாளர் சங்கத்தின் செயற் குழுவினரச் சந்தித்தோம்.

ஆசிய — ஆபிரிக்க ஒருமைப்பாட்டுக்கான சோவியத் குழுவின் மாநாட்டுக்கு வந்திருந்த ஈழத்து நீதியரசர் திரு. ஜியா பத்திரினவின் சட்டத்துறைத் தகைமைகள் மாநாட்டுப் பேச்சுவார்த்தைகளின் போதும், தீர்மானங்களை நீதிக்கத்தின்போதும் தமக்குப் பேருதவியாக இருந்ததென்று அவர்கள் பாராட்டினர். திரு. பத்திரின் “மிகவும் உறுதியான முற்போக்கு எண்ணங்கள் கொண்ட ஒரு நீதிபதி” என்று அவர்கள் வர்ணி த்தனர்.

என்னேடு பயணம் செய்த “தினமின்” சிங்கள நாளேடு ஆசிரியர் டி. பி. பெரமுன்திலக்க ஒரு சிங்களவர் என்பதும், நான் ஒரு தமிழன் என்பதும் ஈழத்துப் பத்திரிகைத்துறை பற்றி நாம் சம்பாஷித்தபோது வெளிப்பட்டது.

இதிலிருந்து ஈழத்துத் தேசிய இனங்கள் பற்றிப் பேச்சுவார்த்தை திரும்பியது.

இலங்கையின் இரு பிரதான மொழிகள் சிங்களமும் தமிழமும் என்பதை எம்பிடம் இருந்து அவர்கள் விசாரித்து அறிந்து கொண்டனர். இலங்கையில் தேசிய இனப் பிரச்சினை முற்றுக்க தீர்க்கப்படவில்லை என்பதையும் அவர்கள் உணர்ந்து கொண்டனர்.

“உங்கள் நாட்டில் இரு தேசிய இனங்கள் தானே? எங்கள் நாட்டில் நூற்றுக்கு மேற்பட்ட தேசிய இனங்கள் உள்ளோதிலும் தேசிய இனப் பிரச்சினை முற்று முழுதாக வும் திருப்திகரமாகவும் தீர்க்கப்பட்டுவிட்டது,” என்று அத்துருக்மேனியர்கள் கூறினர்.

உன்மை தான்.

மனித இனத்தின் வரலாற்றிலேயே தேசிய இனப் பிரச்சினைக்கு மிகச் சிறப்பானதும் நிரந்தரமானதுமான தீர்வ

கண்டு நாடு சோவியத் யூனியனே. இந்தச் சிக்கலான், அதிமுக்கியத்துவம் வாய்ந்த பணியை நிறைவேற்றிய பெருஞ்சு வெளினுக்கும், அவர் தோற்றுவித்த கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்குமே உரியது.

துருக்மேனியப் பத்திரிகையாளர் சங்கத்தினர் மட்டுமல்ல, எனது சோவியத் யூனியன் விஜயத்தின்போது நான் சந்தித்த திருமதி ஹுட்மலா பெட்டோனிச் (ரஷ்ய இனத்தவர்), சாமிதோவ் ஜோரா (துருக்மேனிய இனத்தவர்), வியசெஸ்லாவ் டெடாப்பியன் (ஆர்.எஃ.ய இனத்தவர்) போன்ற பலவேறு இனத்தவர்களும் தேசிய இனப் பிரச்சினை தம் நாட்டில் தீர்க்கப்பட்ட முறை குறித்து பரிபூரண திருப்தி தெரிவித்தனர். இத் தீர்வு பற்றி இவர்கள் என்னுடன் மிக விரிவாகக் கலந்துரையாடினர்.

உலகுக்கே ஓளிவிளக்காகத் திகழும் இந்த சோவியத் தீர்வு பற்றி நாம் அறிந்துகொள்வது அவசியம்.

மார்க்கிளி-வெனினிஸுக் கண்ணேட்டத்தில் ஒரு தேசிய இனம் என்றால் என்ன?

ஒரு பொதுமொழி, பொதுப் பிரதேசம், பொதுவான பொருளாதார வாழ்வு, ஒரு பொதுவான கலாசாரமாகப் பிரதிபலிக்கும் ஆண்மிகப் பண்பு ஆகிய இவற்றின் அடிப்படையில் அமைந்த, சரித்திர ரீதியாக உருவாகிய, நிலையான மக்கள் சமூகமே தேசிய இனம் என்பது.

1917 அக்டோபர் சோஷலிஸ்ப் புரட்சிக்கு முந்திய ரஷ்யாவில் நிலவிய நிலைமை என்னவன்று கவனிப்பது அவசியம்.

பழைய ரஷ்யா “பல தேசங்களின் சிறைக்கூடம்” என்று பெயர் பெற்றிருந்தது. ரஷ்யாவின் எல்லைப்புறம் பிரதேசங்களின் தேசிய இனத்தவர்கள் தேசிய அசமத்துவம், ஒடுக்கு முறை, பகைமை போன்ற சுரண்டல் அமைப்புக்குரிய அட்டு மியங்களுக்கு ஆளானார்கள். மத்திய ஆசியா, காகஸஸ், சைபீரியா, தூரவடக்கு போன்ற பிரதேசங்களின் தேசிய இனங்கள் கொடிய காலனியாதிக்கச் சுரண்டலுக்கு உள்ளா வர்கள்.

இத்தகைய சுரண்டலுக்குப் பொறுப்பாக இருந்த வர்கள், அன்றைய ஆரம்வர்க்கத்தினரான நிலப் பிரபுக்க ஞம் முதலாளிகளும் ஆவார்கள்.

தேசிய இன ஒடுக்குமறையை எதிர்த்து முற்போக்கு எண்ணம் கொண்ட ரஷ்ய மக்கள் போராடினர். ரஷ்யாவின் பலவேறு இன மக்களும் நடத்திய இப் போராட்டத் திற்கு கம்யூனிஸ்ட் கட்சி தலைமை தாங்கியது.

தேசிய தினப் பிரச்சினை குறித்து ஒரு வர்க்காதியர்கள் அனுகுமுறை மேற்கொள்ளப்பட்டது வேண்டும், பாட்டாளி மக்களின் வர்க்கப்போராட்டத்தை, தேசிய ஒடுக்குழுறைக்கு எதிரான போராட்டத்தோடு இணக்கவேண்டும் என்று கட்சிக்குப் போதித்தார் வெளின். அதே நேரத்தில், பூர்வாவா தேசியவாத, குறுகிய தேசிய வெறிச் சித்தாந்தங்களையும், வலது—இடது சந்தர்ப்பவாதிகள் தேசியப் பிரச்சினையைப் பற்றிப் பரப்பி வந்த மார்க்ஸியத்தின் பாறப்படாத் பல்வேறு கொள்கைகளையும் அவர் அம்பலப்படுத்தினார். “பூர்வாவா தேசியவாதமும், பாட்டாளி வர்க்கசார்வதேசியமும்—இரு சமரசப்படுத்தவொண்டு, பள்ளைக் கொள்கைள்” என்று வெளின் வலியுறுத்தினார்.

1917ல் அக்டோபர் சோஷவிகூப் புரட்சி வெற்றி பெற்றதை அடுத்து, லென்னியியத் தேசிய இனக் கொள்கையின் சட்டரீதியான வடிவமாக ரஷ்யத் தேசிய இனங்களின் உரிமைப் பிரகடனம் ஒன்றைப் புரட்சி அரசு வெளியிட்டது. ரஷ்யாவின் சகல தேசிய இனங்களுக்கும் பிரிந்து சென்று சுதந்திர அரசு நிறுவிக்கொள்ளுதல் உட்பட தங்குதடையற்ற சுயநிர்ணய உரிமை வழங்குதல், மத இனச் சலுகைகள், தட்டகள் உட்பட சகல விதமான தேசிய தனிச்சலுகைகளையும் அகற்றிதேசிய இன மொழிகளுக்கு பரிழரணமான சமத்துவத்தையும், தேசிய இனங்களுக்கிடையே உண்மையான சமத்துவத்தையும் உறுதிசெய்தல், ரஷ்யாவின் தேசிய சிறுபாள்மையினர்—வர்ண இனச் சிறுபாள்மையினர் ஆகியோரின் தங்குதடையற்ற சர்வாம்ச வளர்ச்சிக்கு வழி செய்தல் ஆகிய பல முக்கிய அம்சங்கள் இந்த உரிமைப் பிரகடனத்தில் அடங்கியிருந்தன.

அளவில் சிறியதாகவும், முன்னட்களில் ஒடுக்கப்பட்டு இருந்த தேசிய இனங்களுடனுண உறவுகளில், “ஆழமான உணர்த தன்மையும், முன்யோசனையும், சமரசம் செய்வதற் கான தயார் நிலையும் மேற்கொள்ளப்படவேண்டும்.” என பதே வெளினுடைய கோரிக்கையாய் இருந்தது.

இதற்குக் காரணம், “தேசிய அந்திபோல பாட்டாளி வர்க்க ஒருமைப்பாடு வளர்ச்சி அடைவதையும் வலுவடை வதையும், பாதிக்கும் வேறு எதுவும் கிடையாது. “மனத் தாங்கல்” கொள்ளும் தேசிய இனங்கள், சமத்துவ உணர் வகையே மிகுந்த மதிப்புக் கொடுப்பர். அச்டையாகவோ, விளையாட்டாகவோ கூட இதை மறக்கக்கூடாது. அதிலும் தமது பாட்டாளி வர்க்கத் தோழர்கள் சமத்துவ உரிமையை மீறுவதென்றால் பொறுக்கமாட்டார்கள்.”

1926ல் ஆக்டோபர் புரட்சியின் வெற்றியை அறிவித்த மறுதினமே, சோவியத் ஆட்சி ரஷ்யாவில் ஜார் ஆட்சியின் போது நிறுவப்பட்டிருந்த சகல் பாரபட்சமான, இன்னதுக்கல் சட்டங்களையும் ஒழித்துக்கூட்ட, இனங்களுக்கிடையே நிலைய அசமத்துவத்தை அகற்ற ஆரம்பித்தது. சோவியத் தேசிய இனங்கள் யாவும் அரசரினம் கொண்ட பிரதேச ச்யாட்சிகளைக் கட்டியமைக்கும் வாய்ப்பைப் பெற்றன.

தற்போது, சோவியத் யூனியன் 20 சுயாட்சிக் குடியரசுகளையும், 8 சுயாட்சிப் பிரதேசங்களையும், 10 தேசியப் பிரதேசங்களையும் தன்னுள் அடக்கிய 15 யூனியன் குடியரசுகளைக் கொண்டது.

ரஷ்ய சோவியத் சோஷலிஸ சமஷ்டிக் குடியரசு, உக்ரேனியன், பைலோரஷ்யன், உஸ்டெபக், காசாக், ஜோர்ஜியன், அஸ்டெப்யூன், விதுவேனியன், மால்தேவியன், லாத்வியன், கிர்கிஸ், தாஜிக், ஆர்மீனியன், துருக்மேனியன், எஸ்தோனியன் சோவியத் சோஷலிஸக் குடியரசுகள் என்பனவே இவை.

இக் குடியரசுகள் அயல்நாட்டுக் கொள்கை, வாணிபம், பாதுகாப்பு, நிதி, திட்டமிடுதல் போன்ற துறைகளில் தமது அரசரினமையை ஐக்கிய அரசுக்கு வழங்கும். ஆனால், கல்வி, பொதுச் சுகாதாரம், சமூகக் காப்புறுதி, உள்நாட்டு விவகாரங்கள் முதலியவற்றில் இக் குடியரசுகள் சமத்துவ அரசரினமை பெற்றிருக்கும்.

யூனியன் குடியரசுகளினுள்ளே, எந்தத் தேசிய இனமாவது, தேசிய சிறுபான்மை இனமாவது ஏற்றதாழுத் தொடர்ச்சியான பிரதேசத்தில் வாழ்ந்தால், அந்த இனத்திற்கு சுயாட்சிக் குடியரசு, சுயாட்சிப் பிரதேச, தேசியப் பிரதேச அந்தஸ்துக்களில் ஏதாவது ஒன்று வழங்கப்படுகிறது. சுயாட்சிக் குடியரசு தனது எல்லைக்குள் தேசப் பொருளாதாரத்தையும் கலாசாரத்தையும் நிற்வகிக்கிறது. சொந்த அரசியல் சட்டத்தை வகுத்துக் கொள்வதற்கும், ஆட்சி அமைப்புக்களை நிறுவிக்கொள்வதற்கும் யூனியன் குடியரசு போலவே சுயாட்சிக் குடியரசும் உரிமை பெற்றிருக்கிறது. உதாரணமாக, ரஷ்ய சோவியத் சோஷலிஸ சமஷ்டிக் குடியரசில் மட்டும் 16 சுயாட்சிக் குடியரசுகளும், 5 சுயாட்சிப் பிரதேசங்களும், 10 தேசியப் பிரதேசங்களும் உள்ளன.

சோவியத் நாட்டின் மிக உயர்ந்த ஆட்சி அமைப்பு, சம உரிமைகளுடன் கூடிய இரு சபைகளைக் கொண்ட “சுப்ரீம் சோவியத்” (நாடாளுமன்றம்) ஆகும். யூனியன் சோவியத், தேசிய இனங்களின் சோவியத் ஆகிய இவ்விரு

சபைகளிலும் நிறைவேற்றப்பட்டால் தான்த ஒரு சட்டம் ஏற்கப்பட்டதாகக் கருதப்படும். எத்தகைய தேசிய இனப் பாகுபாடுமின்றி, சோவியத் மக்கள் அனைவரதும் பொது நலன்களையும் பிரதிபலிப்பதுதான் யூனியன் சோவியத் சபை, நாட்டில் வாழும் எண்ணற்ற தேசிய இனங்களினதும் தனித் தேவைகளையும் நலன்களையும் பேணுவது தான் தேசிய இனங்களின் சோவியத் சபை.

சோவியத் யூனியனில் “அரசாங்க மொழி” எதுவும் கிடையாது. அத்தகைய ஒரு மொழியைப் புகுத்துவதும், சட்டரீதியாகத் தடை செய்யப்பட்டுள்ளது. ஆனால், யதார்த்தமான சமூக—பொருளாதாரக் காரணங்களுக்காக தேசிய இனங்களுக்கிடையே ஒரு கருத்துப் பரிவர்த்தனைச் சாதனமாக சோவியத் நாட்டு மக்களே ரஷ்ய மொழியைச் சுயவிருப்புடன் தேர்ந்தெடுத்துள்ளனர்.

ஜார் கால ரஷ்யா சோஷலிஸ அரசுக்கு விட்டுச் சென்றிருந்த தேசிய இன உறவுகளில் மிகப் பெரிய சிக்கல் கரும் இருந்தன. ஜார் கால ரஷ்யாவில் ஒப்பு நோக்கினால், மத்திய ரஷ்யா, தென் உக்ரேன் போன்ற பகுதிகள் பொருளாதார ரீதியில் நன்கு வளர்ச்சியுற்றிருந்தன; அதே வேளையில், குலவழி சமுதாய நிலப்பிரபுத்துவ உறவுகள் மேலோங்கி நின்ற—இயந்திரத் தொழில் எதையுமே பெற்றி ராத—மக்கள் இன்னும் நாடோடாடி வாழ்க்கையையே நடத்தி வந்த—மக்கள் கிட்டத்தட்ட முற்றிலும் எழுத்தறிவற்றி ருந்த பின்தங்கிய எல்லையோரப் பிரதேசங்களும் இருந்தன.

நான் விஜயம் செய்த துருக்மேனியா இத்தகைய ஒரு பின்தங்கிய பிரதேசமாகவே ஜார் கால ரஷ்யாவில் இருந்தது.

எனவே, புதிய சோஷலிஸ அரசு பின்தங்கிய தேசியக் குடியரசுகளின் பொருளாதாரத்தை முன்னேறிய பிரதேசங்களின் தரத்துக்கு வெளு விரைவில் உயர்த்துவதை மிக முக்கியமானதாகக் கருதி, அதற்கான நடவடிக்கைகளை உடனடியாக மேற்கொண்டது. இதனால், சோவியத் அரசின் தலையாய கவனத்திற்குரியதாய் விளங்கிய ‘‘நாடுமுழுவதை சோஷலிஸத் தொழில் மயமாக்குதல்’’ கொள்கை, சோவியத் யூனியனின் பின்தங்கிய தேசியக்குடியரசுகளிலேயே மிகவும் தீவிரமாக அமுல் நடத்தப்பட்டது. உதாரணமாக 1926—27 பொருளாதார ஆண்டில் தொழில் துறையில் செய்யப்பட்ட முதலீடுகள், ஒட்டுமொத்தமாக சோவியத் யூனியன் முழுவதிலும் முந்திய ஆண்டைக் காட்டிலும் 17 சதவீதம் அதிகரித்த அதே வேளையில், பின்தங்கிய தேசியக்

குடியரசான உஸ்பெக்கிஸ்தானில் முந்திய ஆண்டைவிட 200 சத வீதம் அதிகரித்தன.

பின் தங்கிய குடியரசுகளில் முதலீடுகளுக்கான பணத்தை அரசு எப்படிப் பெற்றது தெரியுமா? இதில் ஒரு கணி சமான பகுதி மிகவும் வளர்ச்சியுற்ற குடியரசுகளின் வருமானங்களிலிருந்து கழித்துச் சேகரித்த அகில — யூனியன் நிதியிலிருந்து பெறப்பட்டது. இந்தக் கொள்கையின் நால் (1928-32) தொழில்துறை உற்பத்தி சோவியத் தூதால்த்தில் முழுவதிலும் 200 சதவீதம் அதிகரித்த அதே வேணியில், பின்தங்கிய தேசியக் குடியரசுகளில் 850 சதவீதத்தால் அதிகரித்தது.

இன்றே, பல தேசிய இன் சோவியத் யூனியனின் குடியரசுகளில், பொருளாதாரம் ஒரே தொகுதியாக, ஒரே சீராக அமைந்துள்ளது.

படிப்புவாசனை அற்றி, விவசாய—தொழில்துறை மேம்பாடற்று, நாடோடிகளாய்த் திரிந்த துருக்மேனிய மக்கள், அக்டோபர் சோஷலிஸ்ப் புரட்சியின் விளைவாக எதிய அபரிமித முன்னேற்றத்தைப் பற்றி ஓரளவு விரிவாக முன்னேற்றத்தை சகல பின்தங்கிய தேசியக் குடியரசுகளும் அடைந்தன. விவசாய, தொழில் துறைகளில் மட்டுமல்ல, கல்வி—கலாசாரத் துறைகளில் கூட, வெளின் ஆரம்பித்து வைத்த கலாசாரப் புரட்சி பின்தங்கிய இன் மக்களுக்கும் அவர்களது மொழிகளுக்கும் ஏற்படுத்திய மறுமலர்ச்சியைப் பற்றியும் ஓரளவு விரிவாக முன்னேய அத்தியாயக்களில் கண்டோம். கீர்ச்ஜியா போன்ற எழுத்து வடிவமே இல்லாத மொழிகள் கூட சோவியத் ஆட்சியில் எழுத்து வடிவமும் இலக்கணமும் அமைத்துக்கொண்ட விவரங்களைப் பார்த்தோம்.

இவ்வாறு சோவியத் யூனியனில், பொது இலட்சியங்கள் உறுதியாகப்பட்ட, நாற்றுக்கும் அதிகமான தேசிய இனங்களின் சோதரக் கூட்டணி அமைப்பானது, உலகில் தேசிய இன உறவுகளின் அரங்கில் சோஷலிஸம் ஈட்டிய மாபெரும் வெற்றியாகும். முழு உலகுக்கும் எடுத்துக் காட்டாக விளங்குவதற்கும்.

தேசிய இனப் பிரச்சினைக்கு சோவியத் யூனியன் வழங்கியுள்ள தீர்வு, சோஷலிஸத்தின் பேரால் சீனமாவோயிலுக்கள் கட்டப்பிடிக்கும் தேசிய இனவெறிக் கொள்கையிலிருந்து அடியோடு வேறுபட்டது. சீன மக்கள் குடியரசின் நிலப்

பரப்பில் 60 சதவீதப் பகுதியில் வசிக்கும் சீன ஹான் வம்சத்தவரல்லாதாரான சுவான்கள், உகிர்கள், திபேத் தீயர், மங்கோலியர், மற்றும் 50க்கும் மேற்பட்ட பிரதீச இனத்தவர்களுக்கு வெறும் பெயரளவில் தான் தேசிய இனத்தவர்களுக்கு வெறும் பெயரளவில் தான் பிரதேச சுயாடசி உரிமை உள்ளது. தேசிய சிறுபாள்களும் இனங்களை வலுக்கட்டாயமாக ஹான் இன மயமாக்கும் கொள்கை சீனவில் நிறைவேற்றப்படுகிறது. டி. எஸ். சேண்நாயகர் அரசின் கீழ் இலங்கையின் பாரம்பரிய தமிழ்ப் பிரதேசங்களில் நடத்தப்பட்ட திட்டமிட்ட சிங்களத் துடியேற்றம் போல, சீனவின் சுயாடசிப் பிரதேசங்களிலும் ஹான் வம்சத்தவர்களின் திட்டமிட்ட குடியேற்றத்தை மாவோயிலுகள் நடத்தி வருகிறன்னர்.

சோஷலிஸத்தின் பகைவர்கள் கூட, இன்று சோவியத் யூனியனில் தேசிய இனப் பிரச்சினைக்கு முந்துமுழுதான தீர்வு காணப்பட்டுள்ளது என்பதையும், சோவியத் தாட்டின் தேசிய இனக் கொள்கை மக்ததான சாதனைகளை நிலைநாட்டியுள்ளது என்பதையும் ஒளிவுமறைவின்றி ஏற்றுக் கொள்கின்றனர். பிரபல அமெரிக்க அரசியல்வாதியான அவெரில் ஹரிமணே சோவியத் உஸ்பெக்கிஸ்தான் குடியரசைச் சுற்றிப் பார்த்து விட்டு இந்த உண்மையை ஏற்றுக் கொண்டார்.

தேசிய இனப் பிரச்சினைக்கு சோஷலிஸத்தின் அடிப்படையில்தான் தீர்வகான முடியும் என்ற மார்க்ஸிஸ—லெனினிஸ் கோட்பாட்டின் உண்மையினை சோவியத் யூனியனின் அனுபவமும், அதனைப் பின்பற்றி வெற்றிகண்ட இதர சோஷலிஸ் நாடுகளின் அனுபவமும் மேன்மேலும் உறுதிப்படுத்துகின்றன.

இந்தக் கோட்பாட்டைப் பின்பற்றித்தான் இலங்கையின் தேசிய இனப்பிரச்சினைக்கு ஒரு உடனடித் தீர்வாக பிரதேச சுயாடசி உட்பட ஜிந்து அம்சத் திட்டமொன்றை இலங்கைக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும் முன்வைத்துள்ளது.

தேசிய இனப் பிரச்சினைக்கு சோவியத் யூனியன் கண்ட தீர்வைப் பற்றி என்னுடன் அளவளவிய சோவியத் தண்பர் களுக்கு, இலங்கைக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் ஜிந்து அம்சத் திட்டத்தை நான் விளக்கினேன்.

அவர்கள் முகத்தில் திருப்தியை நான் கண்டேன்.

முடிவுரை

....“முழுதுவிலைத்த தறுப்பாருக் குணவில்லை;
பின்கள்பல வண்டு; பொய்யையத்
தொழுதடிமை சொல்வார்க்குச் செல்வங்க
ஞன்டு; உண்மை சொல்வோர்க்கெல்லாம்
எழுதரிய பெருங்கொடுமைச் சிறையுண்டு;
தூக்குண்டே இறப்ப துண்டு;
முழுதுமொரு பேய்வனமாந்து சிவேரியிலே
ஆவிகெட முடிவதுண்டு.....

....“குடிமக்கள் சொன்னபடி குடிவாழ்வ
மேன்மையுறக் குடிமை நீதி
கடியொன்றி லெமூர்த்துபார்; குடியரசென்று
உலகறியக் கூறிவிட்டார்;
அடிமைக்குத் தனையில்லை யாருமிப்போது
அடிமையில்லை அறிக என்றார்;
இடிபட்ட சவர்போலே கவிவீழ்ந்தான்,
கிருதயுகம் எழுக மாதோ !”

— மாபெரும் அக்டோபர் சோஷலிஸப் புரட்சியின்
விளைவாக, கவிஞர் பாரதி தன் மனக் கண்ணில் எழுக்
கண்ட கிருத யுகத்தை நான் நேரில் கண்டேன்.

மாஸ்கோவிலிருந்து கட்டுநாயக்கா வானுர்த்தித் துரை
நோக்கி நாம் தாயகம் திரும்பிய இலியஷன்-62 ஜெட்
விமானம் பறந்துகொண்டிருந்தபோது, என் மனதில்
நிறைந்திருந்த ஒரே எண்ணம் —

சோவியத் யூனியனில் உதயமான இந்தப் புதுயுகம் இலங்
கையில் உதயமாவது எப்போ?

(முந்றும்)

காந்திகா ஓயில்

MANUFACTURED BY

- FAREEZ BRO

COLOMBO-12.



நூலாசிரியர் டாக்டர் க. இந்திரகுமார் இவங்கைப் பஸ்கலீஸ்க் கழக (கொழும்பு வளாகம்) மருத்துவ பீடத்தில் சட்ட மருத்துவ விரிவுவரையாளர்; மக்கள் எழுத்தாளர் முன்னணியின் பொருளாளர்; பாஸ்டின மக்களுடைன் ஒருஷமயபாட்டுக்கான இவங்கைக் குழுவின் துணைத் தலைவர்; ககாரின் விண்வெளிக் கழகத்தின் தலைவர்; இவங்கை சோவியத் நடப்பறவுக் கழகத்தின் செயற்குழு உறுப்பினர்; கலாசாரத் திடீஸ்களத்தின் அனுசரணையுடன் இயங்கும் வரையறுக்கப்பட்ட இலங்கை எழுத்தாளர் கூட்டுறவுச் சங்கத்தின் இயக்குநர்.

“தீ மிதிப்பு—எரிகின்ற உண்மைகள்” என்ற ஆங்கில நூலும், “மன்னில் இருந்து விண்ண ஸிற்கு” என்ற தமிழ் நூலும் இவரது இதர படைப்புக்கள்.

“மன்னில் இருந்து விண்ண ஸிற்கு” என்ற நூலுக்கு 1974ல் சாலித்திய மண்டலப் பரிசு வழங்கப்பட்டது.